EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI **NEUVOSTO**

Bryssel, 21. toukokuuta 2024
(OR. en)

2021/0342(COD) **PE-CONS 80/23**

EF 390
ECOFIN 1343
CODEC 2430

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia:	EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta luottoriskiä, vastuun arvonoikaisuriskiä, operatiivista riskiä, markkinariskiä ja kokonaisriskipainolattiaa koskevien vaatimusten osalta

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON

ASETUS (EU) 2024/…,

annettu … päivänä …kuuta …,

asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta luottoriskiä, vastuun arvonoikaisuriskiä, operatiivista riskiä, markkinariskiä ja kokonaisriskipainolattiaa koskevien vaatimusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon[1],

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[3],

---

1 EUVL C 233, 16.6.2022, s. 14.
2 EUVL C 290, 29.7.2022, s. 40.
3 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, annettu ... päivänä ...kuuta …..

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vastauksena vuosien 2008–2009 globaaliin finanssikriisiin unioni käynnisti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013[1] määritellyn laitosten vakavaraisuuskehyksen laajan uudistuksen, jonka tarkoituksena oli parantaa unionin pankkialan häiriönsietokykyä. Yksi uudistuksen tärkeimmistä osatekijöistä oli Baselin pankkivalvontakomitean vuonna 2010 sopimien kansainvälisten standardien, erityisesti ns. Basel III -uudistuksen ja sen tuloksena laadittujen Basel III -standardien, täytäntöönpano. Kyseisen uudistuksen ansiosta unionin pankkialan häiriönsietokyky oli covid-19-kriisin alkaessa vankalla pohjalla. Vaikka unionissa toimivien laitosten kokonaispääomataso on nyt yleisesti ottaen tyydyttävä, kaikkia globaalin finanssikriisin seurauksena havaittuja ongelmia ei ole vielä ratkaistu.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

(2) Jotta voitaisiin puuttua näihin ongelmiin, tarjota oikeusvarmuutta ja viestittää unionin sitoutumisesta sen kansainvälisille kumppaneille G20-ryhmässä, on äärimmäisen tärkeää, että vuonna 2017 sovitun Basel III -uudistuksen, jäljempänä ’lopullinen Basel III -kehys’, jäljellä olevat osat pannaan tinkimättömästi täytäntöön unionin lainsäädännössä. Samalla täytäntöönpanossa olisi vältettävä koko unionin pankkijärjestelmän yleisten pääomavaatimusten merkittävää kasvua ja otettava huomioon unionin talouden erityispiirteet. Kansainvälisiin standardeihin tehtäviä mukautuksia olisi mahdollisuuksien mukaan sovellettava siirtymäkauden ajan. Täytäntöönpanon olisi autettava välttämään kilpailuhaittoja unionissa toimiville laitoksille, erityisesti kaupankäyntitoiminnan alalla, jossa kyseiset laitokset kilpailevat suoraan muiden kansainvälisten laitosten kanssa. Lopullisen Basel III -kehyksen täytäntöönpanon myötä unioni myös saattaa päätökseen vuosikymmenen kestäneen uudistusprosessin. Unionin olisi tässä yhteydessä suoritettava pankkijärjestelmänsä kokonaisarviointi, jossa otetaan huomioon kaikki asiaankuuluvat ulottuvuudet. Komissiolle olisi annettava tehtäväksi suorittaa vakavaraisuus- ja valvontavaatimuksia koskevan kehyksen kokonaisvaltainen tarkastelu. Kyseisessä tarkastelussa olisi otettava huomioon eri tyyppiset yhtiömuodot, -rakenteet ja liiketoimintamallit kaikkialla unionissa. Siinä olisi otettava myös huomioon pääomaa ja likviditeettiä koskevien vakavaraisuussääntöjen osana kokonaisriskipainolattian täytäntöönpano ja sen soveltamistaso. Tarkastelussa olisi arvioitava, varmistavatko kokonaisriskipainolattia ja sen soveltamistaso riittävän talletussuojan ja turvaavatko ne unionin rahoitusvakauden, kun otetaan huomioon sekä unionin laajuinen että pankkiunionin kehitys sen kaikissa ulottuvuuksissa. Tältä osin komission on tarkasteltava asianmukaisesti sekä Euroopan parlamentin että Eurooppa-neuvoston pankkiunionista antamia lausumia ja päätelmiä.

(3) Komissio sitoutui 27 päivänä kesäkuuta 2023 suorittamaan kokonaisvaltaisen, oikeudenmukaisen ja tasapainoisen arvion pankkijärjestelmän tilanteesta ja sisämarkkinoilla sovellettavista sääntely- ja valvontakehyksistä. Tässä yhteydessä se ottaa huomioon tällä asetuksella asetukseen (EU) N:o 575/2013 tehtyjen muutosten vaikutuksen sekä pankkiunionin tilanteen kaikissa ulottuvuuksissaan. Komissio arvioi muun muassa kokonaisriskipainolattian täytäntöönpanoa ja soveltamistasoa. Se suorittaa kyseisen arvioinnin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010[1] perustetulta Euroopan valvontaviranomaiselta (Euroopan pankkiviranomainen, EPV) sekä Euroopan keskuspankilta ja yhteiseltä valvontamekanismilta saatujen tietojen perusteella ja kuulee asianomaisia osapuolia varmistaakseen, että eri näkökulmat otetaan asianmukaisesti huomioon. Komissio toimittaa tarvittaessa kyseisen kertomuksen perusteella lainsäädäntöehdotuksen.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

(4) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaan laitokset voivat laskea omien varojen vaatimuksensa joko käyttämällä standardimenetelmiä tai sisäisten mallien menetelmiä. Standardimenetelmät edellyttävät, että laitokset laskevat omien varojen vaatimukset käyttämällä kiinteitä parametreja, jotka perustuvat suhteellisen varovaisiin oletuksiin ja joista säädetään asetuksessa (EU) N:o 575/2013. Sisäisten mallien menetelmät, jotka toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä, antavat laitoksille mahdollisuuden arvioida useimmat tai kaikki omien varojen vaatimusten laskemiseen tarvittavat parametrit itse. Baselin pankkivalvontakomitea päätti joulukuussa 2017 ottaa käyttöön kokonaisriskipainolattian. Tämä päätös perustui vuosien 2008–2009 globaalin finanssikriisin jälkeen tehtyyn analyysiin, jonka mukaan sisäisissä malleissa yleensä aliarvioidaan riskit, joille laitokset altistuvat, erityisesti tietyntyyppisten vastuiden ja riskien osalta, ja tämän vuoksi omien varojen vaatimukset ovat yleensä riittämättömiä. Standardimenetelmillä laskettuihin omien varojen vaatimuksiin verrattuna sisäiset mallit johtavat keskimäärin alhaisempiin omien varojen vaatimuksiin samoille vastuille.

(5) Kokonaisriskipainolattia on yksi Basel III -uudistuksen keskeisistä toimenpiteistä. Sen tavoitteena on rajoittaa sisäisten mallien tuottamien omien varojen vaatimusten perusteetonta vaihtelua ja pääoman liiallista vähentämistä, jonka sisäisiä malleja käyttävä laitos voi saada verrattuna laitokseen, joka käyttää standardimenetelmiä. Asettamalla laitosten sisäisten mallien avulla laskettavien omien varojen vaatimusten alarajaksi 72,5 prosenttia niistä omien varojen vaatimuksista, joita sovellettaisiin, jos kyseiset laitokset käyttäisivät standardimenetelmiä, kokonaisriskipainolattia rajoittaa pääoman liiallisen vähentämisen riskiä. Tätä tarkoitusta varten sisäistä malleja käyttävien laitosten olisi laskettava kaksi omien varojen vaatimusten kokonaismäärää, jossa kummassakin kootaan kaikki omien varojen vaatimukset ilman kahdenkertaista huomioimista. Kokonaisriskipainolattian tinkimätön täytäntöönpano lisäisi laitosten vakavaraisuussuhteiden vertailukelpoisuutta, palauttaisi sisäisten mallien uskottavuuden ja varmistaisi tasapuoliset toimintaedellytykset laitoksille, jotka käyttävät erilaisia menetelmiä omien varojen vaatimusten laskemiseen.

(6) Sen varmistamiseksi, että omat varat jakautuvat asianmukaisesti ja että ne ovat tarvittaessa käytettävissä säästöjen suojaamiseksi, kokonaisriskipainolattiaa olisi sovellettava kaikilla konsolidoinnin tasoilla, paitsi jos jäsenvaltio katsoo, että kyseinen tavoite voidaan saavuttaa tehokkaasti muulla tavoin, erityisesti kun on kyse osuustoiminnallisten ryhmien kaltaisista ryhmistä, joilla on keskuslaitos ja siihen liittyneitä laitoksia kyseisessä jäsenvaltiossa. Jäsenvaltion olisi tuolloin voitava päättää olla soveltamatta kokonaisriskipainolattiaa alueellaan sijaitseviin laitoksiin yksittäisten yritysten tai alakonsolidointiryhmän tasolla edellyttäen, että kyseisten laitosten emoyrityksenä kyseisessä jäsenvaltiossa korkeimmalla konsolidointitasolla toimiva laitos noudattaa kokonaisriskipainolattiaa konsolidoidun asemansa perusteella.

(7) Baselin pankkivalvontakomitea on todennut, että nykyinen luottoriskin standardimenetelmä ei ole riittävän riskiherkkä monilla aloilla, mikä johtaa luottoriskin ja siten omien varojen vaatimusten epätarkkaan tai epätarkoituksenmukaiseen – joko liian suureen tai liian alhaiseen – mittaamiseen. Luottoriskin standardimenetelmää koskevia säännöksiä olisi sen vuoksi tarkistettava, jotta voidaan lisätä kyseisen menetelmän riskiherkkyyttä useiden keskeisten tekijöiden osalta.

(8) Kun on kyse muilta laitoksilta olevista luokitelluista saamisista, jotkin riskipainot olisi kalibroitava uudelleen Basel III -standardien mukaisesti. Lisäksi laitoksilta oleviin luokittelemattomiin saamisiin sovellettava riskipainotus olisi tehtävä yksityiskohtaisemmaksi ja irrotettava riskipainosta, jota sovelletaan sen jäsenvaltion keskushallintoon, johon lainaa ottava laitos on sijoittautunut, koska tällaisille laitoksille ei saisi enää olettaa myönnettävän implisiittistä julkista tukea.

(9) Huonommassa etuoikeusasemassa oleviin ja vakavaraisuusperiaatteen mukaisesti niihin verrattaviin vieraan pääoman ehtoisiin vastuisiin sekä oman pääoman ehtoisiin vastuisiin olisi sovellettava yksityiskohtaisempaa ja tiukempaa riskipainotusta, jotta voidaan ottaa huomioon huonommassa etuoikeusasemassa olevien vieraan ja oman pääoman ehtoisten vastuiden suurempi tappioriski verrattuna vieraan pääoman ehtoisiin vastuisiin sekä estää sääntelyarbitraasia kaupankäyntivarastoon kuuluvien ja sen ulkopuolisten erien välillä. Unionissa toimivilla laitoksilla on pitkäaikaisia strategisia pääomasijoituksia rahoitusalan yrityksissä ja muissa kuin rahoitusalan yrityksissä. Koska oman pääoman ehtoisiin vastuisiin sovellettava standardiriskipaino kasvaa viiden vuoden siirtymäkauden aikana, laitoksen määräysvallassa olevissa tai sen huomattavan vaikutusvallan alaisissa yrityksissä ja tietyissä vakuutusyrityksissä olevat strategiset omistusosuudet olisi vapautettava uusista säännöksistä, jotta voidaan välttää häiriövaikutukset ja säilyttää unionissa toimivien laitosten rooli pitkäaikaisina strategisina pääomasijoittajina. Kun otetaan huomioon vakavaraisuustakeet ja valvonta, joilla edistetään rahoitusalan yhdentymistä, nykyinen järjestelmä olisi säilytettävä muiden samaan konserniin kuuluvien tai saman laitosten suojajärjestelmän piiriin kuuluvien laitosten omistusosuuksien osalta. Lisäksi suoraan tai välillisesti esimerkiksi pääomasijoitusyhtiöiden kautta tehtyjä sijoituksia ei olisi pidettävä spekulatiivisina, jos laitoksen ylimmän johdon vakaana aikomuksena on pitää ne vähintään kolmen vuoden ajan; näin voidaan vahvistaa yksityisiä ja julkisia aloitteita pitkäaikaisen pääoman tarjoamiseksi listaamattomille unionin yrityksille .

(10) Tiettyjen talouden alojen edistämiseksi Basel III -standardeissa määrätään toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien suorittamiseen liittyvästä harkintavallasta, jonka nojalla laitokset voivat tietyin rajoituksin soveltaa etuuskohtelua omistusosuuksille, jotka on hankittu sellaisten lainsäädäntöohjelmien nojalla, joihin liittyy paitsi merkittäviä investointitukia myös valtion valvontaa ja oman pääoman ehtoisia sijoituksia koskevia rajoituksia. Tämän harkintavallan täytäntöönpano unionin lainsäädännössä auttaisi myös edistämään pitkän aikavälin pääomasijoituksia.

(11) Yrityksille tarjoavat unionissa lainoja pääasiassa laitokset, jotka soveltavat sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmä) luottoriskiin laskiessaan omien varojen vaatimuksiaan. Kokonaisriskipainolattian käyttöönoton myötä kyseisten laitosten olisi sovellettava yritysasiakkaiden luottoluokkaa määrittäessään myös luottoriskin standardimenetelmää, joka perustuu valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamiin luottoluokituksiin. Luokiteltuihin yrityksiin sovellettavien ulkoisten luokitusten ja riskipainojen välisen kuvauksen olisi oltava yksityiskohtaisempi, jotta se vastaisi asiaa koskevia kansainvälisiä standardeja.

(12) Useimmat unionin yritykset eivät kuitenkaan hae ulkoisia luottoluokituksia . Jotta vältetään pankkien luokittelemattomille yrityksille myöntämiin lainoihin kohdistuvat haitalliset vaikutukset ja annetaan riittävästi aikaa sellaisten julkisten tai yksityisten aloitteiden käynnistämiseen, joilla pyritään lisäämään ulkoisten luottoluokitusten kattavuutta, on tarpeen säätää siirtymäkaudesta . Kyseisen siirtymäkauden aikana laitosten, jotka käyttävät IRB-menetelmää, olisi voitava soveltaa suotuisaa kohtelua laskiessaan kokonaisriskipainolattiaa luokittelemattomiin yrityksiin liittyville sijoitusluokan tasoisille vastuille, ja samalla olisi laadittava aloitteita luottoluokitusten laajan käytön edistämiseksi. Siirtymäkauden mahdollinen pidentäminen olisi perusteltava, ja sen kesto olisi rajoitettava enintään neljään vuoteen.

(13) Siirtymäkauden jälkeen laitosten olisi voitava viitata valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten luottoluokituksiin omien varojen vaatimusten laskemiseksi huomattavalle osalle yritysvastuitaan. EPV:n, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010[1] perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, EVLEV) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010[2] perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, EAMV), jäljempänä yhdessä ’Euroopan valvontaviranomaiset’, olisi seurattava siirtymäjärjestelyn käyttöä ja tarkasteltava ulkoisten luottoluokituslaitosten markkinoiden asiaa koskevaa kehitystä ja suuntauksia, valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten saatavuuden esteitä erityisesti yritysten osalta sekä mahdollisia toimenpiteitä kyseisiin esteisiin puuttumiseksi. Siirtymäkautta olisi käytettävä lisäämään merkittävästi luottoluokitusten saatavuutta unionin yrityksille. Tätä varten olisi kehitettävä nykyistä luokitusjärjestelmää pidemmälle meneviä luottoluokitusratkaisuja, joilla kannustetaan erityisesti suurempia unionin yrityksiä hankkimaan ulkoinen luottoluokitus. Luokitusprosessista aiheutuvien myönteisten ulkoisvaikutusten lisäksi laajempi luokituskattavuus edistää muun muassa pääomamarkkinaunionia. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen harkita ulkoisiin luottoluokituksiin liittyviä vaatimuksia tai tällaisia luokituksia tarjoavien uusien laitosten perustamista, mikä saattaa edellyttää huomattavia täytäntöönpanotoimia. Jotta voidaan lisätä ulkoisten luottoluokitusten kattavuutta, jäsenvaltioiden olisi tiiviissä yhteistyössä keskuspankkiensa kanssa arvioitava, olisiko toivottavaa pyytää, että niiden keskuspankki tunnustetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009[3] mukaisesti ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi ja että keskuspankki antaa yritysluokituksia asetusta (EU) N:o 575/2013 sovellettaessa.

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).

(14) Baselin pankkivalvontakomitea on kehittänyt riskiherkempiä menetelmiä sekä asuinkiinteistöllä suojatuille vastuille että liikekiinteistöllä suojatuille vastuille, jotta ne vastaisivat paremmin erilaisia rahoitusmalleja ja rakennusprosessin vaiheita.

(15) Vuosien 2008–2009 globaali finanssikriisi paljasti useita puutteita asuinkiinteistöllä suojattujen vastuiden ja liikekiinteistöllä suojattujen vastuiden nykyisessä standardimenetelmän mukaisessa käsittelyssä. Kyseiset puutteet on korjattu Basel III -standardeissa. Basel III -standardeissa erotetaan toisistaan vastuut, joiden takaisinmaksu riippuu olennaisesti kiinteistön tuottamista rahavirroista, ja vastuut, joiden osalta näin ei ole. Ensiksi mainittuihin olisi sovellettava erityistä riskipainotusta, jotta kyseisiin vastuisiin liittyvä riski voidaan ottaa tarkemmin huomioon mutta myös parantaa johdonmukaisuutta tuloa tuottaviin kiinteistöihin IRB-menetelmän mukaisesti sovelletun käsittelyn kanssa.

(16) Asuinkiinteistöllä suojattujen vastuiden ja liikekiinteistöllä suojattujen vastuiden osalta olisi säilytettävä lainojen jakomenetelmä, koska se on herkkä luotonsaajatyypille ja koska siinä otetaan huomioon kiinteistövakuuden riskiä vähentävät vaikutukset sovellettavissa riskipainoissa, vaikka vastuiden luototusaste olisi suuri. Lainojen jakomenetelmää olisi kuitenkin mukautettava Basel III -standardien mukaisesti, koska sen on todettu olevan liian varovainen sellaisten asuntolainojen osalta, joiden luototusaste on hyvin alhainen.

(17) On tarpeen säätää erityisestä siirtymäjärjestelystä sen varmistamiseksi, että kokonaisriskipainolattian vaikutukset IRB-menetelmää käyttävien laitosten myöntämiin vähäriskisiin asuntoluottoihin jaetaan riittävän pitkälle ajanjaksolle ja vältetään siten tämäntyyppisen luotonannon häiriöt, joita omien varojen vaatimusten äkillinen kasvu voisi aiheuttaa. Laskettaessa kokonaisriskipainolattiaa IRB-menetelmää käyttävien laitosten olisi siirtymäkauden keston ajan voitava soveltaa alempaa riskipainoa vastuidensa siihen osaan, joka on suojattu asuinkiinteistön kiinnityksellä luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti. Sen varmistamiseksi, että siirtymäjärjestely koskee vain vähäriskisiä asuntolainoja, olisi vahvistettava asianmukaiset hyväksyttävyyskriteerit, jotka perustuvat luottoriskin standardimenetelmässä käytettyihin vakiintuneisiin käsitteisiin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi todennettava, että kyseisiä kriteerejä noudatetaan. Koska asuinkiinteistömarkkinat voivat olla erilaisia eri jäsenvaltioissa, päätös siirtymäjärjestelyn soveltamisesta olisi jätettävä yksittäisten jäsenvaltioiden päätettäväksi. EPV:n olisi valvottava siirtymäjärjestelyn käyttöä. Siirtymäkauden mahdollinen pidentäminen olisi perusteltava, ja sen kesto olisi rajoitettava enintään neljään vuoteen.

(18) Koska spekulatiivisen kiinteän omaisuuden rahoituksen nykyisen käsittelyn selkeydessä ja riskiherkkyydessä on puutteita, kyseisiä vastuita koskevia omien varojen vaatimuksia pidetään usein liian korkeina tai liian alhaisina. Sen vuoksi kyseinen käsittely olisi korvattava maa-alueiden hankintaan, kehittämiseen ja rakentamiseen liittyville vastuille tarkoitetulla erityisellä käsittelyllä, joka kattaa lainat yrityksille tai erillisyhtiöille, jotka rahoittavat maanhankintaa kehittämis- ja rakennustarkoituksiin tai asuin- tai liikekiinteistöjen kehittämistä ja rakentamista.

(19) Olisi tärkeää vähentää suhdannevaikutuksia lainan vakuutena olevan kiinteän omaisuuden arvostukseen ja pitää kiinnityksiin liittyvät omien varojen vaatimukset vakaampina. Jos uudelleenarvostus ylittää lainan myöntämishetkellä vallinneen arvon, edellyttäen että tietoja on riittävästi, vakavaraisuutta varten hyväksytty kiinteän omaisuuden arvo ei sen vuoksi saisi ylittää vertailukelpoisen kiinteistön keskimääräistä arvoa, joka on määritetty riittävän pitkän jakson aikana, paitsi jos kyseisen kiinteistön muutokset lisäävät sen arvoa yksiselitteisesti. Jotta katettujen joukkolainojen markkinoiden toiminnalle ei aiheutuisi tahattomia seurauksia, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava sallia, että laitokset määrittävät kiinteän omaisuuden arvon uudelleen säännöllisesti soveltamatta näitä rajoja arvonkorotuksiin. Muutoksia, joilla parannetaan rakennusten ja asuntojen energiatehokkuutta tai fyysisten riskien kestokykyä, suojaamista niiltä ja mukautumista niihin, voitaisiin pitää kiinteän omaisuuden arvoa korottavina muutoksina.

(20) Erityiskohteiden rahoitusta harjoitetaan pääasiassa erillisyhtiöissä, jotka tyypillisesti toimivat lainanottoyhteisöinä ja joiden saaman rahoituksen takaisinmaksun pääasiallinen lähde on sijoituksen tuotto. Erityiskohteiden rahoitusmallin sopimusjärjestelyt antavat lainanantajalle huomattavan määräysvallan rahoitettaviin omaisuuseriin, samalla kun velvoitteen takaisinmaksun pääasiallinen lähde on kyseisistä omaisuuseristä kertyvät tulot. Jotta asiaan liittyvä riski voitaisiin ottaa paremmin huomioon, kyseiseen rahoitusmuotoon olisi sen vuoksi sovellettava luottoriskiä koskevia erityisiä omien varojen vaatimuksia. Riskipainojen määrittämistä erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille koskevien Basel III -standardien mukaisesti luottoriskin standardimenetelmän nojalla olisi otettava käyttöön erityinen erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden ryhmä, mikä parantaisi yhdenmukaisuutta IRB-menetelmän mukaisesti jo käytössä olevan erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden erityiskohtelun kanssa. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille olisi otettava käyttöön erityiskohtelu, jossa olisi erotettava toisistaan ”hankerahoitus”, ”kohderahoitus” ja ”hyödykerahoitus”, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon kyseisiin, erityiskohteiden rahoitukseen liittyvän vastuuryhmän alaryhmiin liittyvät riskit.

(21) Vaikka Basel III -standardeissa luokittelemattomien erityiskohteiden rahoitukseen liittyviä vastuita koskevan standardimenetelmän mukainen uusi käsittely on yrityssaamisten nykyistä vakiokäsittelyä yksityiskohtaisempi, ei se ole riittävän riskiherkkä, jotta siinä voidaan ottaa huomioon kyseisiin vastuisiin yleensä unionissa liittyvien kattavien arvopaperipakettien ja panttien vaikutuksia, joiden avulla luotonantajat voivat hallita hankkeen tai omaisuuserän elinkaaren aikana syntyviä tulevia rahavirtoja. Koska erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille ei unionissa ole ulkoista luottoluokitusta, kyseinen uusi käsittely voi myös kannustaa laitoksia lopettamaan tiettyjen hankkeiden rahoittamisen tai ottamaan suurempia riskejä muutoin vastaavalla tavalla käsitellyissä vastuissa, joilla on erilaiset riskiprofiilit. Vaikka erityiskohteiden rahoitukseen liittyviä vastuita rahoittavat pääasiassa IRB-menetelmää käyttävät laitokset, joilla on käytössä sisäisiä malleja kyseisiä vastuita varten, vaikutus voi olla erityisen merkittävä, kun on kyse kohderahoitukseen liittyvistä vastuista, joihin saattaa kohdistua toiminnan lopettamisen riski erityisesti kokonaisriskipainolattian soveltamisen yhteydessä. Jotta vältyttäisiin tahattomilta seurauksilta, joita aiheutuu siitä, että Basel III -standardit eivät ole riittävän riskiherkkiä luokittelemattomien kohderahoitusvastuiden osalta, kohderahoitusvastuisiin, jotka täyttävät kriteerit, joilla niiden riskiprofiili voidaan alentaa korkealaatuiseksi ja katsoa olevan sopusoinnussa rahoitusriskien varovaisen ja konservatiivisen hallinnan kanssa, olisi sovellettava pienempää riskipainoa siirtymäkauden ajan. Kyseistä siirtymäjärjestelyä olisi arvioitava EPV:n laatimassa kertomuksessa.

(22) Vähittäisvastuiden luokittelua luottoriskin standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti olisi edelleen yhdenmukaistettava, jotta voidaan varmistaa vastaavien riskipainojen johdonmukainen soveltaminen samoihin vastuukokonaisuuksiin. Basel III -standardien mukaisesti olisi vahvistettava säännöt sellaisten uudistettavien vähittäisvastuiden eriytetystä kohtelusta, jotka täyttävät tietyt takaisinmaksu- tai käyttöehdot, joilla voidaan alentaa niiden riskiprofiilia. Kyseiset vastuut olisi määriteltävä maksutileihin liittyviksi vastuiksi. Sellaisiin saamisiin yhdeltä tai useammalta luonnolliselta henkilöltä, jotka eivät täytä kaikkia vähittäisvastuiksi katsottavia edellytyksiä, olisi sovellettava 100 prosentin riskipainoa luottoriskin arvioinnin standardimenetelmän mukaisesti.

(23) Basel III -standardeissa otetaan käyttöön 10 prosentin luottovasta-arvokerroin ehdoitta peruutettavissa oleville sitoumuksille luottoriskin standardimenetelmässä. Tällä on todennäköisesti merkittävä vaikutus velallisiin, jotka tukeutuvat ehdoitta peruutettavissa olevien sitoumusten joustavuuteen rahoittaakseen toimintaansa yritystoiminnan kausivaihteluiden yhteydessä tai hallitakseen odottamattomia lyhyen aikavälin muutoksia käyttöpääomatarpeissa, erityisesti covid-19-pandemiasta toipumisen aikana. Sen vuoksi on aiheellista säätää siirtymäkaudesta, jonka aikana laitosten olisi voitava edelleen soveltaa alempaa luottovasta-arvokerrointa ehdoitta peruutettavissa oleviin sitoumuksiinsa; sen jälkeen voidaan arvioida, onko sovellettavien luottovasta-arvokerrointen mahdollinen asteittainen korotus perusteltu, jotta laitokset voivat mukauttaa operatiivisia käytäntöjään ja tuotteitaan haittaamatta laitosten velallisten luotonsaantia.

(24) Laitoksilla olisi oltava keskeinen rooli covid-19-pandemiasta elpymisen edistämisessä myös siinä mielessä, että ne voivat laajentaa ennakoivia velkojen uudelleenjärjestelytoimenpiteitä sellaisiin ansioituneisiin velallisiin, joilla on vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan tai jotka ovat ajautumassa tällaiseen tilanteeseen. Laitoksia ei saisi tältä osin estää tarvittaessa myöntämästä merkityksellisiä myönnytyksiä velallisille sen johdosta, että vastapuolet on mahdollisesti ja perusteettomasti luokiteltu maksukyvyttömiksi, jos tällaisten myönnytysten ansiosta on todennäköisempää, että velalliset maksavat loput velkasitoumuksistaan. Kun EPV laatii velallisen tai luottojärjestelyn maksukyvyttömyyden määritelmää koskevia ohjeita, sen olisi otettava asianmukaisesti huomioon riittävän joustovaran tarjoaminen laitoksille.

(25) Vuosien 2008–2009 globaali finanssikriisi osoitti, että joissakin tapauksissa laitokset ovat myös käyttäneet IRB-menetelmää salkuissa, jotka eivät sovellu mallintamiseen riittämättömien tietojen vuoksi, mikä on vaikuttanut haitallisesti tulosten luotettavuuteen . Sen vuoksi on asianmukaista, ettei laitoksia velvoiteta käyttämään IRB-menetelmää kaikkiin vastuisiinsa, vaan sovelletaan käyttöönottovaatimusta vastuuryhmien tasolla. On myös asianmukaista rajoittaa IRB-menetelmän käyttöä vastuuryhmissä, joissa vakaa mallintaminen on vaikeampaa, jotta parannetaan luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten vertailtavuutta ja vakautta IRB-menetelmän mukaisesti.

(26) Laitosten saamisissa muilta laitoksilta, muilta finanssialan yhteisöiltä ja suuryrityksiltä esiintyy tyypillisesti vähän maksulaiminlyöntejä. Tällaisten matalan maksukyvyttömyysasteen salkkujen osalta laitosten on vaikea saada luotettavia arvioita tappio-osuudesta (loss given default, LGD), koska kyseisissä salkuissa havaittujen maksulaiminlyöntien lukumäärä ei ole riittävä. Tämä vaikeus on johtanut siihen, että arvioidussa riskissä on laitosten välillä ei-toivottua vaihtelua. Laitosten olisi sen vuoksi käytettävä kyseisten matalan maksukyvyttömyysasteen salkkujen osalta lakisääteisiä LGD-lukuja sisäisten LGD-estimaattien sijaan.

(27) Laitokset, jotka käyttävät sisäisiä malleja oman pääoman ehtoisten vastuiden luottoriskin edellyttämien omien varojen vaatimusten estimoimiseen, perustavat yleensä riskinarviointinsa julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, joihin kaikilla laitoksilla voidaan olettaa olevan sama pääsy. Näissä olosuhteissa omien varojen vaatimusten eroja ei voida perustella. Lisäksi kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin sisältyvät oman pääoman ehtoiset vastuut muodostavat hyvin pienen osan laitosten taseista. Sen vuoksi laitosten omien varojen vaatimusten vertailukelpoisuuden parantamiseksi ja sääntelykehyksen yksinkertaistamiseksi laitosten olisi laskettava oman pääoman ehtoisten vastuiden luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa käyttämällä luottoriskin standardimenetelmää, ja IRB-menetelmää ei saisi käyttää tässä tapauksessa.

(28) Olisi varmistettava, että maksukyvyttömyyden todennäköisyyden, LGD-arvon ja luottovasta-arvokerrointen estimaatit sellaisten laitosten yksittäisten vastuiden osalta, joilla on lupa käyttää sisäisiä malleja luottoriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen, eivät saavuta liian alhaisia tasoja. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön omia estimaatteja koskevat vähimmäisarvot ja velvoittaa laitokset käyttämään omia riskiparametrien estimaattejaan tai kyseisiä vähimmäisarvoja sen mukaan, kummat ovat suurempia. Tällaisten riskiparametrien vähimmäisarvojen eli ’riskiparametrilattioiden’ olisi oltava suojatoimi sen varmistamiseksi, että omien varojen vaatimukset eivät alita varovaista tasoa. Lisäksi tällaisten riskiparametrilattioiden olisi pienennettävä malliriskiä, joka johtuu esimerkiksi virheellisistä mallin määrittelyistä, mittausvirheistä ja tietojen rajaamisesta. Riskiparametrilattiat parantaisivat myös vakavaraisuussuhteiden vertailukelpoisuutta eri laitosten välillä. Kyseisten tulosten saavuttamiseksi riskiparametrilattiat olisi kalibroitava riittävän konservatiivisesti.

(29) Liian konservatiivisesti kalibroidut riskiparametrilattiat voivat käytännössä estää laitoksia ottamasta käyttöön IRB-menetelmää ja siihen liittyviä riskinhallintastandardeja. Laitoksia saatetaan myös kannustaa siirtämään salkkunsa suuremman riskin vastuisiin, jotta vältetään riskiparametrilattioiden asettamat rajoitteet. Tällaisten tahattomien seurausten välttämiseksi riskiparametrilattioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tietyt riskiominaisuudet, erityisesti käyttämällä tarvittaessa erityyppisiä vastuita koskevia eri arvoja.

(30) Erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden riskiominaisuudet eroavat yleisistä yritysvastuista. Sen vuoksi on asianmukaista säätää siirtymäkaudesta, jonka aikana erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin sovellettavaa LGD-riskiparametrilattiaa alennetaan. Siirtymäkauden mahdollinen pidentäminen olisi perusteltava, ja sen kesto olisi rajoitettava enintään neljään vuoteen.

(31) Basel III -standardien mukaisesti valtiovastuiden ryhmän IRB-menetelmän olisi säilyttävä suurelta osin muuttumattomana kohde-etuuden vastapuoliin liittyvien erityisluonteen ja riskien vuoksi. Etenkään valtiovastuisiin ei olisi sovellettava riskiparametrilattioita.

(32) Jotta varmistetaan johdonmukainen menettely kaikille RGLA-PSE-vastuille eli saamisille aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, olisi luotava kaksi uutta aluehallintoja, paikallisviranomaisia sekä julkisyhteisöjä ja julkisoikeudellisia laitoksia koskevaa vastuuryhmää, jotka ovat riippumattomia sekä valtion että laitosten vastuuryhmistä. Sellaisia aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta oleviin saamisiin verrattavia saamisia, joita voitaisiin luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti käsitellä valtio- ja keskuspankkivastuina, ei olisi luokiteltava kyseisiin uusiin vastuuryhmiin IRB-menetelmän mukaisesti eikä niihin olisi sovellettava riskiparametrilattioita. Lisäksi muiden kuin aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta oleviin saamisiin verrattavien saamisten osalta olisi kalibroitava IRB-menetelmän mukaiset erityiset alemmat riskiparametrilattiat, jotta voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon niiden riskiprofiili yritysvastuisiin verrattuna.

(33) Olisi selvennettävä, miten takauksen vaikutus olisi otettava huomioon sellaisen taatun vastuun osalta, jota käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti käyttäen omia LGD-estimaatteja, jos takaaja kuuluu sellaiseen vastuutyyppiin, jota käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti mutta käyttämättä omia LGD-estimaatteja. Erityisesti substituutiomenetelmän käyttö, jossa kohde-etuuteen liittyvän vastuun riskiparametrit korvataan takaajan riskiparametreilla, tai sellaisen menetelmän käyttö, jossa kohde-etuuden vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä tai LGD-lukua mukautetaan käyttämällä erityistä mallintamismenetelmää takauksen vaikutuksen huomioon ottamiseksi, ei saisi johtaa mukautettuun riskipainoon, joka on alhaisempi kuin takaajaan kohdistuvaan vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen sovellettava riskipaino. Näin ollen jos takaajaa kohdellaan luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti, takauksen hyväksymisen IRB-menetelmän mukaisesti olisi yleensä johdettava siihen, että takaajan luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti laskettua riskipainoa sovelletaan taattuun vastuuseen.

(34) Lopullisessa Basel III -kehyksessä ei enää edellytetä, että IRB-menetelmää yhteen vastuuryhmään soveltavan laitoksen on sovellettava kyseistä menetelmää kaikkiin kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin vastuisiinsa. Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset laitoksille, jotka tällä hetkellä käsittelevät joitakin vastuita IRB-menetelmän mukaisesti, ja sellaisille laitoksille, jotka eivät näin tee, olisi toteutettava siirtymäjärjestely, jolla laitoksille annetaan mahdollisuus siirtyä vähemmän kehittyneisiin menetelmiin yksinkertaistettua menettelyä noudattaen. Kyseisen menettelyn turvin toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vastustaa vähemmän kehittyneeseen menetelmään siirtymistä koskevia pyyntöjä, joiden tarkoituksena on hyödyntää sääntelyarbitraasia. Kyseisessä menettelyssä pelkästään sitä, että siirtyminen vähemmän kehittyneeseen menetelmään vähentää kyseisten vastuiden osalta määritettyjä omien varojen vaatimuksia, ei saisi pitää riittävänä perusteena vastustaa pyyntöä sääntelyarbitraasin hyödyntämisen perusteella.

(35) Samalla kun pyritään poistamaan omien varojen vaatimusten perusteetonta vaihtelua, olisi tarkistettava keinotekoisiin kassavirtoihin sovellettavia nykyisiä diskonttaussääntöjä mahdollisten tahattomien seurausten poistamiseksi. EPV:lle olisi annettava valtuudet tarkistaa maksukykyiseen tilaan paluuta koskevia ohjeitaan.

(36) Kokonaisriskipainolattian käyttöönotolla voi olla merkittävä vaikutus arvopaperistamisen sisäisten luottoluokitusten menetelmää tai sisäistä arviointimenetelmää käyttävien laitosten hallussa olevien arvopaperistamispositioiden omien varojen vaatimuksiin. Vaikka tällaiset positiot ovat yleensä pieniä suhteessa muihin vastuisiin, kokonaisriskipainolattian käyttöönotto voi vaikuttaa arvopaperistamistoimen taloudelliseen elinkelpoisuuteen, koska riskin siirrosta saatava vakavaraisuushyöty on riittämätön. Näin voisi tapahtua siinä tapauksessa, että arvopaperistamismarkkinoiden kehittäminen on osa 24 päivänä syyskuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille – uusi toimintasuunnitelma” esitettyä pääomamarkkinaunionia koskevaa toimintasuunnitelmaa, jäljempänä ’ pääomamarkkinaunionia koskeva toimintasuunnitelma’, ja että alullepanevien laitosten on käytettävä arvopaperistamista laajamittaisemmin voidakseen hallinnoida salkkujaan aktiivisemmin, jos kokonaisriskipainolattiasta tulee niitä sitova. Arvopaperistamisen sisäisten luottoluokitusten menetelmää tai sisäistä arviointimenetelmää käyttävien laitosten olisi siirtymäkauden aikana voitava soveltaa suotuisaa kohtelua kokonaisriskipainolattiansa laskemiseksi arvopaperistamispositioihinsa, jotka on riskipainotettu jompaakumpaa kyseisistä menetelmistä käyttäen. EPV:n olisi raportoitava komissiolle, olisiko arvopaperistamistoimien vakavaraisuuskohtelua mahdollisesti tarkistettava sen riskiherkkyyden lisäämiseksi.

(37) Asetusta (EU) N:o 575/2013 muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876[1], jotta Baselin pankkivalvontakomitean vuonna 2019 päätökseen saamaa kaupankäyntivaraston perusteellista tarkistusta (fundamental review of the trading book) koskevat Basel III -standardit, jäljempänä ’lopulliset FRTB-standardit’, voitiin panna täytäntöön ainoastaan raportointia varten. Kyseisiin standardeihin perustuvien sitovien omien varojen vaatimusten käyttöönotto jätettiin tehtäväksi erillisessä lainsäädäntöehdotuksessa, sen jälkeen kun on arvioitu niiden vaikutuksia unionissa toimiviin laitoksiin.

(38) Kaupankäyntivarastoon sisältyvien ja sen ulkopuolisten erien välistä rajaa koskevat lopulliset FRTB-standardit olisi pantava täytäntöön unionin lainsäädännössä, koska niillä on merkittävä vaikutus markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan. Kyseisten rajaa koskevien vaatimusten täytäntöönpanoon olisi Basel III -standardien mukaisesti sisällytettävä luettelot kaupankäyntivarastoon tai sen ulkopuolelle luokiteltavista instrumenteista sekä poikkeus, jonka nojalla laitokset voivat toimivaltaisen viranomaisen luvalla luokitella tietyt kaupankäyntivarastossa yleensä pidettävät instrumentit, mukaan lukien julkisesti noteeratut osakkeet, kaupankäyntivaraston ulkopuolelle, jos kyseisten instrumenttien positioita ei pidetä kaupankäyntitarkoituksessa tai jos niillä ei suojata kaupankäyntitarkoituksessa pidettyjä positioita.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

(39) Jotta vältetään merkittävän toiminnallisen rasituksen aiheuttaminen unionissa toimiville laitoksille, kaikilla vaatimuksilla, joilla lopulliset FRTB-standardit pannaan täytäntöön markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi, olisi oltava sama soveltamispäivä. Sen vuoksi asetuksella (EU) 2019/876 jo käyttöön otettujen muutamien FRTB-vaatimusten soveltamispäivä olisi yhdenmukaistettava tämän asetuksen soveltamispäivän kanssa. EPV:n 27 päivänä helmikuuta 2023 antamassa lausunnossa todetaan, että jos asetuksen (EU) 2019/876 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut säännökset ovat tulleet voimaan ja jos sovellettavassa oikeuskehyksessä ei vielä säädetä FRTB:n mukaisten menetelmien soveltamisesta pääoman laskentaan, asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset eivät saisi priorisoida kyseisiin vaatimuksiin liittyviä valvonta- tai täytäntöönpanotoimia ennen kuin FRTB on pantu kaikilta osin täytäntöön, minkä odotetaan toteutuvan 1 päivästä tammikuuta 2025.

(40) Vuosien 2008–2009 globaalin finanssikriisin jälkeisen uudistusohjelman täydentämiseksi ja nykyisen markkinariskikehyksen puutteiden korjaamiseksi markkinariskiä koskevat sitovat omien varojen vaatimukset, jotka perustuvat lopullisiin FRTB-standardeihin, olisi pantava täytäntöön unionin lainsäädännössä. Tuoreet arviot lopullisten FRTB-standardien vaikutuksesta unionissa toimiviin laitoksiin ovat osoittaneet, että kyseisten standardien täytäntöönpano unionissa johtaa markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten huomattavaan lisääntymiseen tietyissä kaupankäynti- ja markkinatakaustoiminnoissa, jotka ovat tärkeitä EU:n taloudelle. Tämän vaikutuksen lieventämiseksi ja unionin finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan säilyttämiseksi olisi otettava käyttöön kohdennettuja mukautuksia, joilla lopulliset FRTB-standardit pannaan täytäntöön unionin lainsäädännössä.

(41) Laitosten kaupankäyntiä tukkumarkkinoilla voidaan helposti harjoittaa rajojen yli, myös jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä. Lopullisten FRTB-standardien täytäntöönpanon olisi sen vuoksi lähennyttävä mahdollisimman paljon eri lainkäyttöalueilla sekä sisällön että ajoituksen osalta. Muutoin olisi mahdotonta taata kansainvälisesti tasapuoliset toimintaedellytykset näille toiminnoille. Komission olisi sen vuoksi seurattava lopullisten FRTB-standardien täytäntöönpanoa muilla Baselin pankkivalvontakomitean jäsenten lainkäyttöalueilla. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotta voidaan tarvittaessa puuttua mahdollisiin vääristymiin lopullisten FRTB-standardien täytäntöönpanossa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa[1] vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä. Delegoiduilla säädöksillä käyttöön otettujen toimenpiteiden olisi pysyttävä väliaikaisina. Jos tällaisia toimenpiteitä on aiheellista soveltaa pysyvästi, komission olisi toimitettava lainsäädäntöehdotus Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

[1] EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(42) Komission olisi otettava huomioon suhteellisuusperiaate laskiessaan markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia sellaisten laitosten osalta, joiden kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta on määrältään keskitasoa, ja kalibroitava kyseiset vaatimukset vastaavasti. Sen vuoksi laitosten, joiden kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta on määrältään keskitasoa, olisi voitava käyttää yksinkertaistettua standardimenetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen kansainvälisesti sovittujen standardien mukaisesti. Lisäksi hyväksyttävyyskriteerien, joilla yksilöidään ne laitokset, joiden kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta on määrältään keskitasoa, olisi oltava yhdenmukaisia niiden kriteerien kanssa, joilla tällaiset laitokset vapautetaan asetuksella (EU) 2019/876 käyttöön otetuista FRTB-raportointivaatimuksista.

(43) Kun otetaan huomioon unionin päästöoikeusmarkkinoiden päivitetty rakenne ja viime vuosien vakaus sekä päästöoikeuksien hintojen vähäinen vaihtelu, vaihtoehtoisessa standardimenetelmässä olisi otettava käyttöön erityinen riskipaino EU:n päästökauppajärjestelmän mukaiseen hiilikauppaan liittyville vastuille.

(44) Vaihtoehtoisessa standardimenetelmässä jäännösriskejä aiheuttaviin instrumentteihin liittyviin vastuisiin sovelletaan jäännösriskiä koskevaa korotusvaatimusta, jotta voidaan ottaa huomioon riskit, joita herkkyysperusteinen menetelmä ei kata. Basel III -standardien mukaan instrumentti ja sen suojaus voidaan nettouttaa kyseistä korotusvaatimusta varten vain, jos ne kompensoivat toisensa täydellisesti. Laitokset pystyvät kuitenkin suurelta osin suojautumaan markkinoilla joidenkin jäännösriskiä koskevan korotusvaatimuksen soveltamisalaan kuuluvien instrumenttien jäännösriskiltä ja näin vähentämään salkkujensa kokonaisriskiä, vaikka kyseiset suojaukset eivät ehkä täysin kompensoikaan alkuperäisen position riskiä. Jotta laitokset voisivat jatkaa suojaamista ilman aiheettomia pidäkkeitä ja ottaen huomioon kokonaisriskin vähentämisen taloudelliset perusteet, jäännösriskiä koskevan korotusvaatimuksen täytäntöönpanon olisi tiukoin edellytyksin ja valvontaviranomaisen hyväksynnän mukaisesti annettava väliaikaisesti mahdollisuus jättää jäännösriskiä koskevan korotusvaatimuksen ulkopuolelle sellaisten instrumenttien suojaukset, jotka on mahdollista suojata markkinoilla.

(45) Baselin pankkivalvontakomitea on tarkistanut operatiivista riskiä koskevaa kansainvälistä standardia vuosien 2008–2009 globaalin finanssikriisin jälkeen ilmenneiden heikkouksien korjaamiseksi. Standardoitujen menetelmien puutteellisen riskiherkkyyden lisäksi havaittiin, että kehittyneen mittausmenetelmän mukaiset useat sisäiset mallintamiskäytännöt eivät ole vertailukelpoisia. Tästä syystä ja operatiivisten riskien kehyksen yksinkertaistamiseksi kaikki operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten arvioinnissa käytettävät menetelmät korvattiin yhdellä malliin perustumattomalla menetelmällä eli operatiivista riskiä koskevalla uudella standardimenetelmällä. Asetus (EU) N:o 575/2013 olisi muutettava lopullisen Basel III -kehyksen mukaiseksi, jotta edistettäisiin unioniin sijoittautuneiden mutta myös unionin ulkopuolella toimivien laitosten tasapuolisia edellytyksiä toimia kansainvälisesti ja jotta varmistettaisiin, että operatiivisten riskien kehys säilyy toimivana unionin tasolla.

(46) Baselin pankkivalvontakomitean käyttöön ottamassa operatiivista riskiä koskevassa uudessa standardimenetelmässä yhdistyvät laitoksen liiketoiminnan kokoon perustuva indikaattori ja laitoksen tappiohistorian huomioon ottava indikaattori. Lopullisessa Basel III -kehyksessä annetaan harkintavaltaa sen suhteen, miten laitoksen tappiohistorian huomioon ottava indikaattori voidaan panna täytäntöön. Lainkäyttöalueet voivat jättää aiemmat tappiot huomiotta laskettaessa operatiivista riskiä koskevia omien varojen vaatimuksia kaikkien asiaankuuluvien laitosten osalta tai ottaa huomioon aikaisempia tappioita koskevat tiedot jopa tiettyä liiketoimintakokoa pienempien laitosten osalta. Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi unionissa ja operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennan yksinkertaistamiseksi kyseistä harkintavaltaa olisi käytettävä yhdenmukaisella tavalla omien varojen vähimmäisvaatimusten osalta jättämällä huomiotta aiempien operatiivisten tappioiden tiedot kaikkien laitosten osalta.

(47) Laskettaessa operatiivista riskiä koskevia omien varojen vaatimuksia saattaa tulevaisuudessa olla mahdollista käyttää vakuutussopimuksia tehokkaana riskienvähentämismenetelmänä. Tätä varten EPV:n olisi raportoitava komissiolle siitä, onko vakuutussopimukset aiheellista hyväksyä tehokkaaksi riskienvähentämismenetelmäksi, sekä tässä yhteydessä sovellettavista edellytyksistä, kriteereistä ja vakiokaavasta.

(48) Rahapolitiikan poikkeuksellisen ja ennennäkemättömän nopea kiristäminen covid-19-pandemian jälkeen saattaa aiheuttaa rahoitusmarkkinoiden huomattavaa volatiliteettia. Tämä yhdessä julkisen velan tuottojen kasvuun johtavan lisääntyvän epävarmuuden kanssa voi puolestaan aiheuttaa tiettyjen laitosten hallussa oleviin julkisiin velkoihin liittyviä realisoitumattomia tappioita. Jotta voitaisiin lieventää valtionvelkamarkkinoiden volatiliteetin huomattavaa negatiivista vaikutusta laitosten omiin varoihin ja siten laitosten lainanantokykyyn, olisi otettava uudelleen käyttöön väliaikainen omiin varoihin sovellettava suodatin, joka osittain neutralisoisi kyseisen vaikutuksen.

(49) Saattaa olla edelleen tarpeen myöntää julkista rahoitusta laskemalla liikkeeseen toisen jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisiä valtion joukkolainoja, jotta voidaan tukea julkisia toimenpiteitä, joilla torjutaan sekä covid-19-pandemian että Venäjän Ukrainaa vastaan käymän hyökkäyssodan aiheuttaman vakavan talouden häiriön kaksinkertaisia seurauksia. Tällaisiin joukkolainoihin sijoittaviin laitoksiin kohdistuvien rajoitteiden välttämiseksi on aiheellista ottaa uudelleen käyttöön valtio- tai keskuspankkivastuita koskeva siirtymäjärjestely, jos kyseiset vastuut ovat toisen jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisiä, jotta tällaisia vastuita voidaan käsitellä luottoriskikehyksessä.

(50) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/630[1] otettiin käyttöön järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamista koskevat vähimmäisvaatimukset eli niin sanottu vakavaraisuutta turvaava varautumisjärjestely. Toimenpiteellä pyrittiin välttämään laitosten hallussa olevien järjestämättömien vastuiden kasaantuminen ja samalla edistämään järjestämättömien vastuiden ennakoivaa hallinnointia parantamalla laitosten uudelleenjärjestely- tai täytäntöönpanomenettelyjen tehokkuutta. Edellä esitetty huomioon ottaen vientitakuulaitosten tai julkisten takaajien takaamiin järjestämättömiin vastuisiin olisi tehtävä joitakin kohdennettuja muutoksia. Lisäksi tiettyihin laitoksiin, jotka täyttävät tiukat ehdot ja ovat erikoistuneet järjestämättömien vastuiden hankintaan, ei olisi sovellettava vakavaraisuutta turvaavaa varautumisjärjestelyä.

(51) Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten listattujen laitosten sekä muiden laitosten olisi myös julkistettava tiedot terveiden, järjestämättömien ja lainanhoitojoustollisten vastuiden määrästä ja laadusta sekä erääntyneiden vastuiden ikäjakaumasta kirjanpidossa. Kyseinen julkistamisvelvoite ei aiheuta kyseisille laitoksille lisärasitetta, sillä EPV on jo toteuttanut tällaisten rajoitettujen tietojen julkistamisen neuvoston vuonna 2017 hyväksymän järjestämättömien lainojen käsittelyä koskevan EU:n toimintasuunnitelman perusteella; siinä EPV:tä kehotettiin tiukentamaan omaisuuserien laatua ja järjestämättömiä lainoja koskevia julkistamisvaatimuksia kaikkien laitosten osalta. Julkistamisvelvoite on myös täysin linjassa komission 16 päivänä joulukuuta 2020 antaman tiedonannon ”Järjestämättömien lainojen käsittely covid-19-pandemian jälkeen” kanssa.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/630, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamisen vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 111, 25.4.2019, s. 4).

(52) Tietojen julkistamista varten on tarpeen keventää säännösten noudattamisesta aiheutuvaa rasitetta ja parantaa tietojen vertailukelpoisuutta. EPV:n olisi sen vuoksi perustettava keskitetty verkkopohjainen alusta, joka mahdollistaa laitosten toimittamien tietojen julkistamisen. Keskitetyn verkkopohjaisen alustan olisi toimittava yhtenä yhteyspisteenä laitosten julkistamien tietojen osalta, kun taas tietojen omistajuuden ja niiden paikkansapitävyyttä koskevan vastuun olisi oltava niitä tuottavilla laitoksilla. Annettujen tietojen keskitetyn julkaisun olisi oltava täysin pääomamarkkinaunionia koskevan toimintasuunnitelman mukaista. Lisäksi kyseisen keskitetyn verkkopohjaisen alustan olisi oltava yhteentoimiva eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen kanssa.

(53) Jotta valvontaan liittyvää raportointia ja julkistamista voitaisiin yhdentää paremmin, EPV:n olisi julkaistava laitosten antamat tiedot keskitetysti kunnioittaen samalla kaikkien laitosten oikeutta julkaista tietoja itse. Tällaisen keskitetyn tietojen julkistamisen pitäisi antaa EPV:lle mahdollisuus julkistaa pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten julkistamat tiedot kyseisten laitosten toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamien tietojen perusteella; tämän pitäisi vähentää merkittävästi pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin kohdistuvaa hallinnollista rasitusta. Samaan aikaan tietojen julkistamisen keskittämisellä ei saisi olla kustannusvaikutuksia muille laitoksille, vaan sen olisi lisättävä avoimuutta ja vähennettävä markkinatoimijoiden toiminnan vakautta koskevien tietojen saantiin liittyviä kustannuksia. Tällainen suurempi avoimuus helpottaisi tietojen vertailukelpoisuutta eri laitosten välillä ja edistäisi markkinakuria.

(54) Komission 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassa tiedonannossa esitetyn Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttaminen ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman edistäminen edellyttää, että suuria määriä yksityisen sektorin investointeja ohjataan kestäviin investointeihin unionissa. Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 olisi otettava huomioon ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan (ESG) liittyvien tekijöiden merkitys ja ymmärrettävä kaikilta osin riskit, joita on sellaiseen toimintaan liittyvillä vastuilla, joka koskee yleisiä kestävyystavoitteita tai ESG-tavoitteita. Jotta voidaan varmistaa lähentyminen koko unionissa ja yhtenäinen käsitys ESG-tekijöistä ja -riskeistä, olisi vahvistettava yleiset määritelmät. ESG-tekijöillä voi olla myönteinen tai kielteinen vaikutus yhteisön, valtion tai yksittäisen henkilön taloudelliseen tulokseen tai vakavaraisuuteen. Yleisiä esimerkkejä ESG-tekijöistä ovat ympäristön osalta muun muassa kasvihuonekaasupäästöt, luonnon monimuotoisuus sekä veden käyttö ja kulutus; yhteiskunnan osalta ihmisoikeudet sekä työ- ja työvoimanäkökohdat; ja hallintotavan osalta ylempien toimihenkilöiden oikeudet ja velvollisuudet sekä palkat. Ympäristöllisten tai yhteiskunnallisten tekijöiden vaikutuksille alttiit omaisuuserät tai toimet olisi määriteltävä viittaamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119[1] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa luonnon ennallistamisesta ja asetuksen (EU) 2022/869 muuttamisesta vahvistettuun unionin tavoitteeseen saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä sekä asiaankuuluviin unionin kestävyystavoitteisiin. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852[2] mukaisesti hyväksyttyjä ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen teknisiä arviointikriteerejä sekä ilmastonmuutoksen, ympäristön tilan heikkenemisen ja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen torjumista koskevia unionin erityissäädöksiä olisi käytettävä omaisuuserien tai vastuiden yksilöintiin erityisten vakavaraisuuskohtelujen ja riskierojen arviointia varten.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

(55) ESG-riskeihin liittyvät vastuut eivät välttämättä ole oikeassa suhteessa laitoksen kokoon ja monimuotoisuuteen. ESG-riskeihin liittyvien vastuiden taso on unionissa myös melko heterogeeninen, sillä joissakin jäsenvaltioissa mahdolliset siirtymävaikutukset ovat lieviä ja toisissa ne taas saattavat olla suuria sellaisiin toimintoihin liittyvien vastuiden osalta, joilla on merkittäviä kielteisiä vaikutuksia erityisesti ympäristöön. Laitoksille asetetut avoimuusvaatimukset ja kestävyyttä koskevien tietojen julkistamista koskevat vaatimukset, joista säädetään muissa voimassa olevissa unionin säädöksissä, tarjoavat yksityiskohtaisempia tietoja muutaman vuoden kuluessa. Jotta laitoksiin mahdollisesti kohdistuvia ESG-riskejä voitaisiin arvioida asianmukaisesti, on kuitenkin välttämätöntä, että markkinat ja toimivaltaiset viranomaiset saavat riittävät tiedot kaikilta tahoilta, jotka altistuvat kyseisille riskeille. Laitosten olisi voitava järjestelmällisesti tunnistaa sellaisiin toimintoihin liittyvät vastuunsa, joiden katsotaan aiheuttavan merkittävää haittaa jollekin asetuksessa (EU) 2020/852 tarkoitetuista ympäristötavoitteista, sekä varmistaa riittävä avoimuus kyseisten vastuiden osalta. Sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytettävissään yksityiskohtaiset, kattavat ja vertailukelpoiset tiedot tuloksellista valvontaa varten, tiedot ESG-riskeihin liittyvistä vastuista olisi sisällytettävä laitosten valvontaan liittyvään raportointiin. Jotta voidaan taata markkinoihin nähden kattava avoimuus, olisi ESG-riskien julkistamisvelvoite laajennettava koskemaan kaikkia laitoksia. Kyseisten tietojen yksityiskohtaisuuden olisi oltava suhteellisuusperiaatteen mukaista ottaen huomioon asianomaisen laitoksen koko ja monimuotoisuus sekä sen ESG-riskeihin liittyvien vastuiden olennaisuus. EPV:n olisi ESG-riskien julkistamista koskevia teknisiä täytäntöönpanostandardeja tarkistaessaan arvioitava keinoja katettujen joukkolainojen katepoolien ESG-riskien julkistamisen tehostamiseksi ja harkittava, olisiko tiedot laitosten joko suoraan tai lainoja erillisyhtiölle siirtämällä liikkeeseen laskemien katettujen joukkolainojen lainapoolien merkityksellisistä vastuista sisällytettävä joko tarkistettuihin teknisiin täytäntöönpanostandardeihin tai katettuja joukkolainoja koskevaan sääntely- ja julkistamiskehykseen.

(56) Kun unionin talouden siirtyminen kohti kestävää talousmallia on vauhdittumassa, kestävyysriskit korostuvat ja saattavat edellyttää lisätarkastelua. Luotettavien ja johdonmukaisten ESG-tietojen saatavuuden ja käytettävyyden asianmukaisen arvioinnin perusteella olisi luotava kattava yhteys ESG-riskitekijöiden sekä perinteisten taloudellisten riskien ja vastuiden ryhmien välille. EAMV:n olisi myös osallistuttava näytön keräämiseen raportoimalla, otetaanko ESG-riskit asianmukaisesti huomioon niiden vastapuolten tai vastuiden luottoluokituksissa, joita laitoksilla saattaa olla. Koska sekä laitokset että valvontaviranomaiset kehittyvät jatkuvasti ja nopeasti ESG-riskien tunnistamissa ja kvantifioinnissa, on myös tarpeen aikaistaa tämän asetuksen voimaantulopäivään sitä EPV:n toimeksiannon osaa, jonka puitteissa arvioidaan, olisiko perusteltua, että vastuisiin, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin tai yhteiskunnallisiin tavoitteisiin liittyviin omaisuuseriin tai toimintaan, sovellettaisiin erityistä vakavaraisuuskohtelua. EPV:n nykyinen toimeksianto olisi arviointityön pituudesta ja monimutkaisuudesta johtuen jaettava useisiin kertomuksiin. Sen vuoksi EPV:n olisi laadittava vuosien 2024 ja 2025 loppuun mennessä kaksi peräkkäistä vuotuista seurantakertomusta. Kansainvälisen energiajärjestön mukaan minkäänlaista uutta fossiilisten polttoaineiden etsintää ja käytön laajentamista ei saa tapahtua, jos halutaan saavuttaa hiilineutraaliustavoite vuoteen 2050 mennessä. Tämä tarkoittaa sitä, että fossiilisiin polttoaineisiin liittyvät vastuut aiheuttavat suuremman riskin sekä mikrotasolla, koska tällaisten omaisuuserien arvon odotetaan laskevan ajan mittaan, että makrotasolla, koska fossiilisten polttoaineiden toiminnan rahoittaminen vaarantaa tavoitteen rajoittaa maapallon lämpötilan nousu 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan ja uhkaa siten rahoitusvakautta. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten ja markkinaosapuolten olisi voitava hyötyä siitä, että laitokset lisäävät fossiilisten polttoaineiden alan yhteisöihin liittyvien vastuidensa avoimuutta, mukaan lukien uusiutuvien energialähteiden alan toiminta.

(57) Sen varmistamiseksi, että infrastruktuuriin liittyvien vastuiden mahdolliset mukautukset eivät vaaranna unionin ilmastotavoitteita, uudet vastuut saisivat riskipainoalennuksen vain, jos rahoitettavat omaisuuserät edistävät positiivisesti yhtä tai useampaa asetuksessa (EU) 2020/852 säädetyistä ympäristötavoitteista, ne eivät aiheuta merkittävää haittaa muille kyseisessä asetuksessa vahvistetuille tavoitteille eivätkä millekään kyseisessä asetuksessa vahvistetuista ympäristötavoitteista.

(58) On olennaisen tärkeää, että valvontaviranomaisilla on tarvittavat valtuudet arvioida ja mitata kattavasti riskejä, joille pankkiryhmittymä altistuu konsolidoidulla tasolla, ja että valvontaviranomaiset voivat joustavasti mukauttaa valvontamenettelyjään uusiin riskilähteisiin. On tärkeää välttää varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin ja tilinpäätössäännöstön mukaisen konsolidoinnin väliset porsaanreiät, jotka voivat johtaa liiketoimiin, joiden tarkoituksena on siirtää varoja varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin ulkopuolelle, vaikka riskit jäävät pankkiryhmittymään. ’Emoyrityksen’, ’tytäryrityksen’ ja ’määräysvallan’ määritelmien epäyhtenäisyys sekä ’oheispalveluyrityksen’, ’rahoitusalan holdingyhtiön’ ja ’rahoituslaitoksen’ määritelmien epäselvyys vaikeuttavat valvontaviranomaisten työtä niiden pyrkiessä soveltamaan sääntöjä johdonmukaisesti unionissa sekä havaitsemaan riskejä ja käsittelemään niitä asianmukaisesti konsolidoidulla tasolla. Sen vuoksi kyseisiä määritelmiä olisi muutettava ja selvennettävä edelleen. Lisäksi pidetään aiheellisena, että EPV tutkii tarkemmin, rajoittavatko kyseisiä valvontaviranomaisten valtuuksia tahattomasti mahdolliset säännösten jäljellä olevat ristiriitaisuudet tai porsaanreiät tai niiden vuorovaikutus sovellettavan tilinpäätössäännöstön kanssa.

(59) Kryptovarojen markkinat ovat kasvaneet nopeasti viime vuosina. Jotta voitaisiin puuttua laitoksiin kohdistuviin mahdollisiin riskeihin, joita aiheuttavat niiden kryptovaroihin liittyvät vastuut, joita ei vielä riittävästi kateta nykyisellä vakavaraisuussäännöstöllä, Baselin pankkivalvontakomitea julkaisi joulukuussa 2022 kryptovaroihin liittyvien vastuiden vakavaraisuuskohtelua koskevan standardin. Standardin suositeltu soveltamispäivä on 1 päivä tammikuuta 2025, mutta joidenkin standardin teknisten osien kehittelyä jatkettiin Baselin pankkivalvontakomitean tasolla vuosina 2023 ja 2024. Kun otetaan huomioon kryptovarojen markkinoiden jatkuva kehitys ja se, että laitosten kryptovaroihin liittyviä vastuita koskeva Basel-standardi on tärkeää panna kaikilta osin täytäntöön unionin lainsäädännössä, komission olisi annettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2025 lainsäädäntöehdotus kyseisen standardin täytäntöönpanemiseksi ja täsmennettävä vakavaraisuuskohtelu, jota sovelletaan kyseisiin vastuisiin siirtymäkauden aikana kyseisen standardin täytäntöönpanoon asti. Siirtymäkauden vakavaraisuuskohtelussa olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/1114[1] kryptovarojen liikkeeseenlaskijoiden osalta käyttöön otettu oikeudellinen kehys ja täsmennettävä kyseisten kryptovarojen vakavaraisuuskohtelu. Sen vuoksi tokenisoituihin perinteisiin omaisuuseriin, mukaan lukien sähkörahatokenit, olisi siirtymäkauden aikana katsottava liittyvän samankaltaisia riskejä kuin kyseisen asetuksen mukaisiin perinteisiin omaisuuseriin ja kryptovaroihin, ja referenssinä oleviin muihin perinteisiin omaisuuseriin kuin yhteen fiat-valuuttaan olisi sovellettava mainitun asetuksen vaatimusten mukaista vakavaraisuuskohtelua. Muihin kryptovaroihin liittyviin vastuisiin, mukaan lukien sellaisten kryptovarojen tokenisoidut johdannaiset, joihin ei sovelleta suotuisampaa pääomakohtelua, olisi sovellettava 1250 prosentin riskipainoa.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1114, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 40).

(60) Baselin pankkivalvontakomitean osana lopullista Basel III -kehystä kehittämän arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvonleikkausten vähimmäismäärää koskevan kehyksen tiettyjen näkökohtien epäselvyys sekä epävarmuus siitä, onko sen soveltaminen tietyntyyppisiin arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin taloudellisesti perusteltua, ovat herättäneet kysymyksen siitä, voidaanko kyseisen kehyksen vakavaraisuustavoitteet saavuttaa aiheuttamatta ei-toivottuja seurauksia. Komission olisi sen vuoksi arvioitava uudelleen arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin sovellettavan arvonleikkausten vähimmäismäärää koskevan kehyksen täytäntöönpanoa unionin lainsäädännössä . Jotta komissiolle voidaan toimittaa riittävästi näyttöä, EPV:n olisi tiiviissä yhteistyössä EAMV:n kanssa raportoitava komissiolle kyseisen kehyksen vaikutuksista ja sopivimmasta lähestymistavasta sen täytäntöönpanemiseksi unionin lainsäädännössä.

(61) Lopullisessa Basel III -kehyksessä arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien lyhytaikaisuutta ei välttämättä oteta hyvin huomioon luottoriskin standardimenetelmässä, minkä johdosta kyseisen menetelmän mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset voivat olla IRB-menetelmän mukaisesti laskettuja omien varojen vaatimuksia paljon tiukemmat. Tämän seurauksena ja kun otetaan myös huomioon kokonaisriskipainolattian käyttöönotto, näille vastuille lasketut omien varojen vaatimukset voisivat tiukentua merkittävästi, mikä vaikuttaisi velka- ja arvopaperimarkkinoiden likviditeettiin, mukaan lukien valtionvelkamarkkinat. Sen vuoksi EPV:n olisi raportoitava luottoriskistandardien asianmukaisuudesta ja vaikutuksista arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien osalta ja erityisesti siitä, olisiko perusteltua mukauttaa luottoriskin standardimenetelmää kyseisten vastuiden osalta, jotta voidaan ottaa huomioon niiden lyhytaikaisuus.

(62) Komission olisi pantava täytäntöön unionin lainsäädännössä vastuun arvonoikaisuriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia koskevat tarkistetut Basel III -standardit, jotka Baselin pankkivalvontakomitea julkaisi heinäkuussa 2020, koska kyseisillä standardeilla parannetaan yleisesti vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskentaa käsittelemällä useita aiemmin havaittuja ongelmia ja erityisesti sitä, että nykyisessä vastuun arvonoikaisua koskevien omien varojen vaatimusten kehyksessä vastuun arvonoikaisuriskiä ei oteta asianmukaisesti huomioon.

(63) Kun vastuun arvonoikaisuriskin käsittelyä koskevat alkuperäiset Basel III -standardit pantiin täytäntöön unionin lainsäädännössä , tietyt liiketoimet vapautettiin vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennasta. Kyseisistä vapautuksista sovittiin sen estämiseksi, että joidenkin johdannaistransaktioiden kustannukset mahdollisesti nousevat kohtuuttomasti vastuun arvonoikaisuriskiä koskevien omien varojen vaatimusten käyttöönoton vuoksi erityisesti silloin, kun laitokset eivät voi vähentää vastuun arvonoikaisuriskiä sellaisten asiakkaiden osalta, jotka eivät pysty vaihtamaan vakuuksia. EPV:n laskeman arvioidun vaikutuksen mukaan tarkistettujen Basel III -standardien mukaiset vastuun arvonoikaisuriskiä koskevat omien varojen vaatimukset jäisivät liian korkeiksi kyseisten asiakkaiden kanssa tehtävien vapautettujen liiketoimien osalta. Sen varmistamiseksi, että kyseiset asiakkaat suojautuvat jatkossakin rahoitusriskeiltään johdannaistransaktioiden avulla, vapautukset olisi säilytettävä, kun pannaan täytäntöön tarkistetut Basel III -standardit.

(64) Vapautettuihin liiketoimiin liittyvä todellinen vastuun arvonoikaisuriski voi kuitenkin aiheuttaa merkittävän riskin kyseisiä vapautuksia soveltaville laitoksille. Jos kyseiset riskit toteutuvat, asianomaiset laitokset voivat kärsiä huomattavia tappioita. Kuten EPV korosti vastuun arvonoikaisusta 25 päivänä helmikuuta 2015 antamassaan kertomuksessa, vapautettuihin liiketoimiin liittyvät vastuun arvonoikaisuriskit aiheuttavat vakavaraisuusongelmia, joihin ei puututa asetuksessa (EU) N:o 575/2013. Jotta valvontaviranomaisia autettaisiin valvomaan vapautettuihin liiketoimiin liittyvää vastuun arvonoikaisuriskiä, laitosten olisi raportoitava vapautettujen liiketoimien vastuun arvonoikaisuriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennasta, jota tarvittaisiin, jos kyseisiä liiketoimia ei olisi vapautettu. Lisäksi EPV:n olisi laadittava ohjeet, joiden avulla valvontaviranomaiset voivat tunnistaa liiallisen vastuun arvonoikaisuriskin ja yhdenmukaistaa valvontatoimia tällä alalla koko unionissa.

(65) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä EPV:n laatimat tekniset sääntelystandardit, jotka käsittelevät seuraavia: indikaattorit, joilla määritellään poikkeukselliset olosuhteet muita arvonoikaisuja varten; menetelmä, jolla täsmennetään position pääasiallinen riskitekijä ja se, onko kyseessä pitkä vai lyhyt positio; kaupankäyntivaraston ulkopuolisten nettomääräisten lyhyiden luotto- tai osakepositioiden laskentaa ja seurantaa koskeva prosessi; pääomaosuuksien valuuttakurssiriskisuojausten käsittely; kriteerit, joita laitosten on käytettävä taseen ulkopuolisten erien luokittelussa; kriteerit, jotka koskevat erityiskohteiden rahoitukseen liittyviä korkealaatuisia hankerahoitus- ja kohderahoitusvastuita, joista ei ole saatavilla suoraan sovellettavaa luottoluokitusta; niiden tekijöiden tyypit, jotka on otettava huomioon arvioitaessa riskipainojen asianmukaisuutta; ilmaus ”vastaava oikeudellinen mekanismi, jolla varmistetaan, että rakenteilla oleva kiinteistö saadaan kohtuullisessa ajassa valmiiksi’; edellytykset, joilla arvioidaan olemassa olevan luokitusjärjestelmän käytön olennaisuutta; menetelmä, jolla arvioidaan IRB-menetelmän käyttöä koskevien vaatimusten noudattamista; hankerahoituksen, kohderahoituksen ja hyödykerahoituksen luokittelu; IRB-menetelmän mukaisten vastuuryhmien täsmentäminen; erityiskohteiden rahoitukseen liittyvät tekijät; riskipainotetun vastuuerän laskeminen ostettujen saamisten laimentumisriskille; luokitusprosessin asianmukaisuuden arviointi; laitoksen käyttämät menetelmät maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arvioimiseksi; vertailukelpoinen kiinteistö; valvojan määrittämä delta osto- ja myyntioptioille; liiketoimintaindikaattorin osatekijät; liiketoimintaindikaattorin mukauttaminen; ilmauksen ”kohtuuttoman työläs” määritelmä operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappion laskemisen yhteydessä;

operatiivisen riskin riskiluokitus; toimivaltaisten viranomaisten arvio operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappion laskemisesta; tappiota koskeviin tietoihin tehtävät oikaisut; operatiivisten riskien hallinta; sellaisten kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskenta, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski; menetelmät, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset arvioivat vaihtoehtoista standardimenetelmää; yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvät kaupankäyntivarastot; jäännösriskikorotusta koskevan poikkeuksen kriteerit; olosuhteet ja indikaattorit, joiden avulla määritetään, onko poikkeuksellisia olosuhteita esiintynyt; kriteerit tietojen käyttämiselle riskienmittausmallissa; riskitekijöiden mallinnettavuuden arviointikriteerit; edellytykset ja kriteerit, joiden mukaisesti laitokselle voidaan antaa lupa olla ottamatta huomioon ylitystä; kriteerit, joilla määritetään, ovatko kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset lähellä tai riittävän lähellä oletettuja muutoksia; edellytykset ja kriteerit, joiden mukaisesti arvioidaan käypään arvoon arvostetuista arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista aiheutuvaa vastuun arvonoikaisuriskiä; hintaerosta tehdyt arviot; vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan standardimenetelmän laajennusten ja muutosten arviointi; sekä tekniset tiedot, joita laitokset tarvitsevat laskeakseen tiettyihin kryptovaroihin liittyvät omien varojen vaatimuksensa. Komission olisi hyväksyttävä kyseiset tekniset sääntelystandardit delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(66) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä EPV:n laatimat tekniset täytäntöönpanostandardit, joissa käsitellään seuraavia: EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten, EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden IRB-menetelmän osalta toimittama yhteistä päätöstä koskeva menettely; liiketoimintaindikaattorin osatekijät sijoittamalla ne asianomaisiin raportointisoluihin; yhdenmukaiset julkistamismuodot, asiaan liittyvät ohjeet, tietojen uudelleen antamista koskevat toimintaperiaatteet ja tietotekniset ratkaisut; ja ESG-tiedot. Komission olisi hyväksyttävä kyseiset tekniset täytäntöönpanostandardit täytäntöönpanosäädöksillä SEUT-sopimuksen 291 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

(67) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli varmistaa yhdenmukaisten vakavaraisuusvaatimusten soveltamista laitoksiin kaikkialla unionissa, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

(68) Asetus (EU) N:o 575/2013 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

1) muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan 1 alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) harjoittaa jotakin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU* liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettua toimintaa, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy, mutta yritys ei ole hyödykemarkkinoilla eikä päästöoikeusmarkkinoilla toimiva välittäjä, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys, vakuutusyritys tai sijoituspalveluyritys, jolle on myönnetty vapautus luottolaitoksen toimiluvasta direktiivin 2013/36/EU 8 a artiklan mukaisesti:

i) unioniin sijoittautuneen yrityksen, mukaan lukien sen kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, konsolidoitujen varojen kokonaisarvo on 30 miljardia euroa tai enemmän;

ii) unioniin sijoittautuneen yrityksen, mukaan lukien sen kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, varojen kokonaisarvo on alle 30 miljardia euroa ja yritys kuuluu ryhmään, jonka kaikkien sellaisten unioniin sijoittautuneiden yritysten, mukaan lukien niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, joiden varojen kokonaisarvo on yksittäisen yrityksen tasolla alle 30 miljardia ja jotka harjoittavat jotakin direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettua toimintaa, konsolidoitujen varojen kokonaisarvo on 30 miljardia euroa tai enemmän;

iii) unioniin sijoittautuneen yrityksen, mukaan lukien sen kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, varojen kokonaisarvo on alle 30 miljardia euroa, ja yritys kuuluu ryhmään, jonka kaikkien sellaisten yritysten, jotka harjoittavat jotakin direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettua toimintaa, konsolidoitujen varojen kokonaisarvo on 30 miljardia euroa tai enemmän, kun konsolidointiryhmän valvoja valvontakollegiota kuultuaan tekee vastaavan päätöksen puuttuakseen mahdollisiin kiertämisriskeihin ja unionin rahoitusvakauteen mahdollisesti kohdistuviin riskeihin;

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).”;

ii) kumotaan 12 alakohta;

iii) korvataan 15 ja 16 alakohta seuraavasti:

”15) ’emoyrityksellä’ yritystä, jolla on 37 alakohdassa tarkoitettu määräysvalta yhdessä tai useammassa yrityksessä;

16) ’tytäryrityksellä’ yritystä, joka on 37 alakohdassa tarkoitetulla tavalla toisen yrityksen määräysvallassa; tytäryritysten tytäryritysten katsotaan myös olevan sen yrityksen tytäryrityksiä, joka on niiden alkuperäinen emoyritys;”;

iv) korvataan 18 alakohta seuraavasti:

”18) ’oheispalveluyrityksellä’ yritystä, jonka pääasiallinen toiminta koostuu jostakin seuraavista riippumatta siitä, suoritetaanko toimintaa ryhmään kuuluville yrityksille vai ryhmän ulkopuolisille asiakkaille:

a) pankkitoiminnan suora jatke;

b) operatiiviset vuokrasopimukset, kiinteistöjen hallinta tai hoito, tietojenkäsittelypalvelujen tarjoaminen tai muu toiminta siltä osin kuin kyseiset toiminnat ovat pankkitoiminnan oheistoimintaa;

c) muu toiminta, jonka EPV katsoo vastaavan a ja b alakohdassa tarkoitettuja toimintoja;”;

v) korvataan 20 alakohta seuraavasti:

”20) ’rahoitusalan holdingyhtiöllä’ yritystä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) se on rahoituslaitos;

b) se ei ole rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

c) sillä on vähintään yksi tytäryritys, mikä on laitos;

d) yli 50 prosenttia seuraavista indikaattoreista liittyy jatkuvasti tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia, sekä yrityksen itsensä harjoittamiin toimintoihin, jotka eivät liity omistusosuuksien hankintaan tai omistamiseen tytäryrityksissä, kun nämä toiminnat ovat luonteeltaan samanlaisia kuin laitosten tai rahoituslaitosten harjoittamat toiminnat:

i) yrityksen oma pääoma sen konsolidoidun aseman perusteella;

ii) yrityksen varat sen konsolidoidun aseman perusteella;

iii) yrityksen tulot sen konsolidoidun aseman perusteella;

iv) yrityksen henkilöstö sen konsolidoidun aseman perusteella;

v) muut indikaattorit, joita toimivaltainen viranomainen pitää merkityksellisinä.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että yhteisöä ei katsota rahoitusalan holdingyhtiöksi, vaikka jokin ensimmäisen kohdan i–iv alakohdassa tarkoitetuista indikaattoreista täyttyy, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että asiaankuuluva indikaattori ei anna oikeaa ja riittävää kuvaa ryhmän tärkeimmistä toiminnoista ja riskeistä. Ennen tällaisen päätöksen tekemistä toimivaltaisen viranomaisen on kuultava EPV:tä ja esitettävä näyttöön perustuvat ja yksityiskohtaiset laadulliset ja määrälliset perustelut. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava EPV:n lausunto asianmukaisesti huomioon ja, mikäli se päättää poiketa siitä, ilmoitettava EPV:lle kolmen kuukauden kuluessa asiaankuuluvan EPV:n lausunnon vastaanottamisesta kirjallisesti perustelut siitä poikkeamiselle;”;

vi) lisätään alakohta seuraavasti:

”20 a) ’sijoitusalan holdingyhtiöllä’ asetuksen (EU) 2019/2033 4 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa määriteltyä sijoitusalan holdingyhtiötä;”;

vii) korvataan 26 alakohta seuraavasti:

”26) ’rahoituslaitoksella’ yritystä, joka täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

a) se ei ole laitos, pelkkä teollinen holdingyhtiö, arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö, direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määritelty vakuutushallintayhtiö eikä kyseisen direktiivin 212 artiklan 1 kohdan g alakohdassa määritelty sekavakuutushallintayhtiö, paitsi jos sekavakuutushallintayhtiöllä on tytäryrityksenä toimiva laitos;

b) se täyttää yhden tai useamman seuraavista edellytyksistä:

i) yrityksen pääasiallisena toimintana on hankkia tai omistaa omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2–12 kohdassa ja 15, 16 ja 17 kohdassa lueteltua toimintaa tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa A tai B osassa lueteltua palvelua tai toimintaa, joka liittyy direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin;

ii) yritys on sijoituspalveluyritys, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, sijoitusalan holdingyhtiö, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366* 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan nojalla luokiteltu maksupalveluntarjoaja, omaisuudenhoitoyhtiö tai oheispalveluyritys;

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35.).”;

viii) lisätään alakohta seuraavasti:

”26 a) ’pelkällä teollisella holdingyhtiöllä’ yritystä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) sen pääasiallisena toimintana on hankkia tai omistaa omistusosuuksia;

b) se ei ole tämän kohdan 27 alakohdan a tai d–l alakohdassa tarkoitettu yritys eikä sijoituspalveluyritys, omaisuudenhoitoyhtiö tai direktiivin (EU) 2015/2366 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan nojalla luokiteltu maksupalveluntarjoaja;

c) sillä ei ole omistusyhteyksiä finanssialan yhteisöön;”;

ix) kumotaan 27 alakohdan c alakohta;

x) korvataan 28 alakohta seuraavasti:

”28) ’jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella’ jäsenvaltiossa toimivaa laitosta, jolla on tytäryrityksenä laitos tai rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys laitokseen tai rahoituslaitokseen ja joka ei ole itse toisen samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;”;

xi) korvataan 35 alakohta seuraavasti:

”35) ’omistusyhteydellä’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU* 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettua omistusyhteyttä tai suoraa tai välillistä vähintään 20 prosentin omistusosuutta yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;

_____

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).”;

xii) korvataan 37 alakohta seuraavasti:

”37) ’määräysvallalla’ emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä sidosta, siten kuin se on kuvattu direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa tai tilinpäätösstandardeissa, joita laitokseen sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002* nojalla, taikka samankaltaista luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä sidosta;

_____

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).”;

xiii) korvataan 52 alakohta seuraavasti:

”52) ’operatiivisella riskillä’ riittämättömistä tai epäonnistuneista sisäisistä prosesseista, henkilöstöstä ja järjestelmistä tai ulkoisista tapahtumista aiheutuvan tappion riskiä, mukaan lukien muun muassa oikeudellinen riski, malliriski tai tieto- ja viestintätekniikkaan (TVT) liittyvä riski mutta pois lukien strateginen riski ja maineriski;”;

xiv) lisätään alakohdat seuraavasti:

”52 a) ’oikeudellisella riskillä’ tappion riskiä, mukaan lukien kulut, sakot, seuraamukset tai rankaisevat vahingonkorvaukset, joita laitokselle saattaisi aiheutua oikeudenkäynteihin johtavista tapahtumista, mukaan lukien seuraavat:

a) valvontatoimet ja yksityisoikeudelliset sovinnot;

b) toimimatta jättäminen, kun oikeudellisen velvoitteen noudattaminen edellyttää toimimista;

c) toimiminen, jolla pyritään välttämään oikeudellisen velvoitteen noudattaminen;

d) väärinkäytöstapahtumat, jotka ovat tahallisesta tai tuottamuksellisesta väärinkäytöksestä johtuvia tapahtumia, mukaan lukien rahoituspalvelujen epäasianmukainen suorittaminen tai riittämättömien tai harhaanjohtavien tietojen antaminen laitoksen myymien tuotteiden taloudellisesta riskistä;

e) kansallisesta tai kansainvälisestä lainsäädännöstä johtuvien vaatimusten noudattamatta jättäminen;

f) sopimusjärjestelyistä johtuvien vaatimusten tai kansallisten tai kansainvälisten sääntöjen ja käytäntöjen mukaisesti vahvistettujen sisäisten sääntöjen ja käytännesääntöjen noudattamatta jättäminen;

g) eettisten sääntöjen noudattamatta jättäminen;

52 b) ’malliriskillä’ sellaisen tappion riskiä, joka aiheutuu sellaisten päätösten seurauksena, jotka periaatteessa perustuvat sisäisillä malleilla tuotettuihin tuloksiin, ja jonka syynä ovat tällaisten mallien suunnittelun, kehittämisen, parametriestimaattien, täytäntöönpanon, käytön tai valvonnan virheet, mukaan lukien seuraavat:

a) valitun sisäisen mallin ja sen ominaisuuksien epäasianmukainen suunnittelu;

b) sen seikan puutteellinen tarkistaminen, onko valittu sisäinen malli arvioitavan rahoitusvälineen, hinnoiteltavan tuotteen tai sovellettavien markkinaedellytysten kannalta sopiva;

c) virheet valitun sisäisen mallin soveltamisessa;

d) virheelliset markkina-arvoon arvostamiset ja riskin mittaus, jotka johtuvat virheestä kaupan kaupankäyntijärjestelmään kirjaamisen yhteydessä;

e) valitun sisäisen mallin tai sen tulosten käyttö tarkoitukseen, johon mallia ei ole tarkoitettu tai suunniteltu, mukaan lukien mallintamisparametrien manipulointi;

f) väärin ajoitettu tai tehoton mallin suorituskyvyn tai ennustuskyvyn valvonta tai validointi pyrittäessä arvioimaan, onko valittu malli edelleen tarkoituksenmukainen;

52 c) ’tieto- ja viestintätekniikkariskillä’ eli ’TVT-riskillä’ sellaisen tappion riskiä, joka liittyy mihin tahansa kohtuudella tunnistettavissa olevaan verkko- ja tietojärjestelmien käyttöön liittyvään olosuhteeseen, ja joka toteutuessaan voisi vaarantaa verkko- ja tietojärjestelmien, minkä tahansa teknologiasta riippuvaisen välineen tai prosessin, toimintojen ja prosessien tai palvelujen tarjoamisen turvallisuuden aiheuttamalla kielteisiä vaikutuksia digitaalisessa tai fyysisessä ympäristössä;

52 d) ’ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskillä ’ eli ’ESG-riskillä’ laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä , joka johtuu ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvien tekijöiden (ESG-tekijöiden) nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin; ESG-riskit toteutuvat perinteisten rahoitusriskiluokkien kautta;

52 e) ’ympäristöriskillä’ sellaisten laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, jotka johtuvat ympäristötekijöiden nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin, mukaan lukien tekijät, jotka liittyvät siirtymiseen kohti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852* 9 artiklassa vahvistettuja tavoitteita; ympäristöriski sisältää sekä fyysisen riskin että siirtymäriskin;

52 f) ’fyysisellä riskillä’ osana ympäristöriskiä sellaisten laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, jotka johtuvat ympäristötekijöiden fyysisten seurausten nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

52 g) ’siirtymäriskillä’ osana ympäristöriskiä sellaisten laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä , jotka johtuvat ympäristön kannalta kestävään talouteen siirtymisen nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

52 h) ’yhteiskuntariskillä’ sellaisten laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, jotka johtuvat yhteiskuntaan liittyvien tekijöiden nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

52 i) ’hallintotapariskillä’ sellaisten laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, jotka johtuvat hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).”;

xv) korvataan 54, 55 ja 56 alakohta seuraavasti:

”54) ’maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä (probability of default, PD)’ velallisen tai tapauksen mukaan luottojärjestelyn maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä yhden vuoden jakson aikana sekä laimentumisriskin yhteydessä laimentumisen todennäköisyyttä yhden vuoden jakson aikana;

55) ’tappio-osuudella (loss given default, LGD)’ velallisen maksukyvyttömyydestä tai tapauksen mukaan maksukyvyttömyystilassa olevasta luottojärjestelystä johtuvan, yksittäiseen luottojärjestelyyn liittyvästä vastuusta aiheutuvan tappion suhdetta maksukyvyttömyystilanteessa tai tiettynä viitepäivänä maksukyvyttömyyspäivän jälkeen jäljellä olevaan määrään sekä laimentumisriskin yhteydessä laimentumistappio-osuutta, jolla tarkoitetaan laimentumisesta johtuvan, ostettuun saamiseen liittyvästä vastuusta aiheutuvan tappion odotettua suhdetta ostetun saamisen jäljellä olevaan määrään;

56) ’luottovasta-arvokertoimella (conversion factor tai credit conversion factor, CCF)’ sitoumukseen kuuluvan, yksittäisestä luottojärjestelystä nostamattoman ja siitä tiettynä ajankohtana ennen maksukyvyttömyyttä nostettavissa olevan ja sen vuoksi maksukyvyttömyystilanteessa jäljelle jäävän määrän suhdetta sitoumukseen kuuluvaan, kyseisestä järjestelystä nostamattomaan määrään, jolloin sovittu limiitti määrää sitoumuksen suuruuden, paitsi jos ei-sovittu limiitti on suurempi;”;

xvi) korvataan 58, 59 ja 60 alakohta seuraavasti:

”58) ’vastikkeellisella luottosuojalla (funded credit protection, FCP)’ luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu laitoksen oikeuteen – velallisen maksukyvyttömyyden tai maksukyvyttömyystilassa olevan luottojärjestelyn tai muiden velalliseen liittyvien erityisten luottotapahtumien vuoksi – realisoida, saada luovutuksena tai siirtona tai pitää hallussaan tiettyjä omaisuuseriä tai määriä tai vähentää vastuuta määrään tai korvata se määrällä, joka saadaan vastuun määrän ja laitosta koskevan vaateen määrän välisestä erotuksesta;

59) ’takauksen luonteisella luottosuojalla (unfunded credit protection, UFCP)’ luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu kolmannen osapuolen velvoitteeseen maksaa määrä velallisen maksukyvyttömyyden tai maksukyvyttömyystilassa olevan luottojärjestelyn tapauksessa tai muissa erityisissä luottotapahtumissa;

60) ’käteiseen verrattavalla välineellä’ talletustodistusta, joukkovelkakirjaa, mukaan lukien katetut joukkolainat, tai muuta luottoa myöntävän laitoksen liikkeeseen laskemaa etuoikeudeltaan parempaa välinettä, josta kyseinen laitos on jo saanut täyden maksun ja joka laitoksen on maksettava ehdoitta takaisin kyseisen välineen nimellisarvon mukaisesti;”;

xvii) lisätään alakohta seuraavasti:

’’60 a) ’sijoituskullalla’ likvideillä kultamarkkinoilla yleisesti hyväksyttyä hyödykkeen muodossa olevaa kultaa, mukaan lukien kultalevyt, -harkot ja -kolikot, jonka arvo määräytyy kultapitoisuuden perusteella, joka määritetään puhtauden ja massan avulla, eikä numismaatikkojen kiinnostuksen perusteella;”;

xviii) lisätään alakohta seuraavasti:

”74 a) ’kiinteistön arvolla’ 229 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritettyä asuin- tai liikekiinteistön arvoa;”;

xix) korvataan 75 alakohta seuraavasti:

”75) ’asuinkiinteistöllä’ mitä tahansa seuraavista:

a) asunnon luonteinen kiinteä omaisuus, joka täyttää kaikki sovellettavien lakien ja asetusten mukaiset edellytykset sen käyttämiseksi asuintarkoituksiin;

b) rakenteilla oleva asunnon luonteinen kiinteä omaisuus edellyttäen, että sen odotetaan täyttävän kaikki sovellettavien lakien ja määräysten mukaiset edellytykset sen käyttämiseksi asuintarkoituksiin;

c) oikeus asua Ruotsissa sijaitsevien asunto-osuuskuntien asunnossa;

d) edellä a, b tai c alakohdassa tarkoitettuun kiinteistöön kuuluva maa-alue;”;

xx) lisätään alakohdat seuraavasti:

”75 a) ’liikekiinteistöllä’ kiinteää omaisuutta, joka ei ole asuinkiinteistö;

75 b) ’tuloa tuottavalla kiinteistöllä suojatulla vastuulla tai IPRE-vastuulla (income producing real estate exposure)’ vastuuta, jonka vakuutena on yksi tai useampi asuin- tai liikekiinteistö, kun vastuuseen liittyvien luottovelvoitteiden täyttäminen riippuu olennaisesti vastuun vakuutena olevien kiinteistöjen synnyttämistä rahavirroista eikä velallisen kyvystä täyttää luottovelvoitteet muista lähteistä; tällaisten rahavirtojen pääasiallisena lähteenä ovat vuokratulot taikka asuin- tai liikekiinteistön myynnistä saadut tulot;

75 c) ’tuloa tuottamattomalla kiinteistöllä suojatulla vastuulla tai ei-IPRE-vastuulla (non-income producing real estate exposure)’ vastuuta, jonka vakuutena on yksi tai useampi asuin- tai liikekiinteistö ja joka ei ole IPRE-vastuu;

75 d) ’asuinkiinteistöllä suojatulla vastuulla’ tai ’asuinkiinteistön kiinnityksellä suojatulla vastuulla’ vastuuta, joka on suojattu asuinkiinteistöllä tai sellaisena 108 artiklan 4 kohdan mukaisesti pidettävää vastuuta;

75 e) ’liikekiinteistöllä suojatulla vastuulla’ tai ’liikekiinteistön kiinnityksellä suojatulla vastuulla’ vastuuta, joka on suojattu liikekiinteistöllä;

75 f) ’kiinteällä omaisuudella suojatulla vastuulla’ tai ’kiinteän omaisuuden kiinnityksellä suojatulla vastuulla’ tai ’kiinteän omaisuuden vakuudella suojatulla vastuulla’ vastuuta, joka on suojattu asuin- tai liikekiinteistöllä tai sellaisena 108 artiklan 4 kohdan mukaisesti pidettävää vastuuta;”;

xxi) korvataan 78 alakohta seuraavasti:

”78) ’yhden vuoden maksukyvyttömyysasteella’ sellaisten velallisten tai, kun maksukyvyttömyyden määritelmää sovelletaan 178 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti luottojärjestelyn tasolla, sellaisten luottojärjestelyjen määrän, joiden osalta katsotaan olevan kyse yksi vuosi ennen tarkastelupäivää T alkaneen ajanjakson aikana toteutuneesta maksukyvyttömyydestä, ja maksukyvyttömyysluokkaan tai -ryhmään yksi vuosi ennen tarkastelupäivää T luokiteltujen velallisten määrän tai, kun maksukyvyttömyyden määritelmää sovelletaan 178 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti luottojärjestelyn tasolla, luottojärjestelyjen määrän välistä suhdetta;”;

xxii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”78 a) ’maa-alueiden hankintaan, kehittämiseen ja rakentamiseen liittyvillä vastuilla’ tai ’ADC-vastuilla’ (land acquisition, development and construction exposures) sellaisiin yrityksiin tai erillisyhtiöihin liittyviä vastuita, jotka rahoittavat maa-alueiden hankintaa kehittämis- ja rakentamistarkoituksiin tai asuin- tai liikekiinteistöjen kehittämistä ja rakentamista;

78 b) ’ei-ADC-vastuulla’ vastuuta, jonka vakuutena on yksi tai useampi asuin- tai liikekiinteistö ja joka ei ole ADC-vastuu;”;

xxiii) kumotaan 79 alakohta;

xxiv) korvataan 114 alakohta seuraavasti:

”114) ’välillisellä omistusosuudella’ vastuita välittäjäyhteisölle, jolla on finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemiin pääomainstrumentteihin tai laitoksen liikkeeseen laskemiin velkoihin liittyvä vastuu, jolloin siinä tapauksessa, että finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemat pääomainstrumentit tai laitoksen liikkeeseen laskemat velat lopullisesti kirjataan kuluiksi, laitokselle tästä aiheutuva arvonmenetys ei olisi olennaisesti erilainen kuin menetys, joka aiheutuisi laitokselle kyseisten finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemiin pääomainstrumentteihin tai laitoksen liikkeeseen laskemiin velkoihin olevasta suorasta omistusosuudesta;”;

xxv) korvataan 126 alakohta seuraavasti:

”126) ’synteettisellä omistusosuudella’ laitoksen sijoitusta rahoitusvälineeseen, jonka arvo on suoraan yhteydessä finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemien pääomainstrumenttien tai laitoksen liikkeeseen laskemien velkojen arvoon;”;

xxvi) korvataan 127 alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) laitokset ovat direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan mukaisesti täysin konsolidoituja, ja ne on sisällytetty sen laitoksen konsolidoituun valvontaan, joka on tämän asetuksen ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos ja johon sovelletaan omien varojen vaatimusta;”;

xxvii) korvataan 144 alakohta seuraavasti:

”144) ’kaupankäyntiyksiköllä’ tarkasti määriteltyä välittäjien ryhmää, jonka laitos on 104 b artiklan 1 kohdan mukaisesti perustanut hoitamaan yhdessä kaupankäyntivaraston positioiden tai mainitun artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden muodostamaa salkkua tarkoin määritellyn ja johdonmukaisen liiketoimintastrategian mukaisesti ja joka toimii samassa riskienhallintarakenteessa;”;

xxviii) korvataan 145 alakohdan f alakohta seuraavasti:

”f) Euroopan talousalueella sijaitsevien vastapuolten kanssa toteutettaviin toimiin liittyvät laitoksen konsolidoidut varat tai velat, lukuun ottamatta ryhmänsisäisiä vastuita Euroopan talousalueella, ovat yli 75 prosenttia sekä laitoksen konsolidoiduista kokonaisvaroista että -veloista, lukuun ottamatta kummassakin tapauksessa ryhmänsisäisiä vastuita;”;

xxix) lisätään alakohdat seuraavasti:

”151) ’uudistettavalla vastuulla’ vastuuta, jonka osalta lainansaajan jäljellä oleva saldo saa sovittuun rajaan saakka vaihdella lainansaajan nosto- ja takaisinmaksupäätösten perusteella;

152) ’maksutileihin liittyvällä vastuulla (transactor exposure)’ uudistettavaa vastuuta, jonka takaisinmaksuhistoria on vähintään 12 kuukautta ja joka on jompikumpi seuraavista:

a) vastuu, jonka osalta määrä, joka on säännöllisesti maksettava takaisin vähintään 12 kuukauden välein seuraavana sopimuksen mukaisena takaisinmaksupäivänä, on ennalta määritettynä viitepäivänä nostettuna oleva määrä, joka on sopimuksen mukaan maksettava takaisin viimeistään 12 kuukauden kuluttua, edellyttäen, että maksettavaksi erääntynyt määrä on maksettu kokonaan takaisin jokaisena sopimuksen mukaisena takaisinmaksupäivänä edellisten 12 kuukauden osalta;

b) jatkuva luotto, jos edellisten 12 kuukauden aikana ei ole tehty luotonnostoja;

153) ’fossiilisten polttoaineiden alan yhteisöllä’ yhtiötä tai yritystä, jonka tilastollisesti luokiteltuna pääasiallisena toimialana on komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/637* liitteessä XXXIX olevassa lomakkeessa 3 vahvistettu hiili-, öljy- tai kaasualan toiminta, joka yksilöidään viittaamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1893/2006** liitteessä I olevissa jaksoissa B, C, D ja G lueteltuihin tilastollisen toimialaluokituksen (NACE Rev. 2) koodeihin; jos yhtiön tai yrityksen pääasiallista toimialaa ei ole luokiteltu käyttämällä asetuksessa (EY) N:o 1893/2006 vahvistettuja NACE Rev. 2:n koodeja tai siitä johdettua kansallista luokittelua, laitosten on konservatiivisesti määritettävä, onko kyseisen yhteisön tai yrityksen pääasiallinen toimiala jollakin kyseisistä aloista;

154) ’ympäristöllisten tai yhteiskunnallisten tekijöiden vaikutuksille alttiilla vastuilla’ vastuita, jotka estävät unionia saavuttamasta ESG- tekijöihin liittyviä sääntelytavoitteitaan siten, että tällä voi olla kielteinen taloudellinen vaikutus unionin laitoksiin;

155) ’varjopankkiyhteisöllä’ yhteisöä, joka harjoittaa pankkitoimintaa sääntelykehyksen ulkopuolella;

---

* Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/637, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannen osan II ja III osastossa tarkoitettujen tietojen julkistamista laitosten toimesta koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista sekä komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1423/2013, komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/1555, komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/200 ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/2295 kumoamisesta (EUVL L 136, 21.4.2021, s. 1).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).**”;**

xxx) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan 1 alakohdan b alakohdan ii ja iii alakohtaa yritykseen, joka kuuluu kolmannen maan ryhmään, kunkin sellaisen kolmannen maan ryhmään kuuluvan sivuliikkeen kokonaisvarat, jolle on myönnetty toimilupa unionissa, on sisällytettävä kaikkien ryhmään kuuluvien yritysten varojen yhteenlaskettuun kokonaisarvoon.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan 1 alakohdan b alakohdan iii alakohtaa konsolidointiryhmän valvoja voi pyytää yritykseltä kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotta se voi tehdä päätöksensä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan 52 a alakohtaa oikeudellinen riski ei sisällä palautuksia kolmansille osapuolille tai työntekijöille eikä liiketoimintamahdollisuuksista johtuvia liikearvomaksuja, joiden yhteydessä sääntöjä tai eettisen toimintatavan periaatteita ei ole rikottu ja laitos on täyttänyt velvollisuutensa oikea-aikaisesti. Oikeudellinen riski ei myöskään sisällä ulkoisia juridisia kuluja, jos tapahtuma, joka aiheuttaa kyseiset ulkoiset kustannukset, ei ole operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan 145 alakohdan e alakohtaa laitos voi jättää pois johdannaispositiot, jotka se on ottanut finanssialan ulkopuolisten asiakkaidensa kanssa, sekä johdannaispositiot, joita se käyttää kyseisten positioiden suojaamiseen, edellyttäen, että 273 a artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu pois jätettyjen positioiden yhteenlaskettu arvo on enintään 10 prosenttia kaikista laitoksen taseeseen sisältyvistä ja taseen ulkopuolisista omaisuuseristä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”5. EPV antaa viimeistään … päivänä …kuuta … [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään kriteerit tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan 18 alakohdassa tarkoitettujen toimintojen yksilöimiseksi.”;

2) muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3) ’odotetulla tappiolla (expected loss, EL)’ yksittäiseen luottojärjestelyyn liittyvää suhdetta, joka voi olla jompikumpi seuraavista:

a) sen määrän suhde, joka odotetaan menetettäväksi vastuusta velallisen mahdollisen maksukyvyttömyyden johdosta yhden vuoden aikana, maksukyvyttömyystilanteessa jäljellä olevaan määrään;

b) sen määrän suhde, joka odotetaan menetettäväksi vastuusta mahdollisen laimentumistapahtuman johdosta yhden vuoden aikana, laimentumistapahtuman toteutumispäivänä jäljellä olevaan määrään;”;

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

”4) ’luottovelvoitteella’ luottosopimuksesta johtuvaa velvoitetta, mukaan lukien pääoma, kertyneet korot ja maksut, jonka velallinen on velkaa ;

5) ’luottoriskillä’ tase-erää tai taseen ulkopuolista erää, joka johtaa tai voi johtaa luottovelvoitteeseen;

6) ’luottojärjestelyllä’ velallisen ja laitoksen välisestä sopimuksesta tai sopimusjoukosta aiheutuvaa luottoriskiä;

7) ’varovaisuusmarginaalilla’ riskiparametrien estimaatteihin sisällytettyä korotusta, jotta voidaan ottaa huomioon erityyppiset odotetut estimointivirheet, jotka johtuvat tiedoissa, menetelmissä ja malleissa havaituista puutteista, luotonantostandardien, riskinottohalukkuuden ja perintä- ja palautumispolitiikan muutoksista sekä muista epävarmuutta lisäävistä lähteistä ja yleisestä estimointivirheestä;

8) ’asianmukaisilla mukautuksilla’ riskiparametrien estimoinnissa sovelletuista menetelmistä aiheutuneita vaikutuksia riskiparametrien estimaatteihin tiedoissa ja estimointimenetelmissä havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja mahdollisuuksien mukaan luotonantostandardien, riskinottohalukkuuden ja perintä- ja palautumispolitiikan muutosten sekä muiden epävarmuutta lisäävien lähteiden huomioon ottamiseksi, jotta voitaisiin välttää vinoutumat riskiparametrien estimaateissa;

9) ’pienellä ja keskisuurella yrityksellä’ tai ’pk-yrityksellä’ yhtiötä tai yritystä, jonka vuosiliikevaihto on viimeisimmän konsolidoidun tilinpäätöksen mukaan enintään 50 000 000 euroa;

10) ’sitoumuksella’ sopimusjärjestelyä, jota laitos tarjoaa asiakkaalle ja jonka asiakas hyväksyy lisäluoton antamiseksi, omaisuuserien ostamiseksi tai luoton korvaavien hyödykkeiden liikkeeseenlaskemiseksi; sitoumuksia ovat myös sellaiset järjestelyt, jotka laitos voi peruuttaa ehdoitta milloin tahansa ilmoittamatta siitä etukäteen velalliselle, tai järjestelyt, jotka laitos voi peruuttaa, kun velallinen ei täytä luottojärjestelyä koskevissa asiakirjoissa asetettuja edellytyksiä, mukaan lukien edellytykset, jotka velallisen on täytettävä ennen järjestelyn mukaista ensimmäistä tai myöhempää nostoa, paitsi jos sopimusjärjestelyt täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) sopimusjärjestelyt, joissa laitos ei saa maksuja tai palkkioita kyseisten sopimusjärjestelyjen luomisesta tai ylläpitämisestä;

b) sopimusjärjestelyt, jotka edellyttävät, että asiakas pyytää laitokselta ensimmäisen noston ja kunkin myöhemmän noston toteuttamista;

c) sopimusjärjestelyt, joissa laitoksella on täydet valtuudet päättää kunkin noston toteuttamisesta riippumatta siitä, täyttääkö asiakas sopimusjärjestelyä koskevissa asiakirjoissa asetetut edellytykset;

d) sopimusjärjestelyt sallivat laitoksen arvioida asiakkaan luottokelpoisuuden juuri ennen kunkin noston toteuttamista koskevan päätöksen tekoa, ja laitos on ottanut käyttöön ja soveltaa sisäisiä menettelyjä, joilla varmistetaan, että tällainen arviointi tehdään ennen kunkin noston toteuttamista;

e) sopimusjärjestelyt, joita tarjotaan yritykselle, myös pk-yritykselle, jota valvotaan tiiviisti ja jatkuvasti;

11) ’ehdoitta peruutettavissa olevalla sitoumuksella’ sitoumusta, jonka ehdoissa laitokselle annetaan tarvittaessa mahdollisuus peruuttaa kyseinen sitoumus koko siinä laajuudessa, joka kuluttajansuojalainsäädännössä ja siihen liittyvässä lainsäädännössä sallitaan, milloin tahansa ilmoittamatta siitä etukäteen velalliselle tai joka peruuntuu automaattisesti lainansaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi.”;

3) lisätään artikla seuraavasti:

”*5 a artikla*
Kryptovaroja koskevat määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’kryptovaralla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114* 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä kryptovaraa, joka ei ole digitaalista keskuspankkirahaa;

2) ’sähköisen rahan tokenilla’ tai ’sähkörahatokenilla’ asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyä sähköisen rahan tokenia tai sähkörahatokenia;

3) ’kryptovaroihin liittyvällä vastuulla’ kryptovaraan liittyvää omaisuuserää tai taseen ulkopuolista erää, joka aiheuttaa luottoriskin, vastapuoliriskin, markkinariskin, operatiivisen riskin tai likviditeettiriskin;

4) ’perinteisillä omaisuuserillä’ mitä tahansa muuta omaisuuserää kuin kryptovaraa, mukaan lukien

   a) tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 50 alakohdassa määritellyt rahoitusvälineet;

   b) direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määritellyt varat;

   c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU[**] 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määritellyt talletukset, mukaan lukien strukturoidut talletukset;

   d) arvopaperistamispositiot asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 1 alakohdassa määritellyn arvopaperistamisen yhteydessä;

   e) direktiivin 2009/138/EY liitteissä I ja II lueteltuihin vakuutusluokkiin kuuluvat vahinko- tai henkivakuutustuotteet tai mainitussa direktiivissä tarkoitetut jälleen- ja edelleenvakuutussopimukset;

   f) eläketuotteet, joiden pääasialliseksi tarkoitukseksi katsotaan kansallisen lainsäädännön nojalla tulojen tarjoaminen sijoittajalle eläkkeelläoloaikana ja jotka antavat sijoittajalle oikeuden tiettyihin etuuksiin;

g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2341[***] tai direktiivin 2009/138/EY soveltamisalaan kuuluvat virallisesti tunnustetut ammatilliset lisäeläkejärjestelmät;

h) yksilölliset eläketuotteet, joiden osalta kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan työnantajan rahoitusosuutta ja joissa työnantaja tai työntekijä ei voi valita eläketuotetta tai eläketuotteen tarjoajaa;

i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1238[****] 2 artiklan 2 alakohdassa määritelty yleiseurooppalainen yksilöllinen eläketuote;

j) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 883/2004[*****] ja (EY) N:o 987/2009 [******] soveltamisalaan kuuluvat sosiaaliturvajärjestelmät;

5) ’tokenisoidulla perinteisellä omaisuuserällä’ kryptovaratyyppiä, joka edustaa perinteistä omaisuuserää, mukaan lukien sähkörahatoken;

6) ’omaisuusreferenssitokenilla’ asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa määriteltyä omaisuusreferenssitokenia;

7) ’kryptovarapalvelulla’ asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä kryptovarapalvelua.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1114, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 40).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

*** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37).

**** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1238, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 1).

***** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

****** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1).**”;**

4) korvataan 10 a artikla seuraavasti:

”*10 a artikla*

Vakavaraisuusvaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella, kun sijoituspalveluyritykset ovat emoyrityksiä

Tätä lukua sovellettaessa sijoituspalveluyrityksiä ja sijoitusalan holdingyhtiöitä pidetään jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivina rahoitusalan holdingyhtiöinä tai EU:ssa emoyrityksenä toimivina rahoitusalan holdingyhtiöinä, kun tällaiset sijoituspalveluyritykset tai sijoitusalan holdingyhtiöt ovat asetuksen (EU) 2019/2033 1 artiklan 2 tai 5 kohdassa tarkoitetun ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan laitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksiä.”;

5) korvataan 13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten suurten tytäryritysten on julkistettava 437, 438, 440, 442, 449 a, 449 b, 450, 451, 451a ja 453 artiklassa täsmennetyt tiedot yksittäisinä yrityksinä tai tarvittaessa tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti alakonsolidointiryhmän tasolla.”;

6) muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohta;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Omistusyhteydet laitoksiin ja rahoituslaitoksiin, joiden johdossa on konsolidointiin sisältyvä yritys yhdessä yhden tai useamman konsolidoinnin ulkopuolella olevan yrityksen kanssa, konsolidoidaan suhteessa hallussa olevaan pääomaosuuteen, jos kyseisten yritysten vastuu rajoittuu niiden hallussa olevaan pääomaosuuteen.”;

c) korvataan 6 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sallia direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7, 8 ja 9 kohdassa säädetyn menetelmän käytön tai edellyttää sen käyttöä.”;

d) korvataan 7 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos laitoksella on tytäryritys, joka on muu yritys kuin laitos tai rahoituslaitos, tai jos sillä on omistusyhteys tällaisessa yrityksessä, sen on sovellettava kyseiseen tytäryritykseen tai omistusyhteyteen pääomaosuusmenetelmää. Kyseinen menetelmä ei kuitenkaan tarkoita asianomaisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.”;

e) korvataan 8 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia sellaisen tytäryrityksen tai yrityksen täydellistä tai suhteellista konsolidointia, jossa laitoksella on omistusyhteys, jos kyseinen tytäryritys tai yritys ei ole laitos tai rahoituslaitos ja jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:”;

f) lisätään kohta seuraavasti:

”10. EPV antaa komissiolle viimeistään… päivänä …kuuta… [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] kertomuksen niiden tämän asetuksen määritelmien ja säännösten täydellisyydestä ja asianmukaisuudesta, jotka koskevat konsolidoidulla tasolla laitoksiin kohdistuvien kaikentyyppisten riskien valvontaa. EPV arvioi erityisesti kyseisiin määritelmiin ja säännöksiin mahdollisesti jääneitä epäjohdonmukaisuuksia ja niiden vuorovaikutusta sovellettavan tilinpäätössäännöstön kanssa sekä kaikkia muita näkökohtia, jotka saattavat aiheuttaa tahattomia rajoitteita konsolidoidulle valvonnalle, joka on kattava ja jota voidaan mukauttaa uusiin riskien lähteisiin tai riskityyppeihin tai rakenteisiin, jotka saattavat johtaa sääntelyarbitraasiin. EPV saattaa kertomuksensa ajan tasalle vähintään kahden vuoden välein.

EPV:n havaintojen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen asiaankuuluvien määritelmien tai varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan mukauttamiseksi.”;

7) muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Laitosta tai rahoituslaitosta, joka on tytäryritys tai yritys, jossa on omistusyhteys, ei tarvitse sisällyttää konsolidointiin, jos asianomaisen yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärä on vähemmän kuin pienempi kahdesta seuraavasta määrästä:”;

b) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesta konsolidoidusta valvonnasta, voivat seuraavissa tapauksissa päättää olla sisällyttämättä konsolidointiin sellaista laitosta tai rahoituslaitosta, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys:”;

8) muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) päättääkseen, voidaanko haettu lupa myöntää, sekä määrittääkseen mahdolliset lupaehdot, kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset esittävät tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset yhdessä esittävät 143 artiklan 1 kohdassa, 151 artiklan 9 kohdassa, 283 artiklassa ja 325 az artiklassa tarkoitettua lupaa koskevan hakemuksen;”;

ii) kumotaan kolmas alakohta;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset käyttävät 143 artiklassa tarkoitettua IRB-menetelmää yhtenäisellä tavalla, toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että emoyritys ja tytäryritykset yhdessä tarkasteltuina täyttävät kolmannen osan II osaston 3 luvun 6 jaksossa asetetut ehdot tavalla, joka on yhdenmukainen ryhmän rakenteen ja sen riskienhallintajärjestelmien, -prosessien ja -menetelmien kanssa.”;

c) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteistä päätöstä koskeva menettely 143 artiklan 1 kohdassa, 151 artiklan 9 kohdassa ja 283 ja 325 a z artiklassa tarkoitettuja lupia koskevien hakemusten osalta, jotta voidaan helpottaa yhteisten päätösten tekoa.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”;

9) korvataan 22 artikla seuraavasti:

”*22 artikla*
Kolmansissa maissa toimivia yhteisöjä koskeva alakonsolidointi

1. Tytäryrityksinä toimivien laitosten tai tytäryrityksinä rahoitusalan holdingyhtiöiden väliyhtiöinä toimivien yritysten taikka tytäryrityksinä rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden väliyhtiöinä toimivien yritysten on sovellettava 89, 90 ja 91 artiklassa sekä kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa tarkoitettuja vaatimuksia sekä niihin liittyviä seitsemännessä A osassa tarkoitettuja raportointivaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos niillä on laitos tai rahoituslaitos tytäryhtiönä kolmannessa maassa tai niillä on omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, tytäryrityksinä toimivat laitokset tai tytäryrityksinä rahoitusalan holdingyhtiöiden väliyhtiöinä toimivat yritykset taikka tytäryrityksinä rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden väliyhtiöinä toimivat yritykset voivat päättää olla soveltamatta 89, 90 ja 91 artiklassa ja kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa tarkoitettuja vaatimuksia sekä niihin liittyviä seitsemännessä A osassa säädettyjä raportointivaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos tytäryritysten kokonaisvarat ja taseen ulkopuoliset erät sekä omistusyhteydet kolmannessa maassa ovat alle 10 prosenttia tytäryrityksenä toimivan laitoksen tai tytäryrityksenä rahoitusalan holdingyhtiöiden väliyhtiönä toimivan yrityksen taikka tytäryrityksenä rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden väliyhtiönä toimivan yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärästä.”;

10) kumotaan 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohta;

11) korvataan 34 artikla seuraavasti:

”*34 artikla*
Muut arvonoikaisut

1. Laitosten on sovellettava 105 artiklan vaatimuksia kaikkiin käypään arvoon arvostettuihin omaisuuseriinsä laskiessaan omien varojensa määrää ja vähennettävä ydinpääomasta (CET1) mahdollisten muiden tarvittavien arvonoikaisujen määrä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa, joiden olemassaolo määritetään EPV:n 3 kohdan mukaisesti antamassa lausunnossa, vähentää muiden arvonoikaisujen kokonaismäärää, kun ne laskevat ydinpääomasta (CET1) vähennettävää kokonaismäärää.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun lausunnon antamiseksi EPV seuraa markkinaolosuhteita arvioidakseen, onko esiintynyt poikkeuksellisia olosuhteita, ja jos on, ilmoittaa niistä välittömästi komissiolle.

4. EPV laatii EAMV:tä kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään indikaattorit ja edellytykset, joita se käyttää määrittääkseen 2 kohdassa tarkoitetut poikkeukselliset olosuhteet, sekä määritetään mainitussa kohdassa tarkoitettujen yhteenlaskettujen muiden arvonoikaisujen kokonaismäärän vähentäminen.

   EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta …. [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

   Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

12) muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmä), tapauksen mukaan IRB-alijäämä 159 artiklan mukaisesti laskettuna;”;

ii) muutetaan k alakohta seuraavasti:

1) kumotaan v alakohta;

2) lisätään alakohta seuraavasti:

”vi) CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat vastuut, joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa 132 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”5. Kun tarkoituksena on ainoastaan laskea järjestämättömien vastuiden kattamisvaatimuksesta puuttuva määrä tämän artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti, 47 c artiklasta poiketen ja sen jälkeen, kun toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettu, velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavan erikoistuneen toimijan ostamien järjestämättömien vastuiden kattamisvaatimuksesta puuttuva määrä on nolla. Tässä alakohdassa säädettyä poikkeusta sovelletaan yksittäiseen laitokseen ja konsolidoinnin perusteella ryhmiin, joissa kaikkien laitosten katsotaan olevan velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavia erikoistuneita toimijoita.

Tässä kohdassa ’velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavalla erikoistuneella toimijalla’ tarkoitetaan laitosta, joka edellisen tilikauden aikana täytti kaikki seuraavat edellytykset sekä yksittäisenä yrityksenä että konsolidoinnin perusteella:

a) laitoksen pääasiallisena toimintana on järjestämättömien vastuiden osto, hallinta ja uudelleenjärjestely laitoksen ylimmän hallintoelimen toteuttaman selkeän ja tehokkaan sisäisen päätöksentekomenettelyn mukaisesti;

b) laitoksen itsensä alulle panemien lainojen kirjanpitoarvo, joka on laskettu ottamatta huomioon luottoriskioikaisuja, on enintään 15 prosenttia sen kokonaisvaroista;

c) vähintään 5 prosenttia laitoksen itse alullepanemien lainojen kirjanpitoarvosta, joka on laskettu ottamatta huomioon luottoriskioikaisuja, liittyy sellaiseen ostettujen järjestämättömien vastuiden jälleenrahoitukseen joko kokonaisuudessaan tai osittain tai niitä koskevien ehtojen mukauttamiseen, jota voidaan pitää 47 b artiklan mukaisena joustotoimenpiteenä;

d) laitoksen varojen kokonaisarvo on enintään 20 miljardia euroa;

e) laitos pitää jatkuvasti yllä vähintään 130 prosentin pysyvän varainhankinnan vaatimusta;

f) laitoksen avistatalletukset ovat enintään 5 prosenttia laitoksen velkojen kokonaismäärästä.

Velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavan erikoistuneen toimijan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä, jos yksi tai useampi toisessa alakohdassa säädetyistä edellytyksistä ei enää täyty. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vähintään kerran vuodessa siitä, miten niiden valvonnassa olevat laitokset soveltavat tätä kohtaa.

EPV laatii ja julkaisee velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavien erikoistuneiden toimijoiden luettelon ja pitää sitä yllä sekä seuraa velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavien erikoistuneiden toimijoiden toimintaa ja raportoi komissiolle tällaisen seurannan tuloksista viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 ja antaa tarvittaessa komissiolle neuvoja siitä, ovatko edellytykset, joiden mukaisesti toimijat katsotaan velkojen uudelleenjärjestelystä vastaaviksi erikoistuneiksi toimijoiksi, riittävän riskiperusteisia ja asianmukaisia järjestämättömien lainojen jälkimarkkinoiden edistämiseksi, sekä arvioi, tarvitaanko lisäedellytyksiä.”;

13) korvataan 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa, k alakohdan ii–vi alakohdassa ja l, m ja n alakohdassa tarkoitetut vähennykset, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;”;

14) muutetaan 47 c artikla seuraavasti:

a) muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 3 kohdassa säädetään, seuraavia kertoimia sovelletaan siihen osaan järjestämättömiä vastuita, joilla on 201 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoajan takaus tai vastatakaus, jonka vakuudettomalle vastuulle sovellettaisiin 0 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti:”;

ii) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 1 ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun vastuun järjestämättömäksi luokittelusta on kulunut kahdeksan vuotta, paitsi jos hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja on suostunut täyttämään kaikki velallisen maksuvelvoitteet laitosta kohtaan täysimääräisesti ja sopimukseen perustuvan alkuperäisen maksuaikataulun mukaisesti, jolloin järjestämättömien vastuiden vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 0.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, siihen järjestämättömän vastuun osaan, jonka takaajana tai vakuuttajana on virallinen vientitakuulaitos, ei sovelleta tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia.”;

15) muutetaan 48 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohta, k alakohdan ii– vi alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;”;

b) korvataan b alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohta, k alakohdan ii–vi alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia.”;

16) korvataan 49 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Omistusosuudet, joiden osalta ei tehdä 1 kohdan mukaista vähennystä, katsotaan vastuiksi, ja ne riskipainotetaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

Omistusosuudet, joiden osalta ei tehdä 2 tai 3 kohdan mukaista vähennystä, katsotaan vastuiksi, ja niihin sovelletaan 100 prosentin riskipainoa.”;

17) korvataan 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii–vi alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;”;

18) korvataan 62 artiklan ensimmäisen alakohdan d alakohta seuraavasti:

”d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, tapauksen mukaan IRB-ylijäämä, jossa ei ole otettu huomioon verovaikutuksia ja joka on laskettu 159 artiklan mukaisesti ja on enintään 0,6 prosenttia kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti lasketuista riskipainotetuista vastuueristä.”;

19) korvataan 70 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii–vi alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;”;

20) korvataan 72 b artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Kriisinratkaisuviranomainen voi sallia, että hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi katsotaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velkojen lisäksi velat, joiden yhteenlaskettu määrä on enintään 3,5 prosenttia 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta vastuisiin sisältyvän kokonaisriskin määrästä, edellyttäen, että”;

21) korvataan 72 i artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii–vi alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;”;

22) korvataan 74 artikla seuraavasti:

”74 artikla
Omistusosuus säänneltyjen finanssialan yhteisöjen liikkeeseenlaskemista pääomainstrumenteista, joita ei katsota lakisääteiseksi pääomaksi

Laitokset eivät saa vähentää mistään omien varojen osatekijöistä säännellyn finanssialan yhteisön liikkeeseenlaskemien pääomainstrumenttien suoria, välillisiä tai synteettisiä omistusosuuksia, joita ei katsota kyseisen yhteisön lakisääteiseksi pääomaksi. Laitosten on tarvittaessa sovellettava tällaisiin omistusosuuksiin riskipainoja kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.”;

23) muutetaan 84 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) tytäryrityksen ydinpääoma (CET1), josta vähennetään pienempi seuraavista määristä:

i) tytäryrityksen ydinpääoman (CET1) määrä, jonka on vastattava seuraavia:

1) jos tytäryritys on jokin tämän asetuksen 81 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetelluista yrityksistä mutta ei sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava ydinpääomalla (CET1);

2) jos tytäryritys on sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen, direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava ydinpääomalla (CET1);

ii) kyseiseen tytäryritykseen liittyvä konsolidoidun ydinpääoman (CET1) määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava ydinpääomalla (CET1).”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen vähentävän jommankumman a alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetuista määristä, kun kyseinen laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että vähemmistöosuuden lisämäärä on käytettävissä tappioiden kattamiseen konsolidoidulla tasolla.”;

b) korvataan 5 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) se konsolidoi tytäryrityksenä toimivan laitoksen, jossa sillä on ainoastaan vähemmistöomistus 4 artiklan 1 kohdan 37 alakohdassa tarkoitetun määräysvaltaan perustuvan sidoksen nojalla;”;

24) muutetaan 85 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tytäryrityksen ensisijainen pääoma (T1) josta vähennetään pienempi seuraavista määristä:

i) tytäryrityksen ensisijaisen pääoman (T1) määrä, jonka on vastattava seuraavia:

1) jos tytäryritys on jokin tämän asetuksen 81 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetelluista yrityksistä mutta ei sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava ensisijaisella pääomalla (T1);

2) jos tytäryritys on sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen, direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava ensisijaisella pääomalla (T1);

ii) kyseiseen tytäryritykseen liittyvä konsolidoidun ensisijaisen pääoman (T1) määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava ensisijaisella pääomalla (T1).”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen vähentävän jommankumman a alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetuista määristä, kun kyseinen laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että ensisijaisen pääoman (T1) lisämäärä on käytettävissä tappioiden kattamiseen konsolidoidulla tasolla.”;

25) muutetaan 87 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tytäryrityksen omat varat, joista vähennetään pienempi seuraavista:

i) tytäryrityksen omien varojen määrä, jonka on vastattava seuraavia:

1) jos tytäryritys on jokin tämän asetuksen 81 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetelluista yrityksistä mutta ei sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava omilla varoilla;

2) jos tytäryritys on sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen, direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava omilla varoilla;

ii) kyseiseen tytäryritykseen liittyvä omien varojen määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava omilla varoilla;”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen vähentävän jommankumman a alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetuista määristä, kun kyseinen laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että omien varojen lisämäärä on käytettävissä tappioiden kattamiseen konsolidoidulla tasolla.”;

26) lisätään artikla seuraavasti:

”*88 b artikla*

Kolmansiin maihin sijoittautuneet yritykset

Tässä osastossa ilmauksilla ’sijoituspalveluyritys’ ja ’laitos’ tarkoitetaan kolmansiin maihin sijoittautuneita yrityksiä, jotka kuuluisivat kyseisistä ilmauksista tässä asetuksessa esitettyjen määritelmien piiriin, jos kyseiset yritykset olisivat sijoittautuneet unioniin.”;

27) muutetaan 89 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäljempänä olevan 3 kohdan säännöksiä sovelletaan huomattavaan omistusosuuteen, jonka määrä on yli 15 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta ja joka on yrityksessä, joka ei ole finanssialan yhteisö.

2. Niiden huomattavien omistusosuuksien kokonaismäärään, jotka laitoksella on muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa yrityksissä ja jotka ovat yli 60 prosenttia sen hyväksyttävästä pääomasta, sovelletaan 3 kohtaa.”;

b) kumotaan 4 kohta;

28) muutetaan 92 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten on laskettava kokonaisriskin määrä seuraavasti:

$$TREA = max\ \{U\text{-}TREA; x \cdot S\text{-}TREA\}$$

jossa

TREA = yhteisön kokonaisriskin määrä;

U-TREA = 4 kohdan mukaisesti laskettu yhteisön lattiaton kokonaisriskin määrä;

S-TREA = 5 kohdan mukaisesti laskettu yhteisön standardoitu kokonaisriskin määrä;

x = 72,5 %.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että 4 kohdan mukaisesti laskettu kokonaisriskin määrä on lattiaton kokonaisriskin määrä niiden laitosten osalta, jotka ovat osa ryhmää, jolla on emoyrityksenä toimiva laitos samassa jäsenvaltiossa, edellyttäen, että kyseinen emoyrityksenä toimiva laitos tai keskuslaitoksesta ja siihen pysyvästi liittyneistä laitoksista muodostuvien ryhmittymien tapauksessa keskuslaitoksesta ja siihen liittyneistä laitoksista muodostuva kokonaisuus laskee kokonaisriskinsä määrän tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti konsolidoinnin perusteella.

4. Lattiaton kokonaisriskin määrä on laskettava tämän kohdan a–g alakohdan yhteismääränä sen jälkeen, kun tämän artiklan 6 kohta on otettu huomioon:

a) tämän osan II osaston ja 379 artiklan mukaisesti lasketut riskipainotetut vastuuerät luottoriskille, mukaan lukien vastapuoliriski, ja laimentumisriskille laitoksen koko liiketoiminnan osalta, pois lukien riskipainotetut vastuuerät laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta;

b) laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien osalta:

i) tämän osan IV osaston mukaisesti laskettu markkinariski;

ii) neljännen osan mukaisesti määritetyt suuret asiakasriskit, jotka ylittävät 395–401 artiklassa määritetyt raja-arvot, siltä osin kuin laitoksella on lupa ylittää kyseiset raja-arvot;

c) tämän osan IV osaston mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset kaiken kaupankäyntivaraston ulkopuolisen liiketoiminnan osalta, johon kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski;

d) 378 ja 380 artiklan mukaisesti lasketut toimitusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

e) tämän osan VI osaston mukaisesti lasketut vastuun arvonoikaisuriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

f) tämän osan III osaston mukaisesti lasketut operatiivista riskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

g) tämän osan II osaston mukaisesti lasketut riskipainotetut vastuuerät laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta aiheutuvalle vastapuoliriskille seuraavien liiketoimi- ja sopimustyyppien osalta:

i) liitteessä II luetellut sopimukset sekä luottojohdannaiset;

ii) takaisinostotransaktiot, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät transaktiot, jotka perustuvat arvopapereihin tai hyödykkeisiin;

iii) arvopapereihin ja hyödykkeisiin perustuvat vakuudelliset limiittiluotonantoliiketoimet (margin lending transactions);

iv) pitkän selvitysajan liiketoimet.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Standardoitu kokonaisriskin määrä on laskettava 4 kohdan a–g alakohdan yhteismääränä sen jälkeen, kun 6 kohta ja seuraavat vaatimukset on otettu huomioon:

a) 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetut riskipainotetut vastuuerät luottoriskille, mukaan lukien vastapuoliriski, ja laimentumisriskille sekä kyseisen kohdan g alakohdassa tarkoitetut riskipainotetut vastuuerät laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta aiheutuvalle vastapuoliriskille on laskettava käyttämättä mitään seuraavista menetelmistä:

i) 221 artiklassa säädetty sisäisten mallien menetelmä päänettoutussopimuksissa;

ii) II osaston 3 luvussa säädetty sisäisten luottoluokitusten menetelmä;

iii) 258, 259 ja 260 artiklassa säädetty arvopaperistamista koskeva sisäisten luottoluokitusten menetelmä ja 265 artiklassa säädetty sisäinen arviointimenetelmä;

iv) II osaston 6 luvun 6 jaksossa säädetty sisäisen mallin menetelmä;

b) markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 4 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan osalta on laskettava käyttämättä

i) IV osaston 1 B luvussa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää; tai

ii) tapauksen mukaan mikä tahansa tämän kohdan a alakohdassa lueteltua menetelmää;

c) omien varojen vaatimukset laitoksen koko kaupankäyntivaraston ulkopuoliselle liiketoiminnalle, johon kohdistuu tämän artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, on laskettava käyttämättä IV osaston 1 B luvussa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää.

6. Seuraavia säännöksiä sovelletaan 4 kohdassa tarkoitetun lattiattoman kokonaisriskin määrän ja 5 kohdassa tarkoitetun standardoidun kokonaisriskin määrän laskentaan:

a) 4 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin omien varojen vaatimuksiin on sisällytettävä laitoksen koko liiketoiminnasta johtuvat vaatimukset;

b) laitosten on kerrottava 4 kohdan b–f alakohdassa säädetyt omien varojen vaatimukset kertoimella 12,5.”;

29) korvataan 92 a artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) 18 prosentin riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä;”;

30) muutetaan 94 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat laskea kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti edellyttäen, että laitosten tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan koko on kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään yhtä suuri kuin molemmat seuraavista kynnysarvoista:”;

b) korvataan 2 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) liitteessä II olevassa 1 kohdassa lueteltujen sopimusten, kyseisessä liitteessä olevassa 3 kohdassa tarkoitettujen osakkeisiin liittyvien sopimusten sekä luottojohdannaisten osalta laitokset voivat olla soveltamatta 92 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettua omien varojen vaatimusta kyseisiin positioihin;

b) muiden kuin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivarastoon kuuluvien positioiden osalta laitokset voivat korvata 92 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetun omien varojen vaatimuksen 92 artiklan 4 kohdan a alakohdan ja 5 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketulla vaatimuksella.”;

c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan c alakohta seuraavasti:

”c) pitkän kokonaisposition absoluuttinen arvo lasketaan yhteen lyhyen kokonaisposition absoluuttisen arvon kanssa.”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkä positio on positio, jonka markkina-arvo kasvaa, kun sen pääasiallisen riskitekijän arvo kasvaa, ja lyhyt positio on positio, jonka markkina-arvo laskee, kun sen pääasiallisen riskitekijän arvo kasvaa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkän (lyhyen) kokonaisposition arvo on yhtä suuri kuin a alakohdan mukaiseen laskelmaan sisältyvien yksittäisten pitkien (lyhyiden) positioiden arvojen summa.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmä position pääasiallisen riskitekijän tunnistamiseksi ja sen määrittämiseksi, edustaako liiketoimi tämän artiklan 3 kohdassa ja 273 a artiklan 3 kohdassa sekä 325 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pitkää vai lyhyttä positiota.

EPV ottaa näitä teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan 279 a artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti huomioon menetelmän, joka on kehitetty toimeksi annettuja teknisiä sääntelystandardeja varten.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

31) korvataan 95 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) edellä 92 artiklan 4 kohdan a–e ja g alakohdassa tarkoitettujen erien yhteismääränä 92 artiklan 6 kohdan soveltamisen jälkeen;”;

32) korvataan 96 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) edellä 92 artiklan 4 kohdan a–e ja g alakohta 92 artiklan 6 kohdan soveltamisen jälkeen;”;

33) korvataan 102 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti kaupankäyntivaraston positiot on osoitettava kaupankäyntiyksiköille.”;

34) korvataan 104 artikla seuraavasti:

”104 artikla
Sisällyttäminen kaupankäyntivarastoon

1. Laitoksella on 102 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti oltava selkeästi määritellyt toimintaperiaatteet ja menettelyt sen määrittämiseksi, mitkä positiot sisällytetään kaupankäyntivarastoon laitoksen omien varojen vaatimusten laskemiseksi, ottaen huomioon laitoksen riskinhallintakyky ja -käytännöt. Laitoksen on pidettävä kirjaa kyseisten toimintaperiaatteiden ja menettelyjen noudattamisesta, niille on tehtävä sisäinen tarkastus vähintään kerran vuodessa, ja kyseisen tarkastuksen tulokset on annettava toimivaltaisten viranomaisten saataville.

   Laitoksella on oltava riippumaton riskienvalvontatoiminto, joka arvioi jatkuvasti, luokitellaanko laitoksen instrumentit asianmukaisesti kaupankäyntivarastoon vai sen ulkopuolisiin eriin.

2. Laitosten on luokiteltava seuraavissa instrumenteissa olevat positiot kaupankäyntivarastoon:

a) instrumentit, jotka täyttävät 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa säädetyt vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun (ACTP) sisällyttämisen kriteerit;

b) instrumentit, jotka aiheuttaisivat nettomääräisen lyhyen luottoposition tai nettomääräisen lyhyen osakeposition kaupankäyntivaraston ulkopuolella, lukuun ottamatta laitoksen omia velkoja, paitsi jos tällaiset positiot täyttävät e alakohdassa tarkoitetut kriteerit;

c) instrumentit, jotka ovat seurausta arvopapereiden merkintäsitoumuksista, kun kyseiset merkintäsitoumukset koskevat ainoastaan sellaisia arvopapereita, jotka laitoksen odotetaan ostavan toimituspäivänä;

d) instrumentit, jotka luokitellaan yksiselitteisesti kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviksi laitokseen sovellettavan tilinpäätössäännöstön nojalla;

e) instrumentit, jotka ovat seurausta markkinatakaustoiminnasta;

f) kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät positiot yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU:t) edellyttäen, että kyseiset yritykset täyttävät ainakin yhden 8 kohdassa säädetyistä edellytyksistä;

g) julkisesti noteeratut osakkeet;

h) kaupankäyntiin liittyvät arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet;

i) optiot tai muut johdannaiset, jotka on kytketty laitoksen omiin kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin velkoihin, jotka liittyvät luotto- tai osakeriskiin.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa laitoksella katsotaan olevan nettomääräinen lyhyt osakepositio, jos osakkeen hinnan lasku tuottaa voittoa laitokselle. Laitoksella katsotaan olevan nettomääräinen lyhyt luottopositio, jos luottoriskimarginaalin kasvaminen taikka liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseenlaskijaryhmän luottokelpoisuuden heikentyminen tuottaa voittoa laitokselle. Laitosten on seurattava jatkuvasti, johtavatko instrumentit kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen nettomääräiseen lyhyeen luottopositioon tai nettomääräiseen lyhyeen osakepositioon.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan i alakohtaa laitoksen on erotettava kytketty optio tai muu johdannainen laitoksen omasta kaupankäyntivaraston ulkopuolisesta velasta , joka liittyy luotto- tai osakeriskiin. Sen on luokiteltava kytketty optio tai muu johdannainen kaupankäyntivarastoon ja jätettävä oma velka kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin. Jos instrumenttia ei sen luonteen vuoksi voida erottaa, laitoksen on luokiteltava koko instrumentti kaupankäyntivarastoon. Tällöin sen on asianmukaisesti dokumentoitava syyt kyseisen kohtelun soveltamiselle.

3. Laitokset eivät saa luokitella seuraavissa instrumenteissa olevia positioita kaupankäyntivarastoon:

a) arvopaperistamisvarastoon luokitellut instrumentit;

b) kiinteistöomistuksiin liittyvät instrumentit;

c) julkisesti noteeraamattomat osakkeet;

d) vähittäisluottoihin ja pk-yritysten luottoihin liittyvät instrumentit;

e) positiot muissa kuin 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetuissa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä;

f) johdannaissopimukset ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, joissa tai joilla on yksi tai useampi tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista kohde-etuutena toimivista instrumenteista;

g) instrumentit, joita pidetään tämän kohdan a–f sekä h ja i alakohdassa tarkoitetussa instrumentissa olevaan yhteen tai useampaan positioon liittyvältä tietyltä riskiltä suojautumiseksi;

h) laitoksen omat velat, paitsi jos tällaiset instrumentit täyttävät 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut kriteerit tai 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut kriteerit;

i) instrumentit riskirahastoissa.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitos voi toimivaltaisen viranomaisensa suostumuksella luokitella kyseisen kohdan d–i alakohdassa tarkoitetussa instrumentissa olevan position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava suostumuksensa, jos laitos on osoittanut sen toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että positiota ei pidetä kaupankäyntitarkoituksessa tai sillä ei suojata kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä positioita.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, laitos voi toimivaltaisen viranomaisensa suostumuksella luokitella kyseisen kohdan i alakohdassa tarkoitetussa instrumentissa olevan position kaupankäyntivarastoon. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava suostumuksensa, jos laitos on osoittanut sen toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että positio pidetään kaupankäyntitarkoituksessa tai että sillä suojataan kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä positioita ja että laitos täyttää kyseisen position osalta vähintään yhden 8 kohdassa säädetyistä edellytyksistä.

6. Jos laitos on luokitellut muussa instrumentissa kuin 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuissa instrumenteissa olevan position kaupankäyntivarastoon, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi pyytää laitosta perustelemaan sen luokittelun todisteiden avulla. Jos laitos ei toimita asianmukaisia todisteita, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi vaatia sitä siirtämään kyseisen position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin.

7. Jos laitos on luokitellut muussa instrumentissa kuin 3 kohdassa tarkoitetuissa instrumenteissa olevan position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi pyytää laitosta perustelemaan tällaisen luokittelun todisteiden avulla. Jos laitos ei toimita asianmukaisia todisteita, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi vaatia sitä siirtämään kyseisen position kaupankäyntivarastoon.

8. Laitoksen on luokiteltava kaupankäyntivarastoon yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä oleva muu kuin 3 kohdan f alakohdassa tarkoitettu positio, jota pidetään kaupankäyntitarkoituksessa , kun laitos täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

   a) laitos pystyy hankkimaan riittävät tiedot yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen yksittäisistä kohde-etuuteen liittyvistä vastuista;

   b) laitos ei pysty hankkimaan riittäviä tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen yksittäisistä kohde-etuuteen liittyvistä vastuista, mutta laitoksella on tietoa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen toimeksiannon sisällöstä, ja se pystyy saamaan päivittäisiä hintanoteerauksia kyseisestä yrityksestä.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tarkemmin menettely, jota laitosten on käytettävä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten nettomääräisten lyhyiden luotto- tai osakepositioiden laskemiseksi ja seuraamiseksi.

   EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [36 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

   Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

35) muutetaan 104 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 artiklan toinen alakohta seuraavasti:

”EPV seuraa erilaisia valvontakäytäntöjä ja antaa viimeistään … päivänä … kuuta [36 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet siitä, mitä tarkoitetaan poikkeuksellisilla olosuhteilla tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ja tämän artiklan 5 kohtaa sovellettaessa. Siihen asti, kunnes EPV on laatinut kyseiset ohjeet, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle päätöksistään myöntää laitokselle lupa tai olla myöntämättä laitokselle lupaa luokitella jokin positio uudelleen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä perusteltava päätöksensä.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tämän artiklan mukainen position uudelleenluokittelu on peruuttamaton, paitsi 1 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa olosuhteissa.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitos voi luokitella kaupankäyntivaraston ulkopuolisen position uudelleen 104 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi positioksi pyytämättä lupaa toimivaltaiselta viranomaiseltaan. Siinä tapauksessa laitokseen sovelletaan edelleen tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia. Jos tällainen uudelleenluokittelu on tapahtunut, laitoksen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselleen.”;

36) muutetaan 104 b artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti laitosten on perustettava kaupankäyntiyksiköitä ja osoitettava jollekin niistä kukin tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuista kaupankäyntivarastoonsa kuuluvista positioista ja kaupankäyntivarastonsa ulkopuolisista positiosta. Kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot voidaan osoittaa samalle kaupankäyntiyksikölle vain, jos ne ovat kyseisen kaupankäyntiyksikön hyväksytyn liiketoimintastrategian mukaisia ja jos niitä hoidetaan ja seurataan johdonmukaisesti tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimustensa laskemiseksi laitosten on osoitettava kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positionsa, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, 1 kohdan mukaisesti perustetuille kaupankäyntiyksiköille, jotka hallitsevat kyseisten positioiden riskien kaltaisia riskejä.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, laitokset voivat markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia laskiessaan perustaa yhden tai useamman kaupankäyntiyksikön, jolle ne osoittavat yksinomaan kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski. Kyseisiin kaupankäyntiyksiköihin ei sovelleta 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.”;

37) lisätään artikla seuraavasti:

”*104 c artikla*

Pääomaosuuksien valuuttakurssiriskisuojausten käsittely

”1. Laitos, joka on tarkoituksellisesti ottanut riskiposition suojatakseen ainakin osittain jonkin 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista pääomaosuuksistaan epäsuotuisilta valuuttakurssimuutoksilta, voi toimivaltaisen viranomaisensa luvalla jättää kyseisen riskiposition pois 325 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valuuttakurssiriskiä koskevista omien varojen vaatimuksista edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) riskipositio, joka jätetään markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle, on määrältään enintään niin suuri, että se riittää neutraloimaan jonkin pääomaosuuden herkkyyden epäsuotuisille valuuttakurssimuutoksille;

b) riskipositio jätetään markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle vähintään kuudeksi kuukaudeksi;

c) laitos on ottanut käyttöön asianmukaisen riskienhallintakehyksen, mukaan lukien selkeä suojausstrategia ja hallintarakenne, suojatakseen jonkin pääomaosuuksistaan epäsuotuisilta valuuttakurssimuutoksilta;

d) laitos on toimittanut toimivaltaiselle viranomaiselle perustelut riskiposition jättämiselle markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle sekä yksityiskohtaiset tiedot kyseisestä riskipositiosta ja ilmoittanut määrän, joka jätetään ulkopuolelle.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaista riskipositioiden jättämistä markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle on sovellettava johdonmukaisesti.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä laitoksen 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun riskienhallintakehykseen ja 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin riskipositioita koskeviin yksityiskohtaisiin tietoihin tekemät muutokset.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) riskipositiot, jotka laitos voi tarkoituksellisesti ottaa suojatakseen ainakin osittain jonkin 1 kohdassa tarkoitetuista pääomaosuuksistaan epäsuotuisilta valuuttakurssimuutoksilta;

b) se, miten määritetään tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu enimmäismäärä ja tapa, jolla laitos jättää kyseisen määrän kummankin 325 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menetelmän soveltamisalan ulkopuolelle;

c) kriteerit, jotka laitoksen 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun riskienhallintakehyksen on täytettävä, jotta sitä voidaan pitää asianmukaisena tätä artiklaa sovellettaessa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

38) muutetaan 106 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskiin tai vastapuoliriskiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua luottojohdannaista, kyseinen luottojohdannaispositio on hyväksyttävä kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskiin tai vastapuoliriskiin liittyvän vastuun sisäiseksi suojaukseksi 92 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa, kun laitos tekee hyväksytyn kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa toisen luottojohdannaistransaktion, joka täyttää kaupankäyntivarastoon kuulumattoman takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset ja kuittaa täydellisesti sisäisen suojauksen aiheuttaman markkinariskin.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytty sisäinen suojaus ja hyväksytyn kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa tehty luottojohdannaista koskeva sopimus on sisällytettävä kaupankäyntivarastoon markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi. Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä molemmat positiot on osoitettava samalle kaupankäyntiyksikölle, joka hallitsee samankaltaisia riskejä.

4. Jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen osakeriskiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua osakejohdannaista, kyseinen osakejohdannaispositio on hyväksyttävä kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen osakeriskiin liittyvän vastuun sisäiseksi suojaukseksi 92 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa, kun laitos tekee hyväksytyn kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa toisen osakejohdannaistransaktion, joka täyttää kaupankäyntivarastoon kuulumattoman takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset ja kuittaa täydellisesti sisäisen suojauksen aiheuttaman markkinariskin.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytty sisäinen suojaus ja hyväksytyn kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa tehty osakejohdannaista koskeva sopimus on sisällytettävä kaupankäyntivarastoon markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi. Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä molemmat positiot on osoitettava samalle kaupankäyntiyksikölle, joka hallitsee samankaltaisia riskejä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Sovellettaessa 3 ja 4 kohtaa laitoksen toteuttama luotto- tai osakejohdannaistransaktio voi koostua useista liiketoimista useiden hyväksyttyjen kolmansien osapuolten luottosuojan tarjoajien kanssa edellyttäen, että tuloksena oleva yhteenlaskettu liiketoimi täyttää kyseisissä kohdissa säädetyt edellytykset.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kun laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisia korkoriskeihin liittyviä vastuita käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua korkoriskipositiota, kyseistä korkoriskipositiota on pidettävä sisäisenä suojauksena arvioitaessa kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista aiheutuvaa korkoriskiä direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklan mukaisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla menetelmillä positio on osoitettu muista kaupankäyntivarastoon kuuluvista positioista erilliseen salkkuun, jonka liiketoimintastrategia keskittyy yksinomaan korkoriskiin liittyvien vastuiden sisäisten suojausten markkinariskin hallintaan ja vähentämiseen;

b) markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä positio on osoitettu kaupankäyntiyksikölle, jonka liiketoimintastrategia keskittyy yksinomaan korkoriskiin liittyvien vastuiden sisäisten suojausten markkinariskin hallintaan ja vähentämiseen;

c) laitos on dokumentoinut kattavasti sen, miten positio vähentää kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista aiheutuvaa korkoriskiä sovellettaessa direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklan vaatimuksia.”;

d) lisätään kohdat seuraavasti:

”5 a. Sovellettaessa 5 kohdan a alakohtaa laitos voi osoittaa kyseiseen salkkuun muita kolmansien osapuolten tai oman kaupankäyntivarastonsa kanssa otettuja korkoriskipositioita edellyttäen, että laitos kuittaa täydellisesti kyseisten muiden oman kaupankäyntivarastonsa kanssa otettujen korkoriskipositioiden markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä korkoriskipositioita kolmansien osapuolten kanssa.

5 b. Tämän artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaupankäyntiyksikköön sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) kaupankäyntiyksikkö voi ottaa muita korkoriskipositioita kolmansien osapuolten tai laitoksen muiden kaupankäyntiyksiköiden kanssa, kunhan kyseiset positiot täyttävät 104 artiklassa tarkoitetut kaupankäyntivarastoon sisällyttämistä koskevat vaatimukset ja kyseiset muut kaupankäyntiyksiköt kuittaavat täysin kyseisten muiden korkoriskipositioiden markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä korkoriskipositioita kolmansien osapuolten kanssa;

b) kyseiselle kaupankäyntiyksikölle ei osoiteta muita kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita kuin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettuja positioita;

c) poiketen siitä, mitä 104 b artiklassa säädetään, kyseiseen kaupankäyntiyksikköön ei sovelleta kyseisen artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.”;

e) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Kaikkien 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun erilliseen salkkuun tai kyseisen kohdan b alakohdassa tarkoitetulle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimukset on laskettava itsenäisesti, ja ne täydentävät muita kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevia omien varojen vaatimuksia.

7. Kun laitos suojautuu vastuun arvonoikaisuriskiltä käyttämällä kaupankäyntivarastonsa kanssa tehtyä johdannaissopimusta, kyseisessä johdannaissopimuksessa otettu positio on hyväksyttävä sisäiseksi suojaukseksi vastuun arvonoikaisuriskiltä 383 tai 384 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisessa vastuun arvonoikaisuriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) johdannaispositio katsotaan hyväksyttäväksi suojaukseksi 386 artiklan mukaisesti;

   b) jos johdannaispositioon sovelletaan jotakin 325 c artiklan 2 kohdan b tai c alakohdassa tai 325 e artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyistä vaatimuksista, laitos kuittaa täydellisesti kyseisen johdannaisposition markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä positioita kolmansien osapuolten kanssa.

   Ensimmäisen alakohdan mukaisesti sisäiseksi suojaukseksi hyväksytty kaupankäyntivarastoon kuuluva vastakkaismerkkinen positio on sisällytettävä laitoksen kaupankäyntivarastoon markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi.”;

39) korvataan 107 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on sovellettava riskipainotettujen vastuuerien laskemiseen 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohtaa sovellettaessa joko 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää tai, jos toimivaltaiset viranomaiset sen 143 artiklan mukaisesti sallivat, 3 luvussa säädettyä sisäisten luottoluokitusten menetelmää.

2. Laitosten on sovellettava keskusvastapuoleen liittyviin kaupankäyntivastuisiin ja keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon maksettaviin osuuksiin 6 luvun 9 jaksossa säädettyä käsittelyä riskipainotettujen vastuueriensä laskemiseksi 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohtaa sovellettaessa. Laitosten on käsiteltävä kaiken muun tyyppisiä keskusvastapuoleen liittyviä vastuita seuraavasti:

a) muun tyyppisiä ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuita laitokseen liittyvinä vastuina;

b) muun tyyppisiä muuhun kuin ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuita yritykseen liittyvinä vastuina.

3. Tätä asetusta sovellettaessa kolmansien maiden sijoituspalveluyrityksiin liittyviä vastuita , kolmansien maiden luottolaitoksiin liittyviä vastuita, kolmansien maiden pörsseihin liittyviä vastuita sekä sellaisiin kolmansien maiden rahoituslaitoksiin liittyviä vastuita, jotka ovat saaneet kolmansien maiden viranomaisilta toimiluvan ja ovat niiden valvomia ja joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat tiukkuudeltaan laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, käsitellään laitokseen liittyvinä vastuina vain, jos kolmas maa soveltaa kyseiseen yhteisöön vakavaraisuus- ja valvontavaatimuksia, jotka vastaavat vähintään unionissa sovellettavia vaatimuksia.”;

40) korvataan 108 artikla seuraavasti:

”*108 artikla*

Standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukainen luottoriskin ja laimentumisriskin vähentämismenetelmien käyttö

1. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa 2 luvun mukaista standardimenetelmää tai 3 luvun mukaista IRB-menetelmää käyttämättä 143 artiklan mukaisesti omia tappio-osuusestimaattejaan (loss given defaults estimates), jäljempänä ’LGD-estimaatit’, laitos voi 4 luvun mukaisesti ottaa huomioon vastikkeellisen luottosuojan (FCP) vaikutuksen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohtaa sovellettaessa ja, tapauksen mukaan, odotetun tappion määrien 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 62 artiklan d alakohdassa tarkoitetussa laskennassa.

2. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 143 artiklan mukaisesti omia LGD-estimaattejaan, laitos voi 3 luvun mukaisesti ottaa huomioon vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohtaa sovellettaessa tai, tapauksen mukaan, odotetun tappion määrien 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 62 artiklan d alakohdassa tarkoitetussa laskennassa.

3. Jos laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 143 artiklan mukaisesti omia LGD-estimaattejaan sekä alkuperäisen vastuun että luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, laitos voi 3 luvun mukaisesti ottaa huomioon takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohtaa sovellettaessa ja tarvittaessa odotetun tappion määrät 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 62 artiklan d kohdassa tarkoitettua laskentaa varten. Kaikissa muissa tapauksissa laitos voi kyseisiä tarkoituksia varten ottaa huomioon takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksen riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion määrien laskennassa 4 luvun mukaisesti.

4. Jollei 5 kohdassa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu, laitokset voivat tapauksen mukaan II osaston 2, 3 ja 4 lukua sovellettaessa pitää luonnollisille henkilöille myönnettyjä lainoja asuinkiinteistön kiinnityksellä suojattuina vastuina sen sijaan, että niitä käsiteltäisiin taattuina vastuina, jos seuraavat kyseisiä lainoja koskevat edellytykset täyttyvät jäsenvaltiossa:

   a) valtaosa lainoista, jotka myönnetään luonnollisille henkilöille asuinkiinteistöjen ostamiseen kyseisessä jäsenvaltiossa, ei ole oikeudelliselta muodoltaan kiinnitysluottoja;

b) valtaosa lainoista, jotka myönnetään luonnollisille henkilöille asuinkiinteistöjen ostamiseen kyseisessä jäsenvaltiossa, on sellaisen luottosuojan tarjoajan takaamia, jolla on valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama, luottoluokkaa 1 tai 2 vastaava luottoluokitus ja jonka on maksettava laina kokonaan takaisin laitokselle, jos alkuperäinen lainansaaja laiminlyö velvoitteensa;

c) laitoksella on laillinen oikeus ottaa kiinnitys asuinkiinteistöön, jos b alakohdassa tarkoitettu luottosuojan tarjoaja ei täytä tai ei kykene täyttämään annetun takauksen mukaisia velvoitteitaan.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, täyttyvätkö tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset niiden lainkäyttöalueisiin kuuluvilla kansallisilla alueilla, ja ilmoitettava sellaisten luottosuojan tarjoajien nimet, joihin kyseistä kohtelua voidaan soveltaa ja jotka täyttävät tämän kohdan ja 5 kohdan edellytykset.

EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista tällaisista hyväksyttävistä luottosuojan tarjoajista ja päivittää kyseisen luettelon vuosittain.

5. Sovellettaessa 4 kohtaa kyseisessä kohdassa tarkoitettuja lainoja voidaan käsitellä asuinkiinteistön kiinnityksellä suojattuina vastuina eikä taattuina vastuina, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) vastuu, jota käsitellään standardimenetelmän mukaisesti, täyttää kaikki vaatimukset tullakseen luokitelluksi 124 ja 125 artiklan nojalla standardimenetelmän vastuuryhmään ”kiinteän omaisuuden kiinnityksillä suojatut vastuut” lukuun ottamatta sitä, että lainan myöntävällä laitoksella ei ole kiinnitystä asuinkiinteistöön;

   b) vastuu, jota käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti, täyttää kaikki vaatimukset tullakseen luokitelluksi 147 artiklan 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun IRB-menetelmän mukaiseen vastuuryhmään ”asuinkiinteistövakuudelliset vähittäisvastuut” lukuun ottamatta sitä, että lainan myöntävällä laitoksella ei ole kiinnitystä asuinkiinteistöön;

   c) asuinkiinteistöön ei ole kiinnitysoikeutta, kun laina myönnetään, ja 1 päivän tammikuuta 2014 jälkeen myönnettyjen lainojen osalta lainansaaja on sitoutunut sopimusperusteisesti olemaan myöntämättä kiinnitysoikeutta ilman lainan alun perin myöntäneen laitoksen suostumusta;

   d) luottosuojan tarjoaja on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, ja sillä on valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa luottoluokkaa 1 tai 2;

e) luottosuojan tarjoaja on laitos tai finanssialan yhteisö, johon sovellettavat omien varojen vaatimukset ovat vertailukelpoisia laitoksiin tai vakuutusyrityksiin sovellettavien omien varojen vaatimusten kanssa;

f) luottosuojan tarjoaja on perustanut keskinäisen vakuusrahaston, joka kykenee kattamaan riskit kokonaan, tai vastaavan suojan vakuutusyrityksille luottoriskitappioiden kattamiseksi, ja sen toimivaltainen viranomainen tarkistaa kyseisen suojan kalibroinnin määräajoin ja sille tehdään säännöllisesti stressitestit vähintään joka toinen vuosi;

g) laitoksella on sopimusperusteiset ja lailliset valtuudet ottaa asuinkiinteistöön kiinnitys, jos luottosuojan tarjoaja ei täytä tai ei kykene täyttämään annetun takauksen mukaisia velvoitteitaan.

6. Laitosten, jotka käyttävät 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta tiettyyn hyväksyttävään luottosuojan tarjoajaan kyseisessä kohdassa tarkoitetun mekanismin mukaisesti, on tehtävä niin kaikkien luonnollisia henkilöitä koskevien vastuidensa osalta, jotka ovat kyseisen luottosuojan tarjoajan kyseisen mekanismin mukaisesti takaamia.”;

41) lisätään artikla seuraavasti:

”*110 a artikla*

Sellaisten sopimusjärjestelyjen valvonta, jotka eivät ole sitoumuksia

Laitosten on valvottava sopimusjärjestelyjä, jotka täyttävät kaikki 5 artiklan 10 alakohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset, ja dokumentoitava toimivaltaisia viranomaisiaan tyydyttävällä tavalla, että ne täyttävät kaikki kyseiset edellytykset.”;

42) korvataan 111 artikla seuraavasti:

”111 artikla

Vastuuarvo

1. Omaisuuserän vastuuarvo on sen kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle omaisuuserään liittyvien 110 artiklan mukaisten erityisten luottoriskioikaisujen, 34 artiklan mukaisten muuta kuin kaupankäyntivarastoa koskevaan liiketoimintaan liittyvien muiden arvonoikaisujen, 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisten vähennysten ja muiden kyseiseen omaisuuserään liittyvien omien varojen vähennysten soveltamisen jälkeen.

2. Liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo on seuraava prosenttiosuus erän nimellisarvosta, kun 110 artiklan mukaiset erityiset luottoriskioikaisut ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaiset määrät on vähennetty:

   a) 100 prosenttia, kun on kyse alaluokan 1 eristä;

b) 50 prosenttia, kun on kyse alaluokan 2 eristä;

c) 40 prosenttia, kun on kyse alaluokan 3 eristä;

d) 20 prosenttia, kun on kyse alaluokan 4 eristä;

e) 10 prosenttia, kun on kyse alaluokan 5 eristä.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo on pienempi seuraavista sitoumuksen nimellisarvosta lasketuista prosenttiosuuksista, kun erityiset luottoriskioikaisut ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaiset määrät on vähennetty:

a) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, jota sovelletaan siihen erään, jonka osalta sitoumus tehdään;

b) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, jota sovelletaan kyseiseen sitoumustyyppiin.

4. Laitoksen tarjoamia sopimusjärjestelyjä, joita asiakas ei ole vielä hyväksynyt ja joista tulee sitoumuksia, jos asiakas ne hyväksyy, käsitellään sitoumuksina ja niihin sovelletaan 2 kohdan mukaista prosenttiosuutta.

Sopimusjärjestelyihin, jotka täyttävät 5 artiklan 10 alakohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset, sovelletaan prosenttiosuutta 0.

5. Kun laitos soveltaa 223 artiklassa tarkoitettua rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen perusteella myytyjen, asetettujen tai lainattujen arvopapereiden tai hyödykkeiden vastuuarvoa on korotettava tällaisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin sovellettavalla volatiliteettikorjauksella 223 ja 224 artiklan mukaisesti.

6. Liitteessä II luetellun johdannaissopimuksen vastuuarvo määritetään 6 luvun mukaisesti ottaen huomioon uudistamissopimusten ja muiden nettoutusjärjestelyjen vaikutukset kyseisen luvun mukaisesti. Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja pitkän selvitysajan liiketoimien vastuuarvo voidaan määrittää 4 tai 6 luvun mukaisesti.

7. Kun vastuun katteena on vastikkeellinen luottosuoja, vastuuarvoa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

   a) kriteerit, joiden mukaisesti laitosten on luokiteltava taseen ulkopuoliset erät, lukuun ottamatta liitteeseen I jo sisältyviä eriä, liitteessä I tarkoitettuihin alaluokkiin 1–5;

   b) tekijät, jotka saattavat rajoittaa laitosten mahdollisuutta peruuttaa liitteessä I tarkoitetut ehdoitta peruutettavissa olevat sitoumukset;

c) menettely, jolla EPV:lle ilmoitetaan laitosten tavasta luokitella muita taseen ulkopuolisia eriä, joihin liittyy liitteessä I tarkoitettujen riskien kaltaisia riskejä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

43) muutetaan 112 artikla seuraavasti:

a) korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) kiinteän omaisuuden kiinnityksillä suojatut vastuut ja ADC-vastuut;”;

b) korvataan k alakohta seuraavasti:

”k) vastuut, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja;”;

44) muutetaan 113 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi kaikkiin vastuisiin on sovellettava riskipainoja tämän asetuksen 2 jakson säännösten mukaisesti, jollei kyseisiä vastuita vähennetä omista varoista tai jollei niitä käsitellä 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Sovellettavan riskipainon on perustuttava vastuuryhmään, johon vastuu on luokiteltu, ja vastuun luottoluokitukseen 2 jaksossa täsmennetyssä laajuudessa . Luottokelpoisuus voidaan määritellä viittaamalla ulkoisten luottoluokituslaitosten antamaan luottoluokitukseen tai vientitakuulaitosten luottoluokitukseen 3 jakson mukaisesti. Lukuun ottamatta vastuita, jotka luokitellaan tämän asetuksen 112 artiklan a, b, c ja e alakohdassa säädettyihin vastuuryhmiin, kun direktiivin 2013/36/EU 79 artiklan b alakohdan mukainen arviointi tuo esiin suurempia riskiominaisuuksia kuin luottoluokitus, joka vastuulle annettaisiin valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen soveltuvan arvion perusteella, laitoksen on sovellettava riskipainoa, joka on vähintään yhden luottoluokan verran suurempi kuin valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen antaman luottoluokituksen mukainen riskipaino.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun vastuuseen liittyy luottosuoja, vastuuarvoa tai vastuuseen sovellettavaa riskipainoa voidaan tarvittaessa muuttaa tämän luvun ja 4 luvun mukaisesti.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Sellaisten erien vastuuarvoon, joiden riskipainoa ei säädetä tässä luvussa, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.”;

d) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Lukuun ottamatta eriä, jotka luetaan ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) eriin, laitos voi päättää toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia kyseisen laitoksen vastuisiin, kun vastapuolena on sen emoyritys, tytäryritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka yritys, jolla on laitokseen direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu suhde. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:”;

ii) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) vastapuoli on laitos tai rahoituslaitos, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia,”;

45) muutetaan 115 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”-1. Saamisiin aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta 136 artiklan mukaisesti.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Saamisiin aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava sen luottoluokan mukaista riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle kyseiset aluehallinnot tai paikallisviranomaiset ovat sijoittautuneet, taulukon 2 mukaisesti.

Taulukko 2

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin saamisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos sen lainkäyttöalueen keskushallinto, johon aluehallinnot tai paikallisviranomaiset kuuluvat, on luokittelematon.”;

c) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

Poiketen siitä, mitä -1 ja 1 kohdassa säädetään, saamisia aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta on käsiteltävä kuten saamisia sen valtion keskushallinnolta, jonka lainkäyttöalueelle ne ovat sijoittautuneet, mikäli tällaiset saamiset eivät eroa niihin liittyvän riskin osalta toisistaan viranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä.”;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Saamisia seurakunnilta tai oikeushenkilön muodossa perustetuilta julkisoikeuden alaisilta uskonnollisilta yhteisöiltä on käsiteltävä kuten saamisia aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta, jos kyseisillä seurakunnilla ja uskonnollisilla yhteisöillä on säädöksiin perustuva oikeus veronkantoon. Tällöin 2 kohtaa ei sovelleta.”;

e) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

Poiketen siitä, mitä -1 ja 1 kohdassa säädetään, jos sellaisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset, joka soveltaa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionin alueella sovellettavia järjestelyjä, käsittelevät saamisia aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta kuten saamisia omalta valtioltaan eivätkä tällaiset saamiset eroa niihin liittyvän riskin osalta toisistaan aluehallintojen tai paikallisviranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä, laitokset voivat määrittää vastaavalla tavalla riskipainon saamisille kyseisiltä aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta.”;

f) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Poiketen siitä, mitä -1 ja 1 kohdassa säädetään, sellaisiin muihin kuin 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, jotka ovat kyseisen aluehallinnon tai paikallisviranomaisen kotivaltion valuutan määräisiä ja jotka on rahoitettu kyseisessä valuutassa, on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.”;

46) muutetaan 116 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on käsiteltävä 115 artiklan -1 kohdan mukaisesti.”;

b) lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”EPV ylläpitää julkisesti saatavilla olevaa tietokantaa kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista julkisyhteisöistä ja julkisoikeudellisista laitoksista unionissa.”;

47) korvataan 117 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kansainvälisiltä kehityspankeilta oleviin saamisiin, joita ei mainita 2 kohdassa ja joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa. Kansainvälisiltä kehityspankeilta oleviin saamisiin, joita ei mainita 2 kohdassa ja joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava 50 prosentin riskipainoa.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

”;

48) kumotaan 119 artiklan 2 ja 3 kohta;

49) korvataan 120 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta 136 artiklan mukaisesti.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Sellaisiin saamisiin laitoksilta, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään kolme kuukautta ja joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, ja sellaisiin saamisiin laitoksilta, jotka johtuvat tavaroiden liikkeistä kansallisten rajojen yli ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään kuusi kuukautta ja joita koskevista laitoksista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 2 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta 136 artiklan mukaisesti.

Taulukko 2

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

”;

50) korvataan 121 artikla seuraavasti:

”*121 artikla*

Saamiset luokittelemattomilta laitoksilta

1. Saamiset laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on luokiteltava yhteen seuraavista luokista:

   a) jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät, saamiset laitoksilta luokitellaan luokkaan A:

      i) laitoksella on riittävät valmiudet täyttää taloudelliset sitoumuksensa, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja koronmaksut, oikea-aikaisesti varojen tai vastuiden ennakoidun voimassaoloajan suhdannekierroista ja liiketoimintaolosuhteista riippumatta;

ii) laitos täyttää tai ylittää tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen, ottaen tarvittaessa huomioon tämän asetuksen 458 artiklan 2 kohdan d alakohdan i ja vi alakohdan ja 459 artiklan a alakohdan, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitetut erityiset omien varojen vaatimukset, direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kaikki vastaavat ja täydentävät paikalliset valvonta- tai sääntelyvaatimukset kolmansissa maissa sikäli kuin kyseiset vaatimukset on julkaistu ja ne on katettava tapauksen mukaan ydinpääomalla (CET1), ensisijaisella pääomalla (T1) tai omilla varoilla;

iii) tiedot siitä, täyttääkö tai ylittääkö laitos tämän alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut vaatimukset, julkistetaan tai annetaan muulla tavoin luottoa myöntävän laitoksen saataville;

iv) luottoa myöntävän laitoksen direktiivin 2013/36/EU 79 artiklan mukaisesti suorittamassa arvioinnissa ei ole ilmennyt, ettei laitos täytä tämän alakohdan i ja ii alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;

b) jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät ja vähintään yksi tämän kohdan a alakohdan edellytyksistä ei täyty, saamiset laitoksilta luokitellaan luokkaan B:

i) laitokseen kohdistuu huomattava luottoriski, mukaan lukien takaisinmaksuvalmiudet, jotka ovat riippuvaisia vakaista tai suotuisista taloudellisista tai liiketoimintaolosuhteista;

ii) laitos täyttää tai ylittää tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen, ottaen tarvittaessa huomioon tämän asetuksen 458 artiklan 2 kohdan d alakohdan i alakohdan ja 459 artiklan a alakohdan, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitetut erityiset omien varojen vaatimukset tai kaikki vastaavat ja täydentävät paikalliset valvonta- tai sääntelyvaatimukset kolmansissa maissa sikäli kuin kyseiset vaatimukset on julkaistu ja ne on katettava tapauksen mukaan ydinpääomalla (CET1), ensisijaisella pääomalla (T1) tai omilla varoilla;

iii) tiedot siitä, täyttääkö tai ylittääkö laitos tämän alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut vaatimukset, julkistetaan tai annetaan muulla tavoin luottoa myöntävän laitoksen saataville;

iv) luottoa myöntävän laitoksen direktiivin 2013/36/EU 79 artiklan mukaisesti suorittamassa arvioinnissa ei ole ilmennyt, ettei laitos täytä tämän alakohdan i ja ii alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;

c) jos saamisia laitoksilta ei ole luokiteltu luokkaan A tai luokkaan B tai jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy, saamiset laitoksilta luokitellaan luokkaan C:

i) laitoksen maksukyvyttömyysriskit ovat olennaisia ja turvamarginaalit rajallisia;

ii) epäsuotuisat liiketoiminta-, rahoitus- tai taloudelliset olosuhteet hyvin todennäköisesti johtavat tai ovat johtaneet siihen, ettei laitos kykene täyttämään taloudellisia sitoumuksiaan;

iii) jos lainsäädännössä edellytetään laitokselta tarkastettua tilinpäätöstä, ulkopuolinen tilintarkastaja on antanut kielteisen tarkastuslausunnon tai ilmaissut vahvan epäilynsä laitoksen kyvystä jatkaa toimintaansa tarkastettua tilinpäätöstä tai tilintarkastusta koskevissa kertomuksissaan edellisten 12 kuukauden aikana.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii alakohtaa vastaavat ja täydentävät paikalliset valvonta- tai sääntelyvaatimukset eivät saa sisältää pääomapuskureita, jotka vastaavat direktiivin 2013/36/EU 128 artiklassa määriteltyjä pääomapuskureita.

2. Kun on kyse rahoituslaitoksilta olevista saamisista, joita kohdellaan saamisina laitoksilta 119 artiklan 5 kohdan mukaisesti, laitosten on arvioitava, täyttävätkö tai ylittävätkö kyseiset rahoituslaitokset vastaavat vakavaraisuusvaatimukset, jotta voidaan arvioida täyttävätkö kyseiset rahoituslaitokset tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa säädetyt edellytykset.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti luokkaan A, B tai C luokiteltuihin saamisiin on sovellettava riskipainoa seuraavasti:

a) luokkaan A, B tai C luokiteltuihin saamisiin, jotka täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä, on sovellettava lyhytaikaisiin saamisiin sovellettavaa riskipainoa taulukon 1 mukaisesti:

i) saamisen alkuperäinen maturiteetti on enintään kolme kuukautta;

ii) saamisen alkuperäinen maturiteetti on enintään kuusi kuukautta, ja se johtuu tavaroiden liikkeistä kansallisten rajojen yli;

b) luokkaan A luokiteltuihin saamisiin, jotka eivät ole lyhytaikaisia, on sovellettava 30 prosentin riskipainoa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) saaminen ei täytä mitään a alakohdassa säädetyistä edellytyksistä;

ii) laitoksen ydinpääoman (CET1) osuus on vähintään 14 prosenttia;

iii) laitoksen vähimmäisomavaraisuusaste on vähintään 5 prosenttia;

c) luokkaan A, B tai C luokiteltuihin saamisiin, jotka eivät täytä a tai b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, on sovellettava riskipainoa taulukon 1 mukaisesti.

Jos laitokselta oleva saaminen ei ole sen lainkäyttöalueen kansallisen valuutan määräinen, joka on kyseisen laitoksen perustamispaikka, tai jos laitos on kirjannut luottovelvoitteen eri lainkäyttöalueella sijaitsevassa sivuliikkeessä eikä saaminen ole sen lainkäyttöalueen kansallisen valuutan määräinen, jolla sivuliike toimii, riskipaino, jota sovelletaan a, b tai c alakohdan mukaisesti muihin kuin sellaisiin saamisiin, joiden maturiteetti on enintään yksi vuosi ja jotka johtuvat itsestään kuittaantuvista kauppaan liittyvistä ehdollisista eristä, jotka syntyvät tavaroiden liikkeistä kansallisten rajojen yli, ei saa olla pienempi kuin riskipaino, jota sovelletaan sen maan keskushallinnolta olevaan saamiseen, johon laitos on sijoittautunut.

Taulukko 1

Luottoriskin arviointi	Luokka A	Luokka B	Luokka C
Lyhytaikaisten saamisten riskipaino	20 %	50 %	150 %
Riskipaino	40 %	75 %	150 %

”;

51) muutetaan 122 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa oleva taulukko 6 seuraavasti:

”Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Saamisiin, joille ei ole saatavissa tällaista luottoluokitusta, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.”;

52) lisätään artikla seuraavasti:

”*122 a artikla*

Erityiskohteiden rahoitukseen liittyvät vastuut

1. Edellä 112 artiklan g alakohdassa tarkoitetussa yritysvastuiden ryhmässä luottolaitosten on erikseen yksilöitävä kaikki seuraavat ominaisuudet omaavat vastuut erityiskohteiden rahoitukseen liittyviksi vastuiksi:

a) vastuu liittyy yhteisöön, joka on perustettu erityisesti aineellisen omaisuuden rahoitusta tai hallinnointia varten, tai on taloudellisesti verrattavissa tällaiseen vastuuseen;

b) vastuu ei liity asuin- tai liikekiinteistön rahoittamiseen ja vastaa 3 kohdassa säädettyä kohderahoitusta, hankerahoitusta tai hyödykerahoitusta koskevan vastuun määritelmää;

c) vastuuseen liittyvää velvoitetta koskevat sopimusjärjestelyt antavat laitokselle merkittävän vaikutusvallan omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;

d) vastuuseen liittyvän velvoitteen takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon.

2. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin, joista on saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama suoraan sovellettava luottoluokitus, on sovellettava riskipainoa taulukon 1 mukaisesti.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

3. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin, joista ei ole saatavilla suoraan sovellettavaa valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, sovelletaan seuraavia riskipainoja:

   a) jos erityiskohteen rahoitukseen liittyvällä vastuulla on tarkoitus rahoittaa aineellisten omaisuuserien hankintaa, mukaan lukien laivojen, ilma-alusten, satelliittien, rautatievaunujen ja ajoneuvokantojen hankinta, ja kyseiset aineelliset omaisuuserät tuottavat tuloa rahavirtoina, joita synnyttävät luotonantajalle rahoitetut, pantatut tai luovutetut tietyt aineelliset omaisuuserät, jäljempänä ’kohteiden rahoitukseen liittyvät vastuut’, laitosten on sovellettava 100 prosentin riskipainoa;

   b) jos erityiskohteen rahoitukseen liittyvällä vastuulla on tarkoitus antaa lyhytaikaista rahoitusta varantoihin, vaihto-omaisuuteen tai saamisiin pörssilistattuja hyödykkeitä varten, mukaan lukien raakaöljy, metallit tai viljelykasvit, ja kyseisten varantojen, vaihto-omaisuuden tai saamisten tuottama tulo on hyödykkeiden myynnistä saatua tuloa, jäljempänä ’hyödykkeiden rahoitukseen liittyvät vastuut’, laitosten on sovellettava 100 prosentin riskipainoa;

c) jos erityiskohteen rahoitukseen liittyvällä vastuulla on tarkoitus rahoittaa yksittäistä hanketta, joko rakentamalla uusi merkittävä laitos tai jälleenrahoittamalla olemassa olevaa laitosta, joko parannuksin tai ilman, ja jossa kehitetään tai hankitaan suuria, monimutkaisia ja kalliita laitoksia, mukaan lukien voimalaitokset, kemianteollisuuden laitokset, kaivokset sekä liikenne-, ympäristö- ja televiestintäinfrastruktuuri, ja luottoa myöntävän laitoksen huomio kohdistuu ensisijaisesti rahoitetun hankkeen tuottamiin tuloihin sekä takaisinmaksun lähteenä että lainan vakuutena, jäljempänä ’hankkeiden rahoitukseen liittyvät vastuut’, laitosten on sovellettava seuraavia riskipainoja:

i) 130 prosenttia, jos hanke, johon vastuu liittyy, on toimintaa edeltävässä vaiheessa;

ii) edellyttäen, ettei 501 a artiklassa tarkoitettua, luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten oikaisua sovelleta, 80 prosenttia, jos hanke, johon vastuu liittyy, on toimintavaiheessa ja vastuu täyttää kaikki seuraavat kriteerit:

1) velallisen mahdollisuudelle harjoittaa luotonantajia mahdollisesti haittaavaa toimintaa on asetettu sopimusperusteisia rajoituksia, mukaan lukien rajoitus, jonka mukaan uutta velkaa ei voida laskea liikkeeseen ilman nykyisten luotonantajien suostumusta;

2) velallisella on riittävän suuret vararahastot kokonaan käteisvaroina tai muita rahoitusjärjestelyjä yhteisön kanssa kattamaan vararahoitusta ja käyttöpääomaa koskevat tarpeet rahoitettavan hankkeen koko elinkaaren ajan edellyttäen, että virallisesti hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut yhteisölle luottoluokituksen, joka on vähintään 3, tai jos kyseessä on laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, ja yhteisöllä ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, laitos antaa kyseiselle yhteisölle sisäisen luottoluokituksen, joka vastaa vähintään luottoluokkaa 3, edellyttäen, että laitos on sisäisesti luokitellut kyseisen yhteisön 3 luvun 6 jakson säännösten mukaisesti;

3) hanke, johon vastuu liittyy, tuottaa rahavirtoja, jotka ovat ennustettavissa ja kattavat kaikki lainan tulevat takaisinmaksut;

4) jos velallinen ei saa tulojaan useiden käyttäjien maksamista maksuista, velvoitteen takaisinmaksun lähde riippuu yhdestä pääasiallisesta vastapuolesta, joka on jokin seuraavista:

– keskuspankki, keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen edellyttäen, että niille on annettu 0 prosentin riskipaino 114 ja 115 artiklan mukaisesti tai että virallisesti hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut niille luottoluokituksen, joka on vähintään 3; tai jos kyseessä on laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, ja keskuspankilla, keskushallinnolla, aluehallinnolla tai paikallisviranomaisella ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, laitos antaa niille sisäisen luottoluokituksen, joka vastaa vähintään luottoluokkaa 3, edellyttäen, että laitos on antanut niille sisäisen luokituksen 3 luvun 6 jakson säännösten mukaisesti;

– julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos edellyttäen, että kyseiseen yhteisöön tai laitokseen sovelletaan enintään 20 prosentin riskipainoa 116 artiklan mukaisesti tai että virallisesti hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut sille luottoluokituksen, joka on vähintään 3, tai jos kyseessä on laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, ja julkisyhteisöllä tai julkisoikeudellisella laitoksella ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, laitos antaa kyseiselle julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle sisäisen luottoluokituksen, joka vastaa vähintään luottoluokkaa 3, edellyttäen, että laitos on sisäisesti luokitellut kyseisen julkisyhteisön tai julkisoikeudellisen laitoksen 3 luvun 6 jakson mukaisesti;

– yritys, jolle virallisesti hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, joka on vähintään 3, tai jos kyseessä on laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, ja yrityksellä ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, laitos antaa kyseiselle yritykselle sisäisen luottoluokituksen, joka vastaa vähintään luottoluokkaa 3, edellyttäen, että laitos on sisäisesti luokitellut kyseisen yrityksen 3 luvun 6 jakson säännösten mukaisesti;

5) velalliseen liittyvää vastuuta koskevissa sopimusmääräyksissä annetaan luottoa myöntävälle laitokselle kattava suoja velallisen maksukyvyttömyyden varalta;

6) pääasiallinen vastapuoli tai muut vastapuolet, jotka täyttävät vastaavasti pääasiallista vastapuolta koskevat hyväksyttävyyskriteerit, suojaavat luottoa myöntävää laitosta tehokkaasti hankkeen päättämisestä aiheutuvilta tappioilta;

7) kaikki hankkeen toteuttamiseen tarvittavat omaisuuserät ja sopimukset on pantattu luottoa myöntävälle laitokselle sovellettavan lainsäädännön sallimissa rajoissa;

8) luottoa myöntävä laitos voi saada velallisessa määräysvallan maksukyvyttömyystilanteessa;

iii) 100 prosenttia, jos hanke, johon vastuu liittyy, on toimintavaiheessa eikä vastuu täytä ii alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;

d) sovellettaessa c alakohdan ii alakohdan 3 alakohtaa tuotettuja rahavirtoja ei pidetä ennakoitavissa olevina, jollei olennainen osa tuloista täytä vähintään yhtä seuraavista edellytyksistä:

   i) tulot ovat ’saatavuusperusteisia’, mikä tarkoittaa, että kun rakennustyö on saatu päätökseen, velallisella on, niin kauan kuin sopimusehdot täyttyvät, oikeus saada sopimusvastapuoliltaan maksuja, joilla katetaan toiminta- ja ylläpitokustannuksia, velanhoitokustannuksia ja oman pääoman ehtoisten vastuiden tuottoja velallisen toteuttaessa hanketta, ja kysynnän vaihtelut, kuten liikennemäärät, eivät vaikuta kyseisiin maksuihin ja niitä mukautetaan tyypillisesti vain sen vuoksi, että suoritus on puutteellinen tai omaisuuserä ei ole yleisön saatavilla;

   ii) tuloihin sovelletaan tuottoprosentin sääntelyä;

   iii) tuloihin sovelletaan ota tai maksa -sopimusta;

e) sovellettaessa c alakohtaa toimintavaiheella tarkoitetaan vaihetta, jossa yhteisö, joka on perustettu erityisesti hankkeen rahoittamista varten tai on taloudellisesti verrattava sellaiseen, täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

   i) yhteisöllä on positiivinen nettorahavirta, joka riittää kattamaan jäljellä olevat sopimusvelvoitteet;

   ii) yhteisön pitkäaikainen velka pienenee.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tarkemmin edellytykset, joilla 3 kohdan c alakohdan ii alakohdassa säädetyt kriteerit täyttyvät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

53) korvataan 123 artikla seuraavasti:

”123 artikla
Vähittäisvastuut

1. Vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat kriteerit, katsotaan vähittäisvastuiksi:

a) vastuu koskee yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai pk-yritystä;

b) kokonaismäärä, jonka velallinen tai asiakaskokonaisuus on velkaa laitokselle, sen emoyritykselle ja tytäryrityksille, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut mutta lukuun ottamatta vastuita, jotka on suojattu asuinkiinteistöllä kiinteistön arvoon saakka, saa laitoksen tietojen mukaan olla enintään 1 miljoona euroa, ja laitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet tilanteen tarkistamiseksi;

c) vastuu on ominaispiirteiltään yksi merkittävästä määrästä samankaltaisia vastuita, ja näin ollen tällaiseen vastuuseen liittyvät riskit vähenevät olennaisesti;

d) asianomainen laitos käsittelee vastuuta riskienhallintakehyksessään ja hallinnoi vastuuta sisäisesti vähittäisvastuuna johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä ja samalla tavoin kuin se käsittelee muita vähittäisvastuita.

Vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo voidaan luokitella vähittäisvastuiden ryhmään.

EPV antaa viimeistään… päivänä…kuuta… [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään oikeasuhteiset hajautusmenetelmät, joiden perusteella katsotaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, että vastuu on yksi merkittävästä määrästä samankaltaisia vastuita.

2. Seuraavia vastuita ei katsota vähittäisvastuiksi:

a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja ja jotka antavat huonomman oikeuden liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai -tuottoihin;

b) velkainstrumentit sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, jotka vastaavat taloudelliselta sisällöltään a alakohdassa täsmennettyjä vastuita;

c) kaikki muut arvopapereiden muodossa olevat vastuut.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin vähittäisvastuisiin on sovellettava 75 prosentin riskipainoa lukuun ottamatta maksutileihin liittyviä vastuita, joihin on sovellettava 45 prosentin riskipainoa.

4. Jos mikään 1 kohdassa tarkoitetuista kriteereistä ei täyty yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön liittyvän vastuun osalta, vastuu on katsottava vähittäisvastuuksi ja siihen on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, sellaisista lainoista johtuville vastuille, joita laitos myöntää eläkeläisille tai vakituisessa työsuhteessa oleville työntekijöille lainansaajan eläkkeen tai palkan osan kyseiselle laitokselle ehdoitta tapahtuvaa siirtoa vastaan, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) lainan takaisinmaksua varten lainansaaja valtuuttaa ehdoitta eläkerahaston tai työnantajan suorittamaan laitokselle suoria maksuja vähentämällä kuukausittaiset lainanmaksut lainansaajan kuukausieläkkeestä tai -palkasta;

b) lainansaajan kuolemasta, työkyvyttömyydestä, työttömyydestä tai nettokuukausieläkkeen tai -palkan pienenemisestä aiheutuvat riskit katetaan asianmukaisesti vakuutuksella laitoksen hyväksi;

c) lainansaajan kuukausittaiset maksut kaikista lainoista, jotka täyttävät a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset, ovat yhteenlaskettuina enintään 20 prosenttia lainansaajan nettokuukausieläkkeestä tai -palkasta;

d) lainan alkuperäinen enimmäismaturiteetti on enintään 10 vuotta.”;

54) lisätään artikla seuraavasti:

”123 a artikla
Vastuut, joihin liittyy valuuttaero

1. Riskipaino, jota sovelletaan tämän luvun mukaisesti luonnollisiin henkilöihin liittyviin vastuisiin, jotka luokitellaan kuuluvaksi 112 artiklan h alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, tai luonnollisiin henkilöihin liittyviin vastuisiin, jotka on suojattu asuinkiinteistön kiinnityksillä ja jotka luokitellaan kuuluvaksi 112 artiklan i alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, on kerrottava kertoimella 1,5 ja tulokseksi saatu riskipaino saa olla enintään 150 prosenttia, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastuu on eri valuutan määräinen kuin velallisen tulolähteen valuutta;

b) velallisella ei ole valuuttaerosta johtuvan maksuriskin varalta vastuun valuuttaa vastaavan rahoitusvälineen tai valuuttatulon antamaa suojausta tai tällaisten lainansaajan käytettävissä olevien suojausten kokonaismäärä kattaa alle 90 prosenttia kustakin tämän vastuun vuoksi suoritettavasta maksuerästä.

Jos laitos ei pysty erottamaan vastuiden joukosta niitä, joihin liittyy valuuttaero, riskipainokerrointa 1,5 sovelletaan kaikkiin suojaamattomiin vastuisiin, joiden valuutta on eri kuin velallisen asuinmaan kansallinen valuutta.

2. Tässä artiklassa tulolähteellä tarkoitetaan mitä tahansa lähdettä, joka tuottaa velalliselle rahavirtoja, mukaan lukien rahalähetykset, vuokratulot tai palkat mutta lukuun ottamatta tuloja, jotka laitos saa suorittamastaan omaisuuserien myynnistä tai vastaavista takautumistoimista.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu valuuttapari koostuu eurosta ja talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen (ERM II) osallistuvan jäsenvaltion valuutasta, riskipainokerrointa 1,5 ei sovelleta.”;

55) korvataan 124, 125 ja 126 artikla seuraavasti:

”124 artikla

Kiinteän omaisuuden kiinnityksillä suojatut vastuut

1. Ei-ADC-vastuuta, joka ei täytä kaikkia 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, tai mitä tahansa ei-ADC-vastuun osaa, joka ylittää kiinteään omaisuuteen kohdistuvan panttioikeuden nimellisarvon, on käsiteltävä seuraavasti:

   a) ei-IPRE-vastuu on riskipainotettava vastapuolen vastuuna, jota ei ole suojattu asianomaisella kiinteällä omaisuudella;

   b) IPRE-vastuuseen on sovellettava 150 prosentin riskipainoa.

2. Ei-ADC-vastuuta on käsiteltävä kiinteistöön kohdistuvan panttioikeuden nimellisarvoon asti, jos kaikki tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät , seuraavasti:

   a) kun vastuu on suojattu asuinkiinteistöllä,

      i) ei-IPRE-vastuuta on käsiteltävä 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti:

ii) IPRE-vastuuta on käsiteltävä 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos se täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

1) kiinteä omaisuus, jolla vastuu on suojattu, on velallisen ensisijainen asunto joko siten, että koko kiinteä omaisuus muodostaa yhden asunnon tai siten, että kiinteä omaisuus, jolla vastuu on suojattu, on asunto, joka on kiinteään omaisuuteen kuuluva erillinen osa;

2) vastuu liittyy luonnolliseen henkilöön ja on suojattu tuloa tuottavalla asunnolla joko siten, että koko kiinteä omaisuus muodostaa yhden asunnon tai siten, että asunto on kiinteään omaisuuteen kuuluva erillinen osa, ja kyseiseen luonnolliseen henkilöön liittyvien laitoksen vastuiden kokonaismäärä on suojattu enintään neljällä kiinteistöllä, mukaan lukien kiinteistöt, jotka eivät ole asuinkiinteistöjä tai jotka eivät täytä mitään tässä alakohdassa säädetyistä kriteereistä, tai se on suojattu kiinteistöihin kuuluvilla erillisillä asunnoilla;

3) vastuu liittyy luonnollisten henkilöiden muodostamiin kansallisella lailla säänneltyihin yhdistyksiin tai osuuskuntiin, joiden ainoana tarkoituksena on antaa jäsentensä käyttää ensisijaisena asuntona siihen kiinteistöön kuuluvaa asuntoa, jolla laina on suojattu;

4) vastuu liittyy lailla säänneltyihin julkisiin asuntoyhtiöihin tai voittoa tavoittelemattomiin yhdistyksiin, jotka ovat olemassa sosiaalisia tarkoituksia varten sekä tarjotakseen pitkäaikaista vuokra-asumista;

iii) IPRE-vastuuta, joka ei täytä mitään tämän alakohdan ii alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, on käsiteltävä 125 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) jos vastuu on suojattu liikekiinteistöllä, sitä on käsiteltävä seuraavasti:

i) ei-IPRE-vastuuta on käsiteltävä 126 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

ii) IPRE-vastuuta on käsiteltävä 126 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jotta kiinteällä omaisuudella suojattua vastuuta voitaisiin käsitellä 2 kohdan mukaisesti, sen on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

a) kiinteä omaisuus, jolla vastuuta suojataan, täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

i) kiinteä omaisuus on valmistunut kokonaan;

ii) kiinteä omaisuus on metsä- tai maatalousmaata;

iii) laina on myönnetty luonnolliselle henkilölle ja kiinteä omaisuus on joko rakenteilla oleva asuinkiinteistö tai maa-alue, jolle asunto on tarkoitus rakentaa, ja kaikki asiaankuuluvat viranomaiset ovat tarvittaessa laillisesti hyväksyneet kyseisen suunnitelman ja jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) kiinteistöön kuuluu enintään neljä asuntoa, ja siitä tulee velallisen ensisijainen asunto, eikä luonnolliselle henkilölle myönnetyllä lainalla rahoiteta välillisesti ADC-vastuita;

2) asianomaisena on keskushallinto, aluehallinto, paikallisviranomainen, julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, johon liittyviä vastuita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan tai 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja jolla on oikeudelliset valtuudet ja kyky varmistaa, että rakenteilla oleva kiinteistö saadaan kohtuullisessa ajassa valmiiksi, ja se on velvollinen tai oikeudellisesti sitoutunut varmistamaan valmistumisen, jos rakentamista ei muuten saataisi tällaisessa kohtuullisessa ajassa päätökseen; vaihtoehtona on vastaava oikeudellinen mekanismi, jolla varmistetaan, että rakenteilla oleva kiinteistö saadaan valmiiksi kohtuullisessa ajassa;

b) vastuu on suojattu laitoksella olevalla kiinteään omaisuuteen kohdistuvalla ensisijaisella panttioikeudella tai laitoksella on ensisijainen panttioikeus ja järjestyksessä asemaltaan huonompia panttioikeuksia kyseiseen omaisuuteen;

c) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta;

d) kaikki tiedot, jotka vaaditaan vastuun alullepanon yhteydessä ja valvontatarkoituksiin, dokumentoidaan asianmukaisesti, mukaan lukien tiedot velallisen takaisinmaksukyvystä ja kiinteän omaisuuden arvostamisesta;

e) 208 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät ja 229 artiklan 1 kohdassa säädettyjä arvostussääntöjä noudatetaan.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa laitokset voivat jättää soveltamisalan ulkopuolelle tilanteet, joissa puhtaasti makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvitä velvoitteistaan.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa laitosten on otettava käyttöön kiinteällä omaisuudella suojattujen vastuiden alullepanoa koskevat luotonantoperiaatteet, joihin sisältyy arvio luotonottajan takaisinmaksukyvystä. Luotonantoperiaatteisiin on sisällyttävä tämän arvioinnin kannalta merkitykselliset mittarit ja niiden enimmäismäärät.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan b alakohdassa säädetään, lainkäyttöalueilla, joilla asemaltaan huonommat panttioikeudet antavat haltijalle vakuuteen kohdistuvan oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen vaateen, joka on tehokas luottoriskiä vähentävä tekijä, asemaltaan huonommat panttioikeudet, jotka ovat muun kuin sen laitoksen hallussa, jolla on asemaltaan paras panttioikeus, voidaan hyväksyä myös sellaisissa tapauksissa, joissa laitoksella ei ole asemaltaan parasta tai sellaista panttioikeutta, joka sijoittuu laitoksen hallussa olevan asemaltaan paremman ja asemaltaan huonomman panttioikeuden väliin.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa panttioikeutta koskevilla säännöillä on varmistettava kaikki seuraavat seikat:

a) jokainen laitos, jolla on panttioikeus kiinteään omaisuuteen, voi käynnistää omaisuuden myynnin riippumatta muista yhteisöistä, joilla on siihen panttioikeus;

b) jos kiinteää omaisuutta ei myydä julkisella huutokaupalla, yhteisöt, joilla on hallussaan asemaltaan paras panttioikeus, toteuttavat kohtuulliset toimenpiteet saadakseen käyvän markkina-arvon tai parhaan hinnan, joka kyseisissä olosuhteissa on mahdollista saada, kun ne käyttävät myyntioikeuttaan itse.

5. Käyttämättömien luottojärjestelyjen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi panttioikeudet, jotka täyttävät kaikki 3 kohdassa ja tapauksen mukaan 4 kohdassa säädetyt hyväksyttävyysvaatimukset, voidaan hyväksyä, jos luottojärjestelyn käytön ehtona on, että panttioikeus talletetaan etukäteen tai samanaikaisesti laitoksen panttioikeuden määrän osalta sen jälkeen, kun luottojärjestelyä on käytetty, jolloin laitoksella ei ole mitään osuutta panttioikeudesta siltä osin kuin kyseistä luottojärjestelyä ei käytetä.

6. Sovellettaessa 125 artiklan 2 kohtaa ja 126 artiklan 2 kohtaa vastuu-arvosuhde (exposure-to-value, ETV) on laskettava jakamalla bruttovastuumäärä kiinteistön arvolla seuraavin edellytyksin:

a) bruttovastuumäärä saadaan laskemalla kiinteällä omaisuudella suojattuun vakuuteen liittyvän omaisuuserän kirjanpitoarvo, ja sitoumukseen kuuluvat mutta nostamattomat määrät, jotka nostettuina lisäisivät kiinteällä omaisuudella suojatun vastuun vastuuarvoa; kyseinen bruttovastuumäärä on laskettava ottamatta huomioon

i) 110 artiklan mukaisia erityisiä luottoriskioikaisuja;

ii) 34 artiklan mukaisia muita arvonoikaisuja, jotka liittyvät laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan;

iii) 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vähennettyjä määriä; ja

iv) muita omaisuuserään liittyviä omien varojen vähennyksiä;

b) bruttovastuumäärä on laskettava ottamatta huomioon minkään tyyppistä vastikkeellista tai takauksen luonteista luottosuojaa, lukuun ottamatta luottoa myöntävässä laitoksessa olevia pantattuja talletustilejä, jotka täyttävät kaikki tase-erien nettoutusta koskevat vaatimukset joko 196 ja 206 artiklan mukaisten päänettoutussopimusten perusteella tai 195 ja 205 artiklan mukaisten muiden tase-erien nettoutussopimusten perusteella ja jotka on ehdoitta ja peruuttamattomasti pantattu ainoastaan sen luottovelvoitteen täyttämiseksi, joka liittyy kiinteällä omaisuudella suojattuun vastuuseen;

c) sellaisten vastuiden osalta, joita on käsiteltävä 125 artiklan 2 kohdan tai 126 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kun muulla osapuolella kuin laitoksella on asemaltaan paras panttioikeus ja laitoksen hallussa oleva asemaltaan huonompi panttioikeus hyväksytään tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, bruttovastuumäärä saadaan laskemalla yhteen laitoksen hallussa olevan panttioikeuden alainen bruttovastuumäärä ja kaikkien muiden sellaisten panttioikeuksien alaiset bruttovastuumäärät, joilla on sama tai parempi asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella.

Jos laitoksella on ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa useampi kuin yksi vastuu, jotka on suojattu samalla kiinteällä omaisuudella, ja kyseiset vastuut on suojattu kyseiseen kiinteään omaisuuteen olevilla panttioikeuksilla, jotka ovat asemiltaan peräkkäisessä järjestyksessä siten, ettei niiden välissä ole kolmannen osapuolen hallussa olevaa panttioikeutta, vastuita on käsiteltävä yhtenä yhteenlaskettuna vastuuna ja yksittäiset bruttovastuumäärät on laskettava yhteen, jotta voidaan laskea yhden yhteenlasketun vastuun bruttovastuumäärä.

Jos ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa saatavissa ei ole riittävästi tietoa muiden panttioikeuksien aseman varmistamiseksi, laitoksen on katsottava, että kyseisillä panttioikeuksilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla asemaltaan huonommalla panttioikeudella. Laitoksen on ensin määritettävä riskipaino, jäljempänä ’perusriskipaino’, tapauksen mukaan joko 125 artiklan 2 kohtaa tai 126 artiklan 2 kohtaa noudattaen. Sen jälkeen sen on mukautettava tätä riskipainoa kertoimella 1,25, jotta voidaan laskea asemaltaan huonompien panttioikeuksien riskipainotetut määrät. Kerrointa ei käytetä, jos perusriskipaino vastaa alhaisinta vastuu-arvosuhteen alaluokkaa. Riskipaino, joka saadaan kertomalla perusriskipaino kertoimella 1,25, on rajattava riskipainoon, jota sovellettaisiin vastuuseen, jos 3 kohdan vaatimukset eivät täyty.

7. Saamiset vuokralle ottajalta kiinteistöleasingtoimessa, jossa laitos on vuokralle antaja ja vuokralle ottajalla on osto-oikeus, katsotaan kiinteällä omaisuudella suojatuiksi vastuiksi, ja niihin on sovellettava 125 tai 126 artiklassa säädettyä käsittelyä, jos tässä artiklassa säädetyt sovellettavat edellytykset täyttyvät, edellyttäen, että laitoksen vastuulla on vakuutena kiinteistön omistusoikeus.

8. Jäsenvaltioiden on nimettävä 9 kohdan soveltamisesta vastaava viranomainen. Kyseisen viranomaisen on oltava toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

   Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi toimivaltaisen viranomaisen, kyseisen viranomaisen on varmistettava, että asiaankuuluville kansallisille elimille ja viranomaisille, joilla on makrovakausvalvontaan liittyviä tehtäviä, tiedotetaan asianmukaisesti toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta käyttää tätä artiklaa, ja että ne otetaan asianmukaisesti mukaan en jäsenvaltion rahoitusvakauteen liittyvien ongelmien arvioimiseen 9 kohdan mukaisesti.

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi jonkin muun kuin toimivaltaisen viranomaisen, jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat säännökset, joilla varmistetaan toimivaltaisen viranomaisen ja nimetyn viranomaisen asianmukainen koordinointi ja tietojenvaihto tämän artiklan asianmukaista soveltamista varten. Viranomaisten on erityisesti tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava kaikki mahdollisesti tarvittavat tiedot, jotta nimetty viranomainen voi hoitaa asianmukaisesti sille tämän artiklan mukaisesti määrätyt tehtävät. Tällä yhteistyöllä pyritään välttämään toimivaltaisen viranomaisen ja nimetyn viranomaisen toimien päällekkäisyys tai epäjohdonmukaisuus sekä varmistamaan, että vuorovaikutus muiden toimenpiteiden kanssa, erityisesti tämän asetuksen 458 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan nojalla toteutettujen kanssa, otetaan asianmukaisesti huomioon.

9. Tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on niiden tietojen, jotka on kerätty 430 a artiklan nojalla, ja muiden asiaankuuluvien indikaattoreiden perusteella määräajoin ja vähintään kerran vuodessa arvioitava, perustuvatko mainitun viranomaisen jäsenvaltion alueella sijaitseville kiinteällä omaisuudella suojatuille vastuille 125 ja 126 artiklassa säädetyt riskipainot asianmukaisesti seuraaviin seikkoihin:

   a) kiinteällä omaisuudella suojattuihin vastuisiin liittyvistä tappioista saatu kokemus;

   b) kiinteän omaisuuden markkinoiden tulevat kehitysnäkymät.

Jos tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella toteaa, että 125 tai 126 artiklassa säädetyt riskipainot eivät riittävästi vastaa tällaisten vastuiden, jotka on suojattu kyseisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitsevien asuinkiinteistöjen tai liikekiinteistöjen kiinnityksillä, yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin liittyviä todellisia riskejä, ja jos kyseinen viranomainen katsoo, että riskipainojen riittämättömyys voisi vaikuttaa haitallisesti sen jäsenvaltion nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen, se voi korottaa kyseisiin vastuisiin sovellettavia riskipainoja tämän kohdan neljännessä alakohdassa määritettyjen vaihteluvälien mukaisesti tai määrätä tiukempia kriteerejä kuin tämän artiklan 3 kohdassa säädetään.

Tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on ilmoitettava EPV:lle ja EJRK:lle tämän kohdan mukaisesti toteutetuista sovellettavien riskipainojen ja kriteerien mukautuksista. EPV:n ja EJRK:n on yhden kuukauden kuluessa kyseisen ilmoituksen vastaanottamisesta annettava lausuntonsa asianomaiselle jäsenvaltiolle, ja ne voivat tarvittaessa ilmoittaa kyseisessä lausunnossa, katsovatko ne, että riskipainojen ja kriteerien mukautuksia suositellaan myös muille jäsenvaltioille. EPV ja EJRK julkaisevat 125 ja 126 artiklassa sekä 199 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille vastuille riskipainot ja kriteerit sellaisina kuin asiaankuuluva viranomainen panee ne täytäntöön.

Sovellettaessa tämän kohdan toista alakohtaa tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen voi korottaa 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 125 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 126 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tai 126 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä riskipainoja tai määrätä tämän artiklan 3 kohdassa säädettyä tiukempia kriteerejä sellaisten yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin kohdistuvien kiinteää omaisuutta koskevien vakuudellisten vastuiden osalta, jotka sijaitsevat kyseisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa. Kyseinen viranomainen saa korottaa kyseisiä riskipainoja enintään 150 prosenttiin.

Sovellettaessa tämän kohdan toista alakohtaa tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen voi myös alentaa 125 artiklan 1 kohdassa tai 126 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia kiinteistön arvosta tai vastuu-arvosuhteen prosenttiosuuksia, joilla määritellään 125 artiklan 2 kohdassa olevassa taulukossa 1 tai 126 artiklan 2 kohdassa olevassa taulukossa 1 vahvistettu vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokka. Asiaankuuluvan viranomaisen on varmistettava kaikkien vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokkien yhdenmukaisuus siten, että alemman vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokan riskipaino on aina alempi tai yhtä suuri kuin ylemmän vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokan riskipaino.

10. Jos 8 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen vahvistaa 9 kohdan nojalla korkeammat riskipainot tai tiukemmat kriteerit, laitoksilla on oltava kuuden kuukauden siirtymäkausi niiden soveltamiseksi.

11. EPV laatii tiiviissä yhteistyössä EJRK:n kanssa luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 9 kohdassa tarkoitetussa riskipainojen asianmukaisuuden arvioinnissa huomioon otettavat tekijät.

    EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

    Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

12. EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisten suositusten avulla ja tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa antaa ohjeita tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetyille viranomaisille kummastakin seuraavasta seikasta:

    a) mitkä tekijät voisivat 9 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun mukaisesti vaikuttaa haitallisesti nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen; ja

    b) ohjeelliset viitearvot, jotka 8 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on otettava huomioon päättäessään suuremmista riskipainoista.

13. Jäsenvaltioon sijoittautuneiden laitosten on sovellettava toisen jäsenvaltion viranomaisten 9 kohdan mukaisesti määrittämiä riskipainoja ja kriteerejä vastaaviin vastuisiinsa, jotka on suojattu kyseisen toisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitsevien asuinkiinteistöjen tai liikekiinteistöjen kiinnityksillä.

14. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan 3 kohdan a alakohdan iii alakohdan 2 alakohdan ilmaisulla ”vastaava oikeudellinen mekanismi, jolla varmistetaan, että rakenteilla oleva kiinteistö saadaan valmiiksi kohtuullisessa ajassa”.

    EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

    Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

125 artikla

Asuinkiinteistön kiinnityksillä suojatut vastuut

1. Kun on kyse 124 artiklan 2 kohdan a alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetusta asuinkiinteistöllä suojatusta vastuusta, siihen vastuun osaan, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta, on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

Jos laitoksella on asemaltaan huonompi panttioikeus eikä sillä ole hallussa asemaltaan parhaita panttioikeuksia, sen vastuun osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 20 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa.

Jos panttioikeuksilla, jotka eivät ole laitoksen hallussa, on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, sen vastuun osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 20 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden mahdollisesti olemassa olevien asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa, seuraavasti:

a) 55 prosenttia kiinteistön arvosta, josta on vähennetty asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jos sellaisia on laitoksen tai muiden laitosten hallussa; ja

b) niiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa ja joilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, jaettuna kaikkien samassa asemassa olevien panttioikeuksien yhteenlasketulla määrällä.

Jos joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on vahvistanut tässä alakohdassa tarkoitettuja suuremman riskipainon tai pienemmän prosenttiosuuden kiinteistön arvosta 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa tai prosenttiosuutta.

Mahdollista jäljelle jäävää osaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta vastuusta on riskipainotettava vastapuoliriskinä, jota ei ole suojattu asuinkiinteistöllä.

2. Edellä 124 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuun vastuuseen on sovellettava taulukon 1 asianomaisen vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokan mukaisesti vahvistettua riskipainoa .

Jos joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on tätä kohtaa sovellettaessa vahvistanut tässä kohdassa tarkoitettuja suuremman riskipainon tai pienemmän vastuu-arvosuhteen prosenttiosuuden 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa tai prosenttiosuutta.

Taulukko 1

ETV	ETV ≤ 50 %	50 % < ETV ≤ 60 %	60 % < ETV ≤ 80 %	80 % < ETV ≤ 90 %	90 % < ETV ≤100 %	ETV > 100 %
Riski-paino	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokset voivat soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsittelyä vastuisiin, jotka on suojattu jäsenvaltion alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on julkaissut 430 a artiklan 3 kohdan mukaisesti tällaisten vastuiden tappioasteet, jotka eivät kyseisen jäsenvaltion laitosten kyseisestä kansallisesta kiinteistömarkkinasta ilmoittamien koostettujen tietojen perusteella ylitä kumpaakaan seuraavista rajoista, jotka asetetaan tällaisten edellisenä vuonna olemassa olleiden vastuiden yhteenlasketuille tappioille:

a) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä on enintään 0,3 prosenttia;

b) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä on enintään 0,5 prosenttia.

3. Laitokset voivat soveltaa tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua poikkeusta myös tapauksissa, joissa kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, joka soveltaa vähintään 107 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetussa komission päätöksessä vahvistettuja unionissa sovellettavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä vastaavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, julkaisee vastaavat tappioasteet vastuille, jotka on suojattu kyseisen kolmannen maan alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä.

Jos kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ei julkaise vastaavia tappioasteita vastuille, jotka on suojattu kyseisen kolmannen maan alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä, EPV voi julkaista tällaiset tiedot kyseisestä kolmannesta maasta edellyttäen, että saatavilla on päteviä tilastotietoja, jotka ovat tilastollisesti edustavia vastaavien asuinkiinteistömarkkinoiden osalta.

126 artikla

Liikekiinteistöjen kiinnityksillä suojatut vastuut

1. Kun on kyse vastuusta, jonka vakuutena on 124 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu liikekiinteistö, siihen vastuun osaan, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta, on sovellettava 60 prosentin riskipainoa.

   Jos laitoksella on asemaltaan huonompi panttioikeus eikä sillä ole hallussa asemaltaan parhaita panttioikeuksia, sen vastuun osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 60 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa.

Jos panttioikeuksilla, jotka eivät ole laitoksen hallussa, on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, sen vastuun osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 60 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden mahdollisesti olemassa olevien asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa, seuraavasti:

a) 55 prosenttia kiinteistön arvosta, josta on vähennetty asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jos sellaisia on laitoksen tai muiden laitosten hallussa; ja

b) niiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa ja joilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, jaettuna kaikkien samassa asemassa olevien panttioikeuksien yhteenlasketulla määrällä.

Jos joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on vahvistanut tässä alakohdassa tarkoitettua suuremman riskipainon tai pienemmän prosenttiosuuden kiinteistön arvosta 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa tai prosenttiosuutta.

Mahdollista jäljelle jäävää osaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta vastuusta on riskipainotettava vastapuoliriskinä, jota ei ole suojattu liikekiinteistöllä.

2. Edellä 124 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuseen on sovellettava taulukon 1 asianomaisen vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokan mukaisesti vahvistettua riskipainoa.

Jos joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on tätä kohtaa sovellettaessa vahvistanut tässä kohdassa tarkoitettuja suuremman riskipainon tai pienemmän vastuu-arvosuhteen prosenttiosuuden 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa tai prosenttiosuutta.

Taulukko 1

	ETV ≤ 60 %	60 % < ETV ≤ 80 %	ETV > 80 %
Riskipaino	70 %	90 %	110 %

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokset voivat soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsittelyä vastuisiin, jotka on suojattu jäsenvaltion alueella sijaitsevalla liikekiinteistöllä, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on julkaissut 430 a artiklan 3 kohdan mukaisesti tällaisten vastuiden tappioasteet, jotka eivät kyseisen jäsenvaltion laitosten kyseisestä kansallisesta kiinteistömarkkinasta ilmoittamien koostettujen tietojen perusteella ylitä kumpaakaan seuraavista rajoista, jotka asetetaan tällaisten edellisenä vuonna olemassa olleiden vastuiden yhteenlasketuille tappioille:

a) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä on enintään 0,3 prosenttia;

b) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä on enintään 0,5 prosenttia.

3. Laitokset voivat soveltaa tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua poikkeusta myös tapauksissa, joissa kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, joka soveltaa vähintään 107 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetussa komission päätöksessä vahvistettuja unionissa sovellettavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä vastaavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, julkaisevat vastaavat tappioasteet vastuille, jotka on suojattu kyseisen kolmannen maan alueella sijaitsevalla liikekiinteistöllä.

Jos kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ei julkaise vastaavia tappioiasteita vastuille, jotka on suojattu kyseisen kolmannen maan alueella sijaitsevalla liikekiinteistöllä, EPV voi julkaista tällaiset tiedot kolmannesta maasta edellyttäen, että saatavilla on päteviä tilastotietoja, jotka ovat tilastollisesti edustavia vastaavien liikekiinteistömarkkinoiden osalta.

4. EPV arvioi, onko asianmukaista mukauttaa liikekiinteistöllä suojattujen vastuiden, myös IPRE- ja ei-IPRE-vastuiden, kohtelua ottaen huomioon riskipainojen asianmukaisuus ja asuinkiinteistöllä suojattujen vastuiden suhteelliset erot, 125 artiklan 2 kohdassa olevassa taulukossa 1 tarkoitettujen asuinkiinteistöllä suojattujen IPRE-vastuiden ja tämän artiklan taulukossa 1 tarkoitettujen liikekiinteistöllä suojattujen IPRE-vastuiden riskiherkkyyden erot sekä EJRK:n suositukset, jotka koskevat liikekiinteistösektorin haavoittuvuuksia unionissa. EPV toimittaa kertomuksen havainnoistaan komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun raportin perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028.”;

56) lisätään artikla seuraavasti:

”126 a artikla

Maa-alueiden hankintaan, kehittämiseen ja rakentamiseen liittyvät vastuut (ADC-vastuut)

1. ADC-vastuuseen on sovellettava 150 prosentin riskipainoa.

2. Asuinkiinteistöihin liittyviin ADC-vastuisiin voidaan soveltaa 100 prosentin riskipainoa edellyttäen, että laitos soveltaa asianmukaisia alullepano- ja valvontastandardeja, jotka täyttävät direktiivin 2013/36/EU 74 ja 79 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja ainakin toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   a) oikeudellisesti sitovat ennen myyntiä tai ennen vuokrausta tehdyt sopimukset, joiden osalta ostaja tai vuokralleottaja on tehnyt olennaisen käteistalletuksen, joka menetetään, jos sopimus irtisanotaan tai jos rahoitus on varmistettu vastaavalla tavalla, tai oikeudellisesti sitovat myynti- tai vuokrasopimukset, myös silloin, kun maksu suoritetaan erissä rakennustöiden edetessä, muodostavat merkittävän osan kaikista sopimuksista;

   b) velallisella on olennainen riskinalaisen oman pääoman osuus, mikä tarkoittaa sitä, että asuinkiinteistön arvoon sisältyy valmistumisen jälkeen asianmukainen määrä velallisen omaa pääomaa.

3. EPV antaa viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään ilmaukset ’olennaiset käteistalletukset’, ’rahoitus on varmistettu vastaavalla tavalla’, ’merkittävä osa kaikista sopimuksista’ ja ’asianmukainen määrä velallisen omaa pääomaa’ ottaen huomioon laitosten kaikkialla unionissa sellaisille julkisille asuntoyhtiöille tai voittoa tavoittelemattomille yhteisöille myöntämien lainojen erityispiirteet, joita säännellään lailla ja jotka ovat olemassa sosiaalisia tarkoituksia varten sekä tarjotakseen pitkäaikaista vuokra-asumista.”;

57) muutetaan 127 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Laskettaessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja erityisiä luottoriskioikaisuja sellaisen vastuun osalta, joka on jo ostettaessa ollut maksukyvyttömyystilassa, laitosten on sisällytettävä laskelmaan mahdollinen positiivinen erotus , joka saadaan vähentämällä siitä kyseisen vastuun määrästä, jonka velallinen on velkaa, omien varojen lisävähennys, jos kyseinen vastuu on poistettu kokonaan, ja kyseiseen vastuuseen jo liittyvien omien varojen vähennysten summa.”;

b) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Määritettäessä maksukyvyttömyystilassa olevan vastuun vakuudellista osaa vakuuksia ja takauksia voidaan käyttää luottoriskin vähentämiseen 4 luvun mukaisesti.

3. Vastuuarvoon, joka jää jäljelle sen jälkeen, kun kiinteällä asunto-omaisuudella tai liikekiinteistöllä suojattuihin ei-IPRE-vastuisiin on sovellettu erityisiä luottoriskioikaisuja 125 ja 126 artiklan mukaisesti, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos on tapahtunut 178 artiklan mukainen maksukyvyttömyys.”;

c) kumotaan 4 kohta;

58) korvataan 128 artikla seuraavasti:

”*128 artikla*

Vastuut, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja

1. Seuraavia vastuita on käsiteltävä vastuina, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja:

a) vastuut, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja kuin tavallisten vakuudettomien velkojien vaateet;

b) omien varojen instrumentit siltä osin kuin kyseisiä instrumentteja ei katsota oman pääoman ehtoisiksi vastuiksi 133 artiklan 1 kohdan mukaisesti; ja

c) vastuut, jotka aiheutuvat siitä, että laitoksella on hallussaan hyväksyttävien velkojen instrumentteja, jotka täyttävät 72 b artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Vastuisiin, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja, on sovellettava 150 prosentin riskipainoa, jollei kyseisiä etuoikeudeltaan huonompia velkavastuita vähennetä omista varoista tai niihin sovelleta 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä.”;

59) muutetaan 129 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Rajoittamatta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamista välillisiä saamisia luottolaitoksilta, joilla ei ole ulkoista luottoluokitusta ja jotka takaavat kiinnelainat niiden rekisteröintiin asti, käsitellään kyseisen alakohdan soveltamiseksi 1 päivään heinäkuuta 2027 saakka saamisina luottolaitoksilta, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 1, edellyttäen, että ne ovat lyhytaikaisia vastuita, jotka luokitellaan 121 artiklan mukaisesti luokkaan A ja että taattuihin kiinnelainoihin voidaan soveltaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d, e ja f alakohdan mukaista etuuskohtelua, kun ne on rekisteröity.”;

b) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Direktiivin (EU) 2019/2162 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset voivat kiinteän omaisuuden arvostamiseksi sallia, että kyseinen omaisuus arvostetaan markkina-arvoon tai sitä alhaisempaan arvoon, tai niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säädösperusteisesti säätäneet tiukoista kiinnitysluottoarvon arviointiperusteista, kyseisen omaisuuden kiinnitysluottoarvoon, soveltamatta tämän asetuksen 229 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyjä rajoja.”;

c) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Katettuihin joukkolainoihin, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 1

Luotto-luokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Katettuihin joukkolainoihin, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa suoraan sovellettavaa luottoluokitusta, on sovellettava riskipainoa, joka määräytyy liikkeeseen laskevan laitoksen etuoikeusasemaltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin sovellettavan riskipainon mukaan. Riskipainojen suhde on seuraava:

a) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 20 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 10 prosentin riskipainoa;

a a) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 30 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 15 prosentin riskipainoa;

a b) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 40 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 20 prosentin riskipainoa;

b) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 25 prosentin riskipainoa;

b a) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 75 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 35 prosentin riskipainoa;

c) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 100 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 50 prosentin riskipainoa;

d) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.”;

60) korvataan 132 a artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 4 kohdan e alakohdassa säädetään, laitokset, jotka laskevat CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat laskea kyseisen CIU:n johdannaisvastuiden arvonoikaisuriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen määränä, joka on 50 prosenttia kyseisten johdannaisvastuiden omien varojen vaatimuksesta laskettuna tapauksen mukaan tämän osaston 6 luvun 3, 4 tai 5 jakson mukaisesti.”;

61) korvataan 132 b artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Laitokset voivat jättää 132 artiklassa tarkoitettujen laskelmien ulkopuolelle oman pääoman ehtoiset kohde-etuuteen liittyvät CIU:issa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat vastuut sellaisille yhteisöille, joiden luottovelvoitteisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa tämän kappaleen nojalla, mukaan lukien julkisrahoitteiset yhteisöt, joihin voidaan soveltaa 0 prosentin riskipainoa, ja 133 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut oman pääoman ehtoiset vastuut ja sen sijaan soveltaa niihin 133 artiklassa säädettyä kohtelua.”;

62) korvataan 132 c artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Laitosten on laskettava sellaisen vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen vastuuarvo, joka täyttää tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, taatun määrän diskontattuna nykyarvona käyttäen diskonttaustekijää, joka on johdettu riskittömästä korosta tapauksen mukaan 325 l artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti. Laitokset voivat vähentää vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen vastuuarvosta vähimmäisarvoa koskevaan sitoumukseen nähden kirjatut tappiot sovellettavien tilinpäätösstandardien mukaisesti.”;

63) korvataan 133 artikla seuraavasti:

”133 artikla
Oman pääoman ehtoiset vastuut

1. Kaikki seuraavat on luokiteltava oman pääoman ehtoisiksi vastuiksi:

a) vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

i) vastuu on siinä mielessä lunastuskelvoton, että sijoitettujen varojen tuotto voidaan saada ainoastaan sijoituksen tai sijoitukseen liittyvien oikeuksien myynnillä tai liikkeeseenlaskijan likvidaatiolla;

ii) vastuu ei sisällä liikkeeseenlaskijaa koskevaa velvoitetta;

iii) vastuu antaa oikeuden liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai -tuottoihin;

b) instrumentit, jotka katsottaisiin ensisijaisen pääoman (T1) eriksi, jos laitos laskisi ne liikkeeseen;

c) instrumentit, jotka sisältävät liikkeeseenlaskijaa koskevan velvoitteen ja täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:

i) liikkeeseenlaskija voi lykätä velvoitteen toteuttamista määräämättömäksi ajaksi;

ii) velvoite edellyttää tai sallii liikkeeseenlaskijan harkinnan mukaan, että se toteutetaan laskemalla liikkeeseen kiinteä määrä liikkeeseenlaskijan kantaosakkeita;

iii) velvoite edellyttää tai sallii liikkeeseenlaskijan harkinnan mukaan, että se toteutetaan laskemalla liikkeeseen vaihteleva määrä liikkeeseenlaskijan kantaosakkeita, ja muutoin samanlaisten edellytysten vallitessa kaikki velvoitteen arvon muutokset johtuvat liikkeeseenlaskijan kiinteän kantaosakemäärän arvon muutoksesta ja ovat verrattavissa kyseiseen muutokseen ja samansuuntaisia sen kanssa;

iv) instrumentin haltijalla on oikeus vaatia, että velvoite toteutetaan kantaosakkeilla, paitsi jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) kun on kyse kaupankäynnin kohteena olevasta instrumentista, laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että instrumentti on markkinoilla kaupan käynnin kohteena pikemminkin liikkeeseenlaskijan velkana kuin sen omana pääomana;

2) kun on kyse muista kuin kaupankäynnin kohteina olevista instrumenteista, laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että instrumenttia on käsiteltävä velkapositiona;

d) velkasitoumukset sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, jotka on strukturoitu siten, että ne vastaavat taloudelliselta sisällöltään a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja vastuita, mukaan lukien velat, joiden tuotto on sidoksissa osakkeiden tuottoon;

e) oman pääoman ehtoiset vastuut, jotka kirjataan lainana mutta jotka johtuvat swap-sopimuksesta, jolla velka muunnetaan osakkeiksi osana velan hallittua realisointia tai uudelleenjärjestelyä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohdan iii alakohtaa velvoitteisiin kuuluvat ne velvoitteet, jotka edellyttävät tai sallivat, että ne toteutetaan laskemalla liikkeeseen vaihteleva määrä liikkeeseenlaskijan kantaosakkeita, joiden osalta velvoitteen rahallisen arvon muutos on yhtä suuri kuin kiinteän kantaosakemäärän käyvän arvon muutos kerrottuna tietyllä kertoimella, jolloin sekä kerroin että osakkeiden viitemäärä ovat kiinteät.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohdan iv alakohtaa laitos voi, jos jompikumpi kyseisessä alakohdassa säädetyistä edellytyksistä täyttyy, eriyttää riskit sääntelytarkoituksia varten toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla.

2. Pääomasijoituksia ei saa käsitellä oman pääoman ehtoisina vastuina seuraavissa tapauksissa:

   a) pääomasijoitukset on strukturoitu siten, että niiden taloudellinen sisältö vastaa sellaisten velkainstrumenttien taloudellista sisältöä, jotka eivät täytä 1 kohdassa säädettyjä kriteerejä;

   b) pääomasijoitukset ovat arvopaperistettuja vastuita.

3. Muihin kuin 4–7 kohdassa tarkoitettuihin oman pääoman ehtoisiin vastuisiin on sovellettava 250 prosentin riskipainoa, paitsi jos kyseiset vastuut on vähennettävä tai riskipainotettava toisen osan mukaisesti.

4. Seuraaviin listaamattomiin yrityksiin liittyviin oman pääoman ehtoisiin vastuisiin on sovellettava 400 prosentin riskipainoa, paitsi jos kyseiset vastuut on vähennettävä tai riskipainotettava toisen osan mukaisesti:

   a) sijoitukset, jotka on tarkoitus jälleenmyydä lyhyellä aikavälillä;

   b) sijoitukset pääomasijoitusyrityksiin tai vastaavat sijoitukset, jotka hankitaan merkittäviä lyhyen aikavälin luovutusvoittoja ennakoiden.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, pitkäaikaisiin pääomasijoituksiin, mukaan lukien sijoitukset sellaisten yritysasiakkaiden osakkeisiin, joiden kanssa laitos on luonut tai aikoo luoda pitkäaikaisen liikesuhteen, sekä sijoitukset swap-sopimuksiin, joilla velka muunnetaan osakkeiksi yritysten uudelleenjärjestelyjä varten, on sovellettava tapauksen mukaan joko 3 tai 5 kohdan mukaista riskipainoa. Sovellettaessa tätä artiklaa pitkäaikaisella pääomasijoituksella tarkoitetaan pääomasijoitusta, jota pidetään vähintään kolme vuotta tai joka on tehty siinä tarkoituksessa, että sitä pidetään vähintään kolme vuotta, laitoksen toimivan johdon antaman hyväksynnän mukaisesti.

5. Laitokset, jotka ovat saaneet toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteisen luvan, voivat soveltaa 100 prosentin riskipainoa oman pääoman ehtoisiin vastuisiin, jotka on tehty tiettyjen talouden alojen edistämistä koskevien lainsäädäntöohjelmien mukaisesti enintään siihen osaan tällaisista pääoman ehtoisista vastuista, joka on yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen omista varoista, ja jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   a) lainsäädäntöohjelmissa annetaan merkittäviä tukia tai takauksia laitoksen sijoituksiin muun muassa kansainvälisten kehityspankkien, 429 a artiklan 2 kohdassa määriteltyjen julkisten kehitysluottolaitosten tai kansainvälisten järjestöjen kautta;

   b) lainsäädäntöohjelmiin liittyy jossakin muodossa valtion valvontaa;

c) lainsäädäntöohjelmat sisältävät oman pääoman ehtoiseen sijoitukseen liittyviä rajoituksia, jotka koskevat esimerkiksi niiden yritysten kokoa ja tyyppejä, joihin laitos sijoittaa, omistusosuuksien sallittuja määriä, maantieteellistä sijaintia ja muita merkityksellisiä tekijöitä, jotka rajoittavat sijoituksesta sijoituksen tekevälle laitokselle mahdollisesti aiheutuvaa riskiä.

6. Keskuspankkeihin liittyviin oman pääoman ehtoisiin vastuisiin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

7. Omistusosuuteen, joka kirjataan lainana mutta joka johtuu swap-sopimuksesta, jolla velka muunnetaan osakkeiksi osana velan hallittua realisointia tai uudelleenjärjestelyä, ei saa soveltaa pienempää riskipainoa kuin se, jota sovellettaisiin, jos omistusosuutta käsiteltäisiin velkana.”;

64) korvataan 134 artiklan 3 alakohta seuraavasti:

”3. Saamisiin maksujen välityksestä on sovellettava 20 prosentin riskipainoa. Laitoksen omistamiin ja hallussa pitämiin tai siirrettävänä oleviin käteisvaroihin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.”;

65) lisätään 135 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. EAMV laatii viimeistään… päivänä…kuuta… [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] kertomuksen siitä, otetaanko ESG-riskit asianmukaisesti huomioon ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoriskiluokitusmenetelmissä, ja toimittaa kyseisen kertomuksen komissiolle.

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa asiaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään… päivänä…kuuta… [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].”;

66) muutetaan 138 artikla seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

”g) laitoksiin liittyvien vastuiden osalta laitos ei saa käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitusta, johon sisältyy implisiittistä julkista tukea koskevia oletuksia, paitsi jos sen antama luottoluokitus koskee keskushallintojen, aluehallintojen tai paikallisviranomaisten omistamaa tai perustamaa ja järjestämää laitosta.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen kohdan g alakohtaa laitoksiin, jotka eivät ole keskushallintojen, aluehallintojen tai paikallisviranomaisten omistamia tai perustamia ja järjestämiä laitoksia ja joista on olemassa ainoastaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia, joihin sisältyy implisiittistä julkista tukea koskevia oletuksia, tällaisiin laitoksiin liittyviä vastuita on käsiteltävä luokittelemattomiin laitoksiin liittyvinä vastuina 121 artiklan mukaisesti.

’Implisiittinen julkinen tuki’ tarkoittaa, että keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen toimisi sen estämiseksi, että laitoksen velkojat kärsivät tappioita laitoksen ollessa maksukyvytön tai vaikeuksissa.”;

67) korvataan 139 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) luottoluokitus tuottaa suuremman riskipainon kuin jos vastuuta käsiteltäisiin luokittelemattomana, ja kyseinen vastuu

i) ei ole erityiskohteiden rahoitukseen liittyvä vastuu;

ii) on etuoikeudeltaan sama tai huonompi kaikilta osin suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan etuoikeudeltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin;

b) luottoluokitus tuottaa pienemmän riskipainon kuin jos vastuuta käsiteltäisiin luokittelemattomana, ja kyseinen vastuu

i) ei ole erityiskohteiden rahoitukseen liittyvä vastuu;

ii) on etuoikeudeltaan sama tai parempi kaikilta osin suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan etuoikeudeltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin.”;

68) korvataan 141 artikla seuraavasti:

”*141 artikla*

Kotimaiset ja ulkomaiset valuuttaerät

1. Luottoluokitusta, joka koskee vastapuolen kotimaan valuutan määräistä erää, ei saa käyttää määritettäessä riskipainoa samaan vastapuoleen liittyvälle ulkomaan valuutan määräiselle vastuulle.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tapauksessa, jossa vastuu syntyy laitoksen osallistumisesta sellaisen 117 artiklan 2 kohdassa luetellun kansainvälisen kehityspankin myöntämään tai vaihdettavuus- ja siirtoriskin varalta takaamaan lainaan, jonka etuoikeusasema velkojana tunnustetaan markkinoilla, vastapuolen kotimaan valuutan määräistä erää koskevaa luottoluokitusta voidaan käyttää määritettäessä riskipainoa samaan vastapuoleen liittyvälle ulkomaan valuutan määräiselle vastuulle.

   Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa tapauksessa, jossa ulkomaan valuutan määräisellä vastuulla on takaus vaihdettavuus- ja siirtoriskin varalta, vastapuolen kotimaan valuutan määräistä erää koskevaa luottoluokitusta voidaan käyttää ainoastaan vastuun takauksella suojatun osan riskipainotukseen. Vastuun osa, jota ei ole suojattu takauksella, on riskipainotettava vastapuolen kyseisen ulkomaan valuutan määräistä erää koskevan luottoluokituksen perusteella.”;

69) muutetaan 142 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohdat seuraavasti:

”1 a) ’vastuuryhmällä’ jotakin 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, a a alakohdan i ja ii alakohdassa, b alakohdassa, c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa, d alakohdan i, ii, iii ja iv alakohdassa sekä e, e a, f ja g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä;

1 b) ’yritysvastuulla’ vastuuta, joka luokitellaan johonkin 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä;

1 c) ’vähittäisvastuulla’ vastuuta, joka luokitellaan johonkin 147 artiklan 2 kohdan d alakohdan i, ii, iii ja iv tarkoitetuista vastuuryhmistä;

1 d) ’saamisilla aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta’ vastuuta, joka luokitellaan johonkin 147 artiklan 2 kohdan aa alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään;”;

b) korvataan 2 alakohta seuraavasti:

”2) ’vastuutyypillä’ yhdenmukaisesti hallinnoitujen vastuiden ryhmää , joka voi rajoittua yhteen yhteisöön tai yhteen yhteisöjen alaryhmään ryhmän sisällä edellyttäen, että samantyyppisiä vastuita hallinnoidaan eri tavalla ryhmän muissa yhteisöissä;”;

c) korvataan 4 ja 5 alakohta seuraavasti:

”4) ’suurella säännellyllä finanssialan yhteisöllä’ finanssialan yhteisöä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) yhteisön kokonaisvarat tai sen emoyrityksen kokonaisvarat, jos yhteisöllä on emoyritys, ovat yksilöllisesti tai konsolidoinnin perusteella laskettuina vähintään 70 miljardia euroa, kun varojen suuruus määritetään käyttämällä viimeisintä tarkastettua tilinpäätöstä tai konsolidoitua tilinpäätöstä;

b) yhteisöön sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia suoraan yksilöllisesti tai konsolidoinnin perusteella taikka välillisesti yhteisön emoyrityksen varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin perusteella tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2019/2033, direktiivin 2009/138/EY tai sellaisten kolmannen maan lakisääteisten vakavaraisuusvaatimusten mukaisesti, jotka vastaavat vähintään kyseisiä unionin säädöksiä;

5) ’sääntelemättömällä finanssialan yhteisöllä’ finanssialan yhteisöä, joka ei täytä 4 kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä;”;

d) lisätään alakohta seuraavasti:

”5 a) ’suuryrityksellä’ yritystä, jonka konsolidoitu vuosiliikevaihto on yli 500 miljoonaa euroa tai joka kuuluu ryhmään, jonka vuotuinen kokonaisliikevaihto on yli 500 miljoonaa euroa;”;

e) lisätään alakohdat seuraavasti:

”8 a) ’PD/LGD-mukautuksen mallintamismenetelmällä’ kohde-etuuteen liittyvän vastuun LGD-luvun mukauttamista tai sekä PD- että LGD-lukuun tehtävää mukautuksen mallintamista ;

9) ’luottosuojan tarjoajaan liittyvällä riskipainolattialla’ riskipainoa, jota sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen;

10) sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 143 artiklan mukaisia omia LGD-estimaattejaan, ’huomioon otettavalla’ takauksen luonteisella luottosuojalla takauksen luonteista luottosuojaa, jonka vaikutus kohde-etuuteen liittyvien riskipainotettujen vastuuerien tai odotetun tappion määrien laskentaan otetaan 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti huomioon jollakin seuraavista menetelmistä:

a) PD/LGD-mukautuksen mallintamismenetelmä;

b) 192 artiklan 5 alakohdassa määritellyn A-IRB-menetelmän mukainen riskiparametrien korvaamismenetelmä;

11) ’SA-CCF-kertoimella’ 111 artiklan 2 kohdan mukaisesti 2 luvun nojalla sovellettavaa prosenttiosuutta;

12) ’IRB-CCF-estimaateilla’ omia luottovasta-arvokertoimen estimaatteja.”;

f) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan 5 a alakohtaa myynnin kynnysarvoa arvioitaessa määrät on raportoitava sellaisina kuin ne ovat yritysten tarkastetuissa tilinpäätöksissä tai, jos yritykset kuuluvat konsolidoituihin ryhmiin, sellaisina kuin ne ovat konsolidoidun ryhmän ylimpään emoyhtiöön sovellettavien tilinpäätösstandardien mukaisissa, kyseisten konsolidoitujen ryhmien tarkastetuissa tilinpäätöksissä. Lukujen on perustuttava kolmelta edeltävältä vuodelta laskettujen määrien keskiarvoihin tai laitoksen joka kolmas vuosi päivittämiin viimeisimpiin määriin.”;

70) muutetaan 143 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. IRB-menetelmän käyttöön, mukaan lukien omien LGD- ja IRB-CCF-estimaattien käyttö, on vaadittava etukäteinen lupa kutakin vastuuryhmää ja luokitusjärjestelmää ja kutakin käytettyjen LGD- ja CCF-estimaattien määritysmenetelmää varten, joita käytetään.”;

b) korvataan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) olennaiset muutokset sellaisen luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, jota laitos on saanut luvan käyttää;

b) olennaiset muutokset luokitusjärjestelmään, jota laitos on saanut luvan käyttää.”;

c) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista luokitusjärjestelmien muutoksista.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, joiden mukaisesti arvioidaan, onko olennaista soveltaa olemassa olevaa luokitusjärjestelmää muihin lisävastuisiin, jotka eivät jo kuulu sen soveltamisalaan, ja tehdä muutoksia IRB-menetelmän mukaisiin luokitusjärjestelmiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

71) muutetaan 144 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) laitos on asianmukaisen ajanjakson aikana validoinut kunkin luokitusjärjestelmän ennen kyseisen luokitusjärjestelmän käyttöä koskevaa lupaa ja arvioinut saman ajanjakson aikana, sopiiko kukin luokitusjärjestelmä kyseisen luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, sekä tehnyt arviointinsa perusteella tarvittavat muutokset kuhunkin luokitusjärjestelmään;”;

ii) korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) laitos on luokitellut ja luokittelee edelleen kunkin vastuun, joka kuuluu luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, kyseisen luokitusjärjestelmän luokkaan tai ryhmään.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään arviointimenetelmä, jota toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava arvioidessaan, noudattaako laitos IRB-menetelmän käyttöä koskevia vaatimuksia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

72) muutetaan 147 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jokainen vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

a) saamiset valtioilta ja eskuspankeilta;

a a) saamiset aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-PSE-vastuut, jotka jaetaan seuraaviin vastuuryhmiin:

i) saamiset aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta;

ii) saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta;

b) saamiset laitoksilta;

c) yritysvastuut, jotka luokitellaan seuraaviin vastuuryhmiin:

i) yleiset yritysvastuut;

ii) erityiskohteiden rahoitukseen liittyvät vastuut;

iii) ostetut yrityssaamiset;

d) vähittäisvastuut, jotka jaetaan seuraaviin vastuuryhmiin:

i) ehdot täyttävät uudistettavat vähittäisvastuut (qualifying revolving retail exposures), jäljempänä ’QRRE-vastuut’;

ii) asuinkiinteistövakuudelliset vähittäisvastuut;

iii) ostetut vähittäissaamiset;

iv) muut vähittäisvastuut;

e) oman pääoman ehtoiset vastuut;

e a) CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat vastuut;

f) arvopaperistamispositioita edustavat erät;

g) muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat omaisuuserät.”;

b) kumotaan 3 kohdan a alakohta;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, saamiset aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta on luokiteltava tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, jos kyseisiä vastuita käsitellään kuten saamisia keskushallinnoilta 115 tai 116 artiklan mukaisesti.”;

d) kumotaan 4 kohdan a ja b alakohta;

e) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) saamiset pk-yritykseltä edellyttäen, että kokonaismäärä, jonka velallinen asiakas tai asiakaskokonaisuus on velkaa laitokselle, emoyritykselle ja sen tytäryrityksille, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut mutta lukuun ottamatta vastuita, jotka on suojattu asuinkiinteistöllä kiinteistön arvoon saakka, saa laitoksen tietojen mukaan olla enintään 1 miljoona euroa, ja laitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet kyseisen vastuun määrän tarkistamiseksi;

iii) vastuut, jotka on suojattu asuinkiinteistöllä, mukaan lukien ensisijainen panttioikeus ja sitä seuraavat panttioikeudet, määräaikaiset lainat, uudistettavat asuntovakuusluottolimiitit ja 108 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut vastuut, vastuun suuruudesta riippumatta edellyttäen, että vastuu on jompikumpi seuraavista:

1) luonnolliseen henkilöön liittyvä vastuu;

2) vastuu, joka liittyy luonnollisten henkilöiden muodostamiin lailla säänneltyihin yhdistyksiin tai osuuskuntiin, joiden ainoana tarkoituksena on antaa jäsentensä käyttää ensisijaisena asuntona siihen kiinteistöön kuuluvaa asuntoa, jolla laina on suojattu;”;

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) niitä ei hallinnoida yhtä yksilöllisesti kuin vastuita 2 kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuissa vastuuryhmissä;”;

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Vastuut, jotka täyttävät kaikki tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan iii alakohdassa sekä b, c ja d alakohdassa säädetyt edellytykset, on luokiteltava 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat jättää 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun vastuuryhmän ulkopuolelle lainat luonnollisille henkilöille, jotka ovat kiinnittäneet enemmän kuin neljä kiinteistöä tai asuntoa, mukaan lukien 108 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut lainat luonnollisille henkilöille, ja luokitella kyseiset lainat yhteen 2 kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä.”;

f) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Sellaiseen vastuutyyppiin kuuluvat vähittäisvastuut, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset, luokitellaan 2 kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään:

a) kyseistä vastuutyyppiä olevat vastuut liittyvät yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön;

b) kyseistä vastuutyyppiä olevat vastuut ovat uudistettavia, vakuudettomia ja, siinä määrin kuin niitä ei nosteta välittömästi ja ehdoitta, laitoksen peruutettavissa;

c) kyseistä vastuutyyppiä oleva yksittäiseen luonnolliseen henkilöön liittyvä vastuu on enintään 100 000 euroa;

d) kyseisessä vastuutyypissä tappioasteiden volatiliteetti on osoittautunut alhaiseksi keskimääräisiin tappioasteisiin verrattuna erityisesti alhaisilla PD-luokan arvoilla;

e) kyseistä vastuutyyppiä olevien ehdot täyttävien uudistettavien vähittäisvastuiden käsittely vastaa kyseisen vastuutyypin taustalla olevia riskiominaisuuksia .

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen kohdan b alakohdassa säädetään, vakuudettomuutta koskevaa vaatimusta ei sovelleta palkkatiliin liittyvien vakuudellisten luottojärjestelyjen suhteen. Tässä tapauksessa vakuudesta takaisin saatuja määriä ei oteta huomioon LGD-estimaateissa.

Laitosten on yksilöitävä 2 kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvat maksutileihin liittyvät vastuut, jäljempänä ’maksutileihin liittyvät QRRE-vastuut’, sekä vastuut, jotka eivät ole maksutileihin liittyviä vastuita, jäljempänä ’luottolimiitteihin liittyvät QRRE-vastuut’. QRRE-vastuut, joiden takaisinmaksuhistoria on alle 12 kuukautta, on yksilöitävä luottolimiitteihin liittyviksi QRRE-vastuiksi.”;

g) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Jollei 133 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vastuita luokitella tämän artiklan 2 kohdan e a alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, ne on luokiteltava tämän artiklan 2 kohdan e alakohdassa säädettyyn vastuuryhmään.

7. Kaikki luottovelvoitteet, joita ei luokitella 2 kohdan a alakohdassa, aa alakohdan i tai ii alakohdassa, b alakohdassa, d alakohdan i, ii, iii tai iv alakohdassa, e alakohdassa, e a alakohdassa tai f alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, on luokiteltava johonkin kyseisen kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä.”;

h) lisätään 8 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kyseiset vastuut on luokiteltava 2 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ja ryhmiteltävä seuraavasti: ”hankerahoitus” (project finance, PF), ”kohderahoitus” (object finance, OF), ”hyödykerahoitus” (commodity finance, CF) ja ”tuloa tuottava kiinteistö” (income producing real estate, IPRE).”;

i) lisätään kohdat seuraavasti:

”11. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

a) luokittelu PF-, OF- ja CF-alaryhmään yhdenmukaisesti 2 luvun määritelmien kanssa;

b) IPRE-luokan määrittäminen ja erityisesti sen määrittäminen, mitkä ADC-vastuut ja kiinteistöllä suojatut vastuut voidaan luokitella tai luokitellaan IPRE-alaryhmään .

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

12. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään edellytykset ja kriteerit vastuiden luokittelemiseksi 2 kohdassa tarkoitettuihin luokkiin ja tarvittaessa täsmennetään kyseiset vastuuryhmät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [36 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

73) muutetaan 148 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen, jolla on 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti lupa soveltaa IRB-menetelmää, on yhdessä mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten kanssa sovellettava IRB-menetelmää vähintään yhteen 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, aa alakohdan i tai ii alakohdassa, b alakohdassa, c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa, d alakohdan i, ii, iii tai iv alakohdassa tai g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä. Kun laitos on soveltanut IRB-menetelmää vastuuryhmään kuuluvaan tietyn tyyppiseen vastuuseen, sen on sovellettava sitä kaikkiin kyseisen vastuuryhmän vastuisiin, paitsi jos se on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan standardimenetelmän pysyvään käyttöön 150 artiklan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla IBR-menetelmä voidaan ottaa käyttöön vaiheittain tietyn vastuuryhmän eri vastuutyyppien osalta ja saman liiketoimintayksikön sisällä , eri liiketoimintayksiköissä saman ryhmän sisällä tai omien LGD-estimaattien käyttämiseksi tai IRB-CCF-estimaattien käyttämiseksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä ajanjakso, jonka aikana laitos ja mahdollinen emoyritys ja sen tytäryritykset ovat velvollisia soveltamaan IRB-menetelmää tietyn vastuuryhmän kaikkiin vastuisiin eri vastuutyyppien osalta saman liiketoimintayksikön sisällä, eri liiketoimintayksiköissä saman ryhmän sisällä taikka omien LGD-estimaattien käyttämiseksi tai IRB-CCF-estimaattien käyttämiseksi. Kyseisen ajanjakson on oltava sellainen, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat asianmukaiseksi asianomaisen laitoksen tai mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten toiminnan luonteen ja laajuuden sekä käyttöön otettavien luokitusjärjestelmien lukumäärän ja luonteen perusteella.

3. Laitosten on otettava IRB-menetelmä käyttöön toimivaltaisten viranomaisten määrittämien edellytysten mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen on suunniteltava kyseiset edellytykset siten, että niillä varmistetaan, että 1 kohdassa tarkoitettua joustomahdollisuutta ei käytetä valikoivasti alhaisempien omien varojen vaatimusten soveltamiseksi sellaisiin vastuutyyppeihin tai liiketoimintayksikköihin, joihin ei sovelleta vielä IRB-menetelmää, tai käytettäessä omia LGD-estimaatteja tai käytettäessä IRB-CCF-estimaatteja.”;

b) kumotaan 4, 5 ja 6 kohta;

74) korvataan 149 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että standardimenetelmän käytön tarkoituksena ei ole hyödyntää sääntelyarbitraasia muun muassa vähentämällä aiheettomasti laitoksen omien varojen vaatimuksia, että sen käyttö on tarpeen laitoksella olevien tämäntyyppisten vastuiden kokonaismäärään luonteen ja monimuotoisuuden perusteella eikä sillä olisi olennaista haitallista vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen tai sen kykyyn hallita riskejä tehokkaasti;”;

75) muutetaan 150 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on sovellettava standardimenetelmää kaikkiin seuraaviin vastuisiin:

a) vastuut, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään;

b) vastuut, jotka kuuluvat sellaisiin vastuuryhmiin tai sellaisen vastuuryhmän vastuutyyppeihin, joiden osalta laitokset eivät ole saaneet toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteistä lupaa käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion määrien laskennassa.

Laitos, jolla on lupa käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion määrien laskennassa tietyn vastuuryhmän osalta, voi toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla soveltaa standardimenetelmää joihinkin kyseisen vastuuryhmän vastuutyyppeihin, mukaan lukien ulkomaisten sivuliikkeiden ja eri tuoteryhmien vastuut, jos kyseiset vastuutyypit ovat kooltaan ja riskiprofiililtaan epäolennaisia.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen vastuiden lisäksi laitos voi toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan saatuaan soveltaa standardimenetelmää seuraaviin vastuisiin, kun IRB-menetelmää sovelletaan muihin saman vastuuryhmän vastuutyyppeihin:

a) saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnolta ja keskuspankeilta, aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta edellyttäen, että

i) riski, joka liittyy saamisiin kyseiseltä keskushallinnolta ja keskuspankilta ja kyseisiin muihin vastuisiin, on yhtä suuri erityisten hallintojärjestelyjen vuoksi, ja

ii) saamisiin keskushallinnoilta ja keskuspankeilta sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 114 artiklan 2 tai 4 kohdan nojalla;

b) laitoksen vastuut vastapuolelle, joka on sen emoyritys, tytäryritys tai sen emoyrityksen tytäryritys edellyttäen, että vastapuoli on laitos, rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, rahoituslaitos, omaisuudenhoitoyhtiö tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia, taikka yritys, jolla on luottolaitokseen direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu suhde;

c) vastuut 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävien laitosten välillä.

Laitoksen, jonka sallitaan käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien laskennassa vain joidenkin vastuuryhmän vastuutyyppien osalta, on sovellettava standardimenetelmää kyseisen vastuuryhmän jäljellä oleviin vastuutyyppeihin.

Tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja tässä kohdassa tarkoitettujen vastuiden lisäksi laitos voi soveltaa standardimenetelmää saamisiin seurakunnilta ja uskonnollisilta yhteisöiltä, jotka täyttävät 115 artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset.”;

c) kumotaan 2 kohta;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. EPV antaa viimeistään … päivänä …kuuta … [48 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet siitä, mitä tarkoitetaan kooltaan ja riskiprofiililtaan epäolennaisilla vastuutyypeillä.”;

e) kumotaan 3 ja 4 kohta;

76) muutetaan 151 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä sellaisiin vastuisiin liittyvän luottoriskin osalta, jotka kuuluvat johonkin 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, aa alakohdan i tai ii alakohdassa, b alakohdassa, c alakohdan i, ii tai ii alakohdassa, d alakohdan i, ii, iii tai iv alakohdassa tai g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä, on laskettava alajakson 2 mukaisesti, paitsi jos kyseiset vastuut vähennetään omista varoista tai niihin sovelletaan 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä.”;

b) kumotaan 4 kohta;

c) korvataan 7, 8 ja 9 kohdat seuraavasti:

”7. Laitosten on muodostettava vähittäisvastuiden osalta omat LGD-estimaattinsa ja tarvittaessa 166 artiklan 8 ja 8 b kohdan nojalla omat IRB-CCF-estimaattinsa 143 artiklan ja 6 jakson mukaisesti. Laitosten on käytettävä SA-CCF-kertoimia, jos 166 artiklan 8 ja 8 b kohdassa ei sallita IRB-CCF-estimaattien käyttöä.

8. Laitosten on sovellettava seuraaviin vastuisiin 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja ja SA-CCF-kertoimia 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdan mukaisesti:

a) vastuut, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään;

b) saamiset muilta kuin tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitetuilta finanssialan yhteisöiltä;

c) sellaiset saamiset suuryrityksiltä, jotka eivät kuulu 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään.

Laitosten on sovellettava 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, aa alakohdan i tai ii alakohdassa tai c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluviin vastuisiin, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vastuita lukuun ottamatta, 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja ja SA-CCF-kertoimia 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdan mukaisesti, paitsi jos ne ovat saaneet luvan käyttää omia LGD- ja IRB-CCF-estimaattejaan kyseisten vastuiden osalta tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti.

9. Toimivaltaisen viranomaisen on tämän artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta annettava laitoksille lupa käyttää omia LGD-estimaattejaan ja tarvittaessa 166 artiklan 8 ja 8 b kohdan nojalla omia IRB-CCF-estimaattejaan 143 artiklan ja 6 jakson mukaisesti.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”11. Laitosten on sovellettava 152 artiklassa säädettyä käsittelyä CIU:ssa olevien osakkeiden tai osuuksien muodossa oleviin vastuisiin, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan e a alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, paitsi jos kyseiset vastuut vähennetään omista varoista tai niihin sovelletaan 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä.”;

77) muutetaan 152 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 4 kohdan e alakohdassa säädetään, laitokset, jotka laskevat CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat laskea kyseisen CIU:n johdannaisvastuiden arvonoikaisuriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen määränä, joka on 50 prosenttia kyseisten johdannaisvastuiden omien varojen vaatimuksesta laskettuna tapauksen mukaan tämän osaston 6 luvun 3, 4 tai 5 jakson mukaisesti.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laitosten, jotka soveltavat läpikatsomisperiaatetta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja jotka eivät käytä tapauksen mukaan joko tässä luvussa tai 5 luvussa säädettyjä menetelmiä kaikkien CIU:n kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tai niiden osien osalta, on laskettava riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion yhteismäärät kaikkien kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tai niiden kyseisten osien osalta seuraavien periaatteiden mukaisesti:

a) laitosten on sovellettava 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää kohde-etuuteen liittyviin vastuisiin, jotka luokiteltaisiin 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään;

b) laitosten on sovellettava vastuisiin, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin arvopaperistamispositioita edustaviin eriin, 254 artiklassa säädettyä käsittelyä ikään kuin kyseiset vastuut olisivat suoraan kyseisten laitosten hallussa;

c) laitosten on sovellettava kaikkiin muihin kohde-etuuteen liittyviin vastuisiin 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää.”;

78) muutetaan 153 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät valtio- ja keskuspankkivastuille, saamisille aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-PSE-vastuille sekä laitos- ja yritysvastuille”;

b) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Rajoittamatta 2 ja 4 kohdassa säädettyjen erityiskäsittelytapojen soveltamista, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka koskee valtio- ja keskuspankkivastuita, saamisia aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-PSE-vastuita sekä laitos- ja yritysvastuita, lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:”;

ii) korvataan iii alakohta seuraavasti:

”iii) jos 0 < PD < 1, niin

$$\text{RW} = \left(\text{LGD} \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(\text{PD}) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0{,}999) \right) - \text{LGD} \cdot \text{PD} \right) \cdot \frac{1 + (\text{M} - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5$$

jossa

N = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio, eli N(x) on se todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on 0 ja varianssi 1, on yhtä suuri tai pienempi kuin x;

G = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio, eli jos x = G(z), x on arvo, jolla N(x) = z;

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0{,}12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot \text{PD}}}{1 - e^{-50}} + 0{,}24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot \text{PD}}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = maturiteettioikaisukerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$b = [0{,}11852 - 0{,}05478 \cdot ln(\mathrm{PD})]^2;$$

M = vuosina ilmaistu maturiteetti, joka määritetään 162 artiklan mukaisesti.”;

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun on kyse suuriin säänneltyihin finanssialan yhteisöihin ja sääntelemättömiin rahoitusalan yhteisöihin liittyvistä vastuista, tapauksen mukaan joko 1 kohdan iii alakohdassa tai 4 kohdassa tarkoitettu korrelaatiokerroin R on kerrottava kertoimella 1,25 laskettaessa kyseisten vastuiden riskipainoja.”;

d) kumotaan 3 kohta;

e) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitosten on otettava huomioon 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekijät soveltaessaan riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

79) muutetaan 154 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) jos PD < 1, niin

$$\mathrm{RW} = \left(\mathrm{LGD} \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(\mathrm{PD}) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0{,}999) \right) - \mathrm{LGD} \cdot \mathrm{PD} \right) \cdot 12{,}5$$

jossa

N = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio, eli N(x) on se todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on 0 ja varianssi 1, on yhtä suuri tai pienempi kuin x;

G = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio, eli jos x = G(z), x on arvo, jolla N(x) = z;

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0{,}03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-35}} + 0{,}16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-35}}\right)$$

’;

b) kumotaan 2 kohta;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun on kyse vähittäisvastuista, jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa ja jotka on suojattu kokonaan tai osittain asuinkiinteistöllä, 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,15.

Riskipainoa, joka on laskettu osittain asuinkiinteistöllä suojatulle vastuulle 1 kohdan ii alakohdan nojalla ottaen huomioon tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty korrelaatiokerroin (R), sovelletaan sekä kyseisen vastuun suojattuun että sen suojaamattomaan osaan.”;

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun on kyse QRRE-vastuista, jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa, 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,04.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava tappioasteiden suhteellista volatiliteettia samaan vastuutyyppiin kuuluvissa QRRE-vastuissa ja koko QRRE-vastuuryhmässä ja jaettava tietoja ehdot täyttävien uudistettavien vähittäisvastuiden ominaispiirteistä eri jäsenvaltioiden ja EPV:n kanssa.”;

80) kumotaan 155 artikla;

81) lisätään 157 artiklaan kohta seuraavasti:

”6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) menetelmä, jolla lasketaan riskipainotetut vastuuerät ostettujen saamisten laimentumisriskille, mukaan lukien 160 artiklan 4 kohdan mukainen luottoriskin vähentämisen hyväksyminen, sekä edellytykset vaihtoehtoisen menetelmän (fall-back approach) mukaiselle omien estimaattien ja parametrien käytölle;

b) 5 kohdassa tarkoitettua vastuutyyppiä koskevan epäolennaisuuskriteerin arvioiminen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [36 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

82) muutetaan 158 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista sekä saamisista aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta sekä vähittäisvastuista, odotettu tappio (EL) ja odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava seuraavien kaavojen mukaisesti:

Odotettu tappio (EL) = PD * LGD

Odotettujen tappioiden yhteismäärä = EL [kerrottuna] vastuuarvolla.

Jos laitokset käyttävät omia LGD-estimaattejaan, maksukyvyttömien vastuiden (PD = 100 %) EL-arvon on oltava EL_{BE}, eli laitoksen paras estimaatti maksukyvyttömän vastuun odotetulle tappiolle 181 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti.”;

b) kumotaan 7, 8 ja 9 kohta;”;

83) korvataan 159 artikla seuraavasti:

”159 artikla
Odotetun tappion määrien, IRB-alijäämän ja IRB-ylijäämän käsittely

1. Laitosten on vähennettävä 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdassa tarkoitettuihin vastuisiin liittyvät odotetun tappion määrät kaikkien seuraavien summasta:

a) kyseisiin vastuisiin liittyvät yleiset ja erityiset luottoriskioikaisut, jotka lasketaan 110 artiklan mukaisesti;

b) vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvat 34 artiklan mukaisesti määritettävät muut arvonoikaisut, jotka liittyvät vastuisiin, joiden osalta odotetun tappion määrät lasketaan 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti;

c) muut kyseisiin vastuisiin liittyvät omien varojen vähennykset kuin 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehdyt vähennykset.

Jos ensimmäisen alakohdan mukaisesti suoritetun laskelman tuloksena saadaan positiivinen määrä, saatua määrää kutsutaan ”IRB-ylijäämäksi”. Jos ensimmäisen alakohdan mukaisesti suoritetun laskelman tuloksena saadaan negatiivinen määrä, saatua määrää kutsutaan ”IRB-alijäämäksi”.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa laskennassa laitosten on käsiteltävä 166 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritettyjä, maksukyvyttömyystilassa ostettuihin, taseeseen sisältyviin vastuisiin liittyviä alennuksia samalla tavalla kuin erityisiä luottoriskioikaisuja. Sellaisiin taseeseen sisältyviin vastuisiin, jotka eivät ostettaessa olleet maksukyvyttömyystilassa, liittyviä alennuksia ei saa sisällyttää IRB-alijäämän tai IRB-ylijäämän laskentaan. Maksukyvyttömyystilassa oleviin vastuisiin liittyviä erityisiä luottoriskioikaisuja ei saa käyttää kattamaan muihin vastuisiin liittyviä odotetun tappion määriä. IRB-alijäämän tai IRB-ylijäämän laskentaan ei saa sisällyttää arvopaperistettuihin vastuisiin liittyviä odotetun tappion määriä eikä niihin liittyviä yleisiä tai erityisiä luottoriskioikaisuja. ”;

84) lisätään kolmanteen osaan 4 jakson ”PD, LGD ja maturiteetti” jälkeen alajakso seuraavasti:

”-1 alajakso
Jäsenvaltioiden keskushallintojen ja keskuspankkien tai EKP:n antamilla takauksilla katetut vastuut

159 a artikla
PD- , LGD- ja CCF-riskiparametrilattioiden soveltamatta jättäminen

Jos vastuu on 3 lukua ja erityisesti 160 artiklan 1 kohtaa, 161 artiklan 4 kohtaa, 164 artiklan 4 kohtaa ja 166 artiklan 8 c kohtaa sovellettaessa katettu keskushallinnon tai keskuspankin taikka EKP:n antamalla hyväksyttävällä takauksella, PD-, LGD- ja CCF-riskiparametrilattioita ei sovelleta kyseisen takauksen kattamaan vastuun osaan. Vastuun siihen osaan, jota takaus ei kata, on kuitenkin sovellettava asiaankuuluvia PD-, LGD- ja CCF-riskiparametrilattioita.”;

85) korvataan kolmannen osan II osaston 3 luvun 4 jaksossa 1 alajakson otsikko seuraavasti:

”Yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuut sekä saamiset aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta”;

86) muutetaan 160 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun on kyse vastuista, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tai c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille erityisesti 153 ja 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi, PD-arvo, jota käytetään kunkin vastuun syöttötietona riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, ei saa olla pienempi kuin seuraava PD-riskiparametrilattian arvo: 0,05 %.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Kun on kyse vastuista, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan aa alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille, PD-arvo, jota käytetään kunkin vastuun syöttötietona riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, ei saa olla pienempi kuin seuraava PD-riskiparametrilattian arvo: 0,03 %.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun on kyse takauksen luonteisen luottosuojan kattamasta vastuusta, laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja 143 artiklan mukaisesti sekä takauksen luonteisella luottosuojalla katetun vastuun että luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.”;

d) kumotaan 5 kohta;

e) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Kun on kyse ostettuihin yrityssaamisiin kohdistuvasta laimentumisriskistä, PD-luvun on oltava yhtä suuri kuin laitoksen EL-estimaatit laimentumisriskille. Laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaatteja yritysvastuiden osalta 143 artiklan nojalla ja joka pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskiä koskevan EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, voi käyttää kyseisen jakamisen tuloksena saatavia PD-estimaatteja. Laitokset voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 4 luvun mukaisesti.

7. Laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaatteja ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin osalta 143 artiklan mukaisesti, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon mukauttamalla PD-lukuja 161 artiklan 3 kohdan mukaisesti.”;

87) muutetaan 161 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) keskushallintoihin ja keskuspankkeihin , finanssialan yhteisöihin ja aluehallintoihin, paikallisviranomaisiin sekä julkisyhteisöihin ja julkisoikeudellisiin laitoksiin liittyvät ylimmän etuoikeusluokan vastuut, joilla ei ole hyväksyttyä vastikkeellista luottosuojaa: 45 %;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”aa) muihin yrityksiin kuin finanssialan yhteisöihin liittyvät ylimmän etuoikeusluokan vastuut, joilla ei ole hyväksyttyä vastikkeellista luottosuojaa: 40 %;”;

iii) kumotaan c alakohta;

iv) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) ostettuihin yrityssaamisiin liittyvät ylimmän etuoikeusluokan vastuut, kun laitos ei kykene estimoimaan PD-lukuja tai sen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa säädettyjä vaatimuksia: 40 %;”;

v) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) ostettujen yrityssaamisten laimentumisriski: 100 %.”;

b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Kun on kyse takauksen luonteisen luottosuojan kattamasta vastuusta, laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja 143 artiklan nojalla sekä takauksen luonteisella luottosuojalla katetun vastuun että luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon LGD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.

4. Kun on kyse vastuista, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille erityisesti 153 artiklan 1 kohdan iii alakohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi ja käytetään omia LGD-estimaatteja, LGD-arvot, joita käytetään kunkin vastuun syöttötietoina riskipainotettujen vastuuerien määrien ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, eivät saa olla pienempiä kuin seuraavat LGD-riskiparametrilattioiden arvot, ja ne on laskettava tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Taulukko 1

LGD-riskiparametrilattiat ($_{LGD\text{-}floor}$) vastuille, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin		
Vastuu ilman hyväksyttyä vastikkeellista luottosuojaa ($LGD_{U\text{-}floor}$)	Vastuu, joka on täysin suojattu hyväksytyllä vastikkeellisella luottosuojalla ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
25 %	rahoitusvakuus	0 %
	saamiset	10 %
	asuin- tai liikekiinteistö	10 %
	muu reaalivakuus	15%

”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Kun on kyse vastuista, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan aa alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille ja erityisesti 153 artiklan 1 kohdan iii alakohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi, ja käytetään omia LGD-estimaatteja, LGD-arvo, jota käytetään syöttötietona riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa vastuille, joilla ei ole hyväksyttyä vastikkeellista luottosuojaa, ei saa olla pienempi kuin seuraava LGD-riskiparametrilattian arvo: 5 %.

6. Sovellettaessa tämän artiklan 4 kohtaa on sovellettava LGD-riskiparametrilattioita, jotka esitetään hyväksytyllä vastikkeellisella luottosuojalla täysin suojatuille vastuille kyseisen kohdan taulukossa 1, edellyttäen, että vastikkeellisen luottosuojan arvo sen jälkeen, kun on sovellettu asianmukaisia volatiliteettikorjauksia H_c ja H_{fx} 230 artiklan mukaisesti, on vähintään yhtä suuri kuin kohde-etuuteen liittyvän vastuun arvo.

Tämän artiklan 4 kohdan ja siihen liittyvien asiaankuuluvien korjausten H_c ja H_{fx} soveltamiseksi 230 artiklan mukaisesti vastikkeellinen luottosuoja on otettava tämän luvun mukaisesti huomioon. Tällöin 230 artiklassa olevan 1 taulukon ”muun reaalivakuuden” tyyppisellä vastikkeellisella luottosuojalla tarkoitetaan ”muuta reaalivakuutta tai muuta hyväksyttävää vakuutta”.

LGD-riskiparametrilattia (LGD_{floor}), jota on sovellettava vastikkeellisella luottosuojalla osittain suojattuun vastuuseen, saadaan laskemalla painotettu keskiarvo $LGD_{U\text{-}floor}$-riskiparametrilattialle, joka koskee vastuun sitä osaa, jota ei ole suojattu vastikkeellisella luottosuojalla, ja $LGD_{S\text{-}floor}$-riskiparametrilattialle, joka koskee vastuun täysin suojattua osaa, seuraavasti:

$$LGD_{floor} = LGD_{U\text{-}floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S\text{-}floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

jossa

$LGD_{U\text{-}floor}$ ja $LGD_{S\text{-}floor}$ ovat asianmukaiset taulukossa 1 esitetyt lattioiden arvot;

E, E_S, E_U ja H_E määritetään 230 artiklan mukaisesti.

7. Jos laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja tietyntyyppisten vakuudettomien yritysvastuiden ja vakuudettomien saamisten aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta osalta, ei kykene ottamaan omassa LGD-estimaatissa huomioon sellaisen vastikkeellisen luottosuojan vaikutusta, jolla suojataan jotakin kyseiseen vastuutyyppiin kuuluvista vastuista, sen vuoksi, että tietoja kyseisestä vastikkeellisesta luottosuojasta aiheutuvista palautuksista ei ole, laitos saa soveltaa 230 artiklassa säädettyä kaavaa mutta siten, että kyseisessä kaavassa olevan LGD_U-muuttujan on oltava laitoksen oma vakuudettomien vastuiden LGD-estimaatti. Siinä tapauksessa vastikkeellinen luottosuoja voidaan ottaa huomioon 4 luvun mukaisesti, ja laitoksen oma LGD-estimaatti, jota käytetään LGD_U-muuttujana, on laskettava taustalla olevia tappioita koskevien tietojen perusteella ilman kyseisestä vastikkeellisesta luottosuojasta aiheutuvia palautuksia.”;

88) muutetaan 162 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sellaisten vastuiden maturiteettiarvoa, jäljempänä ’M’ tai ’M-arvo’, joiden osalta laitos ei ole saanut toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa käyttää omia LGD-estimaatteja, on sovellettava johdonmukaisesti, ja se on joko 2,5 vuotta, lukuun ottamatta arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista aiheutuvia vastuita, joiden M-arvo on 0,5 vuotta, tai vaihtoehtoisesti se on laskettava 2 kohdan mukaisesti .”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Niiden vastuiden osalta, joihin laitos soveltaa omia LGD-estimaatteja, maturiteettiarvo (M) on laskettava käyttämällä vuosina ilmaistuja ajanjaksoja tämän kohdan mukaisesti ja jollei tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdasta muuta johdu. Lukuun ottamatta 384 artiklan 2 kohdan tapauksia, joissa on käytettävä kyseisessä kohdassa erikseen määriteltyä M-arvoa, M-arvo voi olla enintään viisi vuotta. M on laskettava seuraavasti kaikissa seuraavissa tapauksissa: ”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”da) päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvan vakuudellisen luotonannon M-arvo on sellaisten liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään 20 päivää; maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin liiketoimen nimellisarvoa;

db) sellaisen päänettoutussopimuksen, johon sisältyy useampi kuin yksi tämän kohdan c, d tai da alakohtaa vastaavista liiketoimityypeistä, M-arvo on sellaisten liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään kyseisten liiketoimien pisin sovellettavissa oleva vuosina ilmaistu pitoaika, jota sovelletaan 224 artiklan 2 kohdan mukaisesti tällaisiin liiketoimiin, tapauksen mukaan joko 10 päivää tai 20 päivää; maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin liiketoimen nimellisarvoa;”;

iii) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) muille kuin tässä kohdassa mainituille rahoitusvälineille tai, kun laitos ei pysty laskemaan M-arvoa a alakohdassa säädetyllä tavalla, M-arvo on jäljellä oleva enimmäisaika vuosina, jonka velallinen voi käyttää sopimusvelvoitteidensa, mukaan lukien pääoma, korot ja maksut, täysimääräiseen täyttämiseen, siten että M on vähintään yksi vuosi;”;

iv) korvataan i ja j alakohta seuraavasti:

”i) kun kyse on laitoksista, jotka laskevat vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tietyn vastapuolen kanssa toteutettujen liiketoimien osalta käyttämällä 382 a artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä, M saa olla 153 artiklan 1 kohdan iii alakohdassa säädetyssä kaavassa enintään 1 laskettaessa riskipainotettuja vastuueriä samojen liiketoimien vastapuoliriskin osalta tapauksen mukaan 92 artiklan 4 kohdan a tai g alakohdan mukaisesti;

j) uudistettavien vastuiden M-arvo on määritettävä käyttämällä luottojärjestelyn viimeistä mahdollista sopimuksenmukaista päättymispäivää; laitokset eivät saa käyttää nykyisten nostojen takaisinmaksupäivää, jos kyseinen päivä ei ole luottojärjestelyn viimeinen mahdollinen sopimuksenmukainen päättymispäivä.”;

c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Jos dokumentointi edellyttää päivittäistä nettoarvon tilitystä ja uudelleenarvostamista ja sisältää säännöksiä, joiden nojalla vakuus voidaan realisoida tai nettouttaa nopeasti maksukyvyttömyystilanteessa tai silloin, kun nettoarvoa ei pystytä tilittämään, M-arvo on liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo ja vähintään yksi päivä seuraaville:”;

ii) muutetaan toinen alakohta seuraavasti:

1) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) itsestään kuittaantuvat (self-liquidating) lyhytaikaiset ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät liiketoimet ja ostetut yrityssaamiset edellyttäen, että asianomaisten vastuiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään yksi vuosi ;”;

2) lisätään alakohta seuraavasti:

”e) avatut ja vahvistetut remburssit, jotka ovat lyhytaikaisia, eli niiden maturiteetti on alle yksi vuosi ja ne ovat itsestään kuittaantuvia.”;

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laitokset voivat päättää määrittää 1 kohdan mukaisen M-arvon kaikille sellaisiin unioniin sijoittautuneisiin yrityksiin liittyville vastuille, jotka eivät ole suuryrityksiä, sen sijaan, että ne soveltaisivat 2 kohtaa.”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Jotta 2 kohdan c–d b alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitetut päivien vähimmäismäärät voitaisiin ilmaista vuosina, ne on jaettava luvulla 365,25.”;

89) muutetaan 163 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien määrät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille erityisesti 154 ja 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi, kunkin vastuun PD-arvon, jota käytetään syöttötietona riskipainotettujen vastuuerien määrien ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, on oltava suurempi kuin sisäiseen lainansaajaluokkaan tai -ryhmään, johon vähittäisvastuu kuuluu, liittyvä yhden vuoden PD-arvo ja seuraavat PD-riskiparametrilattian arvot:

a) 0,1 prosenttia, kun on kyse luottolimiitteihin liittyvistä QRRE-vastuista;

b) 0,05 prosenttia, kun on kyse vähittäisvastuista, jotka eivät ole luottolimiitteihin liittyviä QRRE-vastuita.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun on kyse takauksen luonteisen luottosuojan kattamasta vastuusta, laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja 143 artiklan mukaisesti luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.”;

90) muutetaan 164 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on tuotettava omat LGD-estimaatit, jotka täyttävät tämän luvun 6 jaksossa asetetut vaatimukset ja jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten 143 artiklan mukaisesti myöntämää lupaa. Ostettujen saamisten laimentumisriskin osalta on käytettävä 100 prosentin suuruista LGD-arvoa. Jos laitos pystyy jakamaan ostettujen saamisten laimentumisriskiä koskevat odotetun tappion estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi käyttää omia LGD-estimaattejaan.

2. Laitokset, jotka käyttävät omia LGD-estimaatteja 143 artiklan nojalla luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon LGD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.”;

b) kumotaan 3 kohta;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien määrät ja odotetun tappion määrät vähittäisvastuille erityisesti 154 artiklan 1 kohdan ii alakohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan nojalla, kunkin vastuun LGD-arvo, jota käytetään syöttötietona riskipainotettujen vastuuerien määrien ja odotetun tappion laskentakaavoissa, ei saa olla pienempi kuin LGD-riskiparametrilattioiden arvot, jotka vahvistetaan taulukossa 1 ja lasketaan tämän artiklan 4 a kohdan mukaisesti:

Taulukko 1

LGD-riskiparametrilattiat (LGD_{floor}) vähittäisvastuille			
Vastuu ilman vastikkeellista luottosuojaa ($LGD_{U\text{-}floor}$)		Vastuu, joka on suojattu vastikkeellisella luottosuojalla ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
Asuinkiinteistövakuudelliset vähittäisvastuut	Ei sovelleta	Asuinkiinteistövakuudelliset vähittäisvastuut	5 %
QRRE-vastuu	50 %	QRRE-vastuu	Ei sovelleta
Muu vähittäisvastuu	30 %	Muu rahoitusvakuudellinen vähittäisvastuu	0 %
		Muu saamisilla suojattu vähittäisvastuu	10 %
		Muu asuin- tai liikekiinteistöllä suojattu vähittäisvastuu	10 %
		Muu vähittäisvastuu, joka on suojattu muulla reaalivakuudella	15 %

”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Sovellettaessa 4 kohtaa sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) LGD-riskiparametrilattioita, jotka esitetään 4 kohdassa olevassa taulukossa 1, on sovellettava sellaisella vastikkeellisella luottosuojalla suojattuihin vastuisiin, joka voidaan ottaa tämän luvun mukaisesti huomioon;

b) lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse asuinkiinteistövakuudellisista vähittäisvastuista, tämän artiklan 4 kohdassa olevassa taulukossa 1 esitettyjä LGD-riskiparametrilattioita on sovellettava vastikkeellisella luottosuojalla täysin suojattuihin vastuisiin, kun vastikkeellisen luottosuojan arvo sen jälkeen, kun on sovellettu asiaankuuluvia volatiliteettikorjauksia 230 artiklan mukaisesti, on vähintään yhtä suuri kuin kohde-etuuteen liittyvän vastuun vastuuarvo; tähän liittyvien asiaankuuluvien korjausten H_c ja H_{fx} soveltamiseksi 230 artiklan mukaisesti vastikkeellinen luottosuoja on otettava tämän luvun mukaisesti huomioon;

c) lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse asuinkiinteistövakuudellisista vähittäisvastuista, LGD-riskiparametrilattia, jota sovelletaan vastikkeellisella luottosuojalla osittain suojattuihin vastuisiin, lasketaan 161 artiklan 6 kohdassa säädetyn kaavan mukaisesti;

d) LGD-riskiparametrilattia, jota sovelletaan asuinkiinteistövakuudellisiin vähittäisvastuisiin, on vahvistettava 5 prosentiksi riippumatta siitä, minkä tasoinen vakuus asuinkiinteistö on.”;

e) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on 430 a artiklan nojalla koottujen tietojen ja muiden asiaankuuluvien indikaattoreiden perusteella ja ottaen huomioon kiinteistömarkkinoiden tulevat kehitysnäkymät arvioitava määräajoin ja vähintään kerran vuodessa, ovatko tämän artiklan 4 kohdassa esitetyt LGD-riskiparametrilattioiden arvot asianmukaisia asuinkiinteistövakuudellisiin vähittäisvastuisiin nähden tai kyseisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitsevilla asuinkiinteistöillä tai liikekiinteistöillä suojattuihin muihin vähittäisvastuisiin nähden.

Jos 5 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella toteaa, että 4 kohdassa tarkoitetut LGD-riskiparametrilattioiden arvot eivät ole riittävät, ja jos se katsoo, että LGD-riskiparametrilattioiden arvojen riittämättömyys voisi vaikuttaa haitallisesti sen jäsenvaltion nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen, se voi korottaa kyseisille, kyseisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitseville vastuille vahvistettuja LGD-riskiparametrilattioiden arvoja. Kyseisiä korkeampia LGD-riskiparametrilattioiden arvoja voidaan soveltaa myös tällaisten vastuiden yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin.

Edellä 5 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja EJRK:lle ennen tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun päätöksen tekemistä. EPV ja EJRK antavat lausuntonsa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhden kuukauden kuluessa kyseisen ilmoituksen vastaanottamisesta. EPV ja EJRK julkaisevat tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut korkeammat LGD-riskiparametrilattioiden arvot.

7. Jos 5 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen vahvistaa 6 kohdan nojalla korkeammat LGD-riskiparametrilattioiden arvot, laitoksilla on oltava kuuden kuukauden siirtymäkausi niiden soveltamiseksi.”;

91) kumotaan kolmannen osan II osaston 3 luvun 4 jakson 3 alajakso;

92) muutetaan 166 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Yritys-, laitos-, valtio-, keskuspankki- ja vähittäisvastuut ja saamiset aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta”;

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Sellaisten taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo, jotka eivät ole liitteessä II lueteltuja sopimuksia, on laskettava käyttämällä IRB-CCF-estimaatteja tai SA-CCF-kertoimia tämän artiklan 8 a ja 8 b kohdan ja 151 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

Jos ainoastaan uudistettavista luottojärjestelyistä nostetut määrät on arvopaperistettu, laitosten on varmistettava, että niillä on edelleen riittävä määrä omia varoja arvopaperistamiseen liittyviä nostamattomia määriä varten.

Laitoksen, joka ei ole saanut lupaa käyttää IRB-CCF-estimaatteja, on laskettava vastuuarvo kertomalla sitoumukseen kuuluva nostamaton määrä asianomaisella SA-CCF-kertoimella.

Laitoksen, joka käyttää IRB-CCF-estimaatteja, on laskettava sitoumukseen kuuluvien nostamattomien määrien vastuuarvo kertomalla nostamaton määrä IRB-CCF-estimaatilla.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”8 a. Kun on kyse vastuusta, jonka osalta laitos ei ole saanut lupaa käyttää IRB-CCF-estimaatteja , sovellettava luottovasta-arvokerroin on SA-CCF-kerroin, kuten 2 luvussa säädetään samantyyppisten erien osalta kuin 111 artiklassa vahvistetut. Määrän, johon SA-CCF-kerrointa sovelletaan, on oltava pienempi kahdesta arvosta, jotka ovat sitoumukseen kuuluvan nostamattoman määrän arvo ja arvo, joka kuvastaa luottojärjestelyn käytön mahdollista rajoittamista, mukaan lukien mahdolliselle luottomäärälle asetettu yläraja, joka liittyy velallisen ilmoitettuun rahavirtaan. Jos luottojärjestelyä rajoitetaan tällä tavoin, laitoksella on oltava asianmukaiset limiitin valvonta- ja hallintamenettelyt kyseisen rajoittamisen tueksi.

8 b. Laitosten, jotka täyttävät 6 jaksossa IRB-CCF-estimaattien käytölle asetetut vaatimukset, on toimivaltaisten viranomaisten luvalla sovellettava IRB-CCF-estimaatteja vastuisiin, jotka aiheutuvat IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävistä käyttämättömistä uudistettavista sitoumuksista, edellyttäen, että kyseisiin vastuisiin ei sovelleta standardimenetelmän mukaista 100 prosentin SA-CCF-kerrointa. SA-CCF-kertoimia on käytettävä seuraavien osalta:

a) kaikki muut taseen ulkopuoliset erät, erityisesti käyttämättömät ei-uudistettavat sitoumukset;

b) vastuut, joiden osalta laitos ei täytä 6 jaksossa IRB-CCF-estimaattien laskennalle asetettuja vähimmäisvaatimuksia tai joiden osalta toimivaltainen viranomainen ei ole antanut lupaa käyttää IRB-CCF-estimaatteja.

Sovellettaessa tätä artiklaa sitoumus katsotaan ”uudistettavaksi”, jos se tarjoaa velalliselle lainan, joka antaa sille mahdollisuuden päättää joustavasti, kuinka usein ja millaisin väliajoin se hyödyntää lainaa, jolloin velallinen voi nostaa sille lainattuja varoja, maksaa niitä takaisin ja nostaa niitä uudelleen. Sopimusjärjestelyt, joissa sallitaan ennakkomaksut ja niiden myöhemmät uudelleennostot, katsotaan uudistettaviksi.

8 c. Kun käytetään IRB-CCF-estimaatteja ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien määrät ja odotetun tappion määrät uudistettavista sitoumuksista aiheutuville muille vastuille kuin 147 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiseen vastuuryhmään kuuluville vastuille, erityisesti 153 artiklan 1 kohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan nojalla, kunkin vastuun vastuuarvo, jota käytetään syöttötietona riskipainotetun vastuuerän määrän ja odotetun tappion laskentakaavoissa, ei saa olla pienempi kuin seuraavien summa:

a) uudistettavasta sitoumuksesta nostettu määrä;

b) 50 prosenttia taseen ulkopuolisesta vastuumäärästä, joka muodostuu uudistettavan sitoumuksen jäljellä olevasta nostamattomasta osasta ja joka lasketaan 111 artiklassa säädetyn sovellettavan SA-CCF-kertoimen avulla.

Edellä olevien a ja b alakohdan summaa kutsutaan ’CCF-riskiparametrilattiaksi’.”;

d) kumotaan 10 kohta;

93) kumotaan 167 artikla;

94) lisätään 169 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten vaatimuksia, jotka koskevat mallin suunnittelua, riskin kvantifiointia ja riskiparametrien validointia ja soveltamista, joissa käytetään jatkuvia tai hyvin yksityiskohtaisia luokitusasteikkoja kunkin riskiparametrin osalta, sovelletaan käytännössä.”;

95) muutetaan 170 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

” Yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuita ja saamisia aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta koskevan luottoluokituksen rakenteen on oltava seuraavien vaatimusten mukainen:”;

b) korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) transaktioiden riskiominaisuudet, mukaan lukien tuotteen ja vastikkeellisen luottosuojan tyypit, huomioon otettava takauksen luonteinen luottosuoja, luototusasteiden mittaaminen, ajallinen riippuvuus ja etuoikeusasema; laitosten on erityisesti käsiteltävä tapaukset, joissa sama vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja liittyy useaan vastuuseen;”;

96) lisätään 171 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Laitosten on käytettävä luokitusten määrittämisessä yhtä vuotta pidempää aikajännettä. Velallisen luokituksen on kuvastettava laitoksen arviota velallisen kyvystä ja halukkuudesta suoriutua sopimusvelvoitteista epäsuotuisista taloudellisista tilanteista tai odottamattomista tapahtumista huolimatta. Luokitusjärjestelmät on suunniteltava siten, että epäsystemaattiset muutokset ja, jos ne ovat vastuutyypin osalta olennaisia riskitekijöitä, toimialakohtaiset muutokset ovat luokasta tai ryhmästä toiseen tapahtuvia siirtoja edistäviä tekijöitä. Suhdannevaikutukset ovat siirtoja edistävä tekijä.”;

97) muutetaan 172 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Valtio- ja keskuspankkivastuut, saamiset aluehallinnolta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-PSE-vastuut sekä laitos- ja yritysvastuut on luokiteltava seuraavien kriteerien mukaisesti:";

b) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) jokainen erillinen oikeushenkilö, jolta laitoksella on saamisia, on luokiteltava erikseen;”;

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa laitoksella on oltava asianmukaiset toimintatavat yksittäisten velallisten asiakkaiden ja asiakaskokonaisuuksien käsittelemiseksi. Kyseisiin toimintatapoihin on kuuluttava menettely, jolla tunnistetaan kuhunkin oikeushenkilöön liittyvä wrong-way-erityisriski, jolle laitos altistuu.

Sovellettaessa 6 lukua liiketoimia sellaisten vastapuolten kanssa, joihin on todettu liittyvän wrong-way-riski, on käsiteltävä eri tavalla niiden vastuuarvoa laskettaessa.”;

98) muutetaan 173 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

” Valtio- ja keskuspankkivastuiden, saamisten aluehallinnolta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-vastuiden sekä laitos- ja yritysvastuiden osalta vastuiden luokitteluprosessin on täytettävä seuraavat vaatimukset:”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. EPV laatii niitä menetelmiä koskevat teknisten sääntelystandardien luonnokset, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset arvioivat luokitusprosessin asianmukaisuutta ja riskien säännöllistä ja riippumatonta arviointia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

99) muutetaan 174 artikla seuraavasti:

a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Laitosten on käytettävä tilastollisia tai muita matemaattisia menetelmiä, jäljempänä ’mallit’, luokitellessaan vastapuoleen tai sopimustyyppiin liittyviä vastuita luokkiin tai ryhmiin . Seuraavien vaatimusten on täytyttävä:”;

b) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) mallilla on oltava hyvä ennustekyky, eivätkä omien varojen vaatimukset saa vääristyä mallin käytön vuoksi;”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen kohdan a alakohtaa mallin syötemuuttujien on muodostettava asianmukainen ja tehokas perusta tuloksena syntyville ennusteille. Mallissa ei saa olla olennaista harhaa. Mallin syöttötietojen ja tulosten välillä on oltava toiminnallinen yhteys, joka voidaan tarvittaessa määrittää asiantuntija-arvioin.”;

100) muutetaan 176 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Valtio- ja keskuspankkivastuiden, saamisten aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta sekä laitos- ja yritysvastuiden osalta laitosten on kerättävä ja säilytettävä”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun on kyse vastuista, joiden osalta tässä luvussa sallitaan omien LGD-estimaattien käyttö tai IRB-CCF-estimaattien käyttö mutta joiden osalta laitokset eivät käytä omia LGD-estimaatteja tai IRB-CCF-estimaatteja, laitosten on kerättävä ja säilytettävä tiedot, jotka koskevat toteutuneiden LGD-arvojen ja 161 artiklan 1 kohdan mukaisten arvojen välisiä vertailuja sekä toteutuneiden CCF-kertoimien ja 166 artiklan 8 a kohdan mukaisten SA-CCF-kertoimien välisiä vertailuja.”;

101) muutetaan 177 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Edellä 2 kohdan nojalla käytetyissä skenaarioissa on otettava huomioon myös ESG-riskitekijät, erityisesti ilmastonmuutoksesta johtuvat fyysistä riskiä ja siirtymäriskiä koskevat tekijät.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet 2 ja 2 a kohdan soveltamisesta.”;

b) kumotaan 3 kohta;

102) muutetaan 178 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Vastapuolen maksukyvyttömyys tai luottojärjestelyn maksukyvyttömyystila”;

b) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) vastapuolen olennaisen luottovelvoitteen hoitoon liittyvä maksusuoritus laitokselle, emoyritykselle tai jollekin sen tytäryrityksistä on ollut yli 90 päivää erääntyneenä;”;

c) korvataan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) laitos suostuu luottovelvoitteen osalta 47 b artiklassa tarkoitettuun joustotoimenpiteeseen, joka todennäköisesti alentaa vastuun arvoa pääoman, korkojen tai mahdollisten maksujen olennaisen anteeksiannon tai lykkäyksen vuoksi;”;

d) lisätään 7 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”EPV antaa viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa päivitetään tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja ohjeita. Kyseisessä päivityksessä on erityisesti otettava asianmukaisesti huomioon tarve kannustaa laitoksia ennakoivaan, ennaltaehkäisevään ja merkitykselliseen velkojen uudelleenjärjestelyyn velallisten tukemiseksi.

Kyseisiä ohjeita laadittaessa EPV:n on otettava asianmukaisesti huomioon se, että laitoksille on taattava riittävästi joustovaraa erityisesti täsmennettäessä, mitä tarkoitetaan vastuun arvon alenemisella 3 kohdan d alakohtaa sovellettaessa.”;

103) korvataan 179 artiklan 1 kohdan f alakohta seuraavasti:

”f) harhan välttämiseksi laitoksen on mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä estimaatteihinsa asianmukaiset mukautukset; sisällytettyään estimaatteihinsa asianmukaiset mukautukset sen on lisättävä estimaatteihinsa riittävä varovaisuusmarginaali, jonka suuruus riippuu estimointivirheiden odotetusta vaihteluvälistä; silloin kun menetelmiä ja aineistoa ei pidetä riittävinä, odotettavissa oleva virhemarginaali on suurempi ja varovaisuusmarginaalin on oltava suurempi.”;

104) muutetaan 180 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Kvantifioidessaan vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokituksessa sovellettavia riskiparametreja laitosten on sovellettava seuraavia vaatimuksia, jotka koskevat erityisesti PD-estimaatin määrittelyä, kun on kyse valtio- ja keskuspankkivastuista, saamisista aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-PSE-vastuista sekä laitos- ja yritysvastuista:”;

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) jos laitos käyttää PD-estimaattien määrittelyssä tietoja sisäisistä maksukyvyttömyyshavainnoistaan, estimaateissa on huomioitava nykyiset luotonantostandardit sekä tiedot tuottaneen luottoluokitusmenetelmän ja nykyisen luottoluokitusmenetelmän väliset erot; jos luotonantostandardit tai luottoluokitusmenetelmät ovat muuttuneet, laitoksen on asianmukaisen mukautuksen sisällyttämisen jälkeen lisättävä PD-estimaattiinsa suurempi varovaisuusmarginaali, jonka suuruus riippuu estimointivirheiden odotetusta vaihteluvälistä ja jota asianmukainen mukautus ei vielä kata;”

iii) korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) riippumatta siitä, käyttääkö laitos PD-estimaatin määrittämisessä ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä taikka kaikkien kolmen yhdistelmää, perustana olevan havainnointijakson pituuden on oltava ainakin yhden tietolähteen osalta vähintään viisi vuotta;”;

iv) lisätään alakohta seuraavasti:

”i) riippumatta PD-estimaatin määrittämisessä käytettävästä menetelmästä laitosten on määritettävä PD-estimaatti kullekin luokalle yhden vuoden maksukyvyttömyysasteen havaitun historiallisen keskiarvon perusteella, joka on aritmeettinen keskiarvo, joka perustuu vastapuolten lukumäärään (painotettu lukumäärä); muita menetelmiä, mukaan lukien vastuilla painotetut keskiarvot, ei sallita;”;

v) lisätään alakohta seuraavasti:

”Jos käytettävissä oleva havainnointijakso on ensimmäisen alakohdan h alakohtaa sovellettaessa jonkin tietolähteen osalta mainittua pidempi ja kyseinen aineisto on asian kannalta oleellista, on käytettävä kyseistä, pidempää ajanjaksoa. Tietoihin on sisällyttävä edustava yhdistelmä suhdannekierron hyviä ja huonoja vuosia, jotka ovat vastuutyypin osalta merkityksellisiä. Laitosten, jotka eivät ole saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta 143 artiklan nojalla lupaa käyttää omia LGD-estimaattejaan tai käyttää IRB-CCF-estimaatteja, voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes oleellista aineistoa on käytettävissä vähintään viiden vuoden ajalta.”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) laitosten on määritettävä PD-estimaatit vastapuolen tai sopimustyypin luokille tai ryhmille yhden vuoden maksukyvyttömyysasteiden pitkän aikavälin keskiarvoista, ja maksukyvyttömyysasteet on laskettava luottojärjestelyn tasolla vain, jos maksukyvyttömyyden määritelmää sovelletaan yksittäisen luottojärjestelyn tasolla 178 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla;”;

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) riippumatta siitä, käyttääkö laitos PD-estimaatin määrittämisessä ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä taikka kaikkien kolmen yhdistelmää, perustana olevan havainnointijakson pituuden on oltava ainakin yhden tietolähteen osalta vähintään viisi vuotta;”;

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa PD-estimaatin on perustuttava yhden vuoden maksukyvyttömyysasteen havaittuun historialliseen keskiarvoon.

Jos käytettävissä oleva havainnointijakso on ensimmäisen alakohdan e alakohtaa sovellettaessa jonkin tietolähteen osalta mainittua pidempi ja kyseinen aineisto on asian kannalta oleellista, on käytettävä kyseistä, pidempää ajanjaksoa. Tietoihin on sisällyttävä edustava yhdistelmä suhdannekierron hyviä ja huonoja vuosia, jotka ovat vastuutyypin osalta merkityksellisiä. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes merkityksellistä aineistoa on käytettävissä vähintään viiden vuoden ajalta.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. ”EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmät, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava laitoksen käyttämä PD-estimaattien määritysmenetelmä 143 artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

105) muutetaan 181 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan c–g alakohta seuraavasti:

”c) laitoksen on otettava huomioon, missä määrin vastapuoleen liittyvän riskin ja muuhun vastikkeelliseen luottosuojaan kuin päänettoutussopimuksiin ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutukseen liittyvän riskin tai kyseisen luottosuojan tarjoajaan liittyvän riskin välillä on riippuvuussuhde;

d) perustana olevan velvoitteen ja muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimusten ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen välisiä valuuttaeroja on käsiteltävä konservatiivisesti laitoksen LGD:stä tekemässä arvioinnissa;

e) siltä osin kuin LGD-estimaateissa otetaan huomioon muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimusten ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen olemassaolo, kyseiset estimaatit eivät saa perustua yksinomaan vastikkeellisen luottosuojan arvioituun markkina-arvoon;

f) siltä osin kuin LGD-estimaateissa otetaan huomioon muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimusten ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen olemassaolo, laitosten on vahvistettava kyseisen vastikkeellisen luottosuojan hallintaa, oikeusvarmuutta ja riskienhallintaa koskevat sisäiset vaatimukset, ja kyseisten vaatimusten on yleisesti vastattava 4 luvun 3 jakson 1 alajaksossa vahvistettuja vaatimuksia;

g) siltä osin kuin laitos ottaa huomioon muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimukset ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen määrittäessään vastapuoliriskin vastuuarvoa 6 luvun 5 tai 6 jakson mukaisesti, LGD-estimaateissa ei saa ottaa huomioon määriä, jotka odotetaan saatavan takaisin kyseisestä vastikkeellisesta luottosuojasta;”;

ii) korvataan i ja j alakohta seuraavasti:

”i) siltä osin kuin maksuviivästyksistä suoritettavia maksuja, jotka on määrätty vastapuolelle ennen maksukyvyttömyyden alkamista, on aktivoitu laitoksen tuloslaskelmaan, ne on lisättävä laitoksen vastuun ja tappion arvioihin;

j) kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista ja saamisista aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, LGD-estimaattien on perustuttava vähintään yhden tietolähteen osalta vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin, ja kyseistä havainnointijaksoa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella käyttöönotosta lähtien, kunnes se on vähintään seitsemän vuotta; jos käytettävissä oleva havainnointijakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset aineistot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä kyseistä pidempää ajanjaksoa.”;

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa laitosten on otettava riittävästi huomioon palautukset, jotka ovat toteutuneet asiaankuuluvien palautumisprosessien aikana kaikista vastikkeellisen luottosuojan eri tyypeistä sekä takauksen luonteisesta luottosuojasta, joka ei kuulu 142 artiklan 1 kohdan 10 alakohdassa säädetyn määritelmän piiriin.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa on käsiteltävä varovaisuudella tapauksia, joissa riippuvuussuhde on merkittävä.

LGD-estimaateissa on ensimmäisen alakohdan e alakohtaa sovellettaessa otettava huomioon sen mahdollisuuden vaikutus, että laitokset eivät kykene saamaan vakuutta nopeasti hallintaansa ja realisoimaan sitä.”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ottaa tulevat nostot huomioon joko luottovasta-arvokertoimissaan tai LGD-estimaateissaan;”;

ii) lisätään ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Jos laitokset sisällyttävät ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa tulevia lisänostoja luottovasta-arvokertoimiinsa, ne olisi otettava huomioon LGD-luvussa sekä osoittajassa että nimittäjässä. Jos laitokset eivät sisällytä tulevia lisänostoja luottovasta-arvokertoimiinsa, ne olisi otettava huomioon LGD:ssä ainoastaan osoittajassa.”;

iii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Vähittäisvastuiden osalta LGD-estimaattien on perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes merkityksellistä aineistoa on käytettävissä vähintään viiden vuoden ajalta.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”4. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa selvennetään vastikkeellisen luottosuojan ja takauksen luonteisen luottosuojan eri tyyppien käsittelyä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ja LGD-parametrien soveltamiseksi.

5. Tappion laskemiseksi EPV antaa 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti päivitettyjä ohjeita seuraavista:

a) kun on kyse tapauksista, joissa palataan maksukykyiseen tilaan, sen täsmentäminen, miten keinotekoista kassavirtaa on käsiteltävä ja onko tarkoituksenmukaisempaa, että laitokset diskonttaavat keinotekoisen kassavirran tosiasiallisena maksukyvyttömyysaikana;

b) sen arvioiminen, riittääkö diskonttokoron kalibrointi ja soveltaminen taloudellisten tappioiden laskemiseen kaikkien vastuiden osalta.”;

106) muutetaan 182 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) laitosten IRB-CCF-estimaateissa on otettava huomioon vastapuolen mahdolliset lisänostot maksukyvyttömyyden ilmenemiseen saakka ja sen jälkeen; ”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”g) laitosten IRB-CCF-estimaatit on laadittava käyttämällä 12 kuukauden pituiseen kiinteään ajanjaksoon perustuvaa menetelmää ;

h) laitosten IRB-CCF-estimaattien on perustuttava viitetietoihin, jotka kuvastavat vastapuolten, luottojärjestelyjen ja pankinhallintokäytäntöjen ominaispiirteitä niiden vastuiden osalta, joihin estimaatteja sovelletaan.”;

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Jos laitokset toteavat maksukyvyttömyyshavainnoissaan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa negatiivisen toteutuneen luottovasta-arvokertoimen, toteutuneen luottovasta-arvokertoimen on oltava kyseisten havaintojen osalta nolla laitosten IRB-CCF-estimaattien kvantifioimiseksi. Laitokset voivat käyttää mallien kehittämisessä negatiivista toteutunutta luottovasta-arvokerrointa koskevia tietoja riskien eriyttämiseksi.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa IRB-CCF-estimaatteihin on sisällyttävä suurempi varovaisuusmarginaali, jos maksukyvyttömyystiheyden ja luottovasta-arvokertoimen suuruuden välillä voidaan kohtuudella olettaa olevan vahva positiivinen korrelaatio.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan g alakohtaa kukin maksukyvyttömyystapaus on liitettävä vastapuolen ja luottojärjestelyn asiaankuuluviin ominaispiirteisiin kiinteänä viitepäivänä, joka on 12 kuukautta ennen maksukyvyttömyyden ilmenemispäivää .”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Sovellettaessa 1 kohdan h alakohtaa IRB-CCF-estimaatit, joita sovelletaan tiettyihin vastuisiin, eivät saa perustua tietoihin, joissa sekoittuvat erilaisten ominaispiirteiden vaikutukset tai riskiominaisuuksiltaan olennaisesti erilaisia vastuita koskevat tiedot. IRB-CCF-estimaattien on perustuttava riittävän homogeenisiin segmentteihin. Sen vuoksi seuraavat käytännöt on sallittava ainoastaan laitoksen suorittaman yksityiskohtaisen tarkastelun ja perustelun pohjalta:

a) pk-yritysten / keskisuurten yritysten taustatietoja sovelletaan vastapuoliin, jotka ovat suuria yrityksiä;

b) tietoja, jotka on saatu sitoumuksista, joissa limiitin saatavilla oleva käyttämätön määrä on pieni, sovelletaan luottojärjestelyihin, joissa limiitin saatavilla oleva käyttämätön määrä on suuri;

c) tietoja, jotka on saatu vastapuolilta, joilla on viitepäivänä maksulaiminlyöntejä tai joita estetään viitepäivänä suorittamasta lisänostoja, sovelletaan vastapuoliin, joihin ei tiedetä liittyvän maksulaiminlyöntejä tai tällaisia rajoituksia;

d) käytetään tietoja, joihin ovat vaikuttaneet vastapuolten lainanottotuotteiden ja muiden luottoihin liittyvien tuotteiden valikoimassa havainnointijakson aikana tapahtuneet muutokset, paitsi jos kyseisiä tietoja on tosiasiallisesti mukautettu poistamalla näiden tuotevalikoiman muutosten vaikutukset.

1 b. Sovellettaessa 1 a kohdan d alakohtaa laitosten on osoitettava toimivaltaisille viranomaisille, että niillä on tarkka käsitys asiakkaiden tuotevalikoiman muutosten vaikutuksesta vastuita koskeviin viitetietoihin ja niihin liittyviin IRB-CCF-estimaatteihin ja että vaikutus on epäolennainen tai sitä on lievennetty tehokkaasti niiden estimointiprosessissa. Tässä yhteydessä seuraavia toimia ei pidetä asianmukaisina:

a) alarajojen tai ylärajojen asettaminen CCF-estimaateille tai vastuuarvoja koskeville havainnoille, lukuun ottamatta tapauksia, joissa toteutunut luottovasta-arvokerroin on nolla, 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

b) sellaisten vastapuolitason estimaattien käyttö, jotka eivät täysin kata asiaankuuluvia tuotteiden muuntamisvaihtoehtoja tai joissa yhdistetään epäasianmukaisesti tuotteita, joilla on hyvin erilaiset ominaisuudet;

c) ainoastaan sellaisten olennaisten havaintojen mukauttaminen, joihin tuotteiden muuntaminen vaikuttaa;

d) sellaisten havaintojen poisjättäminen, joihin tuoteprofiilien muuntaminen vaikuttaa.

1 c. Laitosten on varmistettava, että niiden IRB-CCF-estimaatit ovat tehokkaasti suojassa siitä aiheutuvan epävakauden mahdollisilta vaikutuksilta, että luottojärjestely on lähes kokonaan käytetty viitepäivänä.

1 d. Viitetietoja ei saa rajata luottojärjestelyn jäljellä olevaan pääoman määrään tai käytettävissä olevaan luottojärjestelyn limiittiin. Viitetietoihin on sisällytettävä kertyneet korot, muut erääntyneet maksut ja luottojärjestelyn limiitin ylittävät nostot.”;

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista ja saamisista aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, CF-estimaattien on perustuttava ainakin yhden tietolähteen osalta vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin, ja kyseistä aikarajaa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella estimaatin käyttöönotosta lähtien, kunnes se on vähintään seitsemän vuotta. Jos käytettävissä oleva havainnointijakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset aineistot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä kyseistä pidempää ajanjaksoa.”;

d) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun kyse on vähittäisvastuista, CF-estimaattien on perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes merkityksellistä aineistoa on käytettävissä vähintään viideltä vuodelta.”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”5. EPV antaa 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään menetelmät, joita laitosten on sovellettava IRB-CCF-estimaattien määrittämiseen.”;

107) muutetaan 183 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksia koskevat arviointivaatimukset, kun suojataan valtio- ja keskuspankkivastuita, saamisia aluehallinnolta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta ja yritysvastuita ja käytetään omia LGD-estimaatteja ja kun suojataan vähittäisvastuita”;

b) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) takauksesta on laadittava asiakirja, takaaja ei saa kyetä mitätöimään eikä muuttamaan takausta, takauksen on oltava voimassa, kunnes velvoite on täytetty kokonaan, takauksen määrän ja keston rajoissa, ja takauksen on oltava takaajan osalta oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen sillä lainkäyttöalueella, jolla takaajalla on ulosmittauskelpoista varallisuutta ja jolla tuomio voidaan panna täytäntöön;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”d) takauksen on oltava ehdoton.”;

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa ’ehdottomalla takauksella’ tarkoitetaan takausta, jossa luottosuojasopimukseen ei sisälly ehtoja, joiden täyttämiseen luottoa myöntävä laitos ei voi suoraan vaikuttaa ja jotka voisivat vapauttaa takaajan velvollisuudesta suorittaa maksut kohtuullisessa ajassa vastapuolen maksukyvyttömyyden vuoksi tai alkuperäisen vastapuolen laiminlyödessä maksunsa . Luottosuojasopimuksen lauseke, jonka mukaan luottoa myöntävän laitoksen puutteellinen huolellisuusmenettely tai petos kumoaa takaajan tarjoaman takauksen tai pienentää sen laajuutta, ei estä pitämästä takausta ehdottomana.

Takaukset, joissa takaajan maksuvelvollisuuden edellytyksenä on, että luottoa myöntävä laitos perii ensin maksua vastapuolelta, ja jotka kattavat ainoastaan sellaiset tappiot, jotka ovat jäljellä laitoksen saatua lainajärjestelyprosessin päätökseen, katsotaan ehdottomiksi.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Laitokset voivat hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan käyttämällä joko PD/LGD-mukautuksen mallintamismenetelmää tämän artiklan mukaisesti ja noudattamalla tämän artiklan 4 kohdassa säädettyä vaatimusta tai käyttämällä 236 a artiklan mukaisesti A-IRB-menetelmän mukaista riskiparametrien korvaamismenetelmää ja noudattamalla 4 luvun hyväksyttävyysvaatimuksia. Laitoksilla on oltava selkeät toimintaperiaatteet, joiden mukaisesti arvioidaan takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksia riskiparametreihin. Laitosten toimintaperiaatteiden on oltava yhdenmukaiset laitosten sisäisten riskienhallintakäytäntöjen kanssa ja vastattava tämän artiklan vaatimuksia. Kyseisissä toimintaperiaatteissa on täsmennettävä selkeästi, mitä tässä kohdassa kuvatuista erityismenetelmistä sovelletaan kuhunkin luokitusjärjestelmään, ja laitosten on sovellettava kyseisiä toimintaperiaatteita johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä.”;

d) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen tappion luottojohdannaiset voidaan hyväksyä takauksen luonteiseksi luottosuojaksi. Toisen tappion luottojohdannaisia ja kaikkia muita n:nnen tappion luottojohdannaisia ei kuitenkaan ole katsottava hyväksyttäväksi takauksen luonteiseksi luottosuojaksi.”;

e) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos laitokset hyväksyvät takauksen luonteisen luottosuojan PD/LGD-mukautuksen mallintamismenetelmällä, kohde-etuuteen liittyvän vastuun suojattuun osaan ei saa soveltaa riskipainoa, joka on pienempi kuin luottosuojan tarjoajaan liittyvä riskipainolattia. Luottosuojan tarjoajaan liittyvä riskipainolattia on tätä varten laskettava käyttämällä samaa PD-arvoa, LGD-arvoa ja riskipainofunktiota, joita sovelletaan 236 a artiklassa tarkoitettuun, luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen.”;

f) kumotaan 6 kohta;

108) kumotaan kolmannen osan II osaston 3 luvun 6 jakson 4 alajakso;

109) lisätään 192 artiklaan alakohta seuraavasti:

”5) ’A-IRB-menetelmän mukaisella riskiparametrien korvaamismenetelmällä’ 236 a artiklan mukaista kohde-etuuteen liittyvän vastuun PD- ja LGD-riskiparametrien korvaamista vastaavilla PD- ja LGD-parametreilla, joita sovellettaisiin IRB-menetelmän mukaisesti käyttämällä omia LGD-estimaatteja luottosuojan tarjoajaan liittyvän vertailukelpoisen välittömän vastuun osalta.”;

110) lisätään 193 artiklaan kohta seuraavasti:

”7. Vakuudet, jotka täyttävät kaikki tässä luvussa säädetyt hyväksyttävyysvaatimukset, voidaan hyväksyä myös, kun on kyse käyttämättömiin luottojärjestelyihin liittyvistä vastuista, jos luottojärjestelyn käytön ehtona on, että vakuus ostetaan tai vastaanotetaan etukäteen tai samanaikaisesti ja laitoksella on oikeus vakuuteen vasta kun luottojärjestelyä aletaan käyttää, jolloin laitoksella ei ole oikeutta vakuuteen siinä vaiheessa, kun luottojärjestelyä ei ole alettu käyttää .”;

111) kumotaan 194 artiklan 10 kohta;

112) muutetaan 197 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan b–e alakohta seuraavasti:

”b) valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos tai vientitakuulaitos on antanut luottoluokituksen, ja

i) ulkoinen luottoluokituslaitos tai vientitakuulaitos on laitoksen valitsema 2 lukua sovellettaessa; ja

ii) EPV on 2 luvun nojalla valtio- ja keskuspankkivastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut luottoluokituksen vastaavan luottoluokkaa 1, 2, 3 tai 4;

c) laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, ja

i) ulkoinen luottoluokituslaitos on laitoksen valitsema 2 lukua sovellettaessa; ja

ii) EPV on 2 luvun nojalla laitoksiin liittyvien vastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut luottoluokituksen vastaavan luottoluokkaa 1, 2 tai 3;

d) muiden yhteisöjen liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, ja

i) ulkoinen luottoluokituslaitos on laitoksen valitsema 2 lukua sovellettaessa; ja

ii) EPV on 2 luvun nojalla yritysvastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut luottoluokituksen vastaavan luottoluokkaa 1, 2 tai 3;

e) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut lyhytaikaisen luottoluokituksen, ja

i) ulkoinen luottoluokituslaiton on laitoksen nimeämä 2 lukua sovellettaessa; ja

ii) EPV on 2 luvun nojalla lyhytaikaisten vastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut luottoluokituksen vastaavan luottoluokkaa 1, 2 tai 3;";

ii) korvataan g alakohta seuraavasti:

"g) sijoituskulta;**";**

b) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

" Jos CIU:n, jäljempänä 'alkuperäinen CIU', tai jonkin sen kohde-etuutena olevan CIU:n sijoitustoimintaa ei ole rajattu yksinomaan rahoitusvälineisiin, joita pidetään hyväksyttävinä tämän artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti, sovellettaessa tämän artiklan 5 kohtaa sovelletaan seuraavaa:

a) silloin kun laitokset soveltavat CIU:hun liittyviin välittömiin vastuisiin 132 a artiklan 1 kohdassa tai 152 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua läpikatsomisperiaatetta, ne voivat käyttää kyseisen CIU:n osuuksia tai osakkeita vakuutena kyseisen CIU:n hallussa olevien tämän artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksyttävinä pidettävien rahoitusvälineiden arvon enimmäismäärään saakka;

b) silloin kun laitokset soveltavat CIU:hun liittyviin välittömiin vastuisiin 132 a artiklan 2 kohdassa tai 152 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua sijoitusvaltuutukseen perustuvaa menetelmää, ne voivat käyttää kyseisen CIU:n osuuksia tai osakkeita vakuutena kyseisen CIU:n hallussa olevien tämän artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksyttävinä pidettävien rahoitusvälineiden arvon enimmäismäärään saakka sillä oletuksella, että kyseinen CIU tai jokin sen kohde-etuutena olevista CIU:ista on sijoittanut valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän hyväksymättömiin rahoitusvälineisiin.”;

113) korvataan 198 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos CIU:n tai jonkin sen kohde-etuutena olevan CIU:n sijoitustoimintaa ei ole rajattu yksinomaan rahoitusvälineisiin, joita pidetään hyväksyttävinä 197 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti, ja tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin, sovelletaan seuraavaa:

a) silloin kun laitokset soveltavat CIU:hun liittyviin välittömiin vastuisiin 132 a artiklan 1 kohdassa tai 152 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua läpikatsomisperiaatetta, ne voivat käyttää kyseisen CIU:n osuuksia tai osakkeita vakuutena kyseisen CIU:n hallussa olevien 197 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksyttävinä pidettävien rahoitusvälineiden ja tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien arvon enimmäismäärään saakka;

b) silloin kun laitokset soveltavat CIU:hun liittyviin välittömiin vastuisiin 132 a artiklan 2 kohdassa tai 152 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua sijoitusvaltuutukseen perustuvaa menetelmää, ne voivat käyttää kyseisen CIU:n osuuksia tai osakkeita vakuutena kyseisen CIU:n hallussa olevien 197 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksyttävinä pidettävien rahoitusvälineiden ja tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien arvon enimmäismäärään saakka sillä oletuksella, että kyseinen CIU tai jokin sen kohde-etuutena olevista CIU:ista on sijoittanut valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän hyväksymättömiin rahoitusvälineisiin.

Jos hyväksymättömien rahoitusvälineiden arvo voi olla negatiivinen omistuksesta johtuvien velkojen tai ehdollisten velkojen vuoksi, laitosten on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

a) laitosten on laskettava hyväksymättömien rahoitusvälineiden kokonaisarvo;

b) jos a alakohdan mukaisesti saatu määrä on negatiivinen, laitosten on vähennettävä kyseisen määrän absoluuttinen arvo hyväksyttävien rahoitusvälineiden kokonaisarvosta.”;

114) muutetaan 199 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jollei 124 artiklan 9 kohdasta muuta johdu, laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä vakuutena asuinkiinteistöä, joka on tai tulee olemaan kiinteistön omistajan tai henkilökohtaisten sijoitusyhtiöiden tapauksessa edunsaajaomistajan käytössä tai vuokralle antama, ja liikekiinteistöä, mukaan lukien toimisto- ja muut liiketilat, jos molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta;

b) lainansaajan riski ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan lainansaajan kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla, ja näin ollen luoton takaisinmaksu ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta rahavirrasta.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa laitokset voivat jättää soveltamisalan ulkopuolelle tilanteet, joissa puhtaasti makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että lainansaajan kykyyn selvitä velvoitteistaan.”;

b) korvataan 3 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä ei ylitä 0,3:a prosenttia;

b) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä ei ylitä 0,5:tä prosenttia.”;

c) korvataan 4 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä ei ylitä 0,3:a prosenttia.

b) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä ei ylitä 0,5:tä prosenttia.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Laitokset voivat myös soveltaa tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia tapauksissa, joissa kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, joka soveltaa vähintään 107 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetussa komission päätöksessä vahvistettuja unionissa sovellettavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä vastaavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, julkaisee vastaavat tappiot vastuille, jotka on suojattu kyseisen kolmannen maan alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä tai liikekiinteistöllä.”;

e) lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos tämän asetuksen 429 a artiklan 2 kohdassa määritelty julkinen kehitysluottolaitos myöntää tämän asetuksen 429 a artiklan 3 kohdassa määritellyn edistämislainan toiselle laitokselle taikka rahoituslaitokselle, jolla on lupa harjoittaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja toimia ja joka täyttää tämän asetuksen 119 artiklan 5 kohdassa asetetut edellytykset, ja jos kyseinen toinen laitos tai rahoituslaitos välittää kyseisen edistämislainan suoraan tai välillisesti lopulliselle velalliselle ja luovuttaa edistämislainasta saadun määrän vakuutena julkiselle kehitysluottolaitokselle, julkinen kehitysluottolaitos voi käyttää luovutettua saamista hyväksyttynä vakuutena luovutetun saamisen alkuperäisestä maturiteetista riippumatta.”;

f) korvataan 6 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) laitoksen on osoitettava, että vähintään 90 prosentissa kyseisentyyppisen vakuuden realisointitapauksista vakuuden realisoinnista saatava tuotto ei ole alle 70:tä prosenttia vakuuden arvosta; jos markkinahintoihin liittyy olennainen volatiliteetti, laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että se on noudattanut riittävää varovaisuutta määrittäessään vakuuden arvon.”;

115) muutetaan 201 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) kansainvälisiä organisaatioita, joihin sovelletaan 118 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”f a) säänneltyjä finanssialan yhteisöjä;”;

iii) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) jos luottosuojaa ei anneta arvopaperistetulle vastuulle, muita yrityksiä, joilla on valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, mukaan lukien velallisen emoyritykset, tytäryritykset tai sidoksissa olevat yhteisöt, kun kyseisiin emoyrityksiin, tytäryrityksiin tai sidoksissa oleviin yhteisöihin liittyvällä välittömällä vastuulla on pienempi riskipaino kuin velalliseen liittyvällä vastuulla;”;

iv) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa tämän artiklan ensimmäisen alakohdan f a alakohtaa ’säännellyllä finanssialan yhteisöllä’ tarkoitetaan finanssialan yhteisöä, joka täyttää 142 artiklan 1 kohdan 4 alakohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa lueteltujen luottosuojan tarjoajien lisäksi yritykset, joille laitos on antanut sisäisen luottoluokituksen 3 luvun 6 jakson mukaisesti, ovat hyväksyttäviä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajia, jos laitos käyttää IRB-menetelmää kyseisiin yrityksiin liittyviin vastuisiin .”;

116) kumotaan 202 artikla;

117) lisätään 204 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Ensimmäisen tappion luottojohdannaiset ja kaikki muut n:nnen tappion luottojohdannaiset eivät ole tämän luvun mukaisia hyväksyttäviä takauksen luonteisen luottosuojan tyyppejä.”;

118) korvataan 207 artiklan 4 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) niiden on laskettava vakuuden markkina-arvo ja tehtävä tarvittaessa uudelleenarvostus vähintään kuuden kuukauden välein tai aina, kun niillä on syytä epäillä, että vakuuden markkina-arvo on vähentynyt merkittävästi; ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien näkökohtien perusteella on arvioitava, onko vakuuden markkina-arvo vähentynyt merkittävästi;”;

119) muutetaan 208 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti :

”b) kiinteistön arvo on arvioitava uudelleen, jos laitosten käytettävissä olevista tiedoista ilmenee, että kiinteistön arvo on saattanut alentua olennaisesti suhteessa yleisiin markkinahintoihin; kyseisen uudelleenarvioinnin on tapahduttava sellaisen arvioijan toimesta, jolla on arvon arvioimisen edellyttämä ammattitaito ja kokemus ja joka on riippumaton suhteessa luottopäätösprosessiin; ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä näkökohtia, mukaan lukien niitä, jotka koskevat rajoituksia, joita asiaankuuluvat unionin ja jäsenvaltioiden sääntelytavoitteet ja säädökset asettavat sekä joita tapauksen mukaan kansainvälisesti toimivien laitosten osalta kolmansien maiden oikeudelliset ja sääntelytavoitteet asettavat, pidetään osoituksena siitä, että kiinteistön arvo on saattanut laskea olennaisesti suhteessa yleisiin markkinahintoihin; niiden lainojen tapauksessa, jotka ylittävät 3 miljoonaa euroa tai 5 prosenttia laitoksen omista varoista, arvioijan on arvioitava uudelleen kiinteistön arvo vähintään joka kolmas vuosi.”;

ii) kumotaan toinen alakohta;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Laitokset voivat seurata kiinteän omaisuuden arvoa ja yksilöidä uudelleenarvostuksen tarpeessa olevan kiinteän omaisuuden 3 kohdan mukaisesti kehittyneillä tilastollisilla tai muilla matemaattisilla menetelmillä, jäljempänä ’mallit’, edellyttäen, että kyseiset menetelmät kehitetään luottopäätösprosessista riippumatta ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitokset vahvistavat toimintaperiaatteissaan ja menettelyissään kriteerit, joiden mukaisesti malleja käytetään vakuuksien arvojen seurantaan ja uudelleenarvostamisen tarpeessa olevien kiinteistöjen määrittämiseen; kyseisissä toimintaperiaatteissa ja menettelyissä on otettava huomioon tällaisilla malleilla todistetusti saadut tulokset, huomioon otettavat kiinteistökohtaiset muuttujat, saatavilla olevien vähimmäistietojen ja tarkkojen tietojen käyttö sekä malleihin liittyvä epävarmuus;

b) laitokset varmistavat, että käytettävät mallit

i) ovat kiinteistö- ja sijaintikohtaisia riittävällä tarkkuustasolla;

ii) ovat valideja ja tarkkoja, ja niiden ennustekykyä testataan yksityiskohtaisesti ja säännöllisesti toteutuneiden transaktiohintojen suhteen;

iii) perustuvat riittävän suureen ja edustavaan otokseen, joka pohjautuu havaittuihin transaktiohintoihin;

iv) perustuvat ajantasaisiin ja laadukkaisiin tietoihin;

c) laitokset ovat viime kädessä vastuussa mallien asianmukaisuudesta ja suorituskyvystä;

d) laitokset varmistavat, että mallien dokumentointi on ajan tasalla;

e) laitoksilla on käytössään asianmukaiset tietotekniset prosessit, järjestelmät ja valmiudet sekä riittävästi tarkkaa dataa malleihin perustuvaa kiinteistövakuuksien arvon seurantaa ja uudelleenarvostamisen tarpeessa olevan omaisuuden yksilöimistä varten;

f) mallien estimaatit validoidaan riippumattomasti ja validointiprosessi on yleisesti ottaen 185 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukainen, soveltuvin osin.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Luottosuojaksi valitun kiinteän omaisuuden on oltava asianmukaisesti vakuutettu vahinkojen varalta, ja laitoksilla on oltava menettelyt vakuutuksen asianmukaisuuden valvomiseksi.

Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään, ja rajoittamatta 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista laitosten, jotka soveltavat tämän osaston 3 luvussa tarkoitettua IRB-menetelmää omia LGD-estimaattejaan käyttämällä, ei tarvitse soveltaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan säännöksiä niiden kiinteistövakuudellisten vastuiden osalta, jotka on myönnetty ennen 1 päivää tammikuuta 2025.”;

120) muutetaan 210 artikla seuraavasti:

a) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) laitosten on vakuuden arvon arvioimisessa ja uudelleenarvostuksessa otettava täysimääräisesti huomioon vakuuden arvon heikentyminen tai vakuuden vanhentuminen ja kiinnitettävä erityistä huomiota ajan kulumisen vaikutuksiin niiden vakuuksien osalta, joiden arvo on selvästi aikasidonnainen; reaalivakuuden osalta vakuuden vanhentumiseen on sisällyttävä myös ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä arvostusnäkökohtia, jotka koskevat kieltoja tai rajoituksia, joita asiaankuuluvat unionin ja jäsenvaltioiden sääntelytavoitteet ja säädökset asettavat sekä joita tapauksen mukaan kansainvälisesti toimivien laitosten osalta kolmansien maiden oikeudelliset ja sääntelytavoitteet asettavat;”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”Jos yleiset vakuussopimukset tai muut vaihtelevamääräisen lisävakuuden muodot antavat luottoa myöntävälle laitokselle rekisteröidyn vaateen yrityksen varoihin ja jos kyseinen vaade koskee sekä sellaisia omaisuuseriä, joita ei voida hyväksyä IRB-menetelmän mukaisesti vakuuksiksi, että sellaisia omaisuuseriä, jotka voidaan hyväksyä IRB-menetelmän mukaisesti vakuuksiksi, laitos voi hyväksyä jälkimmäiset omaisuuserät hyväksyttäväksi vastikkeelliseksi luottosuojaksi. Siinä tapauksessa hyväksymisen ehtona on, että kyseiset omaisuuserät täyttävät tässä luvussa vahvistetut IRB-menetelmän mukaiset vakuuksien hyväksyttävyysvaatimukset.”;

121) korvataan 213 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jollei 214 artiklan 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, takauksen tai luottojohdannaisen muodossa hankittua luottosuojaa voidaan pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) luottosuoja on välitön;

b) luottosuojan laajuus on selvästi määritelty ja kiistaton;

c) luottosuojasopimus ei sisällä ehtoja, joiden täyttämiseen luottoa myöntävä laitos ei voi suoraan vaikuttaa ja jotka

i) antaisivat luottosuojan tarjoajalle yksipuolisen oikeuden luottosuojan peruuttamiseen tai muuttamiseen;

ii) nostaisivat luottosuojan todellisia kustannuksia, jos suojattavan vastuun luottoluokka heikkenee;

iii) voisivat vapauttaa luottosuojan tarjoajan velvollisuudesta suorittaa maksut kohtuullisessa ajassa alkuperäisen vastapuolen laiminlyödessä erääntyneitä maksuja tai leasing-sopimuksen voimassaolon päätyttyä vakuudellisen jäännösarvon hyväksymiseksi 134 artiklan 7 kohdan ja 166 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

iv) voisivat antaa luottosuojan tarjoajalle oikeuden lyhentää luottosuojan maturiteettia;

d) luottosuojasopimus on oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa luottosuojasopimuksen lauseke, jonka mukaan luottoa myöntävän laitoksen puutteellinen huolellisuusmenettely tai petos kumoaa takaajan tarjoaman luottosuojan tai pienentää sen laajuutta, ei estä pitämästä luottosuojaa hyväksyttävänä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa luottosuojan tarjoaja voi maksaa kaikki vaateesta johtuvat maksut yhtenä kertasuorituksena tai ottaa vastuulleen luottosuojasopimuksen kattamat vastapuolen tulevat maksuvelvoitteet.”;

122) muutetaan 215 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) vastapuolen maksukyvyttömyys- tai maksulaiminlyöntitilanteessa luoton myöntäneellä laitoksella on oltava oikeus vaatia takaajaa suorittamaan kohtuullisessa ajassa kaikki saamiseen liittyvät erääntyneet maksut, jotka kuuluvat suojan piiriin.”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Takaajan maksuvelvollisuuden edellytyksenä ei saa olla se, että luoton myöntäneen laitoksen pitää periä maksua ensin vastapuolelta.

Kun kyseessä on asuntoluottoihin liittyvä takauksen luonteinen luottosuoja, 213 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan vaatimusten osalta voidaan vaatia ainoastaan, että ne täytetään 24 kuukauden kuluessa.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun kyse on osana keskinäisiä takausjärjestelmiä myönnetyistä takauksista tai takauksista, jotka 214 artiklan 2 kohdassa luetellut yhteisöt ovat antaneet tai joille ne ovat antaneet vastatakauksen, tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 213 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan mukaisten vaatimusten on katsottava täyttyneen, jos toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) alkuperäisen vastapuolen maksukyvyttömyyden vuoksi tai tilanteessa, jossa tämä laiminlyö maksunsa, luottoa myöntävällä laitoksella on oikeus saada takaajalta kohtuullisessa ajassa alustava maksu, joka täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

i) alustavan maksun on perustuttava realistiseen arvioon luottoa myöntävälle laitokselle todennäköisesti aiheutuvan tappion määrästä, mukaan lukien tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen velvoitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä;

ii) alustavan maksun on oltava suhteessa takauksen kattavuuteen;

b) luottoa myöntävä laitos voi osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että takaus tarjoaa riittävän hyvän suojan tappioiden varalta, mukaan luettuina tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen velvoitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä, mikä oikeuttaa tällaisen kohtelun; kyseinen oikeutus on dokumentoitava asianmukaisesti, ja siihen on sovellettava erityisiä sisäisiä hyväksyntä- ja tarkastusmenettelyjä.”;

123) lisätään 216 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, luottojohdannaisen kattaman yritysvastuun osalta kyseisen kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun luottotapahtuman täsmentämistä johdannaissopimuksessa ei vaadita, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) 100 prosentin ääniosuus on tarpeen kohde-etuutena olevan yritysvastuun maturiteetin, pääoman, kuponkikoron, valuutan tai etuoikeusaseman muuttamiseksi;

b) laillisella kotipaikalla, jossa yritysvastuuta säännellään, on vakiintunut konkurssilaki, joka mahdollistaa yrityksen toimintojen uudelleenjärjestelyn ja rakenneuudistuksen sekä velkojien saatavien asianmukaisen maksamisen.

Jos tämän kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, luottosuoja voidaan kuitenkin hyväksyä edellyttäen, että arvoa alennetaan 233 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”;

124) kumotaan 217 artikla;

125) korvataan 219 artikla seuraavasti:

”219 artikla
Tase-erien nettoutus

Luottoa myöntävään laitokseen tehtyjä talletuksia ja sille myönnettyjä lainoja, joihin sovelletaan tase-erien nettoutusta, on kyseisen laitoksen toimesta käsiteltävä käteisvakuuksina laskettaessa kyseisten luottoa myöntävän laitoksen talletusten ja lainojen vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksia.”;

126) muutetaan 220 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Valvojan määrittämän vakioarvon leikkauksen soveltaminen päänettoutussopimuksiin”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun laitokset laskevat ”täysin mukautettua vastuuarvoa” (E*) vastuille, joihin sovelletaan hyväksyttävien päänettoutussopimusten alaisia arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia, laitosten on laskettava tehtävät volatiliteettikorjaukset soveltamalla valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta, kuten rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän tapauksessa 223–227 artiklassa säädetään.”;

c) korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) sovellettava volatiliteettikorjauksen arvoa tai tapauksen mukaan tiettyyn arvopaperiryhmään tai tietyntyyppisiin hyödykkeisiin soveltuvaa volatiliteettikorjauksen absoluuttista arvoa kyseisen arvopaperiryhmän arvopapereiden positiivisen tai negatiivisen nettoposition absoluuttiseen arvoon tai kyseisen hyödyketyypin hyödykkeisiin;”;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten on laskettava E* seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E^* = \max\left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0{,}4 \cdot E_{\text{net}} + 0{,}6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k \left|E_k^{\text{fx}}\right| \cdot H_k^{\text{fx}}\right)$$

jossa

i = indeksi, joka kuvaa kaikkia sopimuksen mukaisia erillisiä arvopapereita, hyödykkeitä tai käteispositioita, jotka joko annetaan lainaksi tai myydään samalla kun sovitaan takaisinostosta tai jotka laitos asettaa vakuudeksi vastapuolelle;

j = indeksi, joka kuvaa kaikkia sopimuksen mukaisia erillisiä arvopapereita, hyödykkeitä tai käteispositioita, jotka joko otetaan lainaksi, ostetaan samalla kun sovitaan takaisinmyynnistä tai jotka ovat laitoksen hallussa;

k = indeksi, joka kuvaa kaikkia erillisiä valuuttoja, joiden määräisinä sopimuksen mukaiset arvopaperit, hyödykkeet tai käteispositiot ovat;

E_i = tietyn sellaisen arvopaperihyödykkeen tai käteisposition i vastuuarvo, joka joko annetaan lainaksi, myydään samalla kun sovitaan takaisinostosta tai asetetaan vastapuolelle vakuudeksi sellaisen sopimuksen nojalla, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa, kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tapauksen mukaan 2 tai 3 luvun mukaisesti;

C_j = tietyn sellaisen arvopaperin, hyödykkeen tai käteisposition j arvo, joka joko otetaan lainaksi, ostetaan samalla kun sovitaan takaisinmyynnistä tai joka on laitoksen hallussa sopimuksen mukaisesti;

E_k^{fx} = tietyn valuutan k (lukuun ottamatta sopimuksen selvitysvaluuttaa) 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu (positiivinen tai negatiivinen) nettopositio;

H_k^{fx} = valuutan k volatiliteettikorjaus;

E_{net} = sopimuksen nettoriski, joka lasketaan seuraavasti:

$$E_{\text{net}} = \left| \sum_{l=1}^{N} |E_l^{\text{sec}}| \cdot H_l^{\text{sec}} \right|$$

jossa

l = indeksi, joka kuvaa sopimuksen mukaisten samojen arvopaperien kaikkia erillisiä ryhmiä ja kaikkia samojen hyödykkeiden eri tyyppejä;

E_l^{sec} = sopimuksen mukainen tietyn arvopaperiryhmän l tai tietyn hyödyketyypin l nettopositio (positiivinen tai negatiivinen) 2 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettuna;

H_l^{sec} = tietylle arvopaperiryhmälle l tai tietylle hyödyketyypille l soveltuva volatiliteettikorjaus 2 kohdan c alakohdan mukaisesti laskettuna; muuttujan H_l^{sec} etumerkki määritetään seuraavasti:

a) etumerkki on positiivinen, jos arvopaperiryhmä l annetaan lainaksi, myydään samalla kun sovitaan takaisinostosta tai toteutetaan samankaltaisella liiketoimella kuin arvopaperien lainaksi antaminen tai takaisinostosopimus;

b) etumerkki on negatiivinen, jos arvopaperiryhmä l otetaan lainaksi, ostetaan samalla kun sovitaan takaisinmyynnistä tai toteutetaan samankaltaisella liiketoimella kuin arvopaperien lainaksi ottaminen tai takaisinmyyntisopimus;

N = sopimuksen mukaisten samojen arvopaperien erillisten ryhmien ja samojen hyödykkeiden eri tyyppien kokonaismäärä; tässä laskelmassa ei oteta huomioon niitä ryhmiä ja tyyppejä E_l^{sec}, joiden osalta $|E_l^{\text{sec}}|$ on vähemmän kuin $\frac{1}{10} \max_l(|E_l^{\text{sec}}|)$;

E_{gross} = sopimuksen bruttovastuumäärä, joka lasketaan seuraavasti:

$E_{\text{gross}} = \sum_{l=1}^{N} |E_l^{\text{sec}}| \cdot |H_l^{\text{sec}}|$.”;

127) muutetaan 221 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja odotettujen tappioiden yhteismäärää arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa tai muissa pääomamarkkinalähtöisissä liiketoimissa kuin johdannaistransaktioissa, jotka kuuluvat 6 luvun 7 jaksossa vahvistetut vaatimukset täyttävän hyväksytyn päänettoutussopimuksen soveltamisalaan, laitos voi laskea sopimuksen täysin mukautetun vastuuarvon (E*) käyttämällä sisäisten mallien menetelmää edellyttäen, että laitos täyttää 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Laitos voi käyttää sisäisten mallien menetelmää, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos käyttää tätä menetelmää ainoastaan vastuisiin, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan 3 luvussa säädetyn IRB-menetelmän mukaisesti;

b) laitoksen toimivaltainen viranomainen myöntää laitokselle luvan käyttää kyseistä menetelmää.

3. Laitoksen, joka soveltaa sisäisten mallien menetelmää, on sovellettava sitä kaikkiin vastapuoliin ja arvopapereihin, lukuun ottamatta merkitykseltään vähäisiä salkkuja, joihin se voi soveltaa 220 artiklassa säädettyä valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta.”;

b) kumotaan 8 kohta;

128) korvataan 222 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten on annettava vastuuarvojen niille osille, joilla on hyväksytty markkina-arvoon arvostettu vakuus, riskipaino, jota ne soveltaisivat 2 luvun mukaisesti, jos luottoa myöntävällä laitoksella olisi vakuusinstrumenttiin kohdistuva välitön vastuu. Tässä tarkoituksessa liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia erän arvosta 111 artiklan 2 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta.”;

129) muutetaan 223 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun E:n laskemiseksi on sovellettava seuraavaa:

a) kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia erän arvosta 111 artiklan 2 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;

b) laitosten on laskettava muiden taseen ulkopuolisten erien kuin IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävien johdannaisten vastuuarvot käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdassa säädetyn SA-CCF-kertoimen tai IRB-CCF-estimaatin sijasta.”;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Laitosten on laskettava volatiliteettikorjaukset soveltamalla 224–227 artiklassa tarkoitettua valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta.”;

130) korvataan 224 artiklan 1 kohdan taulukot 1–4 seuraavasti:

”Taulukko 1

Luotto-luokka, johon vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luotto-luokitus kuuluu	Jäljellä oleva maturiteetti (m), ilmaistuna vuosina	197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			197 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			Arvopaperistamispositioihin tehtävät volatiliteettikorjaukset, jotka täyttävät 197 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetyt vaatimukset		
		20 päivän realisointi-aika (%)	10 päivän realisointi-aika (%)	5 päivän realisointi-aika (%)	20 päivän realisointi-aika (%)	10 päivän realisointi-aika (%)	5 päivän realisointi-aika (%)	20 päivän realisointi-aika (%)	10 päivän realisointi-aika (%)	5 päivän realisointi-aika (%)
1	m ≤ 1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	1 < m ≤ 3	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	3 < m ≤ 5	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	5 < m ≤ 10	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	m > 10	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2–3	m ≤ 1	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	1 < m ≤ 3	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	3 < m ≤ 5	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	5 < m ≤ 10	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971
	m > 10	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971
4	kaikki	21,213	15	10,607	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta

Taulukko 2

Luotto-luokka, johon lyhyt-aikaisen vieraan pääoman ehtoisen arvo-paperin luotto-luokitus kuuluu	Jäljellä oleva maturiteetti (m), ilmaistuna vuosina	197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			197 osan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			Lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin arvopaperistamispositioihin tehtävät volatiliteettikorjaukset, jotka täyttävät 197 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetyt vaatimukset		
		20 päivän realisointi-aika (%)	10 päivän realisointi-aika (%)	5 päivän realisointi-aika (%)	20 päivän realisointi-aika (%)	10 päivän realisointi-aika (%)	5 päivän realisointi-aika (%)	20 päivän realisointi-aika (%)	10 päivän realisointi-aika (%)	5 päivän realisointi-aika (%)
1		0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2–3		1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Taulukko 3

Muuntyyppiset vakuudet ja vastuut

	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
Pääindeksiin sisältyvät osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	28,284	20	14,142
Muut virallisesti hyväksytyssä pörssissä kaupankäynnin kohteena olevat osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	42,426	30	21,213
Käteinen raha	0	0	0
Sijoituskulta	28,284	20	14,142

Taulukko 4

Valuuttaeroista johtuvat volatiliteettikorjaukset (H_{fx})

20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
11,314	8	5,657

”;

131) kumotaan 225 artikla;

132) korvataan 226 artikla seuraavasti:

”*226 artikla*

Volatiliteettikorjausten korottaminen rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

Laitoksen on sovellettava 224 artiklassa säädettyjä volatiliteettikorjauksia, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin. Jos arvostus tehdään harvemmin kuin kerran päivässä, laitosten on sovellettava suurempia volatiliteettikorjauksia. Laitosten on laskettava ne korottamalla päivittäin arvostettuja volatiliteettikorjauksia seuraavan, ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

jossa

H = sovellettava volatiliteettikorjaus;

H_M = volatiliteettikorjaus, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin;

N_R = arvonmääritysten välinen aika pankkipäivinä;

T_M = kyseisen liiketoimityypin realisointiaika.”;

133) korvataan 227 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitokset, jotka käyttävät 224 artiklassa tarkoitettua valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta, voivat soveltaa takaisinostotransaktioihin sekä arvopapereiden lainaksi antamiseen tai ottamiseen 0 prosentin volatiliteettikorjausta 224 ja 226 artiklan mukaisesti laskettujen volatiliteettikorjausten sijasta edellyttäen, että tämän artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Laitokset, jotka käyttävät 221 artiklassa säädettyä sisäisten mallien menetelmää, eivät saa soveltaa tässä artiklassa säädettyä käsittelyä.”;

134) korvataan 228 artikla seuraavasti:

”228 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen standardimenetelmän mukaisia vastuita koskevan rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti

Standardimenetelmää sovellettaessa laitosten on käytettävä 223 artiklan 5 kohdan mukaisesti laskettua E*-arvoa vastuuarvona 113 artiklassa säädettyihin tarkoituksiin. Kun kyseessä ovat liitteessä I luetellut taseen ulkopuoliset erät, laitosten on käytettävä E*-arvoa arvona, johon sovelletaan 111 artiklan 2 kohdassa eriteltyjä prosenttimääriä, jotta vastuuarvo saadaan laskettua.”;

135) muutetaan 229 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”*Muita hyväksyttäviä vakuuksia kuin rahoitusvakuuksia koskevat arvostusperiaatteet*”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kiinteän omaisuuden arvonmäärityksen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) riippumaton arvioija, jolla on tarvittava pätevyys, kyky ja kokemus arvonmäärityksen suorittamiseen, määrittää arvon laitoksen kiinnelaina-, lainankäsittely- ja lainapäätösprosessista riippumatta;

b) arvo arvioidaan varovaisesti konservatiivisilla arvostuskriteereillä, jotka täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:

   i) arvoon ei sisälly hintojen nousua koskevia odotuksia;

   ii) arvoa mukautetaan siten, että otetaan huomioon, että tämänhetkinen markkina-arvo voi olla merkittävästi korkeampi kuin se arvo, joka olisi kestävä koko laina-aikana;

c) arvo dokumentoidaan avoimella ja selkeällä tavalla;

d) arvo ei ole suurempi kuin kiinteän omaisuuden markkina-arvo, jos se voidaan määrittää;

e) kun kiinteistön arvoa arvioidaan uudelleen, kiinteistön arvo ei ylitä keskimääräistä arvoa, joka on mitattu kyseiselle kiinteistölle tai vertailukelpoiselle asuinkiinteistölle kuuden edellisen vuoden ajalta tai vertailukelpoiselle liikekiinteistölle kahdeksan edellisen vuoden ajalta, tai sen arvoa alullepanohetkellä sen mukaan, kumpi on suurempi.

Keskimääräisen arvon laskemiseksi laitosten on käytettävä samanpituisin väliajoin havaittujen kiinteistön arvojen keskiarvoa, ja viitejaksoon on sisällyttävä vähintään kolme tietopistettä.

Keskimääräisen arvon laskemiseksi laitokset voivat käyttää 208 artiklan 3 kohdan mukaisen kiinteistöjen arvojen seurannan tuloksia. Kiinteistön arvo voi ylittää kyseisen keskimääräisen arvon tai tapauksen mukaan arvon alullepanohetkellä, jos kiinteistöön on tehty muutoksia, jotka yksiselitteisesti lisäävät sen arvoa, kuten rakennuksen tai asunnon energiatehokkuutta lisäävät parannukset tai rakennuksen tai asunnon fyysisten riskien kestokykyä, suojaamista niiltä ja mukautumista niihin koskevat parannukset. Kiinteistön arvoa ei saa uudelleenarvostaa ylöspäin, jos laitoksilla ei ole riittävästi tietoja keskimääräisen arvon laskemiseksi, paitsi jos arvonnousu perustuu muutoksiin, jotka yksiselitteisesti lisäävät kiinteistön arvoa.

Kiinteän omaisuuden arvostuksessa on otettava huomioon kaikki kiinteistöön kohdistuvat etuoikeutetut vaateet, paitsi jos etuoikeutettu vaade otetaan huomioon bruttovastuumäärän laskennassa 124 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla tai kiinteistön arvon 55 prosentin osuuden vähentämisessä 125 artiklan 1 kohdan tai 126 artiklan 1 kohdan nojalla, ja siinä on tarvittaessa otettava huomioon 208 artiklan 3 kohdan nojalla edellytetyn seurannan tulokset.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden perusteiden ja tekijöiden määrittämiseksi, jotka on otettava huomioon arvioitaessa 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun ”vertailukelpoisen kiinteistön” käsitettä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [36 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

136) korvataan 230 artikla seuraavasti:

”*230 artikla*

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen vastuulle, jolla on IRB-menetelmän mukainen hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja

1. IRB-menetelmää sovellettaessa laitosten on 220 artiklan soveltamisalaan kuuluvia vastuita lukuun ottamatta käytettävä efektiivistä LGD-arvoa (LGD*-arvoa) LGD-arvona 3 luvussa säädettyihin tarkoituksiin, kun hyväksytään tämän luvun mukaisesti huomioon otettava vastikkeellinen luottosuoja. Laitosten on laskettava LGD*-arvo seuraavasti:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

jossa

E = vastuuarvo ennen kuin on otettu huomioon vastikkeellisen luottosuojan vaikutus; vastuulle, jonka vakuutena on tämän luvun mukaisesti hyväksyttävä rahoitusvakuus, kyseinen määrä on laskettava 223 artiklan 3 kohdan mukaisesti; lainaksi annettujen tai vakuudeksi asetettujen arvopapereiden osalta kyseisen määrän on oltava yhtä suuri kuin lainaksi annetut käteisvarat tai lainaksi annetut tai vakuudeksi asetetut arvopaperit; Lainaksi annettujen tai vakuudeksi asetettujen arvopapereiden vastuuarvoa korotetaan soveltamalla volatiliteettikorjausta (H_E) 223–227 artiklan mukaisesti;

E_S = vastikkeellisen luottosuojan käypä arvo, joka on saatu 2 ja 3 kohdan mukaisesti soveltamalla volatiliteettikorjausta, jota voidaan soveltaa kyseiseen vastikkeellisen luottosuojan tyyppiin (H_C), ja soveltamalla volatiliteettikorjausta vastuun ja vastikkeellisen luottosuojan väliseen valuuttaeroon (H_{fx}). E_S voi olla enintään: $E \cdot (1+H_E)$;

$E_U = E \cdot (1+H_E) - E_S$;

LGD_U = sovellettava LGD-arvo vakuudettomalle vastuulle, kuten 161 artiklan 1 kohdassa säädetään;

LGD_S = sovellettava LGD-arvo vastuille, jotka on suojattu liiketoimessa käytetyn hyväksytyn vastikkeellisen luottosuojatyypin mukaisesti, kuten 2 kohdan taulukossa 1 täsmennetään.

2. Taulukossa 1 täsmennetään arvot LGD_S ja H_c, joita sovelletaan 1 kohdassa esitetyssä kaavassa.

Taulukko 1

Vastikkeellisen luottosuojan tyyppi	LGD_S	Volatiliteettikorjaus (H_c)
Rahoitusvakuus	0 %	Volatiliteettikorjaus H_c, kuten 224–227 artiklassa esitetään
Saamiset	20 %	40 %
Asuin- ja liikekiinteistöt	20 %	40 %
Muut reaalivakuudet	25 %	40 %
Muu kuin hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja	Ei sovelleta	100 %

3. Jos hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja on muun valuutan määräinen kuin vastuun valuutta, valuuttaeron volatiliteettikorjauksen (H_{fx}) on oltava sama kuin 224–227 artiklan nojalla sovellettava volatiliteettikorjaus.

4. Vaihtoehtona tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetylle käsittelylle ja jollei 124 artiklan 9 kohdan soveltamisesta muuta johdu ja kun kaikki 199 artiklan 3 tai 4 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitokset voivat soveltaa 50 prosentin riskipainoa vastuun siihen osaan, jonka täytenä vakuutena on 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 126 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyin rajoituksin jäsenvaltion alueella sijaitseva asuin- tai liikekiinteistö.

5. Laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja odotettujen tappioiden yhteismäärää IRB-menetelmän vastuiden osalta, jotka kuuluvat 220 artiklan soveltamisalaan, laitosten on käytettävä E*-arvoa 220 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja käytettävä LGD-arvoa vakuudettomille vastuille 161 artiklan 1 kohdan a, aa ja b alakohdassa säädetyn mukaisesti.”;

137) korvataan 231 artikla seuraavasti:

”*231 artikla*

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävälle vastuulle hyväksyttävän vastikkeellisen luottosuojan ryhmissä

Laitokset, jotka ovat saaneet useita vastikkeellisia luottosuojatyyppejä, voivat soveltaa IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltäviin vastuisiin 230 artiklassa säädettyä kaavaa vaiheittain kunkin yksittäisen vakuustyypin osalta. Tätä varten kyseisten laitosten on, hyväksyttyään kunkin yksittäisen vastikkeellisen luottosuojatyypin, vähennettävä jäljellä olevaa vakuudettoman vastuun (E_U) arvoa kyseisessä vaiheessa hyväksytyn vakuuden (E_S) mukautetulla arvolla. Kaikkien vastikkeellisten luottosuojatyyppien osalta yhteismäärä E_S voi 230 artiklan 1 kohdan mukaisesti olla enintään $E \cdot (1+H_E)$ seuraavan laskukaavan mukaisesti:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

jossa

$LGD_{S,i}$ = FCP i:hin sovellettava LGD-arvo 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

$E_{S,i}$ = FCP i:n käypä arvo, joka saadaan soveltamalla FCP-tyyppiin (H_c) 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettavaa volatiliteettikorjausta.”;

138) muutetaan 232 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos 212 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, kolmannen osapuolen laitokseen tehdyt käteistalletukset tai sen hallussa olevat käteiseen verrattavat instrumentit, jotka on pantattu luottoa myöntävälle laitokselle, voidaan käsitellä kolmannen osapuolen laitoksen antamana takauksena.”;

b) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”b a) 52,5 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 75 prosentin riskipainoa;”;

139) korvataan 233 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laitosten on perustettava valuuttaerojen vuoksi tehtävät volatiliteettikorjaukset 10 pankkipäivän realisointiaikaan siten, että oletuksena on päivittäinen arvonmääritys, ja niiden on laskettava ne soveltamalla 224 artiklassa säädettyä valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta. Laitosten on korotettava volatiliteettikorjauksia 226 artiklan mukaisesti.”

140) muutetaan 235 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään standardimenetelmän mukaisesti”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sovellettaessa 113 artiklan 3 kohtaa laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä takauksen luonteista luottosuojaa sisältäville vastuille, joihin kyseiset laitokset soveltavat standardimenetelmää, seuraavan kaavan mukaisesti riippumatta luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden käsittelystä:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

jossa

E = 111 artiklan mukaisesti laskettu vastuuarvo; tätä varten liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia sen arvosta 111 artiklan 2 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;

G_A = 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu luottosuojan määrä, jota on mukautettu valuuttariskin varalta (G*), jota on edelleen mukautettu tämän luvun 5 jaksossa tarkoitetulla tavalla maturiteettierojen varalta;

r = velalliseen liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään;

g = luottosuojan tarjoajaan liittyvään välittömään vastuuseen sovellettava riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitokset voivat laajentaa 114 artiklan 4 ja 7 kohdassa säädetyn etuuskohtelun koskemaan valtion tai keskuspankin takaamia vastuita tai niiden osia ikään kuin kyseiset vastuut olisivat valtioon tai keskuspankkiin liittyviä välittömiä vastuita edellyttäen, että tapauksen mukaan 114 artiklan 4 tai 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät tällaisten välittömien vastuiden osalta.”;

141) lisätään artikla seuraavasti:

”*235 a artikla*

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti ja luottosuojan tarjoajaan liittyvää vertailukelpoista välitöntä vastuuta käsitellään standardimenetelmän mukaisesti

1. Sellaisten takauksen luonteista luottosuojaa sisältävien vastuiden osalta, joihin laitos soveltaa 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää ja joissa luottosuojan tarjoajaan liittyviä vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään standardimenetelmän mukaisesti, laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

jossa

E = 3 luvun 5 jakson mukaisesti määritetty vastuuarvo; tätä varten laitosten on laskettava muiden taseen ulkopuolisten erien kuin IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävien johdannaisten vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdassa säädettyjen SA-CCF-kertoimien tai IRB-CCF-estimaatin sijasta;

G_A = 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu luottosuojan määrä, jota on mukautettu valuuttariskin varalta (G*), jota on edelleen mukautettu tämän luvun 5 jaksossa tarkoitetulla tavalla maturiteettierojen varalta;

r = velalliseen liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 3 luvussa määritetään;

g = luottosuojan tarjoajaan liittyvään välittömään vastuuseen sovellettava riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään.

2. Jos luottosuojan määrä (G_A) on pienempi kuin vastuuarvo (E), laitokset voivat soveltaa 1 kohdassa täsmennettyä kaavaa ainoastaan, jos vastuun suojatuilla ja suojaamattomilla osilla on sama etuoikeusluokka.

3. Laitokset voivat laajentaa 114 artiklan 4 ja 7 kohdassa säädetyn etuuskohtelun koskemaan valtion tai keskuspankin takaamia vastuita tai niiden osia ikään kuin kyseiset vastuut olisivat valtioon tai keskuspankkiin liittyviä välittömiä vastuita edellyttäen, että tapauksen mukaan 114 artiklan 4 tai 7 kohdan edellytykset täyttyvät tällaisten välittömien vastuiden osalta.

4. Vastuuarvon suojatun osan odotetun tappion määrä on nolla.

5. Laitosten on sovellettava vastuuarvon (E) suojaamattomaan osaan riskipainoa ja odotettua tappiota, jotka vastaavat kohde-etuuteen liittyvää vastuuta. Laitosten on 159 artiklassa säädettyä laskentaa varten tehtävä vastuuarvon suojaamattomaan osaan kaikki yleiset tai erityiset luottoriskioikaisut tai 34 artiklan mukaiset muut arvonoikaisut, jotka liittyvät laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan, tai muut vastuuseen liittyvät omien varojen vähennykset lukuun ottamatta 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehtyjä vähennyksiä.”;

142) korvataan 236 artikla seuraavasti:

”236 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti käyttämättä omia LGD-estimaatteja ja luottosuojan tarjoajaan liittyvää vertailukelpoista välitöntä vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti

1. Sellaisen takauksen luonteista luottosuojaa sisältävän vastuun osalta, johon laitos soveltaa 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää, mutta ei käytä omia LGD-estimaattejaan, ja kun luottosuojan tarjoajaan liittyviä vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään 3 luvussa säädetyn IRB-menetelmän mukaisesti, laitoksen on määritettävä vastuun suojatuksi osaksi vastuuarvo (E) tai takauksen luonteisen luottosuojan mukautettu arvo (G_A), sen mukaan kumpi on alempi.

1 a. Laitosten, jotka soveltavat luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin IRB-menetelmää käyttäen omia PD-estimaatteja, on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotettujen tappioiden yhteismäärä vastuuarvon suojatulle osalle käyttämällä luottosuojan tarjoajan PD-arvoa ja 161 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen sovellettavaa LGD-arvoa tämän artiklan 1 b kohdan mukaisesti. Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LGD-arvo, jota laitosten on sovellettava vastuuarvon suojattuun osaan, on ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-arvo, ja laitokset voivat kattaa takauksen luonteista luottosuojaa suojaavan vastikkeellisen luottosuojan tämän luvun mukaisesti.

1 b. Laitosten on laskettava kohde-etuuteen liittyvän vastuun suojattuun osaan sovellettava riskipaino ja odotettu tappio käyttäen samaa PD-arvoa, tämän artiklan 1 a kohdassa täsmennettyä LGD-arvoa ja samaa riskipainofunktiota, joita sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tarvittaessa käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia (M).

1 c. Laitosten, jotka soveltavat luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin IRB-menetelmää 153 artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää käyttäen, on käytettävä vastuun suojattuun osaan sovellettavia riskipainoja ja odotettuja tappioita, jotka vastaavat 153 artiklan 5 kohdassa ja 158 artiklan 6 kohdassa säädettyjä riskipainoja ja odotettuja tappioita.

1 d. Sen estämättä mitä tämän artiklan 1 c kohdassa säädetään, laitosten, jotka soveltavat taattuihin vastuisiin IRB-menetelmää 153 artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää käyttäen, on laskettava tämän artiklan 1 b kohdan mukaisesti vastuun suojattuun osaan sovellettava riskipaino ja odotettu tappio käyttäen samaa PD-arvoa, 161 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen sovellettavaa LGD-arvoa ja samaa riskipainofunktiota, joita sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tapauksen mukaan käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia (M). Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LDG-arvo, jota laitosten on sovellettava vastuuarvon suojattuun osaan, on ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-arvo, ja laitokset voivat kattaa takauksen luonteista luottosuojaa suojaavan vastikkeellisen luottosuojan tämän luvun mukaisesti.

2. Laitosten on sovellettava vastuuarvon (E) suojaamattomaan osaan riskipainoa ja odotettua tappiota, jotka vastaavat kohde-etuuteen liittyvää vastuuta. Laitosten on 159 artiklassa säädettyä laskentaa varten tehtävä vastuuarvon suojaamattomaan osaan kaikki yleiset tai erityiset luottoriskioikaisut tai 34 artiklan mukaiset muut arvonoikaisut, jotka liittyvät laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan, tai muut vastuuseen liittyvät omien varojen vähennykset lukuun ottamatta 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehtyjä vähennyksiä.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa (G_A) on 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu luottosuojan määrä, jota on mukautettu valuuttariskin varalta (G*), jota on edelleen mukautettu 5 jaksossa tarkoitetulla tavalla maturiteettierojen varalta. Vastuuarvo (E) on 3 luvun 5 jakson mukaisesti määritetty vastuuarvo. Laitosten on laskettava muiden taseen ulkopuolisten erien kuin IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävien johdannaisten vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdassa säädettyjen SA-CCF-kertoimien tai IRB-CCF-estimaatin sijasta.”;

143) lisätään artikla seuraavasti:

”236 a artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti käyttäen omia LGD-estimaatteja ja luottosuojan tarjoajaan liittyvää vertailukelpoista välitöntä vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti

1. Sellaisen takauksen luonteista luottosuojaa sisältävän vastuun osalta, johon laitos soveltaa 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää käyttäen omia LGD-estimaattejaan ja kun luottosuojan tarjoajaan liittyviä vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään 3 luvussa säädetyn IRB-menetelmän mukaisesti mutta käyttämättä omia LGD-estimaatteja, laitoksen on määritettävä vastuun suojatuksi osaksi vastuuarvo (E) tai takauksen luonteisen luottosuojan (G_A) mukautettu arvo laskettuna 235 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, sen mukaan kumpi on alempi. Laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotettujen tappioiden yhteismäärä vastuuarvon suojatulle osalle käyttämällä samaa PD-arvoa, LGD-arvoa ja riskipainofunktiota, joita sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tarvittaessa käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia (M).

2. Laitosten, jotka soveltavat 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää mutta eivät käytä omia LGD-estimaattejaan luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin, on määritettävä LGD-arvo 161 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LDG-arvo, jota laitosten on sovellettava vastuuarvon suojattuun osaan, on ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-arvo, ja laitokset voivat kattaa takauksen luonteista luottosuojaa suojaavan vastikkeellisen luottosuojan tämän luvun mukaisesti.

3. Laitosten, jotka soveltavat 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää käyttäen omia LGD-estimaattejaan luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin, on laskettava kohde-etuuteen liittyvän vastuun suojattuun osaan sovellettava riskipaino ja odotettu tappio käyttäen samaa PD-arvoa, LGD-arvoa ja riskipainofunktiota, joita sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tarvittaessa käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia (M).

4. Laitosten, jotka soveltavat luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin IRB-menetelmää 153 artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää käyttäen, on käytettävä vastuun suojattuun osaan sovellettavia riskipainoja ja odotettuja tappioita, jotka vastaavat 153 artiklan 5 kohdassa ja 158 artiklan 6 kohdassa säädettyjä riskipainoja ja odotettuja tappioita.

5. Laitosten on sovellettava vastuuarvon (E) suojaamattomaan osaan riskipainoa ja odotettua tappiota, jotka vastaavat kohde-etuuteen liittyvää vastuuta. Laitosten on 159 artiklassa säädettyä laskentaa varten tehtävä vastuuarvon suojaamattomaan osaan kaikki yleiset tai erityiset luottoriskioikaisut tai 34 artiklan mukaiset muut arvonoikaisut, jotka liittyvät laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan, tai muut vastuuseen liittyvät omien varojen vähennykset lukuun ottamatta 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehtyjä vähennyksiä.”;

144) kumotaan kolmannen osan II osaston 4 luvun 6 jakso;

145) korvataan 252 artiklan b alakohdassa oleva RW*:n määritelmä seuraavasti:

”RW* = 92 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä;”;

146) muutetaan 273 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Laitosten on laskettava vastuuarvo liitteessä II luetelluille sopimuksille sekä luottojohdannaisille, lukuun ottamatta tämän artiklan 3 tai 5 kohdassa tarkoitettuja luottojohdannaisia, jonkin 3–6 jaksossa säädetyn menetelmän perusteella tämän artiklan mukaisesti.”;

b) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) 183 artikla, jos lupa on myönnetty 143 artiklan mukaisesti.”;

147) muutetaan 273 a artiklan 3 kohta seuraavasti:

a) korvataan ensimmäisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) pitkän kokonaisposition absoluuttinen arvo lasketaan yhteen lyhyen kokonaisposition absoluuttisen arvon kanssa;”;

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkillä ja lyhyillä positioilla tarkoitetaan samaa kuin 94 artiklan 3 kohdassa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkän (lyhyen) kokonaisposition arvo on yhtä suuri kuin c alakohdan mukaiseen laskelmaan sisältyvien yksittäisten pitkien (lyhyiden) positioiden arvojen summa.”;

148) muutetaan 273 b artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Yksinkertaistettujen menetelmien käyttämiselle johdannaisten vastuuarvoa ja vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia laskettaessa asetettujen edellytysten noudattamatta jättäminen”;

b) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Laitosten on lopetettava johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskeminen 4 tai 5 jakson mukaisesti ja vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskeminen 385 artiklan mukaisesti tapauksen mukaan kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jokin seuraavista toteutuu:”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitokset, jotka ovat tapauksen mukaan lopettaneet johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskemisen 4 tai 5 jakson mukaisesti ja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan omien varojen vaatimusten laskemisen 385 artiklan mukaisesti, saavat aloittaa johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskemisen uudelleen 4 tai 5 jaksossa säädetyllä tavalla ja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevaa omien varojen vaatimusten laskemisen 385 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos ne osoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki 273 a artiklan 1 tai 2 kohdassa säädetyt edellytykset on täytetty keskeytyksettä yhden vuoden ajan.”;

149) muutetaan 274 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos samaan nettoutusryhmään sovelletaan useita vakuusvajesopimuksia tai samaan nettoutusryhmään sisältyy sekä sellaisia liiketoimia, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta, että sellaisia liiketoimia, joihin ei sovelleta mitään vakuusvajesopimusta, laitoksen on laskettava nettoutusryhmän vastuuarvo seuraavasti:

a) laitos määrittää nettoutusryhmään kuuluvista liiketoimista asianomaiset hypoteettiset alanettoutusryhmät seuraavasti:

i) kaikki liiketoimet, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta ja samaa 285 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti määritettyä riskivakuusjaksoa, sijoitetaan samaan alanettoutusryhmään;

ii) kaikki liiketoimet, joihin ei sovelleta vakuusvajesopimusta, sijoitetaan samaan alanettoutusryhmään, joka on erillinen tämän kohdan i alakohdan mukaisesti määritetyistä alanettoutusryhmistä;

b) laitos laskee nettoutusryhmän jälleenhankinta-arvon 275 artiklan 2 kohdan mukaisesti ottaen huomioon kaikki nettoutusryhmään kuuluvat liiketoimet, vakuusvajesopimuksesta riippumatta, ja soveltaa kaikkia seuraavia:

i) kaikille nettoutusryhmään kuuluville liiketoimille lasketaan markkina-arvo (CMV) ilman saatuja tai asetettuja vakuuksia siten, että positiiviset ja negatiiviset markkina-arvot on nettoutettu laskettaessa markkina-arvoa;

ii) muuttujat NICA, VM, TH ja MTA, soveltuvin osin, lasketaan erikseen nettoutusryhmän kuhunkin yksittäiseen vakuusvajesopimukseen sovellettavien kyseisten muuttujien summana;

c) laitos laskee 278 artiklassa tarkoitetun nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin soveltamalla kaikkia seuraavia:

i) 278 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kerroin perustuu muuttujiin CMV, NICA ja VM, soveltuvin osin, tämän kohdan b alakohdan mukaisesti;

ii) $\sum_a AddOn^{(a)}$ lasketaan 278 artiklan mukaisesti erikseen kullekin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetulle hypoteettiselle alanettoutusryhmälle.”;

b) lisätään 6 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitosten on korvattava digitaalinen perusoptio, jonka toteutushinta on K, asiaankuuluvalla kahden myytyjen ja ostettujen perustason osto- tai myyntioptioiden korkoputkiyhdistelmällä, joka täyttää seuraavat vaatimukset:

a) korkoputkiyhdistelmän muodostavalla kahdella optiolla on oltava

i) kohde-etuutena toimivan välineen osalta sama erääntymispäivä ja sama spot- tai termiinihinta kuin digitaalisella perusoptiolla;

ii) vastaavat toteutushinnat 0,95·K ja 1,05·K;

b) korkoputkiyhdistelmä vastaa tarkasti digitaalisen perusoption tuottoa a alakohdassa tarkoitettujen kahden toteutushinnan välisen vaihteluvälin ulkopuolella.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu korkoputkiyhdistelmän kahden option riskipositio lasketaan erikseen 279 artiklan mukaisesti.”;

150) korvataan 276 artiklan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) minkä tahansa tyyppisen saadun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjattu arvo on laskettava 223 artiklan mukaisesti;”;

151) lisätään 277 a artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa laitosten on osoitettava liiketoimet asiaankuuluvan riskiluokan erilliseen suojausryhmään noudattaen 1 kohdassa säädettyä suojausryhmärakennetta.”;

152) muutetaan 279 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan a alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”a) osto- ja myyntioptioiden osalta, jotka oikeuttavat option ostajan ostamaan tai myymään kohde-etuutena toimivan välineen positiiviseen hintaan yhtenä päivänä tai useina päivinä tulevaisuudessa, paitsi jos kyseiset optiot on sijoitettu korkoriski- tai hyödykeriskiluokkaan, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:”;

b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) kansainvälisen sääntelyn muutoksia vastaavat kaavat, joita laitosten on käytettävä, kun ne laskevat valvojan määrittämää delta-arvoa korkoriskiluokkaan tai hyödykeriskiluokkaan sijoitetuille osto- ja myyntioptioille ottaen huomioon markkinaolosuhteet, joissa korot tai hyödykehinnat voivat olla negatiivisia, sekä valvojan määrittämä volatiliteetti, joka soveltuu kyseisiin kaavoihin;”;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].”;

153) muutetaan 285 artikla seuraavasti:

a) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos laitos ei pysty mallintamaan vakuutta yhdessä vastuun kanssa, se ei laskiessaan OTC-johdannaisten vastuuarvoa saa ottaa huomioon vakuuksien vaikutuksia, paitsi jos vakuus on käteinen, joka on samassa valuutassa kuin itse vastuu, jollei laitos 4 luvun mukaisesti käytä valvojan määrittämän vakioarvon leikkauksen mukaisia volatiliteettikorjauksia.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”7 a. Jos laitos ei pysty mallintamaan vakuutta yhdessä vastuun kanssa, se ei laskiessaan arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastuuarvoa saa ottaa huomioon vakuuksien vaikutuksia, paitsi jos vakuus on käteinen, joka on samassa valuutassa kuin itse vastuu.”;

154) korvataan 291 artiklan 5 kohdan f alakohta seuraavasti:

”f) sikäli kuin IV osaston 1 a luvun 4 tai 5 jaksossa esitetyn maksukyvyttömyysriskin tai IV osaston 1 b luvun 3 jaksossa esitetyn maksukyvyttömyysriskin, jonka yhteydessä käytetään sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia, kattamiseen tarvittavien omien varojen vaatimusten osalta laskelmassa käytetään markkinariskiä koskevia olemassa olevia laskelmia, joihin jo sisältyy LGD-oletus, LGD on käytetyssä kaavassa 100 prosenttia**.”;**

155) korvataan kolmannen osan III osasto seuraavasti:

”**III OSASTO**

OPERATIIVISTA RISKIÄ KOSKEVAT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

1 LUKU

Operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskeminen

311 a artikla

Määritelmät

Tässä osastossa tarkoitetaan

1) ’operatiivisen riskin aiheuttavalla tapahtumalla’ tapahtumaa, joka liittyy operatiiviseen riskiin ja joka aiheuttaa tappiota tai useita tappioita yhden tai useamman tilikauden aikana;

2) ’yhteenlasketulla bruttotappiolla’ kaikkien samaan operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyvien bruttotappioiden summaa yhdeltä tai useammalta tilikaudelta;

3) ’yhteenlasketulla nettotappiolla’ kaikkien samaan operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyvien nettotappioiden summaa yhdeltä tai useammalta tilikaudelta;

4) ’ryhmitetyillä tappioilla’ kaikkia toiminnasta aiheutuvia tappioita, jotka johtuvat yhteisestä taustalla olevasta laukaisevasta tekijästä tai perussyystä ja jotka voitaisiin ryhmitellä yhdeksi operatiivisen riskin aiheuttavaksi tapahtumaksi.

312 artikla

Operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus

Operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus on 313 artiklan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattorikomponentti.

313 artikla

Liiketoimintaindikaattorikomponentti

Laitosten on laskettava liiketoimintaindikaattorikomponenttinsa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$BIC = \begin{cases} 0{,}12 \cdot \mathrm{BI}, & \text{jossa } \mathrm{BI} \leq 1 \\ 0{,}12 + 0{,}15 \cdot (\mathrm{BI} - 1), & \text{jossa } 1 < \mathrm{BI} \leq 30 \\ 4{,}47 + 0{,}18 \cdot (\mathrm{BI} - 30), & \text{jossa } \mathrm{BI} > 30 \end{cases}$$

jossa

BIC = liiketoimintaindikaattorikomponentti;

BI = 314 artiklan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattori miljardeina euroina.

314 artikla

Liiketoimintaindikaattori

1. Laitosten on laskettava liiketoimintaindikaattorinsa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

jossa

BI = liiketoimintaindikaattori miljardeina euroina;

ILDC = 2 kohdan mukaisesti laskettu korko-, leasing- ja osinkokomponentti miljardeina euroina;

S = 5 kohdan mukaisesti laskettu palvelukomponentti miljardeina euroina;

FC = 6 kohdan mukaisesti laskettu rahoituskomponentti miljardeina euroina.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa korko-, leasing- ja osinkokomponentti on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$ILDC = \min(IC, 0{,}0225 \cdot AC) + DC$$

jossa

ILDC = korko-, leasing- ja osinkokomponentti;

IC = korkokomponentti, joka on laitoksen korkotuotto kaikista rahoitusvaroista sekä muu korkotuotto, mukaan lukien rahoitusleasing- ja muiden vuokrasopimusten rahoitustuotot ja vuokrattujen omaisuuserien voitot, josta on vähennetty laitoksen kaikista rahoitusveloista aiheutuvat korkokulut ja muut korkokulut, mukaan lukien rahoitusleasing- ja muiden vuokrasopimusten korkokulut sekä muiden vuokrattujen omaisuuserien tappiot, poistot ja arvonalentumiset, laskettuna viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden erotusten absoluuttisten arvojen vuotuisena keskiarvona;

AC = varallisuuskomponentti, joka on laitoksen bruttomääräisen kokonaisluotonannon, ennakoiden, korollisten arvopaperien, mukaan lukien valtion joukkovelkakirjat, ja leasing-omaisuuserien summa, laskettuna viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuisena keskiarvona kunkin varainhoitovuoden lopun määrien perusteella;

DC = osinkokomponentti, joka on laitoksen osinkotuotto osakesijoituksista ja rahastoista, joita ei ole konsolidoitu laitoksen tilinpäätökseen, mukaan lukien osinkotuotot konsolidoimattomista tytäryrityksistä, osakkuusyrityksistä ja yhteisyrityksistä, laskettuna viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuisena keskiarvona.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos voi 31 päivään joulukuuta 2027 saakka pyytää konsolidointiryhmänsä valvojalta lupaa laskea erillinen korko-, leasing- ja osinkokomponentti jollekin sen tytäryrityksenä toimivalle laitokselle ja lisätä kyseisen laskennan tulos ryhmän muiden yhteisöjen osalta konsolidoidusti laskettuun korko-, leasing- ja osinkokomponenttiin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tytäryritysten vähittäispankki- tai yritysrahoitustoiminta muodostaa suurimman osan niiden toiminnasta;

b) huomattavaan osaan tytäryritysten vähittäispankki- tai yritysrahoitustoiminnasta sisältyy luottoja, joihin liittyy suuri PD;

c) poikkeuksen käyttö muodostaa asianmukaisen perustan EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen operatiivista riskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskemiselle.

Kun lupa on myönnetty, konsolidointiryhmän valvojan on arvioitava lupa ja sen ehdot uudelleen kahden vuoden välein.

Konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava EPV:lle heti, kun tällainen lupa on myönnetty, vahvistettu tai peruutettu.

EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031 kertomuksen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen käytöstä ja asianmukaisuudesta ottaen erityisesti huomioon asianomaiset liiketoimintamallit ja niihin liittyvien operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten riittävyys. Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2032.

4. EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, jolle on myönnetty lupa soveltaa vaihtoehtoista standardimenetelmää vähittäispankkitoiminnan ja yritysrahoituksen liiketoiminta-alueilla operatiivista riskiä koskevan omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi, voi 31 päivään joulukuuta 2027 saakka tai kunnes konsolidointiryhmän valvoja myöntää luvan 3 kohdan mukaisesti, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, käyttää edelleen vaihtoehtoista standardimenetelmää, sellaisena kuin siitä säädetään tämän asetuksen toisinnossa, jota sovellettiin … päivänä …kuuta … [yksi päivä ennen tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää], kyseisiin kahteen liiketoiminta-alueeseen liittyvää operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi ja voimassa olevan luvan soveltamisalan mukaisesti.

5. Sovellettaessa 1 kohtaa palvelukomponentti on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

jossa

SC = palvelukomponentti;

OI = liiketoiminnan muu tuotto, joka on viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen tavanomaisista pankkitoiminnoista saamista tuloista, joita ei ole sisällytetty muihin liiketoimintaindikaattorin osatekijöihin mutta jotka ovat luonteeltaan samankaltaisia;

OE = muut toimintakulut, jotka ovat viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen tavanomaisista pankkitoiminnoista aiheutuneista kuluista ja tappioista, joita ei ole sisällytetty muihin liiketoimintaindikaattorin osatekijöihin mutta jotka ovat luonteeltaan samankaltaisia;

FI = palkkiotuottokomponentti, joka on viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen neuvonnasta ja palveluista saamista tuloista, mukaan lukien tulot, jotka laitos on saanut rahoituspalvelujen ulkoistajana;

FE = palkkiokulukomponentti, joka on viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen saamista neuvonnasta ja palveluista maksamista kuluista, mukaan lukien ulkoistamismaksut, jotka laitos on maksanut rahoituspalvelujen tarjoamisesta, pois lukien muiden kuin rahoituspalvelujen tarjoamisesta maksetut ulkoistamismaksut.

Laitokset, jotka ovat 113 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttävän laitosten suojajärjestelmän jäseniä, voivat toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla ja siltä osin kuin laitosten suojajärjestelmään kuuluu yhdenmukaisesti määriteltyjä ja siihen soveltuvia järjestelmiä operatiivisten riskien valvomiseksi ja luokittelemiseksi, laskea palvelukomponentin arvon, josta on vähennetty kaikki samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvilta laitoksilta saadut tulot tai niille maksetut menot. Niihin liittyvistä operatiivisista riskeistä mahdollisesti aiheutuvat tappiot jaetaan laitosten suojajärjestelmän jäsenten kesken.

6. Sovellettaessa 1 kohtaa rahoituskomponentti on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$FC = TC + BC$$

jossa

FC = rahoituskomponentti;

TC = kaupankäyntivarastokomponentti, joka on tarvittaessa joko tilinpäätösstandardien tai kolmannen osan I osaston 3 luvun mukaisesti määriteltyyn laitoksen kaupankäyntivarastoon kuuluvan suojauslaskennasta ja kurssieroista kertyneen nettovoiton tai -tappion (tapauksen mukaan) absoluuttisten arvojen vuotuinen keskiarvo viimeksi kuluneilta kolmelta tilikaudelta, mukaan lukien kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät varat ja velat;

BC = kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien komponentti, joka on laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisen, muun muassa käypään arvoon tulosvaikutteisesti arvostettavista rahoitusvaroista ja -veloista, suojauslaskennasta, kurssieroista sekä sellaisista rahoitusvaroista ja -veloista, joita ei arvosteta tulosvaikutteisesti käypään arvoon, realisoituneista voitoista ja tappioista kertyneen nettovoiton tai -tappion (tapauksen mukaan) absoluuttisten arvojen vuotuinen keskiarvo viimeksi kuluneilta kolmelta tilikaudelta.

7. Laitokset eivät saa ottaa mitään seuraavista tekijöistä huomioon liiketoimintaindikaattoria laskettaessa:

a) tuotot ja kulut vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnasta;

b) hankituista vakuutus- tai jälleenvakuutussopimuksista maksetut vakuutusmaksut ja niistä saadut korvaukset;

c) hallintokulut, mukaan lukien henkilöstökulut, muiden kuin rahoituspalvelujen tarjoamisesta maksetut ulkoistamismaksut ja muut hallintokulut;

d) hallintokulujen takaisinperintä, mukaan lukien asiakkaiden puolesta suoritettujen maksujen perintä;

e) tiloista ja käyttöomaisuudesta aiheutuvat kulut, paitsi jos ne johtuvat operatiivisen riskin aiheuttavista tapahtumista;

f) aineellisten ja aineettomien hyödykkeiden poistot, lukuun ottamatta vuokrattuihin omaisuuseriin liittyviä poistoja, jotka on sisällytettävä rahoitusleasing- ja käyttöleasingkuluihin;

g) varaukset ja niiden peruutukset, paitsi jos varaukset liittyvät operatiivisen riskin aiheuttaviin tapahtumiin;

h) vaadittaessa takaisin maksettavasta osakepääomasta aiheutuvat kulut;

i) arvonalentumiset ja niiden peruutukset;

j) tulosvaikutteisesti kirjatut liikearvon muutokset;

k) yhteisövero.

8. Jos laitos on ollut toiminnassa alle kolme vuotta, sen on toimivaltaista viranomaistaan tyydyttävällä tavalla käytettävä ennakoituja liiketoiminnallisia estimaatteja liiketoimintaindikaattorinsa merkityksellisten osatekijöiden laskennassa. Laitoksen on aloitettava historiallisten tietojen käyttö heti, kun kyseiset tiedot ovat saatavilla.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

   a) liiketoimintaindikaattorin komponentit ja niiden käyttö laatimalla luetteloja tyypillisistä alatekijöistä ottaen huomioon kansainväliset sääntelystandardit ja tarvittaessa kolmannen osan I osaston 3 luvussa määritelty vakavaraisuusraja;

   b) tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetut tiedot.

   EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

   Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään liiketoimintaindikaattorin osatekijät sijoittamalla ne tarvittaessa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2021/451* esitettyihin vastaaviin raportointisoluihin.

    EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

315 artikla

Liiketoimintaindikaattoriin tehtävät mukautukset

1. Laitosten on sisällytettävä sulautettujen tai hankittujen yhteisöjen tai toimintojen liiketoimintaindikaattoriin kuuluvat osatekijät liiketoimintaindikaattorinsa laskentaan sulautuksen tai hankinnan ajankohdasta alkaen, ja niiden on katettava viimeksi kuluneet kolme tilikautta.

2. Laitokset voivat pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa jättää luovutettuihin yhteisöihin tai toimintoihin liittyvät määrät pois liiketoimintaindikaattorista .

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

   a) se, miten laitosten on määritettävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut liiketoimintaindikaattoriin tehtävät mukautukset;

   b) edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää 2 kohdassa tarkoitetun luvan;

   c) 2 kohdassa tarkoitettujen mukautusten ajoitus.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2 luku

Tietojen keruu ja hallinnointi

316 artikla

Operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappion laskeminen

1. Laitosten, joiden liiketoimintaindikaattori on 750 miljoonaa euroa tai enemmän, on laskettava operatiivisen riskin aiheuttama vuosittainen tappionsa kaikkien sellaisten tietyn tilikauden aikana 318 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettujen nettotappioiden summana, jotka ovat yhtä suuria tai suurempia kuin 319 artiklan 1 tai 2 kohdassa vahvistetut tappiotietojen raja-arvot.

   Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vapautuksen operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappion laskentavaatimuksesta laitoksille, joiden liiketoimintaindikaattori on enintään 1 miljardi euroa, jos laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että laitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa ensimmäistä alakohtaa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa asiaankuuluva liiketoimintaindikaattori on korkein arvo laitoksen ilmoittamista liiketoimintaindikaattoreista kahdeksana viimeisimpänä raportoinnin viitepäivämääränä. Laitoksen, joka ei ole vielä ilmoittanut liiketoimintaindikaattoriaan, on käytettävä viimeisintä liiketoimintaindikaattoriaan.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytys ”kohtuuttoman työläälle” 1 kohdan soveltamiseksi.

   EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

   Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

317 artikla

Tappiotiedot

1. Laitoksilla, jotka laskevat operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappion 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on oltava käytössään järjestelyjä, prosesseja ja mekanismeja, joiden avulla voidaan jatkuvasti luoda ja pitää ajan tasalla tappiotietoja, jotka koostuvat jokaisen kirjatun operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman bruttotappiomääristä, muista kuin vakuutuskorvauksista, vakuutuskorvauksista, viitepäivämääristä ja ryhmitellyistä tappioista, mukaan lukien väärinkäytöstapahtumista aiheutuvat tappiot.

2. Laitoksen tappiotietojen on sisällettävä kaikki operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, jotka johtuvat kaikista ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin soveltamisalaan kuuluvista yhteisöistä.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa laitosten on

   a) sisällytettävä tappiotietoihin jokainen yhden tai useamman tilikauden aikana kirjattu operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma;

   b) käytettävä kirjaamispäivämäärää operatiivisen riskin aiheuttaviin tapahtumiin liittyvien tappioiden sisällyttämiseksi tappiotietoihin;

   c) kohdistettava operatiivisen riskin aiheuttavaan yleiseen tapahtumaan tai asiaan liittyviin operatiivisen riskin ajan mittaan aiheuttaviin tapahtumiin liittyvät tappiot ja takaisinperinnät, jotka on kirjattu tileille usean vuoden aikana, tappiotietoja vastaaville tilikausille niiden kirjanpitokäsittelyn mukaisesti.

4. Laitosten on lisäksi kerättävä

   a) operatiivisen riskin aiheuttavien tapahtumien viitepäivämäärätietoja, mukaan lukien

      i) päivä, jona operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma on tapahtunut tai saanut alkunsa, jäljempänä ’tapahtumispäivä’, jos se on saatavilla;

      ii) päivä, jona laitos sai tiedon operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta, jäljempänä ’havaitsemispäivä’;

iii) päivä(t), jo(i)na operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma on johtanut tappioon tai rahasto tai varaus tappion varalta on kirjattu laitoksen tuloslaskelmaan, jäljempänä ’kirjaamispäivä’;

b) tietoja bruttotappioiden palautuksista sekä kuvailevia tietoja tappioiden aiheuttajista tai syistä.

Kuvailevien tietojen yksityiskohtaisuuden on vastattava bruttotappiomäärän suuruutta.

5. Laitos ei saa sisällyttää tappiotietoihin luottoriskiin liittyviä operatiivisen riskin aiheuttavia tapahtumia, jotka kirjataan luottoriskiä koskevien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään. Operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, jotka liittyvät luottoriskiin mutta joita ei kirjata luottoriskiä koskevien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään, on sisällytettävä tappiotietoihin.

6. Markkinariskiin liittyviä operatiivisen riskin aiheuttavia tapahtumia on käsiteltävä operatiivisena riskinä, ja ne on sisällytettävä tappiotietoihin.

7. Laitoksen on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä pystyttävä kohdistamaan aiempia ajanjaksoja koskevat sisäiset tappiotietonsa tapahtumatyyppiin.

8. Tätä artiklaa sovellettaessa laitosten on varmistettava tappiotietojen ylläpitoon ja päivittämiseen tarvittavan tietotekniikkajärjestelmiensä ja -infrastruktuurinsa vakaus, luotettavuus ja suorituskyky erityisesti varmistamalla kaikki seuraavat seikat:

a) niiden tietotekniikkajärjestelmät ja -infrastruktuuri ovat vakaita ja häiriönsietokykyisiä, ja tätä vakautta ja häiriönsietokykyä voidaan ylläpitää jatkuvasti;

b) niiden tietotekniikkajärjestelmiin ja -infrastruktuuriin sovelletaan konfiguraationhallinta-, muutoksenhallinta- ja julkaisunhallintaprosesseja;

c) jos laitos ulkoistaa osia tietotekniikkajärjestelmiensä ja -infrastruktuurinsa ylläpidosta, tietotekniikkajärjestelmien ja -infrastruktuurin vakaus, luotettavuus ja suorituskyky varmistetaan vahvistamalla ainakin seuraavat seikat:

i) sen tietotekniikkajärjestelmät ja -infrastruktuuri ovat vakaita ja häiriönsietokykyisiä, ja tätä vakautta ja häiriönsietokykyä voidaan ylläpitää jatkuvasti;

ii) tietotekniikkajärjestelmien ja -infrastruktuurin suunnittelu-, toteutus-, testaus- ja käyttöönottoprosessi on vakaa ja asianmukainen projektinhallinnan, riskinhallinnan ja hallinnon, teknisen suunnittelun, laadunvarmistuksen ja testisuunnittelun, järjestelmien mallintamisen ja kehittämisen, kaikkien toimintojen laadunvarmistuksen, mukaan lukien koodikatselmoinnit ja tarvittaessa koodin verifiointi, sekä testauksen, mukaan lukien käyttäjähyväksyntä, osalta;

iii) sen tietotekniikkajärjestelmiin ja -infrastruktuuriin sovelletaan konfiguraationhallinta-, muutoksenhallinta- ja julkaisunhallintaprosesseja;

iv) ylin hallintoelin tai toimiva johto hyväksyy tietotekniikkajärjestelmien ja -infrastruktuurin sekä varautumissuunnitelmien suunnittelu-, perustamis-, testaus- ja käyttöönottoprosessin, ja ylimmälle hallintoelimelle ja toimivalle johdolle tiedotetaan säännöllisesti tietotekniikkajärjestelmien ja -infrastruktuurin suorituskyvystä.

9. Edellä olevan 7 kohdan soveltamiseksi EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa vahvistetaan operatiivista riskiä koskeva riskiluokitus, joka on kansainvälisten standardien mukainen, ja menetelmä, jolla tappiotietoihin sisältyvät tappiotapahtumat luokitellaan kyseisen operatiivista riskiä koskevan riskiluokituksen perusteella.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10. Edellä olevan 8 kohdan soveltamiseksi EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa selitetään tekniset osatekijät, joita tarvitaan tappiotietojen ylläpitämiseen vaadittavien hallintojärjestelyjen vakauden, luotettavuuden ja suorituskyvyn varmistamiseksi, kiinnittäen erityistä huomiota tietotekniikkajärjestelmiin ja -infrastruktuureihin.

318 artikla

Nettotappion ja bruttotappion laskeminen

1. Sovellettaessa 316 artiklan 1 kohtaa laitosten on laskettava kunkin operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman nettotappio seuraavasti:

nettotappio = bruttotappio – korvaukset

jossa

bruttotappio = operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyvä tappio ennen minkäänlaisia korvauksia;

korvaukset = yksi tai useampi alkuperäiseen operatiivisesta riskistä aiheutuvaan tappioon liittyvä riippumaton ajallisesti erillinen tapahtuma, jossa varoja tai taloudellista hyötyä vastaanotetaan kolmannelta osapuolelta.

Laitosten on jatkuvasti ylläpidettävä ajantasaista laskelmaa kunkin operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman nettotappiosta. Tätä varten laitosten on päivitettävä nettotappiolaskelmaa havaittujen tai arvioitujen bruttotappion vaihteluiden ja korvausten perusteella viimeksi kuluneiden 10 tilikauden osalta. Jos samaan operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyviä tappioita havaitaan usean tilikauden aikana kyseisen 10 vuoden ajanjakson aikana, laitoksen on laskettava ja pidettävä ajan tasalla

a) nettotappio, bruttotappio ja korvaukset 10 vuoden ajanjaksolta jokaiselta tilikaudelta, joina nettotappio, bruttotappio ja korvaukset on kirjattu;

b) yhteenlaskettu nettotappio, yhteenlaskettu bruttotappio ja yhteenlasketut korvaukset 10 vuoden ajanjaksolta kaikkien asianmukaisten tilikausien osalta.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa bruttotappiolaskelmaan on sisällytettävä seuraavat erät:

a) laitoksen tuloslaskelmaan kirjattavat välittömät kulut, kuten arvonalentumiset, selvittelykulut, vahingonkorvaukset, seuraamusmaksut, viivästyskorot ja oikeudelliset palkkiot sekä operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta johtuvat alaskirjaukset, mukaan lukien

i) jos operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma liittyy markkinariskiin, markkinapositioiden kumoamisesta aiheutuneet kulut operatiiviseen riskiin liittyvien erien osalta kirjattavaan tappiomäärään;

ii) jos maksut liittyvät laitoksen puutteisiin tai riittämättömiin prosesseihin, seuraamusmaksut, korkokulut, viivästysmaksut, oikeudelliset palkkiot ja verot, lukuun ottamatta alun perin maksettavaa veron määrää ellei kyseinen määrä jo sisälly e alakohtaan;

b) operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman seurauksena aiheutuneet kulut, mukaan lukien ulkoiset kulut, joilla on suora yhteys operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan, sekä kulut korjaus- tai jälleenhankintatoimista, joilla pyritään palauttamaan ennen operatiivisen riskin aiheuttavaa tapahtumaa vallinnut tilanne;

c) varaukset ja rahastot, jotka kirjataan tuloslaskelmaan mahdollisten operatiivisten tappioiden vaikutusten varalta, väärinkäytöstapahtumista johtuvat tappiot mukaan luettuina;

d) tappiot, jotka johtuvat operatiivisen riskin aiheuttavista tapahtumista, joilla on selkeä taloudellinen vaikutus ja jotka kirjataan tilapäisesti siirtymä- tai väliaikaistileille ja jotka eivät ilmene vielä tuloslaskelmassa, jäljempänä ’piilevät tappiot’;

e) kielteiset taloudelliset vaikutukset, jotka kirjataan tilikauden aikana sellaisten operatiivisen riskin aiheuttavien tapahtumien vuoksi, jotka vaikuttavat edellisten tilikausien kassavirtoihin tai tilinpäätöksiin, jäljempänä ’ajoitustappiot’.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa olennaiset piilevät tappiot on sisällytettävä tappiotietoihin tietyn ajan kuluessa, joka riippuu sisällytettävän erän koosta ja iästä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan e alakohtaa laitoksen on sisällytettävä tappiotietoihin olennaiset ajoitustappiot, jos tappiot johtuvat operatiivisen riskin aiheuttavista tapahtumista, jotka ulottuvat useammalle kuin yhdelle tilikaudelle . Laitosten on sisällytettävä tilikauden operatiiviseen riskiin liittyvän erän osalta kirjattavaan tappiomäärään tappiot, jotka johtuvat jollakin edellisellä tilikaudella tapahtuneiden kirjausvirheiden korjaamisesta, vaikka kyseiset tappiot eivät vaikuttaisi suoraan kolmansiin osapuoliin. Jos ajoitustappiot ovat olennaisia ja operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma vaikuttaa suoraan kolmansiin osapuoliin, mukaan lukien laitoksen asiakkaat, palveluntarjoajat ja työntekijät, laitoksen on sisällytettävä myös aiemmin julkaistujen tilinpäätösten virallinen oikaisu.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa bruttotappiolaskelmaan ei sisällytetä seuraavia eriä:

a) kustannukset aineellisia käyttöomaisuushyödykkeitä koskevista yleisistä ylläpitosopimuksista;

b) sisäiset tai ulkoiset kulut, joita aiheutuu liiketoiminnan parantamisesta operatiivisen riskin aiheuttamien tappioiden jälkeen, mukaan lukien päivitykset, parannukset, riskinarviointihankkeet ja vahvennukset;

c) vakuutusmaksut.

4. Sovellettaessa 1 kohtaa korvauksia käytetään bruttotappioiden vähentämiseen vain, jos laitos on saanut maksun. Saamisia ei katsota korvauksiksi.

   Laitoksen on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki asiakirjat, joita tarvitaan saatujen maksujen tarkastamiseksi ja jotka on otettu huomioon operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman nettotappion laskennassa.

319 artikla

Tappiotietojen raja-arvot

1. Laskettaessa 316 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua operatiivisen riskin aiheuttamaa vuosittaista tappiota laitosten on otettava tappiotiedoista huomioon operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, joiden 318 artiklan mukaisesti laskettu nettotappio on vähintään 20 000 euroa.

2. Rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdan soveltamista laitosten on 446 artiklaa sovellettaessa lisäksi laskettava 316 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu operatiivisen riskin aiheuttama vuosittainen tappio ottaen tappiotiedoista huomioon operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, joiden 318 artiklan mukaisesti laskettu nettotappio on vähintään 100 000 euroa.

3. Jos operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma aiheuttaa 318 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tappioita useamman kuin yhden tilikauden aikana, tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa raja-arvoissa huomioon otettava nettotappio on yhteenlaskettu nettotappio.

320 artikla

Tappioiden poisjättäminen

1. Laitos voi pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa jättää operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappionsa laskennasta pois poikkeukselliset operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, joilla ei ole enää merkitystä laitoksen riskiprofiilin kannalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) laitos voi osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että operatiivisen riskin aiheuttamien tappioiden taustalla olevan operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman syy ei toteudu uudelleen;

   b) vastaavan operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman yhteenlaskettu nettotappio on jompikumpi seuraavista:

      i) vähintään 10 prosenttia laitoksen keskimääräisestä operatiivisen riskin aiheuttamasta vuosittaisesta tappiosta viimeksi kuluneiden 10 tilikauden aikana laskettuna 319 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun raja-arvon perusteella, kun operatiivisen riskin aiheuttava tappiotapahtuma viittaa toimintoihin, jotka sisältyvät edelleen liiketoimintaindikaattoriin;

ii) se liittyy operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan, joka viittaa liiketoimintaindikaattorista 315 artiklan 2 kohdan mukaisesti poistettuihin toimintoihin;

c) operatiivisen riskin aiheuttama tappio on ollut tappiotietokannassa vähintään yhden vuoden ajan, paitsi jos operatiivisen riskin aiheuttama tappio liittyy toimintoihin, jotka on poistettu liiketoimintaindikaattorista 315 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa yhden vuoden vähimmäisaika alkaa päivästä, jona tappiotietoihin sisältyvä operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma ensimmäisen kerran ylitti 319 artiklan 1 kohdassa säädetyn olennaisuusrajan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua lupaa pyytävän laitoksen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle dokumentoidut perustelut poikkeuksellisen operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman poisjättämiselle, mukaan lukien

a) kuvaus operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta;

b) todisteet siitä, että operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta johtuva tappio ylittää 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun tappioiden poisjättämisen olennaisuusrajan, mukaan lukien päivämäärä, jona operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma ylitti olennaisuusrajan;

c) päivämäärä, jona kyseinen operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma jätettäisiin pois, ottaen huomioon 1 kohdan c alakohdassa säädetty säilyttämisen vähimmäisaika;

d) syy siihen, miksi operatiivisen riskin aiheuttavaa tapahtumaa ei enää pidetä merkityksellisenä laitoksen riskiprofiilin kannalta;

e) osoitus siitä, että samanlaisia oikeudellisia vastuita ei ole tai jää jäljelle ja että poisjätettävällä operatiivisen riskin aiheuttavalla tapahtumalla ei ole merkitystä muiden toimintojen tai tuotteiden kannalta;

f) laitoksen riippumattomia arviointeja koskevat raportit tai validointiraportit, joissa vahvistetaan, että operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma ei ole enää merkityksellinen ja että samanlaisia tai jäljelle jääviä oikeudellisia vastuita ei ole;

g) todisteet siitä, että laitoksen toimivaltaiset elimet ovat hyväksyneet operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman poisjättämistä koskevan pyynnön laitoksen lupamenettelyissä, sekä hyväksymispäivä;

h) operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman poisjättämisen vaikutus operatiivisen riskin aiheuttamaan vuosittaiseen tappioon.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, joita toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava 1 kohdan nojalla, mukaan lukien se, miten operatiivisen riskin aiheuttama keskimääräinen vuosittainen tappio on laskettava, ja eritelmät 2 kohdan nojalla kerättävistä tiedoista tai muista tiedoista, joiden katsotaan olevan tarpeen arvioinnin suorittamiseksi.

   EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [30 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

   Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

321 artikla

Sulautetuista tai hankituista yhteisöistä tai toiminnoista aiheutuvien tappioiden sisällyttäminen

1. Tappiot, jotka aiheutuvat sulautetuista tai hankituista yhteisöistä tai toiminnoista, sisällytetään tappiotietoihin heti, kun kyseisiin yhteisöihin tai toimintoihin liittyvät liiketoimintaindikaattoriin kuuluvat osatekijät on sisällytetty laitoksen liiketoimintaindikaattorin laskentaan 315 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tätä varten laitosten on sisällytettävä laskentaan tappiot, jotka on havaittu 10 vuoden ajanjaksolla ennen hankintaa tai sulautumista.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitosten on määritettävä tappiotietoihin tehtävät mukautukset, jotka johtuvat 1 kohdassa tarkoitettujen sulautettujen tai hankittujen yhteisöjen tai toimintojen tappioiden sisällyttämisestä laskentaan.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta …[30 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

322 artikla

Tappiotietojen kattavuus, tarkkuus ja laatu

1. Laitoksilla on oltava käytössään järjestelyt ja menettelyt tappiotietojen kattavuuden, tarkkuuden ja laadun varmistamista ja niiden riippumatonta tarkastelua varten.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti ja vähintään joka viides vuosi tappiotietojen laatua laitoksissa, jotka laskevat vuotuisen operatiivisesta riskistä aiheutuvan tappion 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava tällainen tarkastelu vähintään joka kolmas vuosi niiden laitosten osalta, joiden liiketoimintaindikaattori on yli miljardi euroa.

323 artikla

Operatiivisten riskien hallintakehys

1. Laitoksilla on oltava

a) hyvin dokumentoitu operatiivisten riskien arviointi- ja hallintajärjestelmä, joka on integroitu tiiviisti laitoksen päivittäin soveltamiin riskinhallintaprosesseihin, muodostaa olennaisen osan laitoksen operatiivisen riskiprofiilin seuranta- ja valvontaprosessia ja jolle on asetettu selkeät vastuualueet; operatiivisten riskien arviointi- ja hallintajärjestelmän on tunnistettava operatiiviset riskit, joille laitos altistuu, ja seurattava operatiivisia riskejä koskevia merkityksellisiä tietoja, mukaan lukien tiedot olennaisista tappioista;

b) operatiivisten riskien hallintatoiminto, joka on riippumaton laitoksen liiketoiminta- ja operatiivisista yksiköistä;

c) toimivalle johdolle raportointia koskeva järjestelmä, joka tuottaa operatiivisia riskejä koskevia raportteja laitoksen eri toiminnoille;

d) järjestelmä, jolla seurataan jatkuvasti operatiivisille riskeille altistumista ja tappiotapahtumia sekä raportoidaan niistä säännöllisesti, ja menettelyt, joilla toteutetaan tarvittavat korjaavat toimet;

e) käytänteet, joilla varmistetaan menettelyjen noudattaminen ja laiminlyöntien käsittely;

f) operatiivisten riskien arviointi- ja hallintaprosessien ja -järjestelmien säännölliset tarkastukset, joita suorittavat sisäiset tai ulkoiset tarkastajat, joilla on siihen tarvittava tietämys;

g) sisäiset validointiprosessit, jotka toimivat moitteettomasti ja tehokkaasti;

h) läpinäkyvät ja käytettävissä olevat tietovirrat ja prosessit, jotka liittyvät laitoksen operatiivisten riskien arviointijärjestelmään.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdan a–h alakohdan mukaiset velvoitteet ottaen huomioon laitoksen koko ja monimutkaisuus.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [30 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

---

* Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/451, annettu 17 päivänä joulukuuta 2020, teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 kumoamisesta (EUVL L 97, 19.3.2021, s. 1).’’;

156) muutetaan 325 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1–5 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien menetelmien mukaisesti kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioilleen ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioilleen, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski:

a) jäljempänä 1 a luvussa säädetty vaihtoehtoinen standardimenetelmä;

b) jäljempänä 1 b luvussa säädetty vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä sellaisten kaupankäyntiyksiköille osoitettujen positioiden osalta, joita varten laitoksen toimivaltainen viranomainen on antanut laitokselle luvan käyttää kyseistä vaihtoehtoista menetelmää 325 az artiklan 1 kohdan mukaisesti;

c) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yksinkertaistettu standardimenetelmä edellyttäen, että laitos täyttää 325 a artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos ei saa laskea valuuttakurssiriskejä koskevia omien varojen vaatimuksia sellaisten kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden osalta, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski, jos kyseiset positiot vähennetään laitoksen omista varoista. Laitoksen on dokumentoitava tässä kohdassa säädetyn poikkeuksen käyttö, mukaan lukien sen vaikutus ja olennaisuus, ja asetettava tiedot pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisensa saataville.

2. Yksinkertaistetun standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset ovat tapauksen mukaan seuraavien omien varojen vaatimusten summa:

a) jäljempänä 2 luvussa tarkoitetut positioriskiä koskevat omien varojen vaatimukset kerrottuna kertoimella

i) 1,3 velkainstrumentteihin liittyvien positioiden yleis- ja erityisriskien osalta, lukuun ottamatta 337 artiklassa tarkoitettuja arvopaperistamisinstrumentteja;

ii) 3,5 oman pääoman ehtoisiin instrumentteihin liittyvien positioiden yleis- ja erityisriskien osalta;

b) jäljempänä 3 luvussa tarkoitetut valuuttakurssiriskiä koskevat omien varojen vaatimukset kerrottuna kertoimella 1,2;

c) jäljempänä 4 luvussa tarkoitetut hyödykeriskiä koskevat omien varojen vaatimukset kerrottuna kertoimella 1,9;

d) jäljempänä 337 artiklassa tarkoitetut arvopaperistamisinstrumentteja koskevat omien varojen vaatimukset.

3. Laitoksen, joka käyttää tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää laskeakseen markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioille ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioille, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen kuukausittainen laskelma markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimuksesta käyttäen tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista standardimenetelmää kunkin sellaisen kaupankäyntiyksikön osalta, jolle kyseisiä positioita on osoitettu 104 b artiklan mukaisesti.

4. Laitos voi käyttää tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen standardimenetelmän ja tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän yhdistelmää pysyvästi ryhmän sisällä edellyttäen, että vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää käyttäen laskettu markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten kokonaismäärä on vähintään 10 prosenttia markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten kokonaismäärästä. Laitos ei saa yksittäisenä laitoksena käyttää kumpaakaan kyseisistä menetelmistä yhdistettynä tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun yksinkertaistettuun standardimenetelmään. Laitos voi konsolidoidulla tasolla käyttää kyseisten kolmen menetelmän yhdistelmää laskeakseen markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 325 b artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti, kunhan yksinkertaistettua standardimenetelmää ei käytetä yhdessä kahden muun menetelmän kanssa yhdessä ja samassa oikeushenkilössä.

5. Laitos ei saa käyttää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää kaupankäyntivarastoonsa kuuluviin instrumentteihin, jotka ovat arvopaperistamispositioita tai vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia positioita, joista säädetään 6, 7 ja 8 kohdassa. ”;

b) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitosten on laskettava tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti sellaisten kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, ottaen tarvittaessa huomioon 104 b artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetyt vaatimukset.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

157) muutetaan 325 a artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”*Yksinkertaistetun standardimenetelmän käytön edellytykset*”;

b) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Laitos voi käyttää 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua yksinkertaistettua standardimenetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen edellyttäen, että laitoksen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä markkinariskille altistuva liiketoiminta on kooltaan kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään kunkin seuraavan kynnysarvon suuruinen:”;

c) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) laskentaan on sisällytettävä kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä, lukuun ottamatta positioita, jotka on jätetty valuuttakurssiriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennan ulkopuolelle 104 c artiklan mukaisesti tai jotka vähennetään laitosten omista varoista.”;

ii) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) pitkän kokonaisposition absoluuttinen arvo on laskettava yhteen lyhyen kokonaisposition absoluuttisen arvon kanssa.”;

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkillä ja lyhyillä positioilla tarkoitetaan samaa kuin 94 artiklan 3 kohdassa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkän (lyhyen) kokonaisposition arvo on yhtä suuri kuin kyseisen alakohdan a ja b alakohdan mukaiseen laskelmaan sisältyvien yksittäisten pitkien (lyhyiden) positioiden arvojen summa.”;

d) korvataan 5 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Laitosten on lopetettava markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskeminen 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jompikumpi seuraavista tilanteista toteutuu:”;

e) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Laitos, joka on lopettanut markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemisen 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti, saa aloittaa markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennan kyseisen menetelmän mukaisesti ainoastaan, jos se osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset on täytetty keskeytyksettä kokonaisen vuoden ajan.”;

f) kumotaan 8 kohta;

158) lisätään 325 b artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole myöntänyt 2 kohdassa tarkoitettua lupaa vähintään yhdelle ryhmään kuuluvalle laitokselle tai yritykselle, laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella tämän osaston mukaisesti sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) laitoksen on laskettava nettopositiot ja omien varojen vaatimukset tämän osaston mukaisesti kaikille positioille siihen ryhmään kuuluvissa laitoksissa tai yrityksissä, jonka osalta laitokselle on myönnetty 2 kohdassa tarkoitettu lupa, käyttäen 1 kohdassa säädettyä käsittelyä;

b) laitoksen on laskettava nettopositiot ja omien varojen vaatimukset tämän osaston mukaisesti erikseen kaikille positioille kullekin siihen ryhmään kuuluvassa laitoksessa tai yrityksessä, jonka osalta laitokselle ei ole myönnetty 2 kohdassa tarkoitettua lupaa;

c) laitoksen on laskettava omien varojen vaatimusten kokonaismäärä tämän osaston mukaisesti konsolidoinnin perusteella lisäämällä tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti lasketut määrät.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua laskentaa varten kyseisissä alakohdissa tarkoitettujen laitosten ja yritysten on käytettävä raportointivaluuttana samaa raportointivaluuttaa, jota käytetään laskettaessa ryhmän markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia tämän osaston mukaisesti konsolidoinnin perusteella.”;

159) muutetaan 325 c artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”*Vaihtoehtoisen standardimenetelmän soveltamisala, rakenne ja laadulliset vaatimukset*”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksilla on oltava käytössä ja asetettuna toimivaltaisten viranomaisten saataville dokumentoidut sisäiset toimintatavat, menettelyt ja valvontatoimet, joilla valvotaan tämän luvun vaatimusten noudattamista ja varmistetaan se. Kaikista kyseisiin toimintatapoihin, menettelyihin ja valvontatoimiin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kohtuullisessa ajassa.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti sen omista vieraan pääoman ehtoisista instrumenteista oleville omistusosuuksilleen 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen kahden osatekijän summana. Laskiessaan omien vieraan pääoman ehtoisten instrumenttien markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla herkkyysperusteisella menetelmällä laitoksen on jätettävä kyseisen laskelman ulkopuolelle sen omasta luottomarginaalista aiheutuvat riskit.

4. Laitoksilla on oltava kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan toimivalle johdolle. Kyseinen riskienvalvontayksikkö vastaa vaihtoehtoisen standardimenetelmän suunnittelusta ja täytäntöönpanosta. Sen on laadittava ja analysoitava kuukausittain raportteja vaihtoehtoisen standardimenetelmän tuloksista sekä laitoksen kaupankäyntilimiittien asianmukaisuudesta.

5. Laitosten on tarkastettava tämän luvun soveltamiseksi käyttämänsä vaihtoehtoinen standardimenetelmä riippumattomasti toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla joko osana säännöllistä sisäistä tarkastustaan tai valtuuttamalla ulkopuolinen yritys suorittamaan kyseinen tarkastus. Tällaisen tarkastuksen tuloksista on raportoitava asianmukaisille hallintoelimille.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa ’ulkopuolisella yrityksellä’ tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa laitoksille tilintarkastus- ja konsulttipalveluja ja jonka henkilöstöllä on riittävää osaamista markkinariskien alalta.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen standardimenetelmän tarkastuksen on katettava sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toiminta, ja siinä on arvioitava vähintään seuraavat seikat:

   a) sisäiset toimintatavat, menettelyt ja valvontatoimet, joilla valvotaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamista ja varmistetaan se;

   b) riskienhallintajärjestelmän ja -menettelyjen dokumentoinnin sekä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun riskienvalvontayksikön organisaation asianmukaisuus;

   c) herkkyyslaskelmien ja sen menetelmän tarkkuus, jolla kyseiset laskelmat on johdettu laitoksen hinnoittelumalleista, joiden perusteella ne raportoivat toimivalle johdolle voitoista ja tappioista 325 t artiklan mukaisesti;

d) todentamismenettely, jolla laitos arvioi vaihtoehtoista standardimenetelmää käytettäessä markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa käytettyjen tietolähteiden johdonmukaisuutta, ajantasaisuutta ja luotettavuutta, mukaan lukien kyseisten tietolähteiden riippumattomuus.

Laitoksen on suoritettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkastus vähintään kerran vuodessa tai tätä harvemmin, kuitenkin vähintään joka toinen vuosi, jos laitos voi osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että ottaen huomioon sen kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan koko, merkitys järjestelmän kannalta, luonne, laajuus ja monimuotoisuus on perusteltua tehdä tarkastus harvemmin.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu laskenta, mukaan lukien se, että laitos panee täytäntöön tässä luvussa ja 325 a artiklassa säädetyt vaatimukset, suoritetaan moitteettomasti.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään arviointimenetelmät, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset suorittavat 7 kohdassa tarkoitetun todentamisen;

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [48 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

160) muutetaan 325 j artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen on laskettava yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä (CIU) olevan position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen yhtä seuraavista menetelmistä:

a) laitoksen, joka täyttää 104 artiklan 8 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen, on laskettava kyseisen position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset tarkastelemalla CIU:n kohde-etuutena olevia positioita kuukausittain ikään kuin kyseiset positiot olisivat suoraan laitoksen hallussa;

b) laitoksen, joka täyttää 104 artiklan 8 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen, on laskettava kyseisen position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttämällä jompaakumpaa seuraavista menetelmistä:

i) sen on pidettävä CIU:ssa olevaa positiota yhtenä osakepositiona, joka on osoitettu 325 ap artiklan 1 kohdan taulukossa 8 olevaan alaluokkaan ”muu toimiala”;

ii) sen on otettava huomioon CIU:n toimeksiantoon ja asiaankuuluvaan lainsäädäntöön sisältyvät rajoitukset.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua laskentaa varten laitos voi laskea CIU:ssa olevien johdannaispositioiden vastapuoliriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen 132 a artiklan 3 kohdassa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä sovellettaessa laitoksen on

a) sovellettava 5 jaksossa säädettyjä maksukyvyttömyysriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia ja 4 jaksossa säädettyä jäännösriskiä koskevaa korotusta CIU:ssa olevaan positioon, jos kyseisen CIU:n toimeksianto sallii sen sijoittaa vastuisiin, joihin kyseisiä omien varojen vaatimuksia sovelletaan; käytettäessä tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettua menetelmää laitoksen on pidettävä CIU:ssa olevaa positiota yhtenä luokittelemattomana osakepositiona, joka on osoitettu 325 y artiklan 1 kohdan taulukossa 2 olevaan alaluokkaan ”luokittelemattomat”; ja

b) käytettävä saman CIU:n kaikkien positioiden osalta samaa menetelmää tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyistä menetelmistä omien varojen vaatimusten laskemiseen itsenäisesti erillisenä salkkuna.”;

c) korvataan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”3. Laitos voi käyttää 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää CIU:ssa oleviin positioihinsa. Laitoksen on kuitenkin käytettävä vain yhtä näistä menetelmistä kaikkiin samassa CIU:ssa oleviin positioihin.

4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohtaa laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset määrittämällä hypoteettinen CIU:n salkku, johon sovelletaan 325 c artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti korkeimpia omien varojen vaatimuksia CIU:n toimeksiannon tai asiaankuuluvan lainsäädännön perusteella, tarvittaessa vivutuksen enimmäismäärä huomioon ottaen.

   Laitoksen on käytettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua hypoteettista salkkua tapauksen mukaan 5 jaksossa säädettyjen maksukyvyttömyysriskiä koskevien omien varojen vaatimusten ja 4 jaksossa säädetyn jäännösriskiä koskevan korotuksen laskemiseen CIU:ssa olevaan positioon.

   Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä menetelmä, jonka laitos on kehittänyt määrittääkseen hypoteettiset salkut kaikille CIU:issa oleville positioille, joihin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja laskelmia käytetään.

5. Laitos voi käyttää 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä ainoastaan siinä tapauksessa, että CIU täyttää kaikki 132 artiklan 3 kohdassa asetetut ehdot. Jos CIU ei täytä kaikkia 132 artiklan 3 kohdassa asetettuja ehtoja, laitoksen on osoitettava sen positiot kyseisessä CIU:ssa kaupankäynnin ulkopuolisiin eriin.

6. Laskeakseen CIU:n position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 1 kohdan a alakohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti laitokset voivat käyttää kolmatta osapuolta tällaisen laskennan suorittamiseen sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:

i) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;

ii) tämän alakohdan i alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien CIU:iden osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen CIU:n rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit;

iii) kolmantena osapuolena oleva myyjä edellyttäen, että tämän alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetut kolmannet osapuolet tai muu tällainen kolmantena osapuolena toimiva myyjä toimittavat tai laskevat tiedot tai riskimittarit;

b) kolmas osapuoli toimittaa laitokselle tiedot tai riskimittarit, joiden avulla voidaan laskea CIU:n position markkinariskiä koskeva omien varojen vaatimus tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti;

c) laitoksen ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kolmannen osapuolen toimittamien tietojen tai riskimittareiden asianmukaisuuden, ja laitoksen toimivaltaisella viranomaisella on pyydettäessä rajoittamaton pääsy kyseisiin tietoihin tai riskimittareihin.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tekniset osatekijät menetelmälle, jolla määritetään hypoteettiset salkut 4 kohdassa säädetyn menetelmän soveltamiseksi, mukaan lukien tapa, jolla laitosten on tarvittaessa otettava huomioon vivutuksen enimmäismäärä.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta …[30 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

161) korvataan 325 q artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Valuuttakursseja koskevilla vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on ulkomaanvaluuttaan herkästi reagoivia kohde-etuuksia, tarkoitetaan kurssien implisiittisiä volatiliteetteja valuuttaparien välillä. Kyseiset kurssien implisiittiset volatiliteetit on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, joihin sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta ja 10 vuotta.”;

162) korvataan 325 s artiklan 1 kohdassa oleva kaava s_k:n laskemiseksi seuraavasti:

”

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01 \cdot vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

”;

163) muutetaan 325 t artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 artiklan toinen alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta, jolle on myönnetty lupa käyttää 1 b luvussa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää, käyttämään tämän luvun mukaisten herkkyyksien laskennassa sisäisten mallien menetelmänsä mukaisen riskienmittausjärjestelmän hinnoittelufunktioita 325 artiklan 3 kohdassa säädettyjä laskenta- ja raportointivaatimuksia varten.”;

b) korvataan 5 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) laitoksen riippumaton riskienvalvontayksikkö käyttää vaihtoehtoisia määritelmiä sisäisessä riskienhallinnassa tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle;”;

c) korvataan 6 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) laitoksen riippumaton riskienvalvontayksikkö käyttää vaihtoehtoisia määritelmiä sisäisessä riskienhallinnassa tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle;

b) laitos osoittaa, että vaihtoehtoisilla määritelmillä saadaan parempi käsitys position herkkyyksistä kuin tässä alajaksossa säädettyjen laskukaavojen avulla, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lineaarinen muutos kuvastaa vegariskiherkkyyttä ja että niiden tuloksena saatavat herkkyydet eivät olennaisesti eroa kyseisiä laskukaavoja soveltavista herkkyyksistä.”;

164) muutetaan 325 u artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos ei saa 31 päivään joulukuuta 2032 saakka soveltaa jäännösriskejä koskevaa omien varojen vaatimusta, kun on kyse sellaisista instrumenteista, joiden tarkoituksena on ainoastaan suojautua kaupankäyntivaraston positioiden markkinariskiltä ja jotka aiheuttavat jäännösriskejä koskevan omien varojen vaatimuksen ja joihin sovelletaan samantyyppisiä jäännösriskejä kuin positioihin, joita ne suojaavat.

Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä lupa soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua käsittelyä, jos laitos pystyy jatkuvasti osoittamaan toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että instrumentit noudattavat perusteita, joiden mukaan niitä on käsiteltävä suojauspositioina.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle jäännösriskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskennan tulos kaikkien sellaisten instrumenttien osalta, joihin sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden perusteiden määrittämiseksi, joita laitosten on käytettävä yksilöidäkseen positiot, joihin voidaan soveltaa 4 a kohdassa tarkoitettua poikkeusta. Kyseisiin perusteisiin on sisällyttävä vähintään kyseisessä kohdassa tarkoitettujen instrumenttien luonne, yhdistettyjen positioiden nettovoitto ja -tappio, yhdistettyjen positioiden herkkyydet ja yhdistettyjen positioiden suojaamattomiksi jääneet riskit ottaen erityisesti huomioon se mahdollisuus, että alkuperäinen positio voidaan suojata osittaisella määrällä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. EPV toimittaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2029 kertomuksen 4 a kohdassa tarkoitetun käsittelyn soveltamisen vaikutuksesta. Kyseisen kertomuksen havaintojen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen kyseisessä kohdassa tarkoitetun käsittelyn jatkamiseksi.”;

165) lisätään 325 v artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Kun on kyse kaupankäynnin kohteena olevista muista kuin arvopaperistetuista luotto- ja osakejohdannaisista, JTD:stä aiheutuvat määrät kutakin yksittäistä osatekijää kohden on määritettävä soveltamalla läpikatsomisperiaatetta.”;

166) lisätään 325 x artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Jos sellaisen johdannaisposition, jonka kohde-etuutena on vieraan pääoman tai oman pääoman ehtoinen instrumentti ja joka on suojattu kyseisellä vieraan pääoman tai oman pääoman ehtoisella instrumentilla, sopimusperusteiset tai oikeudelliset ehdot antavat laitokselle mahdollisuuden sulkea pois kyseisen position molemmat velvoitteet ensimmäisenä erääntyvän velvoitteen päättymisen ajankohtana ilman kohde-etuuden maksukyvyttömyysriskiin liittyvää vastuuta, yhdistetyn position äkillisestä maksukyvyttömyydestä aiheutuva nettomäärä on asetettava nollaksi.”;

167) lisätään 325 y artiklaan kohta seuraavasti:

”6. Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille annettaisiin II osaston 2 luvussa säädetyn luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.”;

168) kumotaan 325 ab artiklan 2 kohta;

169) muutetaan 325 ad artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kerrotaan seuraavasti:

a) muiden kuin etuoikeusluokkiin jaettujen tuotteiden osalta maksukyvyttömyysriskipainoilla, jotka vastaavat niiden 325 y artiklan 1 ja 2 kohdassa määriteltyä luottoluokkaa;

b) etuoikeusluokkiin jaettujen tuotteiden osalta 325 aa artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla maksukyvyttömyysriskipainoilla.”;

b) korvataan 3 kohdassa oleva kaava DRC_b:n laskemiseksi seuraavasti:

”

$$DRC_b = \sum_{i \epsilon long} RW_i \cdot netJTD_i - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \epsilon short} RW_i \cdot |netJTD_i| \right)$$

”;

170) korvataan 325 ae artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Riskitekijöitä koskevat riskipainot, jotka perustuvat 325 bd artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaikkein likvidimpien valuuttojen alaluokkaan kuuluvien valuuttojen ja laitoksen kotimaiseen valuuttaan, ovat seuraavat:

a) riskittömän koron riskitekijöiden osalta tämän artiklan 1 kohdassa olevassa taulukossa 3 tarkoitetut riskipainot jaettuna $\sqrt{2}$:lla;

b) inflaatioriskitekijän ja valuuttojen välisten korkoperusteriskitekijöiden osalta tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut riskipainot jaettuna $\sqrt{2}$:lla.”;

171) muutetaan 325 ah artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan taulukossa 4 olevan alaluokan 13 toimiala seuraavasti:

”Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, edistämislainojen antajat ja katetut joukkolainat”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille annettaisiin II osaston 2 luvussa esitetyn luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitokset voivat luokitella luokittelemattoman katetun joukkolainan riskin alaluokkaan 4, jos katetun joukkolainan liikkeeseen laskeneella laitoksella on luottoluokitukset 1–3.”;

172) korvataan 325 ai artiklan 1 kohdassa oleva ilmaisun ”ρkl $^{(name)}$” määritelmä seuraavasti:

”ρ_{kl} $^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat; se on yhtä kuin 35 prosenttia, kun herkkyyksien k ja l molemmilla riskikohteilla on 325 ah artiklan 1 kohdan taulukossa 4 alaluokka 1–18, muussa tapauksessa se on yhtä kuin 80 prosenttia.”;

173) korvataan 325 aj artiklassa oleva ilmaisun ”γ_{bc} (rating)” määritelmä seuraavasti:

”γ_{bc} (rating) on yhtä kuin

a) 1, kun alaluokat b ja c ovat alaluokkia 1–17 ja molemmilla alaluokilla on sama luottoluokka (joko luottoluokat 1–3 tai luottoluokat 4–6); muussa tapauksessa se on 50 prosenttia; tässä laskelmassa alaluokan 1 katsotaan kuuluvan saman luottoluokkaan kuin alaluokat, joiden luottoluokka on 1–3;

b) 1, kun joko alaluokka b tai c on alaluokka 18;

c) 1, kun alaluokka b tai c on alaluokka 19 ja toisella alaluokalla on luottoluokka 1–3; muussa tapauksessa se on 50 prosenttia;

d) 1, kun alaluokka b tai c on alaluokka 20 ja toisella alaluokalla on luottoluokka 4–6; muussa tapauksessa se on 50 prosenttia;”;

174) muutetaan 325 ak artikla seuraavasti:

a) muutetaan taulukko 6 seuraavasti:

i) muutetaan sarake ”luottoluokka” seuraavasti:

1) korvataan toinen rivi seuraavasti:

”Luottoluokat 1–10”;

2) korvataan kolmas rivi seuraavasti:

”Luottoluokat 11–17”;

ii) korvataan alaluokan 13 toimiala seuraavasti:

”Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, edistämislainojen antajat ja katetut joukkolainat”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille annettaisiin II osaston 2 luvussa esitetyn luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä toisessa kohdassa säädetään, laitokset voivat luokitella luokittelemattoman katetun joukkolainan riskin alaluokkaan 4, jos katetun joukkolainan liikkeeseen laskevalla laitoksella on luottoluokitukset 1–3.”;

175) muutetaan 325 am artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohdan taulukossa 7 oleva sarake ”luottoluokka” seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen rivi seuraavasti:

”Etuoikeutetut ja luottoluokat 1–10”;

ii) korvataan toinen rivi seuraavasti:

”Muut kuin etuoikeutetut ja luottoluokat 1–10”;

iii) korvataan kolmas rivi seuraavasti:

”Luottoluokat 11–17 ja luokittelemattomat”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille annettaisiin II osaston 5 luvussa esitetyn ulkoisten luottoluokitusten menetelmän mukaisesti.”;

176) muutetaan 325 as artiklassa oleva taulukko 9 seuraavasti:

a) korvataan alaluokan 3 nimi seuraavasti:

”Energia – sähkö”;

b) lisätään tietokentät seuraavasti:

”

3 a	Energia – EU:n päästökauppajärjestelmän hiilikauppa	40 %
3 b	Energia – EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolinen hiilikauppa	60 %

”;

177) muutetaan 325 ax artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Vegariskitekijöiden alaluokkien on vastattava deltariskitekijöille vahvistettuja alaluokkia 3 jakson 1 alajakson mukaisesti.

2. Vegariskitekijöihin liittyvien herkkyyksien riskipainot luokitellaan riskitekijöiden riskiluokan mukaisesti seuraavasti:

Taulukko 1

Riskiluokka	Riskipainot
GIRR	100 %
Luottomarginaaliriski (muut kuin arvopaperistamiset)	100 %
Luottomarginaaliriski (ACTP)	100 %
Luottomarginaaliriskiä koskevat arvopaperistamiset (muu kuin ACTP)	100 %
Osakkeet (large cap ja indeksit)	77,78 %
Osakkeet (small cap ja muu toimiala)	100 %
Hyödykkeet	100 %
Ulkomaanvaluutat	100 %

”;

b) kumotaan 3 kohta;

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Yleistä korkoa, luottomarginaaleja ja hyödykkeitä koskevien kaarevuusriskitekijöiden osalta kaarevuutta koskeva riskipaino on kunkin käyrän kaikkien pisteiden samanaikainen siirtymä sellaisen suurimman deltariskipainon perusteella, jota tarkoitetaan 1 alajaksossa asianomaisen riskialaluokan osalta.”;

178) muutetaan 325 az artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitos voi käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen edellyttäen, että laitos täyttää kaikki tässä luvussa säädetyt vaatimukset.”;

b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

i) korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) kaupankäyntiyksiköt ovat täyttäneet 325 bf artiklan 3 kohdassa tarkoitetut toteutumatestausvaatimukset;

d) kaupankäyntiyksiköt ovat täyttäneet 325 bg artiklassa tarkoitetut voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevat vaatimukset;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”g) kaupankäyntiyksiköille ei ole osoitettu sellaisia CIU:issa olevia positioita, jotka täyttävät 104 artiklan 8 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten, joille on myönnetty lupa käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää, on lisäksi täytettävä 325 artiklan 3 kohdassa säädetty raportointivaatimus.”;

d) korvataan 8 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) arviointimenetelmät, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset todentavat, täyttääkö laitos tässä luvussa säädetyt vaatimukset.”;

e) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. EPV antaa lausunnon siitä, onko tämän artiklan 5 kohdassa ja 325 bf artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia olosuhteita esiintynyt.

Kyseisen lausunnon antamista varten EPV seuraa markkinaolosuhteita arvioidakseen, onko esiintynyt poikkeuksellisia olosuhteita, ja jos on, se ilmoittaa niistä välittömästi komissiolle.

10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset sekä indikaattorit, joita EPV:n on määrä käyttää määrittääkseen, onko poikkeuksellisia olosuhteita esiintynyt.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

179) muutetaan 325 ba artikla seuraavasti :

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun laitos laskee markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia käyttäen sisäistä mallia ensimmäisen alakohdan mukaisesti, se ei saa sisällyttää omia luottomarginaalejaan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden laskemiseen laitoksen omien vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden positioiden osalta.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokseen ei sovelleta omien varojen lisävaatimusta laitoksen hallussa olevien, sen omien vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Vaihtoehtoista sisäistä mallia käyttävän laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen kokonaisvaatimukset seuraavan kaavan mukaisesti kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioille ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioille, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskin:

$$AIMA_{total} = \min(AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{all\ portfolio}) + \max(AIMA - ASA_{aima}; 0)$$

jossa

AIMA = 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten summa;

PLA_{addon} = 325 bg artiklan 2 kohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus;

$ASA_{non-aima}$ = 325 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset niiden kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden salkun osalta, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskin ja joiden osalta laitos käyttää vaihtoehtoista standardimenetelmää markkinariskin omien varojen vaatimusten laskemiseen;

$ASA_{\text{all portfolio}}$ = 325 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset kaikkien sellaisten kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden salkun osalta, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskin;

ASA_{aima} = 325 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset niiden kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden salkun osalta, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskin ja joiden osalta laitos käyttää 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää markkinariskin omien varojen vaatimusten laskemiseen.”;

180) lisätään 325 bc artiklaan kohta seuraavasti:

”6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään kriteerit tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen käyttämiselle riskienmittausmallissa, mukaan lukien tietojen tarkkuutta koskevat kriteerit ja kalibrointiperusteet, kun markkinatiedot ovat riittämättömät.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta …[18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

181) lisätään 325 bd artiklaan kohta seuraavasti:

”5 a. Taulukossa 2 olevassa korkoriskitekijän pääluokassa ERM II:een osallistuvien jäsenvaltioiden valuutat kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttojen ja kansallisten valuuttojen alaluokkaan.”;

182) muutetaan 325 be artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset käyttävät kolmansien osapuolten toimittamia markkinatietoja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arviointia varten.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitoksen on pidettävä mallintamattomana riskitekijää, jonka laitos on arvioinut mallinnettavaksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämiseen käytettävät tiedot, joita sovelletaan riskitekijään, eivät täytä 325 bc artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Poikkeuksellisissa olosuhteissa aikoina, joina tietyt kaupankäyntitoiminnot finanssimarkkinoilla ovat vähentyneet merkittävästi, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että tässä luvussa säädettyä menetelmää käyttävät laitokset voivat pitää mallinnettavina riskitekijöitä, jotka kyseiset laitokset ovat arvioineet mallintamattomiksi 1 kohdan mukaisesti, edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

a) menettelyn kohteena olevat riskitekijät koskevat kaupankäyntitoimintoja, jotka ovat vähentyneet merkittävästi finanssimarkkinoilla;

b) menettelyä sovelletaan väliaikaisesti ja enintään kuuden kuukauden ajan yhden tilikauden aikana;

c) menettely ei vähennä merkittävästi sitä soveltavien laitosten markkinariskiä koskevia omien varojen kokonaisvaatimuksia;

d) toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat EPV:lle välittömästi kaikista päätöksistä antaa laitosten soveltaa tässä luvussa esitettyä menetelmää, jossa mallintamattomat riskitekijät katsotaan mallinnettaviksi, sekä asianomaisista kaupankäyntitoiminnoista, ja perustelevat päätöksensä.”;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään kriteerit riskitekijöiden mallinnettavuuden arvioimiseen 1 kohdan mukaisesti, mukaan lukien olosuhteet, joissa käytetään kolmansien osapuolten toimittamia markkinatietoja, sekä kyseisen arvioinnin suoritustiheys.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

183) muutetaan 325 bf artikla seuraavasti:

a) muutetaan 6 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Kerroin (m_c) saadaan laskemalla yhteen vähintään 1,5 ja taulukon 3 mukaisesti määritetty korotus. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun salkun osalta kyseinen korotus lasketaan niiden ylitysten lukumäärän perusteella, jotka tapahtuivat edeltävinä 250 pankkipäivänä, sellaisena kuin se on tämän alakohdan a alakohdan mukaisesti lasketussa laitoksen VaR-luvun toteutumatestauksessa. Korotuksen laskennassa on noudatettava seuraavia vaatimuksia:”;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa sallia, että laitos toteuttaa toisen tai molemmat seuraavista:

a) rajoittaa korotuksen laskennan siihen arvoon, joka saadaan toteutumatestauksen oletetun arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä, kun toteutumatestauksen todellisen arvonmuutoksen mukaisten ylitysten määrä ei johdu laitoksen vaihtoehtoisen sisäisen mallin puutteista;

b) jättää korotuksen laskennasta pois oletettujen tai todellisten muutosten toteutumatestauksessa havaitut ylitykset, jos kyseiset ylitykset eivät johdu laitoksen vaihtoehtoisen sisäisen mallin puutteista.”;

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa toimivaltaiset viranomaiset voivat korottaa m_c-kertoimen arvoa kyseisessä alakohdassa tarkoitetun summan yli, jos laitoksen vaihtoehtoisessa sisäisessä mallissa on puutteita, jotka estävät markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten asianmukaisen mittaamisen.”;

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Poiketen siitä, mitä 2 ja 6 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksen jättää ottamatta huomioon ylitys, jos salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää asiaa koskevan VaR-arvon, joka on laskettu kyseisen laitoksen sisäisen mallin avulla, johtuu mallintamattomasta riskitekijästä.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään ne edellytykset ja kriteerit, joiden mukaisesti laitoksen voidaan sallia jättää ottamatta huomioon ylitys, jos salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää asiaan koskevan VaR-arvon, joka on laskettu kyseisen laitoksen sisäisen mallin avulla, johtuu mallintamattomasta riskitekijästä.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta …[24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

184) muutetaan 325 bg artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen kaupankäyntiyksikkö täyttää voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevat vaatimukset, jos laitoksen riskienmittausmalliin perustuvat teoreettiset muutokset kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvossa vastaavat hyvin tai riittävän hyvin laitoksen hinnoittelumalliin perustuvia oletettuja muutoksia kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvossa.

2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jos riskienmittausmalliin perustuvat teoreettiset muutokset kaupankäyntiyksikön salkun arvossa vastaavat riittävän hyvin laitoksen hinnoittelumalliin perustuvia oletettuja muutoksia kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvossa, laitoksen on laskettava kaikille kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitetuille positioille omien varojen lisävaatimus 325 ba artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten lisäksi.

3. Laitoksen on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen tulosten perusteella määritettävä ja dokumentoitava tarkka luettelo laitoksen riskienmittausmalliin sisältyvistä riskitekijöistä, joiden perusteella voidaan todentaa, täyttääkö laitos 325 bf artiklassa asetetun toteutumatestausvaatimuksen. Laitoksen on seurattava kaikkia kyseisten riskitekijöiden luettelon muutoksia.”;

b) muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) korvataan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) perusteet, joiden avulla määritetään 1 kohtaa sovellettaessa, vastaavatko kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset hyvin tai riittävän hyvin kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuja muutoksia, ottaen huomioon kansainvälisen sääntelyn kehityssuuntaukset;

b) edellä 2 kohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus;”;

ii) kumotaan e alakohta;

iii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta …[12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].”;

185) muutetaan 325 bh artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) sisäisessä riskienmittausmallissa on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kultaa ja niitä yksittäisiä ulkomaanvaluuttoja, joiden määräisiä laitoksen positiot ovat; CIU:iden osalta huomioon otetaan niiden todelliset valuuttapositiot; laitokset voivat käyttää kolmannen osapuolen ilmoittamia, CIU:n valuuttapositioita koskevia tietoja edellyttäen, että kyseisten tietojen paikkansapitävyys varmistetaan asianmukaisella tavalla;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”i) CIU:issa olevien positioiden osalta laitosten on tarkasteltava CIU:iden kohde-etuutena olevia positioita vähintään viikoittain laskeakseen omien varojen vaatimuksensa tämän luvun mukaisesti ; jos läpikatsomisperiaatetta sovelletaan viikoittain, laitosten on pystyttävä seuraamaan riskejä, jotka johtuvat merkittävistä muutoksista CIU:n koostumuksessa; laitokset, joilla ei ole riittäviä tietoja, joiden avulla ne voisivat laskea CIU:n position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset läpikatsomisperiaatteen mukaisesti, voivat käyttää kolmatta osapuolta kyseisten tietojen hankkimiseen sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:

1) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;

2) CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että se täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit;

3) kolmantena osapuolena oleva myyjä edellyttäen, että tämän alakohdan 1 tai 2 alakohdassa tarkoitetut kolmannet osapuolet tai muu tällainen kolmantena osapuolena toimiva myyjä toimittavat tai laskevat tiedot tai riskimittarit;

ii) kolmas osapuoli toimittaa laitokselle tiedot tai riskimittarit, joiden avulla se voi laskea CIU:n position markkinariskiä koskevan omien varojen vaatimukset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun läpikatsomisperiaatteen mukaisesti;

iii) laitoksen ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut ii alakohdassa tarkoitettujen kolmannen osapuolen toimittamien tietojen tai riskimittareiden asianmukaisuuden, ja toimivaltaisella viranomaisella on pyydettäessä rajoittamaton pääsy kyseisiin tietoihin tai riskimittareihin.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Laitos saa käyttää empiirisiä korrelaatioita riskitekijän pääluokkien sisällä ja laskiessaan 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavaa mittaria (UES_t) riskitekijän pääluokkien välillä vain, jos sen käyttämä menetelmä kyseisten korrelaatioiden mittaamiseksi on moitteeton ja yhteensopiva joko sovellettavien likviditeettihorisonttien kanssa tai toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnällä 325 bc artiklan 1 kohdassa säädetyn 10 päivän perusaikajänteen kanssa sekä johdonmukaisesti sovellettu.”;

c) kumotaan 3 kohta;

186) muutetaan 325 bi artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) laitoksella on oltava kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan toimivalle johdolle; kyseinen yksikkö

i) on vastuussa tämän luvun soveltamiseksi vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmässä käytettävän sisäisen riskienmittausmallin suunnittelusta ja täytäntöönpanosta;

ii) on vastuussa yleisestä riskienhallintajärjestelmästä;

iii) laatii ja analysoi päivittäin raportteja markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen käytetyn sisäisen mallin tuloksista ja kaupankäyntilimiittien osalta toteutettavien toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuudesta.”;

b) lisätään ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetusta riskienvalvontayksiköstä erillinen validointiyksikkö suorittaa tämän luvun soveltamiseksi vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmässä käytettävän sisäisen riskienmittausmallin ensimmäisen ja sen jälkeen toteutettavan jatkuvan validoinnin.”;

187) korvataan 325 bo artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten on otettava sisäisissä maksukyvyttömyysriskimalleissaan huomioon suojautumisstrategioiden olennaiset perusteriskit, jotka johtuvat tuotetyyppien, pääomarakenteen etuoikeusluokkien, sisäisten tai ulkoisten luottoluokitusten, aloitusajankohdan (vintage) eroavuuksista sekä muista eroista.

Laitosten on varmistettava, että suojausinstrumentin ja suojatun instrumentin väliset maturiteettierot, jotka saattaisivat toteutua yhden vuoden aikajänteen aikana, jos kyseisiä eroja ei oteta huomioon laitosten sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa, eivät johda riskin olennaiseen aliarviointiin.

Laitosten on sisällytettävä suojausinstrumentti kyseiseen malliin ainoastaan siinä määrin kuin se voidaan säilyttää myös vastapuolen lähestyessä maksuvelvollisuuden laukaisevaa tapahtumaa tai muuta tapahtumaa.”;

188) muutetaan 325 bp artikla seuraavasti:

a) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) maksukyvyttömyyden todennäköisyyden alaraja on 0,01 prosenttia vastuille, joihin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 114–118 artiklan mukaisesti, ja 0,01 prosenttia katetuille joukkolainoille, joihin sovelletaan 10 prosentin riskipainoa 129 artiklan mukaisesti; muussa tapauksessa maksukyvyttömyyden todennäköisyyden alaraja on 0,03 prosenttia;”;

ii) korvataan d ja e alakohta seuraavasti:

”d) laitoksen, joka on saanut luvan arvioida maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti vastuuryhmän ja tiettyä liikkeeseenlaskijaa koskevan luokitusjärjestelmän osalta, on laskettava kyseisen liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden todennäköisyys siinä vahvistetulla menetelmällä edellyttäen, että tällaiseen arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla;

e) laitoksen, joka ei ole saanut lupaa arvioida d alakohdassa tarkoitettua maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä, on laadittava sisäinen menetelmä tai käytettävä ulkoisia lähteitä maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arvioimiseksi tässä artiklassa esitettyjen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskeviin arvioihin sovellettavien vaatimusten mukaisesti.”;

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa kaupankäyntivarastoon kuuluvan position tietyn liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla, jos laitoksella on laskentapäivänä kaupankäyntivaraston ulkopuolinen positio samalla velallisella, jonka osalta se arvioi maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti kyseisessä luvussa säädettyjen omien varojen vaatimustensa laskemiseksi.”;

b) muutetaan 6 kohta seuraavasti:

i) korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) laitoksen, joka on saanut luvan arvioida tappio-osuutta II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti vastuuryhmän ja tiettyä vastuuta koskevan luokitusjärjestelmän osalta, on laskettava kyseisen liikkeeseenlaskijan tappio-osuutta koskevat arviot siinä vahvistetulla menetelmällä edellyttäen, että tällaiseen arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla;

d) laitoksen, joka ei ole saanut lupaa arvioida c alakohdassa tarkoitettua tappio-osuutta, on laadittava sisäinen menetelmä tai käytettävä ulkoisia lähteitä tappio-osuuden arvioimiseksi tässä artiklassa esitettyjen tappio-osuutta koskeviin arvioihin sovellettavien vaatimusten mukaisesti.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa kaupankäyntivarastoon kuuluvan position tietyn liikkeeseenlaskijan tappio-osuuden arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla, jos laitoksella on laskentapäivänä kaupankäyntivaraston ulkopuolinen positio samassa vastuussa, jonka osalta se arvioi tappio-osuutta II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti kyseisessä luvussa säädettyjen omien varojen vaatimustensa laskemiseksi.”;

189) korvataan 332 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 325 artiklan 6 tai 8 kohdan mukaiset luottojohdannaiset sisällytetään ainoastaan 338 artiklan 2 kohdan mukaiseen erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen määrittämiseen.”;

190) muutetaan 337 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun määritetään riskipainoja 1 kohtaa sovellettaessa, laitoksen on käytettävä yksinomaan II osaston 5 luvun 3 jaksossa esitettyä menetelmää.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laitoksen on laskettava yhteen tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamisesta johtuvat painotetut positionsa riippumatta siitä, ovatko ne pitkiä vai lyhyitä, erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi, 338 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäviä arvopaperistamispositioita lukuun ottamatta.”;

191) korvataan 338 artikla seuraavasti:

”338 artikla

Korrelaatiokaupankäyntisalkkua koskeva omien varojen vaatimus

1. Tätä artiklaa sovellettaessa laitoksen on määritettävä korrelaatiokaupankäyntisalkkunsa 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti.

2. Laitoksen on määritettävä seuraavista kokonaismääristä suurempi erityisriskiä koskevaksi omien varojen vaatimukseksi korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta:

a) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen kokonaismäärä, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun pitkiin nettopositioihin;

b) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen kokonaismäärä, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun lyhyisiin nettopositioihin.”;

192) korvataan 348 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista osuuksista muodostuviin positioihin sovellettava positioriskin (yleis- ja erityisriskin) omien varojen vaatimus on 32 prosenttia, tämän kuitenkaan rajoittamatta tämän jakson muiden säännösten soveltamista. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin positioihin positioriskin (yleis- ja erityisriskin) sekä valuuttakurssiriskin osalta sovellettava omien varojen vaatimus on 40 prosenttia, tämän kuitenkaan rajoittamatta 353 artiklan säännösten ja yhdessä niiden kanssa 352 artiklan 4 kohdassa esitetyn muutetun kultamääräisen menetelmän soveltamista.”;

193) korvataan 351 artikla seuraavasti:

”351 artikla

Valuuttakurssiriskin kynnysarvo ja painotus

Jos 352 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisnettovaluuttaposition ja sen nettokultaposition summa on enemmän kuin 2 prosenttia sen omien varojen kokonaismäärästä, laitoksen on laskettava valuuttakurssiriskiä koskeva omien varojen vaatimus. Valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimus lasketaan kertomalla laitoksen kokonaisnettovaluuttaposition ja nettokultaposition summa 8 prosentilla raportointivaluutan määräisenä.”;

194) kumotaan 352 artiklan 2 kohta;

195) muutetaan 361 artikla seuraavasti:

a) kumotaan c alakohta;

b) korvataan toinen kohta seuraavasti:

”Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen tämän artiklan käytöstä.”;

196) kumotaan kolmannen osan IV osaston 5 luku;

197) lisätään 381 artiklaan kohta seuraavasti:

”Tässä osastossa ’vastuun arvonoikaisuriskillä’ (credit valuation adjustment, CVA) tarkoitetaan vastuun arvonoikaisun arvon muutoksista johtuvaa tappioriskiä, joka on laskettu ensimmäisen kohdan mukaisesti vastapuolten kanssa tehtyjen liiketoimien muodostamalle salkulle ja joka johtuu vastapuolta koskevien luottomarginaaliriskitekijöiden ja liiketoimien muodostamaan salkkuun sisältyvien muiden riskitekijöiden muutoksista.”;

198) muutetaan 382 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Laitoksen on sisällytettävä 1 kohdan mukaiseen omien varojen laskelmaan arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet, jotka on arvostettu käypään arvoon laitokseen sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti, jos laitokselle kyseisistä rahoitustoimista aiheutuva vastuun arvonoikaisuriski on olennainen.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”4 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 4 kohdassa säädetään, laitos voi päättää laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttäen mitä tahansa 382 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista menetelmistä niiden liiketoimien osalta, jotka jäävät kyseisen vaatimuksen ulkopuolelle tämän artiklan 4 kohdan nojalla, jos laitos käyttää 386 artiklan mukaisesti määritettyjä hyväksyttäviä suojauksia kyseisiin liiketoimiin liittyvän vastuun arvonoikaisuriskin pienentämiseksi. Laitosten on laadittava toimintaperiaatteet, joissa määritetään vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen soveltamis- ja laskentamenettelyt tällaisten liiketoimien osalta.

4 b. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennan tulokset kaikkien tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta. Tätä ilmoittamisvaatimusta sovellettaessa laitosten on laskettava vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttäen 382 a artiklan 1 kohdassa säädettyjä asiaankuuluvia menetelmiä, joita ne olisivat käyttäneet vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen täyttämiseen, jos kyseisiä liiketoimia ei olisi jätetty soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan 4 kohdan nojalla. ”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset ja kriteerit, joita laitosten on käytettävä arvioidessaan, onko käypään arvoon arvostetuista arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista aiheutuva vastuun arvonoikaisuriski olennainen, sekä kyseisen arvioinnin tiheys.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään …päivänä … kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

199) lisätään artikla seuraavasti:

”*382 a artikla*

Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskentamenetelmät

1. Laitoksen on laskettava vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset kaikkien 382 artiklassa tarkoitettujen liiketoimien osalta käyttäen seuraavia menetelmiä:

   a) 383 artiklassa esitetty standardimenetelmä, jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt laitokselle luvan käyttää kyseistä menetelmää;

   b) 384 artiklassa esitetty perusmenetelmä;

   c) 385 artiklassa esitetty yksinkertaistettu menetelmä edellyttäen, että laitos täyttää kyseisen artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Laitos ei saa käyttää 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua menetelmää yhdistettynä kyseisen kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun menetelmään.

3. Laitos voi käyttää 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten jatkuvaan laskemiseen

   a) eri vastapuolten osalta;

   b) samaan vastapuoleen liittyvien hyväksyttävien eri nettoutusryhmien osalta;

c) saman hyväksyttävän nettoutusryhmän eri transaktioiden osalta edellyttäen, että jokin 5 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy.

4. Sovellettaessa 3 kohdan c alakohtaa laitosten on jaettava hyväksyttävä nettoutusryhmä hypoteettiseen nettoutusryhmään, joka sisältää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun menetelmän piiriin kuuluvat liiketoimet, ja hypoteettiseen nettoutusryhmään, joka sisältää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menetelmän piiriin kuuluvat liiketoimet.

5. Sovellettaessa 3 kohdan c alakohtaa siinä tarkoitettuihin edellytyksiin kuuluvat seuraavat:

a) jako on yhdenmukainen sen kanssa, miten oikeudellista nettoutusryhmää käsitellään laskettaessa vastuun arvonoikaisua kirjanpitotarkoituksia varten;

b) toimivaltaisten viranomaisten myöntämä lupa käyttää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmää rajoitetaan vastaavaan hypoteettiseen nettoutusryhmään eikä se kata kaikkia hyväksyttävään nettoutusryhmään kuuluvia liiketoimia.

Laitosten on dokumentoitava, miten ne käyttävät 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää, ja kuten tässä kohdassa säädetään, laskeakseen jatkuvasti vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset.”;

200) korvataan 383 artikla seuraavasti:

”*383 artikla*

Standardimenetelmä

1. Toimivaltainen viranomainen myöntää laitokselle luvan laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset yhden tai useamman vastapuolen kanssa tehtyjen liiketoimien muodostamalle salkulle käyttämällä tämän artiklan 3 kohdan mukaista standardimenetelmää arvioituaan, täyttääkö laitos seuraavat vaatimukset:

   a) laitos on perustanut erillisen yksikön, joka vastaa laitoksen yleisestä riskienhallinnasta ja vastuun arvonoikaisuriskin suojauksesta;

   b) laitos on laatinut kunkin asianomaisen vastapuolen osalta sääntelyyn perustuvan vastuun arvonoikaisun mallin voidakseen laskea kyseisen vastapuolen vastuun arvonoikaisun 383 a artiklan mukaisesti;

   c) laitos pystyy vähintään kuukausittain laskemaan vastuun arvonoikaisun herkkyydet 383 b artiklan mukaisesti määritetyille asianomaisille riskitekijöille kunkin asianomaisen vastapuolen osalta;

d) kaikkien 386 artiklan mukaisissa hyväksyttävissä suojauksissa olevien positioiden osalta laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia standardimenetelmän avulla laitos pystyy vähintään kuukausittain laskemaan kyseisten positioiden herkkyydet 383 b artiklan mukaisesti määritellyille asiaankuuluville riskitekijöille;

e) laitos on perustanut kaupankäyntiyksiköistä ja a alakohdassa tarkoitetusta yksiköstä riippumattoman riskienvalvontayksikön, joka raportoi suoraan ylimmälle hallintoelimelle; kyseinen riskienvalvontayksikkö vastaa standardimenetelmän suunnittelusta sekä täytäntöönpanosta ja sen on laadittava ja analysoitava kuukausittain raportteja kyseisen menetelmän tuloksista ja lisäksi riskienvalvontayksikön on arvioitava laitoksen kaupankäyntilimiittien asianmukaisuus ja sisällytettävä kyseisen arvioinnin tulokset kuukausittaisiin raportteihinsa; riskienvalvontayksiköllä on oltava riittävästi henkilöstöä, jolla on tehtäviinsä soveltuva pätevyys.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa vastapuolen vastuun arvonoikaisun herkkyydellä riskitekijälle tarkoitetaan kyseisen vastuun arvonoikaisun suhteellista arvonmuutosta, joka johtuu muutoksesta jonkin asiaankuuluvan riskitekijän arvossa kyseisessä vastuun arvonoikaisussa, ja se lasketaan laitoksen sääntelyyn perustuvan vastuun arvonoikaisun mallin avulla 383 i ja 383 j artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa hyväksyttävissä suojauksissa olevan position herkkyydellä riskitekijälle tarkoitetaan position arvon suhteellista muutosta, joka johtuu position jonkin asiaankuuluvan riskitekijän arvon muutoksesta ja joka lasketaan laitoksen hinnoittelumallia käyttäen 383 i ja 383 j artiklan mukaisesti.

2. Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennassa tarkoitetaan

1) ’riskiluokalla’ mitä tahansa seuraavista luokista:

a) korkoriski;

b) vastapuolta koskeva luottomarginaaliriski;

c) referenssiluottomarginaaliriski;

d) osakeriski;

e) hyödykeriski;

f) valuuttakurssiriski;

2) ’vastuun arvonoikaisun muodostamalla salkulla’ salkkua, joka koostuu yhteenlasketusta vastuun arvonoikaisusta ja 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista hyväksyttävistä suojauksista;

3) ’yhteenlasketulla vastuun arvonoikaisulla’ vastuun arvonoikaisujen summaa, joka lasketaan käyttämällä sääntelyyn perustuvaa vastuun arvonoikaisun mallia 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin vastapuoliin.

3. Laitosten on määritettävä standardimenetelmää käytettäessä vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksiksi seuraavien 383 b artiklan mukaisesti laskettujen omien varojen vaatimusten summa:

a) deltariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan laitoksen vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun muutosriski, joka johtuu muutoksista muuhun kuin volatiliteettiin liittyvissä asiaankuuluvissa riskitekijöissä;

b) vegariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan laitoksen vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun muutosriski, joka johtuu muutoksista sen volatiliteettiin liittyvissä asiaankuuluvissa riskitekijöissä.”;

201) lisätään artiklat seuraavasti:

”*383 a artikla*

Sääntelyyn perustuva vastuun arvonoikaisun malli

1. Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen 383 artiklan mukaisesti käytettävän sääntelyyn perustuvan vastuun arvonoikaisun mallin on oltava rakenteeltaan moitteeton, sitä on sovellettava johdonmukaisesti ja sen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

   a) sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla voidaan mallintaa tietyn vastapuolen vastuun arvonoikaisu ottaen tarvittaessa huomioon nettoutus- ja vakuusvajesopimukset nettoutusryhmän tasolla tämän artiklan mukaisesti;

   b) laitos arvioi vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyden kyseisen vastapuolen luottomarginaaliriskien ja konsensusennusteen mukaisen odotetun tappio-osuuden perusteella;

   c) edellä a alakohdassa tarkoitetun odotetun tappio-osuuden on oltava sama kuin b alakohdassa tarkoitettu konsensusennusteen mukainen odotettu tappio-osuus, paitsi jos laitos voi osoittaa, että kyseisen vastapuolen kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun etuoikeusasema poikkeaa kyseisen vastapuolen liikkeeseen laskemien etuoikeusasemaltaan parhaiden vakuudettomien joukkolainojen etuoikeusluokasta;

d) vastapuolen kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun simuloitu diskontattu tulevaisuuden vastapuoliriski lasketaan jokaisena tulevana ajankohtana riskimallin avulla siten, että kaikki kyseiseen salkkuun sisältyvät liiketoimet hinnoitellaan uudelleen kyseisten liiketoimien kannalta olennaisten markkinariskitekijöiden simuloitujen yhteismuutosten perusteella käyttäen asianmukaista määrää skenaarioita ja diskonttaamalla hinnat laskentapäivään käyttäen riskittömiä korkoja;

e) sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla pystytään mallintamaan merkittävä riippuvuussuhde vastapuolen kanssa tehtyjen liiketoimien muodostaman salkun simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin ja vastapuolen luottomarginaaliriskien välillä;

f) jos salkun muodostavat liiketoimet sisältyvät nettoutusryhmään, johon sovelletaan vakuusvajesopimusta ja joka arvostetaan päivittäin markkinahintaan, kyseisen sopimuksen osana asetetut ja saadut vakuudet katsotaan riskejä vähentäväksi tekijäksi simuloidussa diskontatussa tulevaisuuden vastapuoliriskissä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

   i) laitos määrittää kyseisen nettoutusryhmän kannalta merkityksellisen riskivakuusjakson 285 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti ja ottaa kyseisen vakuusjakson huomioon simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskennassa;

ii) kaikki vakuusvajesopimuksen sovellettavissa olevat tekijät, mukaan lukien vakuuksien muutospyyntöjen esittämisväli, sopimuksen perusteella hyväksyttävien vakuuksien tyyppi, kynnykset, siirron vähimmäismäärät, itsenäiset määrät ja alkumarginaalit sekä laitoksen että vastapuolen osalta, otetaan asianmukaisesti huomioon simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskennassa;

iii) laitos on perustanut vakuuksien hallintayksikön, joka täyttää 287 artiklan vaatimukset kaikkien niiden vakuuksien osalta, jotka hyväksytään vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskentaan standardimenetelmää käyttäen.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa vastuun arvonoikaisun on oltava plusmerkkinen, ja se lasketaan funktiona käyttäen vastapuolen odotettua tappio-osuutta, asianmukaista joukkoa vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyksiä tulevina ajankohtina ja asianmukaista joukkoa kyseisen vastapuolen kanssa tehtyjen liiketoimien muodostaman salkun simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskejä tulevina ajankohtina kyseiseen salkkuun kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän liiketoimen erääntymiseen saakka.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa siinä tarkoitetun seikan osoittamiseksi vastapuolelta saadut vakuudet eivät saa muuttaa vastuun etuoikeusluokkaa.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdan iii alakohtaa, jos laitos on jo perustanut vakuuksien hallintayksikön 283 artiklassa tarkoitetun sisäisen mallin menetelmän käyttöä varten, laitosta ei vaadita perustamaan erillistä vakuuksien hallintayksikköä, jos kyseinen laitos osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselleen, että tällainen yksikkö täyttää 287 artiklassa säädetyt vaatimukset sellaisten vakuuksien osalta, jotka hyväksytään vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi standardimenetelmää käyttäen.

2. Jos vastapuolen luottoriskinvaihtosopimusten hintaerot ovat havainnoitavissa markkinoilla, laitoksen on 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa käytettävä kyseisiä hintaeroja. Jos tällaisia luottoriskinvaihtosopimusten hintaeroja ei ole saatavilla, laitoksen on käytettävä jompaakumpaa seuraavista:

   a) vastapuolen liikkeeseen laskemien muiden instrumenttien luottomarginaaleja, jotka vastaavat nykyisiä markkinaolosuhteita;

   b) hintaeroista tehtyjä arvioita, jotka ovat asianmukaisia ottaen huomioon vastapuolen luokituksen, toimialan ja alueen.

3. Sääntelyyn perustuvaa vastuun arvonoikaisun mallia käyttävän laitoksen on täytettävä kaikki seuraavat laadulliset vaatimukset:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu riskimalli on osa laitoksen sisäistä vastuun arvonoikaisunriskin hallintajärjestelmää, johon sisältyy vastuun arvonoikaisun ja vastuun arvonoikaisuriskin tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, hyväksyminen ja sisäinen raportointi kirjanpitotarkoituksia varten;

b) laitoksella on käytössä menettely, jolla varmistetaan, että 1 kohdassa tarkoitettua riskimallia koskevia dokumentoituja sisäisiä toimintaperiaatteita, valvontaa, mallin suorituskyvyn arviointia ja menettelyjä noudatetaan;

c) laitoksella on oltava riippumaton validointiyksikkö, joka vastaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskimallin ensimmäisestä ja jatkuvasta tehokkaasta validoinnista; kyseisen yksikön on oltava riippumaton yritysluotoista ja kaupankäyntiyksiköistä, 383 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yksikkö mukaan lukien, ja sen on raportoitava suoraan ylimmälle johdolle; sillä on oltava riittävästi henkilöstöä, jolla on kyseiseen tarkoitukseen soveltuva pätevyys;

d) ylimmän johdon on aktiivisesti osallistuttava riskienhallintaprosessiin ja pidettävä vastuun arvonoikaisuriskin hallintaa liiketoiminnan olennaisena osana, jota varten on osoitettava asianmukaiset resurssit;

e) laitoksen on dokumentoitava 1 kohdassa tarkoitetun riskimallin ensimmäinen validointi ja sen jälkeinen jatkuva validointiprosessi niin tarkasti, että kolmas osapuoli pystyy ymmärtämään mallien toimintaperiaatteet, niiden rajoitukset ja keskeiset oletukset, sekä luomaan analyysin uudelleen; kyseisessä dokumentaatiossa on esitettävä vähimmäistiheys, jolla jatkuva validointi toteutetaan, sekä muut tapaukset, kuten äkillinen muutos markkinakäyttäytymisessä, joissa on suoritettava ylimääräinen validointi; siinä on kuvattava, kuinka validointi tehdään tietovirtojen ja salkkujen osalta, mitä analyyseja käytetään ja miten edustavat vastapuolten salkut muodostetaan;

f) edellä 1 kohdassa tarkoitetussa riskimallissa simuloitujen markkinariskitekijöiden skenaarioissa käytettäviä hinnoittelumalleja on testattava käyttäen tarkoituksenmukaisia riippumattomia viitearvoja, jotka vastaavat useita eri markkinatilanteita, osana mallin ensimmäistä ja jatkuvaa validointiprosessia; optioiden hinnoittelumalleissa on otettava huomioon option arvon epälineaarisuus suhteessa markkinariskitekijöihin;

g) laitoksen sisäisen tarkastuksen prosessiin on kuuluttava säännöllisesti tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun laitoksen sisäisen vastuun arvonoikaisuriskin hallintajärjestelmän riippumaton arviointi; kyseisen arvioinnin on katettava sekä 383 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yksikön että tämän kohdan c alakohdassa tarkoitetun riippumattoman validointiyksikön toiminta;

h) laitoksen 1 kohdassa tarkoitetun simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskennassa käyttämän sääntelyyn perustuvan vastuun arvonoikaisun mallin on vastattava liiketoimen ehtoja ja määrittelyä sekä vakuusvajesopimuksia oikea-aikaisesti, aukottomasti ja varovaisesti; ehtoja ja määrittelyjä koskevat tiedot on säilytettävä suojatussa tietokannassa, joka tarkastetaan virallisesti säännöllisin väliajoin; liiketoimen ehtoja ja määrittelyjä koskevien tietojen ja vakuusvajesopimusten siirtämisestä riskimalliin on myös tehtävä sisäinen tarkastus, ja sisäisen mallin ja lähdetietojärjestelmien välillä käytössä on oltava sisäisen mallin ja lähdetietojärjestelmien väliset viralliset yhteensovittamismenettelyt sen jatkuvaksi todentamiseksi, että riskimalli ilmentää liiketoimen ehtoja, määrittelyjä ja vakuusvajesopimuksia oikein tai vähintään varovaisesti;

i) laitoksen 1 kohdassa tarkoitetun simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskentamallissa käyttämien nykyhetken ja aiempien ajanjaksojen markkinatietojen hankinnan on oltava liiketoiminta-alueista riippumatonta, ja ne on syötettävä kyseiseen malliin oikea-aikaisesti ja aukottomasti sekä säilytettävä suojatussa tietokannassa, joka tarkastetaan virallisesti säännöllisin väliajoin; laitoksella on oltava pitkälle kehitetty prosessi, jolla varmistetaan tietojen kattavuus ja käsitellään epäasianmukaiset tietohavainnot; jos mallissa käytetään markkinatietoja koskevia arvioita, laitoksen on suunniteltava sisäiset menettelytavat käytettäviksi soveltuvien arvioiden yksilöimiseksi ja osoitettava jatkuvasti empiirisesti, että arviot edustavat varovaisesti arvioituna tarkastelun kohteena olevaa riskiä;

j) edellä 1 kohdassa tarkoitetun riskimallin on sisällettävä tarvittavat liiketoimi- ja sopimuskohtaiset tiedot, jotta riskit voidaan yhdistää nettoutusryhmän tasolla; laitoksen on todennettava, että liiketoimet kohdennetaan asianmukaisiin nettoutusryhmiin mallin sisällä.

Laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu riskimalli voi sisältää erilaisia määrittelyitä ja oletuksia kaikkien 383 a artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi, mutta sen markkinatietojen ja nettoutuksen kirjaamisen on vastattava kirjanpidossa käytettyjä tietoja.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) miten laitoksen on määritettävä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut hintaeroista tehtävät arviot maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien laskemista varten;

b) muut tekniset osatekijät, jotka laitosten on otettava huomioon laskiessaan vastapuolen odotettua tappio-osuutta, vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ja kyseisen vastapuolen kanssa tehtyjen liiketoimien ja vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun simuloitua diskontattua tulevaisuuden vastapuoliriskiä 1 kohdan mukaisesti;

c) muut 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut instrumentit, jotka soveltuvat vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arviointiin, ja miten laitosten on tehtävä kyseinen arviointi.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [36 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) edellytykset 383 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun standardimenetelmän käytön laajentamisen ja muutosten olennaisuuden arvioimiseksi;

b) arviointimenetelmät, joiden perusteella toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, täyttääkö laitos 383 ja 383 a artiklassa asetetut vaatimukset.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [48 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

383 b artikla

Delta- ja vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava 383 c – 383 h artiklassa kuvattuja delta- ja vegariskitekijöitä sekä tämän artiklan 2–8 kohdassa säädettyä menettelyä, kun ne laskevat delta- ja vegariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.

2. Yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisun herkkyys sekä delta- tai vegariskiä koskevien omien varojen vaatimuksissa huomioon otettava hyväksyttävissä suojauksissa olevien positioiden herkkyys kullekin sovellettavalle delta- ja vegariskitekijälle tietyssä riskiluokassa on laskettava kunkin 383 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun riskiluokan osalta käyttäen 383 i ja 383 j artiklassa säädettyjä vastaavia kaavoja. Jos instrumentin arvo riippuu useasta riskitekijästä, herkkyys on määritettävä erikseen kunkin riskitekijän osalta.

   Yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun vegariskiherkkyyksien laskemiseksi on otettava huomioon herkkyydet sekä riskimallissa käytetyille riskitekijöitä simuloiville volatiliteeteille että volatiliteeteille, joita käytetään vastapuolen kanssa tehtyjen liiketoimien muodostaman salkun optiotransaktioiden uudelleenhinnoitteluun.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitos voi edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen myöntää luvan, käyttää vaihtoehtoisia delta- ja vegariskiherkkyyksien määritelmiä laskiessaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevat omien varojen vaatimukset tämän luvun nojalla edellyttäen, että laitos täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) laitoksen riippumaton riskienvalvontayksikkö käyttää kyseisiä vaihtoehtoisia määritelmiä sisäisessä riskienhallinnassa tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle;

b) laitos osoittaa, että vaihtoehtoisilla määritelmillä saadaan parempi käsitys position herkkyyksistä kuin 383 i ja 383 j artiklassa säädettyjen laskukaavojen avulla ja että niiden tuloksena saatavat delta- ja vegariskiherkkyydet eivät olennaisesti eroa 383 i ja 383 j artiklassa säädettyjä laskukaavoja soveltamalla saaduista herkkyyksistä.

3. Jos hyväksyttävä suojaus on indeksi-instrumentti, laitosten on laskettava kyseisen hyväksyttävän suojauksen herkkyydet kaikille asiaankuuluville riskitekijöille soveltamalla yhden asiaankuuluvan riskitekijän siirtämistä kuhunkin indeksin osatekijään.

4. Laitos voi lisäksi ottaa käyttöön riskitekijöitä, jotka vastaavat hyväksyttäviä indeksi-instrumentteja seuraavissa riskiluokissa:

a) vastapuolta koskeva luottomarginaaliriski;

b) referenssiluottomarginaaliriski; ja

c) osakeriski.

Deltariskien osalta indeksi-instrumentin katsotaan olevan hyväksyttävä, jos se täyttää 325 i artiklassa säädetyt edellytykset . Vegariskien osalta kaikki indeksi-instrumentit katsotaan hyväksyttäviksi.

Laitoksen on laskettava vastuun arvonoikaisun herkkyydet ja hyväksyttävät suojaukset hyväksyttäville indeksiriskitekijöille muita riskitekijöitä kuin indeksiriskitekijöitä koskevien herkkyyksien lisäksi.

Laitoksen on laskettava delta- ja vegariskiherkkyydet jollekin hyväksytylle indeksiriskitekijälle yhtenä herkkyytenä kohde-etuutena olevalle hyväksytylle indeksille. Jos 75 prosenttia hyväksytyn indeksin osatekijöistä on osoitettu samaan sektoriin 383 p, 383 s ja 383 v artiklan mukaisesti, laitoksen on osoitettava kyseinen hyväksytty indeksi kyseiseen sektoriin. Muussa tapauksessa laitoksen on osoitettava kyseinen herkkyys sovellettavaan hyväksytyn indeksin alaluokkaan.

5. Yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun ja kaikkien kunkin riskitekijän hyväksyttävien suojausten markkina-arvon painotetut herkkyydet lasketaan kertomalla vastaavat nettoherkkyydet vastaavalla riskipainolla seuraavien laskukaavojen mukaisesti:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

jossa

k = riskitekijää k merkitsevä indeksi;

WS_k^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun painotettu herkkyys riskitekijälle k;

RW_k = riskitekijään k sovellettava riskipaino;

S_k^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun nettoherkkyys riskitekijälle k;

WS_k^{hedges} = vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun kaikkien hyväksyttävien suojausten markkina-arvon painotettu herkkyys riskitekijälle k;

S_k^{hedges} = vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun kaikkien hyväksyttävien suojausten markkina-arvon nettoherkkyys riskitekijälle k.

6. Laitosten on laskettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun nettopainotettu herkkyysWS_k riskitekijälle k seuraavan kaavan mukaisesti:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. Samassa alaluokassa olevat nettopainotetut herkkyydet lasketaan yhteen seuraavan kaavan mukaisesti käyttäen vastaavia korrelaatioitaρ_{kl} painotettujen herkkyyksien osalta samassa alaluokassa kuten 383 l, 383 t ja 383 q artiklassa esitetään, jolloin saadaan alaluokkakohtainen herkkyys K_b:

$$K_b = \sqrt{\sum_{k \epsilon b} WS_k^2 + \sum_{l \epsilon b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \epsilon b} \left(\left(WS_k^{hedges} \right)^2 \right)}$$

jossa

K_b = alaluokan b alaluokkakohtainen herkkyys;

WS_k = nettopainotetut herkkyydet;

ρ_{kl} = vastaavat korrelaatioparametrit alaluokan sisällä;

R = suojauksen hyväksymättä jättämisen parametri, joka on 0,01.

8. Alaluokkakohtainen herkkyys on laskettava riskiluokan kunkin alaluokan osalta tämän artiklan 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti. Kun alaluokkakohtainen herkkyys on laskettu kaikkien alaluokkien osalta, painotetut herkkyydet kaikkien alaluokkien kaikille riskitekijöille on laskettava yhteen seuraavan kaavan mukaisesti, jossa eri alaluokissa olevien painotettujen herkkyyksien osalta on käytettävä vastaavia 383 l, 383 o, 383 r, 383 u, 383 w ja 383 z artiklassa olevia korrelaatioitaγ_{bc}, jolloin saadaan riskiluokkakohtaiset delta- tai vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset:

$$riskiluokkakohtainen\ delta-\ tai\ vegariskejä\ koskeva\ omien\ varojen\ vaatimus = m_{CVA}\sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b\neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

jossa

m_{CVA} = kerroin, joka on 1; toimivaltainen viranomainen voi korottaa m_{CVA}:n arvoa, jos laitoksen sääntelyyn perustuvassa vastuun arvonoikaisun mallissa on puutteita, jotka estävät vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten asianmukaisen mittaamisen;

K_b = alaluokan b alaluokkakohtainen herkkyys;

γ_{bc} = alaluokkien b ja c välinen korrelaatioparametri;

$S_b = max\{-K_b; min(\sum_{k\in b} WS_k\ ; K_b)\}$ kaikille riskitekijöille alaluokassa b;

$S_c = max\{-K_c; min(\sum_{k\in c} WS_k\ ; K_c)\}$ kaikille riskitekijöille alaluokassa c.

383 c artikla

Korkoriskitekijät

1. Korkoa koskeville deltariskitekijöille, mukaan lukien inflaatioriski, on oltava kutakin valuuttaa kohti yksi alaluokka, joista kukin sisältää erilaisia riskitekijätyyppejä.

   Vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun koron muutoksille herkkiin instrumentteihin sovellettavia korkoa koskevia deltariskitekijöitä ovat riskittömät korot asianomaista valuuttaa ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohden: 1 vuosi, 2 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta ja 30 vuotta.

   Vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun inflaatiolle herkkiin instrumentteihin sovellettavia korkoa koskevia deltariskitekijöitä ovat inflaatioasteet asianomaista valuuttaa ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohden: 1 vuosi, 2 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta ja 30 vuotta.

2. Valuuttoja, joihin laitoksen on sovellettava korkoa koskevia deltariskitekijöitä 1 kohdan mukaisesti, ovat euro, Ruotsin kruunu, Australian dollari, Kanadan dollari, Englannin punta, Japanin jeni ja Yhdysvaltain dollari, laitoksen raportointivaluutta ja jonkin ERM II:een osallistuvan jäsenvaltion valuutta.

3. Niiden valuuttojen osalta, joita ei ole mainittu 2 kohdassa, korkoa koskevat deltariskitekijät ovat inflaatioasteen absoluuttinen muutos ja koko riskittömien korkojen käyrän samanaikainen siirtymä tietyn valuutan osalta.

4. Laitokset saavat tiedot valuuttakohtaisista riskittömistä koroista kaupankäyntivarastoonsa kuuluvista rahamarkkinainstrumenteista, joilla on alhaisin luottoriski, kuten yliyön indeksinvaihtosopimukset.

5. Jos laitokset eivät voi soveltaa 4 kohdassa tarkoitettua menetelmää, riskittömiä korkoja koskevat tiedot perustuvat yhteen tai useampaan markkinahintojen perusteella laskettuun swap-käyrään, joita laitokset käyttävät positioiden markkinahintaan arvostamiseen, kuten pankkienvälisten antolainauskorkojen swap-käyriin.

   Jos ensimmäisessä alakohdassa kuvatut markkinahintojen perusteella laskettuja swap-käyriä koskevat tiedot eivät ole riittäviä, riskittömät korot voidaan johtaa sopivimmasta tiettyä valuuttaa koskevasta valtionjoukkolainakäyrästä.

6. Vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun korkojen volatiliteetille herkkiin instrumentteihin sovellettava korkoa koskeva vegariskitekijä on tietyn valuutan maturiteettien korkojen kaikki volatiliteetit. Vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun inflaatio volatiliteetille herkkiin instrumentteihin sovellettava inflaatiota koskeva vegaariskitekijä on tietyn valuutan maturiteettien inflaation kaikki volatiliteetit. Kullekin valuutalle lasketaan yksi nettomääräinen korkoherkkyys ja yksi nettomääräinen inflaatioherkkyys.

383 d artikla

Valuuttakurssiriskitekijät

1. Valuuttakursseja koskevilla deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun valuuttojen avistakursseihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan avistakursseja valuutan, jonka määräinen instrumentti on, ja laitoksen raportointivaluutan tai laitoksen perusvaluutan, jos laitos käyttää perusvaluuttaa 325 q artiklan 7 kohdan mukaisesti, välillä. Kutakin valuuttaparia kohden on yksi alaluokka, joka sisältää yhden riskitekijän ja yhden nettoherkkyyden.

2. Valuuttakursseja koskevilla vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun ulkomaanvaluutan volatiliteetteihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan valuuttakurssien implisiittisiä volatiliteetteja 1 kohdassa tarkoitettujen valuuttaparien välillä. Kaikille valuutoille ja maturiteeteille on yksi alaluokka, joka sisältää kaikki valuuttakursseja koskevat vegariskitekijät ja yhden nettoherkkyyden.

3. Laitosten ei tarvitse erottaa toisistaan valuutan onshore- ja offshore-variantteja valuuttakursseja koskevien delta- ja vegariskitekijöiden osalta.

383 e artikla

Vastapuolta koskevat luottomarginaaliriskitekijät

1. Vastapuolta koskevilla deltaluottomarginaaliriskitekijöillä, joita sovelletaan vastuun arvonoikaisun muodostamassa salkussa oleviin vastapuolen luottomarginaalille herkkiin instrumentteihin, tarkoitetaan yksittäisten vastapuolten, referenssinimien ja hyväksyttyjen indeksien luottomarginaaleja seuraavien maturiteettien osalta: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta ja 10 vuotta.

2. Vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskin luokkaan ei ole sovellettava vegariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

383 f artikla

Referenssiluottomarginaaliriskitekijät

1. Referenssiluottomarginaalia koskevilla deltariskitekijöillä, joita sovelletaan vastuun arvonoikaisun muodostamassa salkussa oleviin referenssiluottomarginaalille herkkiin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien yhdessä alaluokassa olevien referenssinimien maturiteettien luottomarginaaleja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

2. Referenssiluottomarginaalia koskevilla vegariskitekijöillä, joita sovelletaan vastuun arvonoikaisun muodostamassa salkussa oleviin referenssiluottomarginaalin volatiliteetille herkkiin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien yhdessä alaluokassa olevien referenssinimien maturiteettien luottomarginaalien volatiliteetteja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

383 g artikla

Osakeriskitekijät

1. Kaikkien osakeriskitekijöiden alaluokat ovat 383 t artiklassa tarkoitettuja alaluokkia.

2. Osakkeisiin liittyvillä deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun osakkeiden spot-hintoihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun alaluokkaan sijoitettujen osakkeiden spot-hintoja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

3. Osakkeisiin liittyvillä vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun osakkeiden volatiliteettiin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun alaluokkaan sijoitettujen osakkeiden implisiittisiä volatiliteetteja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

383 h artikla

Hyödykeriskitekijät

1. Kaikkien hyödykeriskitekijöiden alaluokat ovat 383 x artiklassa tarkoitettuja toimialojen alaluokkia.

2. Hyödykeriskejä koskevilla deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun hyödykkeiden spot-hintoihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun toimialojen alaluokkaan sijoitettujen hyödykkeiden spot-hintoja. Kullekin toimialojen alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

3. Hyödykeriskejä koskevilla vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun hyödykkeiden hintavolatiliteettiin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun toimialojen alaluokkaan sijoitettujen hyödykkeiden implisiittisiä volatiliteetteja. Kullekin toimialojen alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

383 i artikla

Deltariskiherkkyydet

1. Laitosten on laskettava korkoriskitekijöistä koostuvat deltaherkkyydet seuraavasti:

   a) yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat riskittömistä koroista, sekä hyväksyttävän suojauksen deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille lasketaan seuraavasti:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(r_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

   jossa

   $S_{r_{kt}}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet riskittömän koron riskitekijälle;

   r_{kt} = riskittömän koron riskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin r_{kt} funktiossa V_{CVA};

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet riskittömän koron riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin r_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i.

b) deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat inflaatioasteista, sekä hyväksyttävän suojauksen deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille lasketaan seuraavasti:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(infl_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

jossa

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet inflaatioasteen riskitekijälle;

$infl_{kt}$ = inflaatioasteen riskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin $infl_{kt}$ funktiossa V_{CVA};

$S_{infl_{kt}}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet inflaatioasteen riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin $infl_{kt}$ hinnoittelufunktiossa V_i.

2. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat valuuttojen avistakursseista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{FX_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(FX_k \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(FX_k, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

jossa

$S_{FX_k}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet avistakurssin riskitekijälle;

FX_k = avistakurssin riskitekijän k arvo;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin FX_k funktiossa V_{CVA};

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet avistakurssin riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin FX_k hinnoittelufunktiossa V_i.

3. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat vastapuolen luottomarginaaleista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

jossa

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet vastapuolta koskevalle luottomarginaaliriskitekijälle;

ccs_{kt} = vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin ccs_{kt} funktiossa V_{CVA};

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet vastapuolta koskevalle luottomarginaaliriskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin ccs_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i.

4. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat referenssiluottomarginaaleista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(rcs_{kt} + 0{,}0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0{,}0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0{,}0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0{,}0001}$$

jossa

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet referenssiluottomarginaaliriskitekijälle;

rcs_{kt} = referenssiluottomarginaaliriskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin rcs_{kt} funktiossa V_{CVA};

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet referenssiluottomarginaaliriskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin rcs_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i.

5. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakkeiden spot-hinnoista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(EQ, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(EQ, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

jossa

S_{EQ}^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet osakkeiden spot-hinnan riskitekijälle;

EQ = osakkeiden spot-hinnan arvo;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin EQ funktiossa V_{CVA};

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet osakkeiden spot-hinnan riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin EQ hinnoittelufunktiossa V_i.

6. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat hyödykkeiden spot-hinnoista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1{,}01 \cdot CTY, x, y \ldots) - V_{CVA}(CTY, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1{,}01 \cdot CTY, w, z \ldots) - V_i(CTY, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

jossa

S_{CTY}^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet hyödykkeen spot-hinnan riskitekijälle;

CTY = hyödykkeen spot-hinnan arvo;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x, y= muut riskitekijät kuin CTY funktiossa V_{CVA};

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet hyödykkeen spot-hinnan riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin CTY hinnoittelufunktiossa V_i.

383 j artikla

Vegariskiherkkyydet

Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun vegaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat implisiittisestä volatiliteetista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin vegaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S_{vol_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(vol_k, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

jossa

$S_{vol_k}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet implisiittisen volatiliteetin riskitekijälle;

vol_k = implisiittisen volatiliteetin riskitekijän arvo ;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin vol_k hinnoittelufunktiossa V_{CVA};

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojausinstrumentin i herkkyydet implisiittisen volatiliteetin riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin vol_k hinnoittelufunktiossa V_i.

383 k artikla

Korkoriskiä koskevat riskipainot

1. Edellä 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen osalta riskittömän koron deltaherkkyyksien riskipainot kunkin taulukossa 1 olevan alaluokan osalta ovat seuraavat:

   Taulukko 1

Alaluokka	Maturiteetti	Riskipaino
1	1 vuosi	1,11 %
2	2 vuotta	0,93 %
3	5 vuotta	0,74 %
4	10 vuotta	0,74 %
5	30 vuotta	0,74 %

2. Muiden kuin 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen osalta riskittömän koron deltaherkkyyksien riskipaino on 1,58 prosenttia.

3. Kunkin 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valuutan määräisen inflaatioriskin osalta inflaatioriskin deltaherkkyyden riskipaino on 1,11 prosenttia.

4. Muiden kuin 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen määräisen inflaatioriskin osalta inflaatioriskin deltaherkkyyden riskipaino on 1,58 prosenttia.

5. Herkkyyteen koron vegariskitekijöille ja inflaatioasteen vegariskitekijöille sovellettavat riskipainot ovat kaikkien valuuttojen osalta 100 prosenttia.

383 l artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa korkoriskin osalta

1. Edellä 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen osalta korrelaatioparametrit, joita laitosten on sovellettava riskittömän koron deltaherkkyyksien yhteenlaskemiseen 383 k artiklan taulukossa 1 olevien eri alaluokkien välillä, ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

2. Laitosten on sovellettava inflaatioasteen deltariskiherkkyyden ja saman valuutan määräisen riskittömän koron deltaherkkyyden yhteenlaskemiseen 40 prosentin korrelaatioparametriä.

3. Laitosten on sovellettava inflaatioasteen vegariskiherkkyyden ja saman valuutan määräisen koron vegariskiherkkyyden yhteenlaskemiseen 40 prosentin korrelaatioparametriä.

383 m artikla

Korrelaatio eri alaluokissa korkoriskin osalta

Alaluokkien väliseksi korkoa koskeviin delta- ja vegariskeihin sovellettavaksi korrelaatioparametriksi on asetettava 0,5 kaikkien valuuttaparien osalta.

383 n artikla

Valuuttakurssiriskiä koskevat riskipainot

1. Kaikkien laitoksen raportointivaluutan ja jonkin toisen valuutan välisten valuuttakurssiriskitekijöiden deltaherkkyyksien riskipainot ovat 11 prosenttia.

2. Kun on kyse valuuttapareista, jotka koostuvat ERM II:een osallistuvan jäsenvaltion valuutasta, valuuttakurssiriskitekijöitä koskeva riskipaino on jokin seuraavista:

   a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu riskipaino jaettuna luvulla 3;

b) enimmäisvaihtelu jäsenvaltion ja EKP:n virallisesti sopiman vaihteluvälin puitteissa, jos kyseinen vaihteluväli on kapeampi kuin ERM II:n mukaisesti määritelty vaihteluväli.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, niiden kyseisessä kohdassa tarkoitettujen valuuttojen valuuttakurssiriskitekijöitä koskeva riskipaino, jotka osallistuvat ERM II:een ja joiden virallisesti hyväksytty vaihteluväli on kapeampi kuin +/– 15 prosentin standardiväli, on yhtä kuin kyseisen kapeamman vaihteluvälin prosentuaalinen enimmäisvaihtelu.

4. Kaikkien valuuttakurssiriskitekijöiden vegaherkkyyksien riskipainot ovat 100 prosenttia.

383 o artikla

Valuuttakurssiriskiä koskevat korrelaatiot

1. Yleistä 60 prosentin korrelaatioparametriä sovelletaan yhteenlaskettaessa ulkomaanvaluutan riskitekijän deltaherkkyyksiä eri alaluokissa.

2. Yleistä 60 prosentin korrelaatioparametriä sovelletaan yhteenlaskettaessa ulkomaanvaluutan riskitekijän vegaherkkyyksiä eri alaluokissa.

383 p artikla

Vastapuolta koskevaa luottomarginaaliriskiä koskevat riskipainot

1. Vastapuolta koskevia luottomarginaaliriskitekijöitä koskevien deltaherkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin taulukon 1 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka nro	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
1	Kaikki	Jäsenvaltion keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit	0,5 %
2	Luottoluokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %
3		Aluehallinto tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %

Alaluokka nro	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %
7		Teknologia, televiestintä	2,0 %
8		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %
9		Jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat	1,0 %
10	Luottoluokka 1	Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat kolmansissa maissa	1,5 %
	Luottoluokat 2–3		2,5 %
11	Luottoluokat 1–3	Muu toimiala	5,0 %
12		Hyväksytyt indeksit	1,5 %

Alaluokka nro	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
13	Luottoluokat 4–6 ja luokittelematto mat	Kolmansien maiden keskushallinnot, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	2,0 %
14		Aluehallinto tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	4,0 %
15		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	12,0 %
16		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	7,0 %
17		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	8,5 %
18		Teknologia, televiestintä	5,5 %
19		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	5,0 %
20		Muu toimiala	12,0 %
21		Hyväksytyt indeksit	5,0 %

Jos tietylle vastapuolelle ei ole annettu ulkoisia luokituksia, laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella määrittää, mitä ulkoista luokitusta sisäinen luottoluokitus vastaa, ja asettaa riskipainon, joka vastaa joko luottoluokkaa 1–3 tai luottoluokkaa 4–6. Muussa tapauksessa sovelletaan luokittelemattomiin vastuisiin sovellettavia riskipainoja.

2. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija vain yhteen taulukossa 1 esitetyistä toimialojen alaluokista. Sellaiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvä vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava taulukossa 1 olevaan alaluokkaan 11 tai 20 liikkeeseenlaskijan luottoluokan mukaan.

3. Laitosten on luokiteltava taulukossa 1 oleviin alaluokkiin 12 ja 21 vain sellaiset vastuut, jotka viittaavat 383 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttyihin indekseihin.

4. Laitosten on käytettävä läpikatsomisperiaatetta määrittääkseen ei-hyväksyttyyn indeksiin viittaavan vastuun herkkyydet.

383 q artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskin osalta

1. Herkkyyksien WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat 383 p artiklan 1 kohdan taulukon 1 toimialojen alaluokkiin 1–11 ja 13–20 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat, 90 prosenttia, jos kyseiset kaksi riskikohdetta ovat erilliset mutta niiden välillä on oikeudellinen yhteys, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 50 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokissa 1–11 tai molemmat ovat alaluokissa 13–20, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia.

2. Herkkyyksien WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat toimialojen alaluokkiin 12 ja 21 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat ja molemmat indeksit kuuluvat samaan sarjaan, 90 prosenttia, jos molemmat indeksit ovat samat mutta kuuluvat eri sarjaan, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokassa 12 tai molemmat ovat alaluokassa 21, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia.

383 r artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskin osalta

Korrelaatiot eri alaluokissa vastapuolta koskevan deltaluottomarginaaliriskin osalta ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka	1, 2, 3, 13 ja 14	4 ja 15	5 ja 16	6 ja 17	7 ja 18	8 ja 19	9 ja 10	11 ja 20	12 ja 21
1, 2, 3, 13 ja 14	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %
4 ja 15		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %
5 ja 16			100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %
6 ja 17				100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %
7 ja 18					100 %	5 %	20 %	0 %	45 %
8 ja 19						100 %	5 %	0 %	45 %
9 ja 10							100 %	0 %	45 %
11 ja 20								100 %	0 %
12 ja 21									100 %

383 s artikla

Referenssiluottomarginaaliriskiä koskevat riskipainot

1. Referenssiluottomarginaaliriskitekijöitä koskevien deltaherkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) ja kaikille referenssiluottomarginaaliin liittyville vastuille kussakin taulukon 1 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka nro	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
1	Kaikki	Jäsenvaltion keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit	0,5 %
2	Luottoluokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %
3		Aluehallinto tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %
7		Teknologia, televiestintä	2,0 %
8		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %
9		Jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat	1,0 %

Alaluokka nro	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
10	Luottoluokka 1	Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat kolmansissa maissa	1,5 %
	Luottoluokat 2–3		2,5 %
11	Luottoluokat 1–3	Hyväksytyt indeksit	1,5 %
12	Luottoluokat 4–6 ja luokittelemattomat	Kolmansien maiden keskushallinnot, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	2,0 %
13		Aluehallinto tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	4,0 %
14		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	12,0 %
15		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	7,0 %
16		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	8,5 %
17		Teknologia, televiestintä	5,5 %
18		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	5,0 %
19		Hyväksytyt indeksit	5,0 %
20	Muu toimiala		12,0 %

Jos tietylle vastapuolelle ei ole annettu ulkoisia luokituksia, laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella määrittää, mitä ulkoista luokitusta sisäinen luottoluokitus vastaa, ja asettaa riskipainon, joka vastaa joko luottoluokkaa 1–3 tai luottoluokkaa 4–6. Muussa tapauksessa sovelletaan luokittelemattomiin vastuisiin sovellettavia riskipainoja.

2. Referenssiluottomarginaalin volatiliteettien riskipaino on 100 prosenttia.

3. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen ainoaan toimialojen alaluokkaan taulukossa 1. Sellaiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvä vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 20 taulukossa 1.

4. Laitosten on luokiteltava alaluokkiin 11 ja 19 vain sellaiset vastuut, jotka viittaavat 383 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttyihin indekseihin.

5. Laitosten on käytettävä läpikatsomisperiaatetta määrittääkseen ei-hyväksyttyyn indeksiin viittaavan vastuun herkkyydet.

383 t artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa referenssiluottomarginaaliriskin osalta

1. Herkkyyksien WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat 383 s artiklan 1 kohdan taulukon 1 toimialojen alaluokkiin 1–10, 12–18 ja 20 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat, 90 prosenttia, jos kyseiset kaksi riskikohdetta ovat erilliset mutta niiden välillä on oikeudellinen yhteys, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 50 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokissa 1–10, molemmat ovat alaluokissa 12–18 tai molemmat ovat alaluokassa 20, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia.

2. Herkkyyksien WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat toimialojen alaluokkiin 11 ja 19 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat ja molemmat indeksit kuuluvat samaan sarjaan, 90 prosenttia, jos molemmat indeksit ovat samat mutta kuuluvat eri sarjaan, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokassa 11 tai molemmat ovat alaluokassa 19, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia.

383 u artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa referenssiluottomarginaaliriskin osalta

1. Korrelaatiot eri alaluokissa referenssiluottomarginaalia koskevan deltariskin ja referenssiluottomarginaalia koskevan vegariskin osalta ovat seuraavat:

Taulukko 1

Ala-luokka	1, 2 ja 12	3 ja 14	4 ja 15	5 ja 16	6 ja 17	7 ja 18	8 ja 19	9 ja 10	20	11	19
1, 2 ja 12	100 %	75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %	45 %
3 ja 14		100 %	5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %	0 %	45 %	45 %
4 ja 15			100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
5 ja 16				100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %	45 %
6 ja 17					100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %	45 %
7 ja 18						100 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
8 ja 19							100 %	5 %	0 %	45 %	45 %
9 ja 10								100 %	0 %	45 %	45 %
20									100 %	0 %	0 %
11										100 %	75 %
19											100 %

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kyseisessä kohdassa lasketut korrelaatioarvot eri alaluokissa jaetaan kahdella alaluokkiin 1–10 kuuluvan alaluokan ja alaluokkiin 12–18 kuuluvan alaluokan välisten korrelaatioiden osalta.

383 v artikla

Osakeriskiä koskevat riskipainojen alaluokat

1. Osakkeiden spot-hinnan riskitekijöitä koskevien deltaherkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikkien osakeriskiin liittyvien vastuiden osalta kussakin taulukon 1 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka nro	Markkina-arvo	Talouden tyyppi	Toimiala	Osakkeen spot-hinnan riskipaino
1	Suuri	Nouseva markkinatalous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut	55 %
2			Televiestintä, teollisuustuotteet	60 %
3			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	45 %
4			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteään omaisuuteen liittyvä toiminta, teknologia	55 %
5		Kehittynyt talous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut	30 %
6			Televiestintä, teollisuustuotteet	35 %
7			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	40 %
8			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteään omaisuuteen liittyvä toiminta, teknologia	50 %

Alaluokka nro	Markkina-arvo	Talouden tyyppi	Toimiala	Osakkeen spot-hinnan riskipaino
9	Pieni	Nouseva markkinatalous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa 1, 2, 3 ja 4	70 %
10		Kehittynyt talous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa 5, 6, 7 ja 8	50 %
11	Muu toimiala			70 %
12	Suuri	Kehittynyt talous	Hyväksytyt indeksit	15 %
13	Muu		Hyväksytyt indeksit	25 %

2. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi 325 bd artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan pienellä ja suurella markkina-arvolla.

3. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi 325 ap artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan nousevalla markkinataloudella ja kehittyneellä taloudella.

4. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen toimialojen alaluokkaan 1 kohdan taulukossa 1 ja kaikki saman alan liikkeeseenlaskijat samaan toimialaan. Sellaisen liikkeeseenlaskijan vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 11. Kun on kyse useista maista tai toimialoista, osakkeiden liikkeeseenlaskija on osoitettava tiettyyn alaluokkaan sen olennaisimman alueen tai toimialan perusteella, jolla se toimii.

5. Osakkeisiin liittyvän vegariskin riskipainot ovat 78 prosenttia alaluokissa 1–8 ja 12 ja 100 prosenttia kaikissa muissa alaluokissa.

383 w artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa osakeriskin osalta

Alaluokkien välinen korrelaatioparametri osakkeita koskevan delta- ja vegariskin osalta on seuraava:

a) 15 prosenttia, jos kumpikin alaluokka sisältyy 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitettyihin alaluokkiin 1–10;

b) 75 prosenttia, jos alaluokat ovat 383 t artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitetyt alaluokat 12 ja 13;

c) 45 prosenttia, jos toinen alaluokka on 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitetty alaluokka 12 tai 13 ja toinen alaluokka sisältyy 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitettyihin alaluokkiin 1–10;

d) 0 prosenttia, jos toinen alaluokista on 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitetty alaluokka 11.

383 x artikla

Hyödykeriskiä koskevat riskipainojen alaluokat

1. Hyödykkeiden spot-hinnan riskitekijöitä koskevien deltaherkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikkien hyödykeriskiin liittyvien vastuiden osalta kussakin taulukon 1 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka nro	Alaluokan nimi	Hyödykkeen spot-hinnan riskipaino
1	Energia – kiinteät polttoaineet	30 %
2	Energia – nestemäiset polttoaineet	35 %
3	Energia – sähkö	60 %
4	Energia – EU:n päästökauppajärjestelmän hiilikauppa	40 %
5	Energia – EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolinen hiilikauppa	60 %
6	Rahti	80 %
7	Metallit – muut kuin jalometallit	40 %
8	Kaasumaiset polttoaineet	45 %
9	Jalometallit, myös kulta	20 %
10	Viljat ja öljykasvit	35 %
11	Kotieläintuotanto ja maidontuotanto	25 %
12	Viljellyt tuotteet, muut kuin viljat ja öljykasvit, ja muut maataloustuotteet	35 %
13	Muut hyödykkeet	50 %

2. Hyödykkeisiin liittyvän vegariskin riskipainot ovat 100 prosenttia.

383 z artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa hyödykeriskin osalta

1. Alaluokkien välinen korrelaatioparametri hyödykkeitä koskevan deltariskin osalta on seuraava:

   a) 20 prosenttia, jos kumpikin alaluokka sisältyy 383 x artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitettyihin alaluokkiin 1–12;

   b) 0 prosenttia, jos toinen alaluokista on 383 x artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitetty alaluokka 13.

2. Alaluokkien välinen korrelaatioparametri hyödykkeitä koskevan vegariskin osalta on seuraava:

   a) 20 prosenttia, jos kumpikin alaluokka sisältyy 383 x artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitettyihin alaluokkiin 1–12;

   b) 0 prosenttia, jos toinen alaluokista on 383 x artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitetty alaluokka 13.”;

202) korvataan 384, 385 ja 386 artikla seuraavasti:

”*384 artikla*

Perusmenetelmä

1. Laitoksen on laskettava vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti yhden tai useamman vastapuolen kanssa suoritettujen liiketoimien muodostamalle salkulle käyttämällä yhtä seuraavista kaavoista:

   a) tämän artiklan 2 kohdassa esitettyä kaavaa, jos laitos sisällyttää laskentaan yhden tai useamman 386 artiklan mukaisesti hyväksyttävän suojauksen;

   b) tämän artiklan 3 kohdassa esitettyä kaavaa, jos laitos ei sisällytä laskentaan yhtään 386 artiklan mukaisesti hyväksyttävää suojausta.

   Edellä olevan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa esitettyjä menetelmiä ei saa käyttää yhdistelmänä.

2. Laitoksen, joka täyttää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen, on laskettava vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset seuraavasti:

$$BACVA^{total} = \beta \cdot BACVA^{csr-unhedged} + DS_{CVA} \cdot (1-\beta) \cdot BACVA^{csr-hedged}$$

jossa

$BACVA^{total}$= vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset perusmenetelmän mukaisesti;

$BACVA^{csr-unhedged}$ = vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset perusmenetelmän mukaisesti laskettuna 3 kohdan mukaisesti sellaisen laitoksen osalta, joka täyttää 1 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen;

DS_{CVA}= 0,65;

β= 0,25;

$$BACVA^{csr-hedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1-\rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_C)^2 + \sum_c HMA_c}$$

jossa

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

α= 1,4;

ρ= 0,5;

c = indeksi, joka kuvaa kaikkia vastapuolia, joille laitos laskee vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen;

NS = indeksi, joka kuvaa kaikkia tiettyyn vastapuoleen liittyviä nettoutusryhmiä, joille laitos laskee vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen;

h = indeksi, joka kuvaa kaikkia yhden kohteen välineitä, jotka katsotaan 386 artiklan mukaisesti hyväksyttäviksi suojauksiksi tietylle vastapuolelle, jolle laitos laskee vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen;

i = indeksi, joka kuvaa kaikkia indeksi-instrumentteja, jotka katsotaan 386 artiklan mukaisesti hyväksyttäviksi suojauksiksi kaikille vastapuolille, joille laitos laskee vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen;

RW_c = vastapuoleen c sovellettava riskipaino; vastapuolelle c osoitetaan yksi riskipainoista toimialan ja luottoluokan yhdistelmän perusteella, ja se määritetään taulukon 1 mukaisesti.

Jos tietylle vastapuolelle ei ole annettu ulkoisia luokituksia, laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella määrittää mitä ulkoista luokitusta sisäinen luottoluokitus vastaa ja asettaa riskipainon, joka vastaa joko luottoluokkaa 1–3 tai luottoluokkaa 4–6; muussa tapauksessa sovelletaan luokittelemattomiin vastuisiin sovellettavia riskipainoja.

M_{NS}^{c} = efektiivinen maturiteetti vastapuolen c nettoutusryhmälle NS;

M_{NS}^{c} lasketaan 162 artiklan mukaisesti; kyseisessä laskelmassa maturiteettia M_{NS}^{c} ei kuitenkaan rajata viiteen vuoteen, vaan nettoutusryhmän pisimpään sopimuksenmukaiseen jäljellä olevaan maturiteettiin;

EAD_{NS}^{c} = vastapuolen c nettoutusryhmän NS vastapuoliriskin vastuuarvo, mukaan lukien vakuuksien vaikutus II osaston 6 luvun 3–6 jaksossa esitettyjen menetelmien mukaisesti siltä osin kuin ne soveltuvat 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohdassa tarkoitettujen vastapuoliriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan;

DF_{NS}^{c} = valvojan määrittämä diskonttaustekijä vastapuolen c nettoutusryhmälle NS.

Jos laitos käyttää II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyjä menetelmiä, valvojan määrittämä diskonttaustekijä on 1; kaikissa muissa tapauksissa valvojan määrittämä diskonttaustekijä lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{NS}^{c}}}{0,05 \cdot M_{NS}^{c}}$$

r_{hc} = valvojan määrittämä korrelaatiokerroin vastapuolen c luottomarginaaliriskin ja vastapuolen c hyväksyttäväksi suojaukseksi h katsottavan yhden kohteen välineen luottomarginaaliriskin välillä taulukon 2 mukaisesti määritettynä;

M_{h}^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen jäljellä oleva maturiteetti;

B_{h}^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen nimellisarvo;

DF_h^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen valvojan määrittämä diskonttaustekijä, joka lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_h^{SN}}}{0,05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen valvojan määrittämä riskipaino; kyseisten riskipainojen on perustuttava suojausinstrumentin referenssiluottomarginaalin toimialan ja luottoluokan yhdistelmään, ja se määritetään taulukon 1 mukaisesti;

M_i^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan saman indeksi-instrumentin yhden tai useamman position jäljellä oleva maturiteetti; jos samassa indeksi-instrumentissa on useampi kuin yksi positio, M_i^{ind} on kaikkien kyseisten positioiden nimellispainotettu maturiteetti;

B_i^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan saman indeksi-instrumentin yhden tai useamman position täysi nimellisarvo ;

DF_i^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan saman indeksi-instrumentin yhden tai useamman position valvojan määrittämä diskonttaustekijä, joka lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i^{ind}}}{0,05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind}= hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan indeksi-instrumentin valvojan määrittämä riskipaino. RW_i^{ind} perustuu kaikkien indeksin osatekijöiden toimialojen ja luottoluokan yhdistelmään ja lasketaan seuraavasti:

a) jos kaikki indeksin osatekijät kuuluvat samaan toimialaan ja niillä on sama taulukon 1 mukaisesti määritetty luottoluokka, RW_i^{ind} saadaan kertomalla kyseisen toimialan ja luottoluokan taulukon 1 mukainen sovellettava riskipaino 0,7:llä;

b) jos kaikki indeksin osatekijät eivät kuulu samaan toimialaan tai niillä ei ole samaa luottoluokkaa, RW_i^{ind} saadaan kertomalla taulukon 1 perusteella määritetty indeksin kaikkien osatekijöiden riskipainojen painotettu keskiarvo 0,7:llä;

Taulukko 1

Vastapuolen toimiala	Luottoluokka	
	Luottoluokat 1–3	Luottoluokat 4–6 ja luokittelemattomat
Keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa tai 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %	2,0 %
Aluehallinto tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %	4,0 %
Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %	12,0 %

Vastapuolen toimiala	Luottoluokka	
	Luottoluokat 1–3	Luottoluokat 4–6 ja luokittelemattomat
Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %	7,0 %
Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %	8,5 %
Teknologia, televiestintä	2,0 %	5,5 %
Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %	5,0 %
Muu toimiala	5,0 %	12,0 %

Taulukko 2

Korrelaatiot vastapuolen luottomarginaalin ja yhden kohteen suojauksen välillä	
Vastapuolen i yhden kohteen suojaus h	r_{hc}:n arvo
386 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut vastapuolet	100 %
386 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut vastapuolet	80 %
386 artiklan 3 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetut vastapuolet	50 %

3. Laitoksen, joka täyttää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen, on laskettava vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset seuraavasti:

$$BACVA^{csr-unhedged} = DS_{CVA} \cdot \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_{c} SCVA_c\right)^2 + (1-\rho^2) \cdot \sum_{c} SCVA_c^2}$$

jossa kaavan termit ovat samat kuin 2 kohdassa.

385 artikla

Yksinkertaistettu menetelmä

1. Laitos, joka täyttää kaikki 273 a artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset tai joka on saanut 273 a artiklan 4 kohdan mukaisesti toimivaltaiselta viranomaiseltaan luvan soveltaa 282 artiklassa säädettyä menetelmää, voi laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset jakamalla 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohdassa tarkoitetut vastaavat kaupankäyntivaraston ja sen ulkopuolisten positioiden vastapuoliriskin riskipainotetut vastuuerät 12,5:llä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

   a) laskenta tehdään vain niiden liiketoimien osalta, joihin sovelletaan 382 artiklassa säädettyjä vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia;

   b) laskentaan ei sisällytetä luottojohdannaisia, jotka katsotaan sisäisiksi suojauksiksi vastapuoliriskejä vastaan.

3. Laitoksen, joka ei enää täytä yhtä tai useampaa tapauksen mukaan 273 a artiklan 2 tai 4 kohdassa säädettyä edellytystä, on täytettävä 273 b artiklassa säädetyt vaatimukset.

386 artikla

Hyväksyttävät suojaukset

1. Suojausinstrumenteissa olevat positiot katsotaan ”hyväksyttäviksi suojauksiksi” laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia 383 ja 384 artiklan mukaisesti, jos kyseiset positiot täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   a) niitä käytetään vastuun arvonoikaisuriskin vähentämiseen ja niitä hallinnoidaan tällaisina suojauksina;

   b) ne voidaan ottaa kolmansien osapuolten kanssa tai laitoksen kaupankäyntivarastoon sisäisenä suojauksena, jolloin niiden on noudatettava 106 artiklan 7 kohtaa;

   c) ainoastaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut suojausinstrumenteissa olevat positiot voidaan katsoa hyväksyttäviksi suojauksiksi laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia 383 ja 384 artiklan mukaisesti.

   Suojausinstrumenteissa olevat positiot katsotaan hyväksyttäviksi suojauksiksi laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia 383 artiklan mukaisesti, jos tällaiset suojausinstrumentit tämän kohdan a–c alakohdassa säädettyjen edellytysten täyttämisen lisäksi muodostavat yhden ainoan position hyväksyttävässä suojauksessa eikä niitä voida jakaa useampaan kuin yhteen positioon useammassa kuin yhdessä hyväksyttävässä suojauksessa.

2. Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennassa 383 artiklan mukaisesti ainoastaan seuraavissa suojausinstrumenteissa olevia positioita pidetään hyväksyttävinä suojauksina:

a) vastapuolen luottomarginaalin vaihteluilta suojaavat instrumentit, lukuun ottamatta 325 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja instrumentteja;

b) vastuun arvonoikaisuriskin vastuita koskevan osan vaihteluilta suojaavat instrumentit, lukuun ottamatta 325 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja instrumentteja.

3. Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi 384 artiklan mukaisesti ainoastaan seuraavissa suojausinstrumenteissa olevia positioita pidetään hyväksyttävinä suojauksina:

a) yhteen riskikohteeseen perustuvat luottoriskinvaihtosopimukset ja yhteen riskikohteeseen perustuvat ehdolliset luottoriskinvaihtosopimukset, joissa viitataan

i) suoraan vastapuoleen;

ii) yhteisöön, jolla on oikeudellinen yhteys vastapuoleen, eli tapauksiin, joissa referenssinimi ja vastapuoli ovat joko emoyritys ja sen tytäryritys tai kaksi yhteisen emoyrityksen tytäryritystä;

iii) yhteisöön, joka on samalla toimialalla ja alueella kuin vastapuoli;

b) indeksiin perustuvat luottoriskinvaihtosopimukset.

4. Kolmansien osapuolten kanssa otettuihin positioihin suojausinstrumenteissa, jotka katsotaan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisiksi hyväksyttäviksi suojauksiksi ja sisällytetään vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskentaan, ei sovelleta IV osastossa säädettyjä markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

5. Positioihin suojausinstrumenteissa, joita ei katsota tämän artiklan mukaisesti hyväksyttäviksi suojauksiksi, sovelletaan IV osastossa säädettyjä markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.”;

203) muutetaan 394 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen tiedot 10 suurimmasta asiakasriskistään konsolidoinnin perusteella laitosten osalta sekä 10 suurimmasta asiakasriskistään konsolidoinnin perusteella varjopankkiyhteisöjen osalta, mukaan lukien 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit, seuraavasti:”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen varjopankkiyhteisöihin liittyvien vastuidensa yhteismäärät.”;

204) lisätään 395 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 a. EPV antaa viimeistään … päivänä …kuuta … [30 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] EAMV:tä kuultuaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joilla päivitetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ohjeet.

Kyseisiä ohjeita päivittäessään EPV ottaa asianmukaisesti huomioon muun muassa varjopankkiyhteisöjen panoksen pääomamarkkinaunioniin sekä mahdolliset kielteiset vaikutukset, joita kyseisten ohjeiden mahdollisilla muutoksilla, mukaan lukien lisärajoitukset, voisi olla laitosten liiketoimintamalliin ja riskiprofiiliin sekä finanssimarkkinoiden vakauteen ja moitteettomaan toimintaan.

Lisäksi EPV antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 EAMV:tä kuultuaan komissiolle kertomuksen varjopankkiyhteisöjen panoksesta pääomamarkkinaunioniin ja laitosten tällaisiin yhteisöihin liittyvistä vastuista, mukaan lukien kyseisille vastuille asetettavien ylärajojen tai tiukempien yksittäisten rajojen asianmukaisuus, ottaen asianmukaisesti huomioon tällaisten yhteisöjen sääntelykehyksen ja liiketoimintamallit.

Komissio toimittaa tarvittaessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 kyseisen kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen varjopankkiyhteisöjen vastuurajoista.”;

205) muutetaan 400 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan i alakohta seuraavasti:

”i) käyttämättömiin luottojärjestelyihin perustuvat vastuut, jotka luokitellaan liitteessä I tarkoitetuiksi alaluokkaan 5 kuuluviksi taseen ulkopuolisiksi eriksi, tai sopimusjärjestelyt, jotka täyttävät edellytykset sille, ettei niitä käsitellä sitoumuksina, ja edellyttäen, että asiakkaan tai asiakaskokonaisuuteen kuuluvien asiakkaiden kanssa tehdyn sopimuksen mukaan järjestelyä voidaan käyttää vain sillä edellytyksellä, että on tarkistettu, ettei se aiheuta 395 artiklan 1 kohdan mukaisen enimmäismäärän ylitystä;”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) 129 artiklassa tarkoitetut katetut joukkolainat;”;

ii) korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) 50 prosenttia liitteessä I tarkoitetuista alaluokkaan 4 kuuluvista taseen ulkopuolisista rembursseista ja alaluokkaan 3 kuuluvista taseen ulkopuolisista käyttämättömistä luottojärjestelyistä, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi, ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella 80 prosenttia muista kuin myönnetyille luotoille annetuista takauksista, jotka perustuvat lakiin tai asetukseen ja joita ovat jäsenilleen antaneet keskinäiset takausjärjestelmät, joilla on luottolaitoksen asema;”;

206) muutetaan 402 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Laitokset voivat laskiessaan vastuuarvoja 395 artiklan soveltamiseksi alentaa sellaisen vastuun tai vastuun osan arvoa, jonka vakuutena on asuinkiinteistö 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kiinteistön arvon kiinnitetyllä määrällä, mutta enintään 55 prosentilla kiinteistön arvosta, paitsi siinä tapauksessa, että tämä on kielletty sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ja edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:”;

ii) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet riskipainoksi enintään 20 prosenttia niiden vastuiden tai vastuun osien osalta, joiden vakuutena on asuinkiinteistö 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti;” ;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Laitokset voivat laskiessaan vastuuarvoja 395 artiklan soveltamiseksi alentaa sellaisen vastuun tai vastuun osan arvoa, jonka vakuutena on liikekiinteistö 126 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kiinteistön arvon kiinnitetyllä määrällä, mutta enintään 55 prosentilla kiinteistön arvosta, paitsi siinä tapauksessa, että tämä on kielletty sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ja edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:”;

ii) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet riskipainoksi enintään 60 prosenttia niiden vastuiden tai vastuun osien osalta, joiden vakuutena on liikekiinteistö 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti;”;

iii) korvataan c alakohta seuraavasti:

” c) 124 artiklan 3 kohdan c alakohdassa, 208 artiklassa ja 229 artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset täyttyvät.”;

207) korvataan 425 artiklan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) vastapuoli on laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys taikka se on direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä laitokseen tai saman tämän asetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun laitosten suojajärjestelmän jäsen tai ryhmän, johon sovelletaan tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettua vapautusta, keskuslaitos tai jäsen;”;

208) korvataan 428 artiklan 1 kohdan k alakohta seuraavasti:

”k) käyttämättömät luottojärjestelyt, jotka katsotaan liitteessä I tarkoitettuihin alaluokkaan 4, alaluokkaan 3 tai alaluokkaan 2 kuuluviksi eriksi.”;

209) muutetaan 429 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ja toista alakohtaa laitokset voivat pitää sidoksissa olevaa yhteisöä asiakkaana ainoastaan, jos kyseiseen yhteisöön ei sovelleta vakavaraisuussääntelyn mukaista konsolidointia tasolla, jolla sovelletaan 92 artiklan 4 kohdan e alakohdassa säädettyä vaatimusta.”;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Sovellettaessa tämän artiklan 4 kohdan e alakohtaa ja 429 g artiklaa ”tavanomaisella ostolla tai myynnillä” tarkoitetaan rahoitusvarojen ostoa tai myyntiä sellaisella sopimuksella, jonka ehtojen mukaan rahoitusvarat on luovutettava sen ajan kuluessa, jota yleisesti noudatetaan kyseisillä markkinoilla lainsäädäntöön tai vakiintuneeseen tapaan perustuen.”;

210) muutetaan 429 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

”ca) jos laitos on 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun verkoston jäsen, vastuut, joihin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 114 artiklan mukaisesti ja jotka johtuvat siitä, että kyseisen verkoston muiden jäsenten talletukset samassa valuutassa vastaavat 422 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisia lakisääteisiä tai sääntömääräisiä vähimmäistalletuksia; tällaisessa tapauksessa kyseisen verkoston muiden jäsenten vastuisiin, jotka ovat lakisääteisiä tai sääntömääräisiä vähimmäistalletuksia, ei sovelleta tämän kohdan c alakohtaa.”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”da) laitoksen vastuut sen osakkeenomistajille edellyttäen, että tällaisten vastuiden vakuutena on vähintään 125 prosenttia 129 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetuista varoista ja kyseiset varat otetaan huomioon osakkeenomistajien vähimmäisomavaraisuusastetta koskevassa vaatimuksessa, jos laitos ei ole julkinen kehitysluottolaitos mutta täyttää seuraavat edellytykset:

i) sen osakkeenomistajat ovat luottolaitoksia eivätkä käytä määräysvaltaa laitoksessa;

ii) se on tämän artiklan 2 kohdan a, b, c ja e alakohdan mukainen;

iii) sen vastuut sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;

iv) jonkin jäsenvaltion keskushallinto valvoo sitä jatkuvasti jollakin tavalla;

v) sen liiketoimintamalli rajoittuu siihen, että katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun kautta hankittuja tuottoja vastaava määrä siirretään sen osakkeenomistajille velkainstrumenttien muodossa;”;

211) muutetaan 429 c artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) sellaisten liiketoimien osalta, joita ei määritetä ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä, vastaanottavan vastapuolen saamaa käteistä ei ole eroteltu laitoksen varoista;”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitokset eivät saa sisällyttää saatua vakuutta 272 artiklan 12 a alakohdassa määritellyn riippumattoman vakuuden nettomäärän (NICA) laskentaan.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, laitos voi katsoa mitkä tahansa kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jakson mukaisesti saamansa vakuudet hyväksytyiksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vakuus on saatu asiakkaalta johdannaissopimukseen, jonka laitos on määrittänyt kyseisen asiakkaan puolesta;

b) a alakohdassa tarkoitetun sopimuksen on määrittänyt ehdot täyttävä keskusvastapuoli;

c) jos vakuus on saatu alkumarginaalina, vakuus on eroteltu laitoksen varoista.”;

d) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää kolmannen osan II osaston 6 luvun 4 tai 5 jaksossa säädettyä menetelmää määrittääkseen vastuuarvon seuraaville:

a) liitteessä II luetellut johdannaissopimukset ja luottojohdannaiset, jos ne käyttävät kyseistä menetelmää myös kyseisten sopimusten vastuuarvon määrittämiseen 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen omien varojen vaatimusten täyttämistä varten;

b) luottojohdannaiset, joihin ne soveltavat 273 artiklan 3 tai 5 kohdassa säädettyä käsittelyä, jos kyseisen menetelmän käytön edellytykset täyttyvät.”;

212) muutetaan 429 f artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on laskettava taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia, luottojohdannaisia, arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia ja 429 d artiklassa tarkoitettuja positioita, 111 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos sitoumus liittyy toisen taseen ulkopuolisen erän laajentamiseen, sovelletaan 111 artiklan 3 kohtaa.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 495 d artiklassa säädetään, laitosten on sovellettava ehdoitta peruutettavissa olevien sitoumusten muodossa oleviin taseen ulkopuolisiin eriin 10 prosentin luottovasta-arvokerrointa.”;

213) korvataan 429 g artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on käsiteltävä käteisvaroja, jotka liittyvät tavanomaisiin ostoihin, ja rahoitusvaroja, jotka liittyvät tavanomaisiin myynteihin, ja jotka säilyvät taseessa toimituspäivään saakka, 429 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisina varoina.”;

214) muutetaan 430 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”h) niiden ESG-riskit, joita ovat muun muassa seuraavat:

i) niiden nykyiset ja uudet fossiilisten polttoaineiden alan yhteisöihin liittyvät vastuut;

ii) niiden altistuminen fyysisille riskeille ja muutosriskeille;

i) niiden kryptovaroihin liittyvät vastuut;”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”2 a. Ilmoittaessaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista markkinariskiä koskevista omien varojen vaatimuksista laitosten on ilmoitettava erikseen 325 c artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt laskelmat salkulle, jossa on kaikki sellaiset kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot tai kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä.

2 b. Ilmoittaessaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista markkinariskiä koskevista omien varojen vaatimuksista laitosten on ilmoitettava erikseen 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa sekä b alakohdan i ja ii alakohdassa säädetyt laskelmat salkulle, jossa on kaikki sellaiset kaupankäyntiyksikölle osoitetut kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot tai kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä ja joita varten toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet laitoksille luvan käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää 325 az artiklan 2 kohdan mukaisesti.”;

c) muutetaan 7 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan määrittää yhdenmukaiset raportointimallit, raportointitiheys ja -ajankohdat sekä määritelmät, ja laatii tietotekniset ratkaisut, mukaan lukien raportointilomakkeet ja ohjeet 1–4 kohdassa tarkoitettua raportointia varten.”;

ii) lisätään neljänteen alakohtaan alakohta seuraavasti:

”c) ESG-riskit, joiden osalta luonnokset on toimitettava viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä];”;

215) muutetaan 430 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen vuosittain seuraavat koostetut tiedot kustakin sellaisesta kansallisesta kiinteistömarkkinasta, jolla niillä on vastuita:

a) tappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 55 prosenttia asuinkiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi, ellei tapauksen mukaan 124 artiklan 9 kohdan nojalla toisin päätetä;

b) kokonaistappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 100 prosenttia asuinkiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi ;

c) kaikkien niiden jäljellä olevien vastuiden vastuuarvo, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 100 prosenttia asuinkiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi ;

d) tappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 55 prosenttia liikekiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi, ellei tapauksen mukaan 124 artiklan 9 kohdan nojalla toisin päätetä;

e) kokonaistappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 100 prosenttia liikekiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi ;

f) kaikkien niiden jäljellä olevien vastuiden vastuuarvo, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 100 prosenttia liikekiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi .”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava vuosittain koostetusti 1 kohdan a–f alakohdassa määritellyt tiedot sekä aiemmat tiedot, jos niitä on saatavilla, kultakin kansalliselta kiinteistömarkkinalta, jolta tällaiset tiedot on kerätty. Toimivaltaisen viranomaisen on jäsenvaltion toisen toimivaltaisen viranomaisen tai EPV:n pyynnöstä annettava kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai EPV:lle yksityiskohtaisempia tietoja asuin- tai liikekiinteistömarkkinoiden tilasta kyseisessä jäsenvaltiossa.”;

216) kumotaan 430 b artikla;

217) korvataan 433 artikla seuraavasti:

”433 artikla
Tietojen julkistamisen tiheys ja laajuus

Laitosten on julkistettava II ja III osastossa vaaditut tiedot tässä artiklassa sekä 433 a, 433 b, 433 c ja 434 artiklassa vahvistetulla tavalla.

EPV julkaisee vuosittain julkistettavat tiedot verkkosivustollaan samana päivänä, jona laitos julkaisee tilinpäätöksensä, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

EPV julkaisee puolivuosittain ja neljännesvuosittain julkistettavat tiedot verkkosivustollaan samana päivänä, jona laitos tapauksen mukaan julkaisee kyseistä ajanjaksoa koskevan tilinpäätösraportoinnin, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

Aikaviiveen tämän osan nojalla julkistettavien tietojen ja asiaankuuluvien tilinpäätösten välillä on oltava kohtuullinen, eikä se saa milloinkaan ylittää toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2013/36/EU 106 artiklan mukaisesti asettamaa määräaikaa.”;

218) muutetaan 433 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) muutetaan b alakohta seuraavasti:

i) korvataan xiv alakohta seuraavasti:

”xiv) 455 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta;”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”xv) 449 a artikla;

xvi) 449 b artikla;”;

b) korvataan c alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) 438 artiklan d, da ja h alakohta;”;

219) korvataan 433 b artikla seuraavasti:

”433 b artikla

Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten julkistamisvelvollisuudet

1. Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten on julkistettava vuosittain seuraavissa säännöksissä tarkoitetut tiedot:

   a) 435 artiklan 1 kohdan a, e ja f alakohta;

   b) 438 artiklan c, d ja da alakohta;

   c) 442 artiklan c ja d alakohta;

   d) 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit;

   e) 449 a artikla;

   f) 449 b artikla;

   g) 450 artiklan 1 kohdan a–d, h, i ja j alakohta.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten, jotka ovat listaamattomia laitoksia, on julkistettava 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit ja 449 a artiklassa tarkoitetut ESG-riskit vuosittain.”;

220) muutetaan 433 c artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) 438 artiklan c, d ja da alakohta;”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”da) 442 artiklan c ja d alakohta;”;

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”ea) 449 a artiklassa tarkoitetut tiedot;

eb) 449 b artiklassa tarkoitetut tiedot;”;

221) korvataan 434 artikla seuraavasti:

”434 artikla
Julkistamistavat

1. Muiden laitosten kuin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten on toimitettava kaikki II ja III osastossa vaaditut tiedot EPV:lle sähköisessä muodossa viimeistään sinä päivänä, jona ne julkistavat tapauksen mukaan tilinpäätöksensä tai tilinpäätösraportointinsa vastaavalta ajanjaksolta, tapauksen mukaan, tai mahdollisimman pian sen jälkeen. EPV julkaisee kyseiset tiedot ja niiden toimittamispäivän verkkosivustollaan.

EPV:n on varmistettava, että sen verkkosivustolla julkistetut tiedot sisältävät täsmälleen samat tiedot, jotka laitokset ovat toimittaneet EPV:lle. Laitoksilla on oikeus toimittaa tiedot uudelleen EPV:lle 434 a artiklassa tarkoitettujen teknisten standardien mukaisesti. EPV julkistaa verkkosivustollaan päivämäärän, jona tiedot on toimitettu uudelleen.

EPV kehittää välineen, jolla määritellään julkistamiseen tarkoitettujen lomakkeiden ja taulukoiden sijoittuminen suhteessa valvontaan liittyvään raportointiin tarkoitettuihin lomakkeisiin ja taulukoihin, ja pitää sen ajan tasalla. Sijoittumisväline on yleisön saatavilla EPV:n verkkosivustolla.

Laitokset voivat edelleen julkaista erillisen asiakirjan, joka tarjoaa vakavaraisuutta koskevien tietojen helposti saatavilla olevan tietolähteen kyseisten tietojen käyttäjille, tai laitoksen tilinpäätökseen tai tilinpäätösraportointiin sisällytettävän tai liitettävän erillisen osion, joka sisältää vaaditut tiedot ja jonka kyseiset käyttäjät voivat helposti tunnistaa. Laitokset voivat lisätä verkkosivustolleen linkin EPV:n verkkosivustolle, jolla vakavaraisuustiedot julkaistaan keskitetysti.

2. Muiden laitosten kuin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten on toimitettava 433 a ja 433 c artiklassa vaaditut tiedot EPV:lle sähköisessä muodossa viimeistään sinä päivänä, jona laitokset julkistavat tilinpäätöksensä tai tilinpäätösraportointinsa vastaavalta ajanjaksolta, tapauksen mukaan, tai mahdollisimman pian sen jälkeen. Jos tilinpäätösraportointi julkistetaan ennen 430 artiklan mukaista tietojen toimittamista samalta ajanjaksolta, julkistettavat tiedot voidaan toimittaa samana päivänä kuin valvontaan liittyvät raportit tai mahdollisimman pian sen jälkeen. Jos tiedot on julkistettava ajanjaksolta, jona laitos ei laadi tilinpäätösraportointia, laitoksen on toimitettava EPV:lle tiedot julkistettavista tiedoista mahdollisimman pian kyseisen ajanjakson päätyttyä.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, laitokset voivat toimittaa 450 artiklan mukaisesti vaaditut tiedot EPV:lle erillisinä muista II ja III osastossa vaadituista tiedoista viimeistään kahden kuukauden kuluttua ajankohdasta, jona laitokset julkistavat tilinpäätöksensä kyseessä olevalta vuodelta.

4. EPV julkaisee verkkosivustollaan pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten julkistamat tiedot kyseisten laitosten 430 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamien tietojen perusteella.

5. Tietojen omistajuus ja vastuu niiden oikeellisuudesta on niitä tuottavilla laitoksilla. EPV tarjoaa keskitetyn yhteyspisteen laitosten tietojen julkistamista varten ja asettaa käyttöön verkkosivustolleen tämän osan mukaisesti julkistettavien tietojen arkiston. Arkiston on oltava saatavilla ajan, joka ei saa alla lyhyempi kuin kansallisessa lainsäädännössä laitosten tilinpäätösraportointiin sisällytettyjen tietojen säilyttämiselle asetettu ajanjakso.

6. EPV seuraa laitosten julkistamat tiedot sisältävän keskitetyn yhteyspisteen vierailujen määrää ja julkaisee niitä koskevat tilastot vuosikertomuksissaan.”;

222) muutetaan 434 a artikla seuraavasti:

a) korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan määrittää yhdenmukaiset julkistamismuodot sekä tietojen uudelleen antamista koskevat tiedot, ja laatii tietotekniset ratkaisut, mukaan lukien ohjeet, II ja III osastossa edellytettyjen tietojen julkistamista varten.”;

b) korvataan neljäs kohta seuraavasti:

”EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].”;

223) lisätään artikla seuraavasti:

”434 c artikla

Toteutettavuustutkimus muiden laitosten kuin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten ilmoittamien tietojen käytöstä laajan tietokokonaisuuden julkaisemiseksi EPV:n verkkosivustolla

EPV laatii toteutettavuustutkimuksen muiden laitosten kuin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten toimivaltaisille viranomaisille 430 artiklan mukaisesti ilmoittamien tietojen käytöstä kyseisten tietojen julkaisemiseksi sen verkkosivustolla ja siten tällaisten laitosten julkistamistaakan keventämiseksi.

Kyseisessä tutkimuksessa otetaan huomioon yhdennettyä tietojen koontia koskeva EPV:n aiempi työ, se pohjautuu kokonaisvaltaiseen kustannushyötynäkökohtien analyysiin, jossa otetaan huomioon toimivaltaisille viranomaisille, laitoksille ja EPV:lle koituvat kustannukset, ja siinä tarkastellaan mahdollisia teknisiä, operatiivisia ja oikeudellisia haasteita.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [36 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen 31 päivään joulukuuta 2031 mennessä.”;

224) muutetaan 438 artikla seuraavasti:

a) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) vakavaraisuuden valvontamenettelyyn perustuvien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen lisävaatimusten määrä, jolla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, ja niiden koostumus;”;

b) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu kokonaisriskin määrä ja vastaavat 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset, jaoteltuna tapauksen mukaan kolmannessa osassa esitettyihin eri riskiluokkiin tai riskien vastuuryhmiin ja tarvittaessa selitys siitä, millainen vaikutus omien varojen ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan aiheutuu pääoman vähimmäismäärien soveltamisesta ja siitä, ettei eriä vähennetä omista varoista;”;

c) lisätään alakohta seuraavasti:

”da) jos seuraavien määrien laskemista edellytetään: 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu lattiaton kokonaisriskin määrä ja 92 artiklan 5 kohdan mukaisesti laskettu standardoitu kokonaisriskin määrä, jaoteltuina tapauksen mukaan kolmannessa osassa esitettyihin eri riskiluokkiin tai riskien vastuuryhmiin ja tarvittaessa selitys siitä, millainen vaikutus omien varojen ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan aiheutuu pääoman vähimmäismäärien soveltamisesta ja siitä, ettei eriä vähennetä omista varoista;”;

d) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvät vastuut, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja niihin liittyvät odotettavissa olevat tappiot kullekin 153 artiklan 5 kohdassa esitetyssä taulukossa 1 tarkoitetulle erityiskohteiden rahoituksen alaryhmälle sekä tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvät vastuut ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 133 artiklan 3–6 kohdassa ja 495 a artiklan 3 kohdassa vahvistetuille oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmille.”;

225) korvataan 445 artikla seuraavasti:

”445 artikla

Markkinariskille altistumista koskevien tietojen julkistaminen standardimenetelmää sovellettaessa

1. Laitosten, joille toimivaltaiset viranomaiset eivät ole myöntäneet lupaa käyttää 325 az artiklassa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää ja jotka käyttävät yksinkertaistettua standardimenetelmää 325 a artiklan tai kolmannen osan IV osaston 1 a luvun mukaista vaihtoehtoista standardimenetelmää, on julkistettava katsaus kaupankäyntivarastoonsa kuuluvista positioista.

2. Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimuksensa kolmannen osan IV osaston 1 a luvun mukaisesti, on julkistettava niiden yhteenlasketut omien varojen vaatimukset, herkkyysperusteista menetelmää käyttäen lasketut omien varojen vaatimukset, maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittava pääoma ja jäännösriskejä koskevat omien varojen vaatimukset. Herkkyysperusteisella menetelmällä lasketut ja maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset on julkistettaessa jaoteltava seuraavien instrumenttien osalta:

   a) rahoitusvälineet, jotka eivät ole kaupankäyntivarastoon kuuluvia arvopaperistamisinstrumentteja, jaoteltuina riskiluokan mukaan ja mainiten erikseen maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

   b) vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomat arvopaperistamisinstrumentit mainiten erikseen omien varojen vaatimukset luottomarginaaliriskin kattamiseksi ja omien varojen vaatimukset maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi;

c) vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvat arvopaperistamisinstrumentit mainiten erikseen omien varojen vaatimukset luottomarginaaliriskin kattamiseksi ja omien varojen vaatimukset maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi.”;

226) lisätään artikla seuraavasti:

”445 a artikla

Vastuun arvonoikaisuriskin julkistaminen

1. Laitosten, joihin sovelletaan vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia, on julkistettava seuraavat tiedot:

a) katsaus niiden prosesseista vastuun arvonoikaisuriskin tunnistamiseksi ja mittaamiseksi, siltä suojautumiseksi ja sen seuraamiseksi;

b) se, täyttävätkö laitokset kaikki 273 a artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset; jos kyseiset edellytykset täyttyvät, ovatko laitokset päättäneet laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttäen 385 artiklassa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää; jos laitokset ovat päättäneet laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttämällä yksinkertaistettua menetelmää, vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset kyseisen menetelmän mukaisesti;

c) niiden vastapuolten kokonaismäärä, joihin sovelletaan standardimenetelmää, jaoteltuna vastapuolityypeittäin.

2. Laitosten, jotka käyttävät vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen 383 artiklassa säädettyä standardimenetelmää, on julkistettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

   a) vastuun arvonoikaisuriskin hallintatoiminnon ja hallintotavan rakenne ja organisointi laitoksen sisällä;

   b) standardimenetelmän mukaisesti lasketut vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset yhteensä, jaoteltuna riskiluokittain;

   c) yhteenveto kyseisessä laskelmassa käytetyistä hyväksyttävistä suojauksista, jaoteltuna 386 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin instrumenttityyppeihin.

3. Laitosten, jotka käyttävät vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen 384 artiklassa säädettyä perusmenetelmää, on julkistettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

   a) perusmenetelmän mukaisesti lasketut vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset yhteensä sekä komponentit $BACVA^{total}$ ja $BACVA^{csr-hedged}$;

   b) yhteenveto kyseisessä laskelmassa käytetyistä hyväksyttävistä suojauksista, jaoteltuna 386 artiklan 3 kohdassa määriteltyihin tyyppeihin.”;

227) korvataan 446 artikla seuraavasti:

”446 artikla

Operatiivisen riskin julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot:

   a) operatiivisten riskien hallintakehyksen pääpiirteet ja osatekijät;

   b) niiden operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus, joka on yhtä suuri kuin 313 artiklan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattorikomponentti;

   c) 314 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattori ja kunkin liiketoimintaindikaattorikomponentin ja sen alakomponenttien määrät kultakin kolmelta vuodelta, jotka ovat liiketoimintaindikaattorin laskennan kannalta merkityksellisiä;

   d) liiketoimintaindikaattorin vähennyksen määrä kunkin 315 artiklan 2 kohdan mukaisen liiketoimintaindikaattorista poisjättämisen osalta ja kunkin tällaisen poisjättämisen perustelut.

2. Laitosten, jotka laskevat vuotuiset operatiivisen riskin aiheuttamat tappionsa 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on julkistettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

a) vuotuiset operatiivisen riskin aiheuttamat tappiot kultakin viimeksi kuluneelta 10 tilikaudelta laskettuna 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) niiden poikkeuksellisten operatiivisen riskin aiheuttavien tapahtumien lukumäärä ja vastaavien yhteenlaskettujen operatiivisen riskin aiheuttamien nettotappioiden suuruus, jotka on jätetty 320 artiklan 1 kohdan mukaisesti pois vuotuisen operatiivisen riskin aiheuttaman tappion laskennasta, kultakin viimeksi kuluneelta 10 tilikaudelta, ja kunkin tällaisen poisjättämisen perustelut.”;

228) muutetaan 447 artikla seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) laitosten omien varojen koostumus ja laitosten riskiperusteiset pääomaosuudet laskettuna 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti;”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”aa) tapauksen mukaan riskiperusteiset pääomaosuudet, jotka on laskettu 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttämällä kokonaisriskin määrän sijasta lattiatonta kokonaisriskin määrää;”;

c) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) kokonaisriskin määrä 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettuna ja tapauksen mukaan lattiaton kokonaisriskin määrä 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettuna;”;

d) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) se laitosten yhteenlaskettu puskurivaatimus, joka laitoksilla on oltava direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvun mukaisesti;”;

229) korvataan 449 a artikla seuraavasti:

”449 a artikla
Ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskien (ESG-riskien) julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava tiedot ESG-riskeistä erottelemalla ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit sekä ympäristöriskien osalta fyysiset riskit ja siirtymäriskit.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa laitosten on julkistettava ESG-riskejä koskevat tiedot, mukaan lukien seuraavat:

a) fossiilisten polttoaineiden alan yhteisöihin liittyvä vastuiden kokonaismäärä;

b) tieto siitä, miten laitokset sisällyttävät tunnistetut ESG-riskit liiketoimintastrategiaansa ja prosesseihinsa sekä hallintoon ja riskienhallintaan.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset yhtenäisten julkistamismuotojen määrittämiseksi, kuten 434 a artiklassa säädetään, ESG-riskien osalta varmistaen, että ne ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia ja että kyseistä periaatetta noudatetaan, ja välttäen päällekkäisyyttä muussa sovellettavassa unionin lainsäädännössä jo säädettyjen julkistamisvaatimusten kanssa. Kyseiset julkistamismuodot eivät saa edellyttää, että tietoja julkistetaan laajemmin kuin edellytetään ilmoitettavan toimivaltaisille viranomaisille 430 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti, ja niissä on otettava erityisesti huomioon laitoksen koko ja monimuotoisuus sekä 433 b artiklan soveltamisalaan kuuluvien pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten suhteellinen vastuu ESG-riskeihin nähden.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.**";**

230) lisätään artikla seuraavasti:

"449 b artikla
Varjopankkiyhteisöihin liittyvien vastuiden yhteismäärien julkistaminen

Laitosten on julkistettava 394 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tiedot varjopankkiyhteisöihin liittyvien vastuidensa yhteismääristä.";

231) lisätään 451 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”f) vakavaraisuuden valvontamenettelyyn perustuvien, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen lisävaatimusten määrä, jolla vähennetään ylivelkaantumisriskiä, ja sen koostumus. ”;

232) lisätään artikla seuraavasti:

”*451 b artikla*

Kryptovaroihin liittyvien vastuiden ja niihin liittyvien toimintojen julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot kryptovaroista ja kryptovarapalveluista sekä kaikista muista kryptovaroihin liittyvistä toiminnoista:

a) kryptovaroihin liittyvät välittömät ja välilliset vastuut, mukaan lukien nettovastuiden pitkät ja lyhyet bruttomääräiset komponentit;

b) operatiivisen kokonaisriskin määrä;

c) kryptovaroihin liittyvien vastuiden kirjanpidollinen luokitus;

d) kuvaus kryptovaroihin liittyvästä liiketoiminnasta ja sen vaikutuksesta laitoksen riskiprofiiliin;

e) erityinen kuvaus niiden riskienhallinnan toimintatavoista, jotka liittyvät kryptovaroihin liittyviin vastuisiin ja kryptovaroihin liittyviin palveluihin.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa laitosten on annettava yksityiskohtaisempia tietoja olennaisesta liiketoiminnasta, mukaan lukien merkittävien referenssivaratokenien ja merkittävien sähköisen rahan tokenien liikkeeseenlaskusta, ja asetuksen (EU) 2023/1114 60 ja 61 artiklan mukaisesta kryptovarapalvelujen tarjoamisesta.

2. Laitokset eivät saa soveltaa 432 artiklassa säädettyä poikkeusta tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin julkistamisvaatimuksiin.”;

233) korvataan 455 artikla seuraavasti:

”455 artikla
Sisäisten markkinariskimallien käyttö

1. Laitoksen, joka käyttää 325 az artiklassa tarkoitettuja sisäisiä malleja markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen, on julkistettava

a) kaupankäyntitoimintansa tavoitteet sekä prosessit, jotka on toteutettu markkinariskin tunnistamiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi;

b) 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimintatavat sen määrittämiseksi, mitkä positiot luetaan kaupankäyntivarastoon;

c) yleinen kuvaus sisäisten mallien mukaisten kaupankäyntiyksiköiden rakenteesta, mukaan lukien kunkin yksikön osalta laaja kuvaus yksikön liiketoimintastrategiasta, sen mukaisesti sallituista instrumenteista ja keskeisistä kyseiseen yksikköön liittyvistä riskityypeistä;

d) katsaus niistä kaupankäyntivaraston positioista, joita sisäiset mallit eivät kata, mukaan lukien yleinen kuvaus yksikön rakenteesta ja yksiköihin tai yksikköluokkiin sisältyvistä instrumenttityypeistä 104 b artiklan mukaisesti;

e) markkinariskin hallintatoiminnon ja hallintotavan rakenne ja organisointi;

f) riskien määrän laskemiseksi käytettyjen eri sisäisten mallien laajuus, keskeiset piirteet ja mallinnuksessa tehdyt keskeiset valinnat niiden keskeisten mallien osalta, joita käytetään konsolidoidulla tasolla, sekä kuvaus siitä, missä määrin kyseiset sisäiset mallit edustavat kaikkia konsolidoidulla tasolla käytettyjä malleja, mukaan lukien soveltuvin osin seuraavat:

   i) laaja kuvaus 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun odotetun tappion laskemiseen käytetystä mallintamistavasta, tietojen päivitysten tiheys mukaan lukien laaja kuvaus seuraavista:

   ii) 325 ba artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun stressiskenaarion riskimittarin laskemiseen käytetty menetelmä, joka ei kuulu 325 bk artiklan 3 kohdassa säädettyjen täsmennysten joukkoon;

iii) 325 ba artiklan 2 kohdassa tarkoitetun maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittavan pääoman laskennassa käytetty mallintamistapa, tietojen päivitysten tiheys mukaan lukien.

2. Laitosten on julkistettava koostetusti kaikista niistä 325 az artiklassa tarkoitetuista kaupankäyntiyksiköistä, joihin sovelletaan sisäisiä malleja, soveltuvin osin seuraavat osatekijät:

a) seuraavien muuttujien viimeisin arvo sekä korkein, alhaisin ja keskiarvo edeltävien 60 pankkipäivän ajalta:

i) 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari;

ii) 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari kunkin lakisääteisen riskitekijän pääluokan osalta;

b) seuraavien muuttujien viimeisin arvo ja keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä:

i) 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettu odotettua tappiota kuvaava riskimittari;

ii) 325 ba artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu stressiskenaarion riskimittari;

iii) 325 ba artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus;

iv) 325 ba artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten summa, kaikki kaavan osatekijät ja sovellettava kerroin mukaan lukien;

c) toteutumatestauksissa havaittujen ylitysten lukumäärä 250 viimeisimmältä pankkipäivältä 99 prosentin luottamusvälillä laskettuna 325 bf artiklan 6 kohdassa tarkoitetun mukaisesti.

3. Laitosten on julkistettava kaikkien kaupankäyntiyksikköjen osalta yhteenlaskettuna markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, jotka laskettaisiin kolmannen osan IV osaston 1 a luvun mukaisesti, jos laitoksille ei olisi annettu lupaa käyttää sisäisiä mallejaan kyseisiin kaupankäyntiyksiköihin. ”;

234) korvataan 456 artiklan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) edellä 123 artiklan 1 kohdan b kohdassa, 147 artiklan 5 kohdan a alakohdassa, 153 artiklan 4 kohdassa ja 162 artiklan 4 kohdassa täsmennetyt määrät inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi;”;

235) muutetaan 458 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät tämän artiklan mukaisesti annetut toimenpiteet, niiden on ilmoitettava tästä EJRK:lle. EJRK toimittaa tällaiset ilmoitukset viipymättä neuvostolle, komissiolle, EPV:lle ja sille jäsenvaltiolle, jolla on lupa soveltaa toimenpiteitä. ”;

b) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Ennen 2 ja 4 kohdan mukaisesti myönnetyn luvan voimassaolon päättymistä asianomainen jäsenvaltio tarkastelee tilannetta uudelleen EJRK:ta, EPV:tä ja komissiota kuullen, ja se voi hyväksyä 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen uuden päätöksen kansallisten toimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta enintään kahdella lisävuodella kerrallaan. ”;

236) korvataan 461 a artikla seuraavasti:

”*461 a artikla*
Markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1. Komissio seuraa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia koskevien kansainvälisten standardien täytäntöönpanon eroja unionissa ja kolmansissa maissa, mukaan lukien sääntöjen vaikutus omien varojen vaatimuksiin ja niiden soveltamispäivämäärään.

2. Jos tällaisessa täytäntöönpanossa havaitaan merkittäviä eroja, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti tämän asetuksen muuttamiseksi:

a) soveltamalla tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädöksen soveltamispäivään saakka tai, jos tällaista säädöstä ei ole, enintään kolmen vuoden ajan, jos se on tarpeen tasapuolisten toimintaedellytysten ylläpitämiseksi ja havaittujen erojen kompensoimiseksi, kohdennettuja operatiivisia helpottavia toimenpiteitä tai kohdennettuja kertoimia, jotka ovat yhtä suuria tai suurempia kuin 0 ja pienempiä kuin 1, laskettaessa laitosten markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia erityisten riskiluokkien ja erityisten riskitekijöiden osalta käyttäen jotakin 325 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista menetelmistä, jotka vahvistetaan:

i) 325 c – 325 ay artiklassa, joissa täsmennetään vaihtoehtoinen standardimenetelmä;

ii) 325 az – 325 bp artiklassa, joissa täsmennetään vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä;

iii) 326–361 artiklassa, joissa täsmennetään yksinkertaistettu standardimenetelmä ;

b) lykkäämällä enintään kahdella vuodella päivämäärää, josta alkaen laitosten on sovellettava kolmannen osan IV osastossa säädettyjä markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia tai jotakin 325 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen.

Kun komissio antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen, komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen, jolla mukautetaan markkinariskiä koskeviin omien varojen vaatimuksiin liittyvien kansainvälisten standardien täytäntöönpanoa unionin tasolla tarkoituksena säilyttää pysyvämmin tasapuoliset toimintaedellytykset kolmansien maiden kanssa omien varojen vaatimusten ja kyseisten vaatimusten vaikutusten kannalta.

3. EPV toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] kertomuksen markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia koskevien kansainvälisten standardien täytäntöönpanosta kolmansissa maissa.

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen maailmanlaajuisten tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi.”;

237) korvataan 465 artikla seuraavasti:

”465 artikla
Kokonaisriskipainolattiaa koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, laitokset voivat soveltaa kokonaisriskin (TREA) määrän laskemisessa seuraavaa kerrointa x:

a) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana;

b) 55 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;

c) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2027 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;

d) 65 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;

e) 70 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2029 soveltaa kokonaisriskin (TREA) määrän laskemisessa seuraavaa kaavaa:

$$\text{TREA} = \min\{\max\{\text{U-TREA}; x \cdot \text{S-TREA}\}; 125\,\% \cdot \text{U-TREA}\}$$

Kyseistä laskentaa varten laitosten on otettava huomioon 1 kohdassa tarkoitettu sovellettava kerroin x.

3. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2032 saakka soveltaa 65 prosentin riskipainoa sellaisiin yrityksiin liittyviin vastuisiin, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, edellyttäen, että kyseisten laitosten arviot kyseisten velallisten PD-estimaatista, joka lasketaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, ovat enintään 0,5 prosenttia.

EPV ja ESMA seuraavat yhteistyössä EIOPA:n kanssa ensimmäisessä alakohdassa säädetyn siirtymäkauden kohtelun käyttöä ja arvioivat erityisesti seuraavia seikkoja:

a) valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten saatavuutta yrityksille ja sitä, missä määrin tämä vaikuttaa laitosten luotonantoon yrityksille;

b) luottoluokituslaitosten kehittämistä, uusien luottoluokituslaitosten markkinoille pääsyn esteitä, käyttöönottoastetta sellaisissa yrityksissä, jotka päättävät tulla yhden tai useamman kyseisen luokituslaitoksen arvioimaksi, sekä ulkoisten luottoluokituslaitosten yrityksille antamien luottoluokitusten saatavuuden esteitä;

c) mahdollisia toimenpiteitä esteiden poistamiseksi ottaen huomioon talouden alojen ja maantieteellisten alueiden väliset erot sekä yksityisesti tai julkisesti johdettujen ratkaisujen, kuten luottoluokitusten, laitosten tilaamien yksityisten luokitusten ja keskuspankkien luokitusten, kehittämisen;

d) luokittelemattomien yritysvastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän asianmukaisuutta ja niiden vaikutuksia rahoitusvakauteen;

e) kolmansien maiden lähestymistapoja kokonaisriskipainolattian soveltamiseen yritysvastuisiin ja tämän seurauksena mahdollisesti ilmeneviä tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä pitkän aikavälin näkökohtia;

f) Baselin pankkivalvontakomitean laatimien asiaan liittyvien kansainvälisesti sovittujen standardien noudattamista.

EPV ja ESMA yhteistyössä EIOPA:n kanssa toimittavat havainnoistaan raportin komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [60 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Kyseisen raportin perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

4. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan iv alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, laitosten on 31 päivään joulukuuta 2029 saakka korvattava alfa luvulla 1 laskettaessa liitteessä II lueteltujen sopimusten vastuuarvoa kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti, kun samat vastuuarvot lasketaan lattiatonta kokonaisriskin määrää varten kolmannen osan II osaston 6 luvun 6 jaksossa säädetyn menetelmän mukaisesti.

5. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista ja edellyttäen, että kaikki tämän artiklan 8 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät, jäsenvaltiot voivat sallia, että laitokset soveltavat

   a) 31 päivään joulukuuta 2032 saakka 10 prosentin riskipainoa siihen asuinkiinteistövakuudellisten vastuiden osaan, joka on enintään 55 prosenttia 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti määritetystä kiinteistön arvosta; ja

b) 31 päivään joulukuuta 2029 saakka 45 prosentin riskipainoa mihin tahansa jäljellä olevaan asuinkiinteistövakuudellisten vastuiden osaan, joka on enintään 80 prosenttia 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti määritetystä kiinteistön arvosta, edellyttäen että 501 artiklassa tarkoitettua luottoriskin omien varojen vaatimusten oikaisua ei sovelleta.

6. Edellä olevan 5 kohdan a alakohdan soveltamiseksi, jos laitoksella on asemaltaan huonompi panttioikeus eikä sillä ole hallussa asemaltaan parhaita panttioikeuksia, laitoksen vastuun sen osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 10 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa.

Jos panttioikeuksilla, jotka eivät ole laitoksen hallussa, on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, laitoksen vastuun sen osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 10 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden mahdollisesti olemassa olevien asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa, seuraavasti:

a) 55 prosenttia kiinteistön arvosta, josta on vähennetty asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jos sellaisia on laitoksen tai muiden laitosten hallussa; ja

b) niiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa ja joilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, jaettuna kaikkien samassa asemassa olevien panttioikeuksien yhteenlasketulla määrällä.

7. Edellä olevan 5 kohdan b alakohdan soveltamiseksi, jos laitoksella on asemaltaan huonompi panttioikeus eikä sillä ole hallussa asemaltaan parhaita panttioikeuksia, laitoksen vastuun sen osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 45 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 80 prosentin osuudesta vähennetään niiden asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa.

   Jos panttioikeuksilla, jotka eivät ole laitoksen hallussa, on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, laitoksen vastuun sen osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 45 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 80 prosentin osuudesta vähennetään niiden mahdollisesti olemassa olevien asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa, seuraavasti:

   a) 80 prosenttia kiinteistön arvosta, josta on vähennetty asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jos sellaisia on laitoksen tai muiden laitosten hallussa; ja

   b) niiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa ja joilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, jaettuna kaikkien samassa asemassa olevien panttioikeuksien yhteenlasketulla määrällä.

8. Tämän artiklan 5 kohdan soveltamiseksi kaikkien seuraavien edellytysten on täytyttävä:

   a) vastuita voidaan kohdella 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

   b) ehdot täyttävät vastuut riskipainotetaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti;

c) ehdot täyttävien vastuiden vakuutena olevat asuinkiinteistöt sijaitsevat jäsenvaltiossa, joka on käyttänyt harkintavaltaa;

d) jollei 124 artiklan 9 kohdan nojalla toisin määrätä, viimeisten kahdeksan vuoden aikana asuinkiinteistövakuudellisten vastuiden siitä osasta aiheutuneet laitoksen 430 a artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti tai 101 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan, sellaisena kuin kyseisiä alakohtia sovellettiin 27 päivänä kesäkuuta 2021, mukaisesti ilmoittamat laitoksen tappiot, joka on enintään pantattu määrä tai 55 prosenttia kiinteistön arvosta sen mukaan kumpi arvoista on alempi, ovat keskimäärin enintään 0,25 prosenttia kaikkien jäljellä olevien asuinkiinteistövakuudellisten vastuuarvojen summasta minä tahansa vuonna;

e) laitoksella on ehdot täyttävien vastuiden osalta velallisen maksukyvyttömyys- tai maksulaiminlyöntitilanteessa seuraavat täytäntöönpanokelpoiset oikeudet:

   i) oikeus vastuun vakuutena olevaan asuinkiinteistöön tai oikeus ottaa asuinkiinteistöön kiinnitys 108 artiklan 5 kohdan g alakohdan mukaisesti;

   ii) oikeus velallisen muihin omaisuuseriin ja tuloihin joko sopimuksen tai sovellettavan kansallisen lainsäädännön perusteella;

f) toimivaltainen viranomainen on todentanut, että a–e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

9. Jos 5 kohdassa tarkoitettua harkintavaltaa on käytetty ja edellyttäen, että kaikki 8 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2032 saakka soveltaa seuraavia riskipainoja mihin tahansa jäljellä olevaan osaan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista asuinkiinteistövakuudellisista vastuista:

   a) 52,5 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana;

   b) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2031 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana;

   c) 67,5 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2032 ja 31 päivän joulukuuta 2032 välisenä aikana.

10. Jos jäsenvaltiot käyttävät 5 kohdassa tarkoitettua harkintavaltaa, niiden on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja perusteltava päätöksensä. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle tiedot kaikista 8 kohdan f alakohdassa tarkoitetuista todentamisista.

11. EPV seuraa 5 kohdassa säädetyn siirtymäkauden kohtelun käyttöä ja toimittaa asiaan liittyvien riskipainojen asianmukaisuutta koskevista havainnoistaan raportin komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028.

    Kyseisen raportin perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

12. Tämän artiklan 3, 5 ja 9 kohdassa sekä 495 b artiklan 1 kohdassa, 495 c artiklan 1 kohdassa ja 495 d artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen siirtymäjärjestelyjen voimassaolon jatkaminen on rajoitettava neljään vuoteen, ja se on perusteltava kyseisissä artikloissa tarkoitettua arviointia vastaavalla arvioinnilla.

13. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tai b alakohdan ii alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, laitosten on niiden vastuiden osalta, jotka on riskipainotettu käyttäen SEC-IRBA-menetelmää tai sisäistä arviointimenetelmää 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti, kun se osa kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta aiheutuvan luottoriskin, laimentumisriskin, vastapuoliluottoriskin tai markkinariskin standardoidun riskipainotetun vastuuerän kokonaismäärästä lasketaan SEC-SA-menetelmää käyttäen 261 tai 262 artiklan mukaisesti, sovellettava 31 päivään joulukuuta 2032 saakka seuraavaa kerrointa p:

a) p = 0,25 positiolle arvopaperistamisessa, johon sovelletaan 262 artiklaa;

b) p = 0,5 positiolle arvopaperistamisessa, johon sovelletaan 261 artiklaa.”;

238) muutetaan 468 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”*Muiden laajan tuloksen erien kautta käypään arvoon arvostettujen realisoitumattomien voittojen ja tappioiden väliaikainen kohtelu”;*

b) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Poiketen siitä, mitä 35 artiklassa säädetään, laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2025 saakka, jäljempänä ’väliaikaisen kohtelun aika’, jättää ydinpääoman (CET1) eriensä laskemisen ulkopuolelle määrän A, joka määritetään seuraavan kaavan mukaisesti:

$A = a \cdot f$

jossa

a = 31 päivästä joulukuuta 2019 kerääntyneiden realisoimattomien voittojen ja tappioiden määrä, joka on esitetty taseen kohdassa ”Käyvän arvon muutokset velkainstrumenteissa, jotka arvostetaan käypään arvoon muiden laajan tuloksen erien kautta” ja joka vastaa saamisia tämän asetuksen 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta valtioilta, aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta sekä tämän asetuksen 116 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilta julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, pois lukien ne rahoitusvarat, jotka ovat komission asetuksen (EY) N:o 1126/2008 liitteen lisäyksessä A (’IFRS 9 -liite’) määriteltyjä luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneita rahoitusvaroja; ja

f = väliaikaisen kohtelun aikana kunakin raportointivuotena sovellettava 2 kohdan mukainen kerroin.

2. Laitokset soveltavat 31 päivään joulukuuta 2025 saakka 1 kohdassa tarkoitetun määrän A laskennassa kerrointa f, jonka arvo on yhtä kuin 1.”;

239) muutetaan 493 artiklan 3 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) 129 artiklassa tarkoitetut katetut joukkolainat;”

b) korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) 50 prosenttia liitteessä I tarkoitetuista alaluokkaan 4 kuuluvista taseen ulkopuolisista rembursseista ja alaluokkaan 3 kuuluvista taseen ulkopuolisista käyttämättömistä luottojärjestelyistä, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi, ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella 80 prosenttia muista kuin myönnetyille luotoille annetuista takauksista, jotka perustuvat lakiin tai asetukseen ja joita ovat jäsenilleen antaneet keskinäiset takausjärjestelmät, joilla on luottolaitoksen asema;”;

240) lisätään artikla seuraavasti:

”494 d artikla

Siirtyminen takaisin vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön

Poiketen siitä, mitä 149 artiklassa säädetään, laitos voi … päivän …kuuta … [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivä] ja … päivän …kuuta … [36 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] välisenä aikana siirtyä vähemmän kehittyneisiin menetelmiin yhden tai useamman 147 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vastuuryhmän osalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos on ollut jo olemassa … päivänä …kuuta … [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää edeltävä päivä] ja saanut toimivaltaiselta viranomaiseltaan luvan kohdella kyseisiä vastuuryhmiä IRB-menetelmän mukaisesti;

b) laitos pyytää siirtymistä vähemmän kehittyneeseen menetelmään vain kerran kyseisen kolmen vuoden jakson aikana;

c) pyyntöä siirtyä vähemmän kehittyneeseen menetelmään ei esitetä tarkoituksena hyödyntää sääntelyarbitraasia;

d) laitos on virallisesti ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle haluavansa siirtyä kyseisten vastuuryhmien osalta vähemmän kehittyneeseen menetelmään vähintään kuusi kuukautta ennen kuin se tosiasiallisesti siirtyy käyttämään kyseistä menetelmää;

e) toimivaltainen viranomainen ei ole vastustanut laitoksen tällaista siirtymistä koskevaa pyyntöä kolmen kuukauden kuluessa d alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta.”;

241) korvataan 495 artikla seuraavasti:

”495 artikla

Oman pääoman ehtoisten vastuiden käsittely IRB-menetelmän mukaisesti

1. Poiketen siitä, mitä 107 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitosten, joille on myönnetty lupa soveltaa IRB-menetelmää laskeakseen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän oman pääoman ehtoisille vastuille, on 31 päivään joulukuuta 2029 saakka ja sanotun kuitenkaan rajoittamatta 495 a artiklan 3 kohdan soveltamista laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kullekin oman pääoman ehtoiselle vastuulle, johon niille on myönnetty lupa soveltaa IRB-menetelmää, niin, että se on suurempi seuraavista:

   a) 495 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien määrä;

   b) riskipainotettujen vastuuerien määrä, joka lasketaan tämän asetuksen mukaisesti sellaisena kuin sitä sovelletaan … päivänä …kuuta … [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää edeltävä päivä].

2. Laitokset, joille on myönnetty lupa soveltaa IRB-menetelmää oman pääoman ehtoisiin vastuisiinsa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi, voivat 1 kohdassa säädetyn kohtelun sijasta soveltaa 133 artiklassa säädettyä kohtelua kaikkiin oman pääoman ehtoisiin vastuisiinsa milloin tahansa 31 päivään joulukuuta 2029 asti.

   Kun laitokset soveltavat tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa, 495 a artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta.

   Tätä kohtaa sovellettaessa ei sovelleta 149 artiklassa säädettyjä edellytyksiä siirtyä käyttämään vähemmän kehittyneitä menetelmiä.

3. Laitosten, jotka soveltavat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä kohtelua, on laskettava odotetun tappion määrä tapauksen mukaan 158 artiklan 7, 8 tai 9 kohdan, sellaisina kuin kyseisiä kohtia sovelletaan … päivänä …kuuta … [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää edeltävä päivä], mukaisesti ja sovellettava tapauksen mukaan 36 artiklan 1 kohdan d alakohtaa ja 62 artiklan d alakohtaa, sellaisina kuin kyseisiä alakohtia sovelletaan … päivänä …kuuta … [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää edeltävä päivä], kun tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on suurempi kuin tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä.

4. Jos laitokset pyytävät lupaa soveltaa IRB-menetelmää oman pääoman ehtoisten vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen, toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää tällaista lupaa 31 päivän joulukuuta 2024 jälkeen. ”;

242) lisätään artiklat seuraavasti:

”495 a artikla

Oman pääoman ehtoisia vastuita koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen 133 artiklan 3 kohdassa säädetystä kohtelusta oman pääoman ehtoisiin vastuisiin sovelletaan suurempaa … päivänä …kuuta … [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää edeltävä päivä] sovellettavaa riskipainoa, joka voi olla enintään 250 prosenttia, ja seuraavia riskipainoja:

   a) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana;

   b) 130 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;

   c) 160 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2027 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;

   d) 190 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;

   e) 220 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. Poiketen 133 artiklan 4 kohdassa säädetystä kohtelusta oman pääoman ehtoisiin vastuisiin sovelletaan suurempaa … päivänä …kuuta … [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää edeltävä päivä] sovellettavaa riskipainoa ja seuraavia riskipainoja:

   a) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana;

b) 160 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;

c) 220 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2027 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;

d) 280 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;

e) 340 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

3. Poiketen siitä, mitä 133 artiklassa säädetään, laitokset voivat edelleen soveltaa samaa riskipainoa kuin … päivänä …kuuta … [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää edeltävä päivä] sellaisiin oman pääoman ehtoisiin vastuisiin – mukaan lukien vastuiden siihen osaan, jota ei ole vähennetty omista varoista 471 artiklan, sellaisena kuin kyseistä artiklaa sovellettiin 27 päivänä lokakuuta 2021, mukaisesti – jotka liittyvät yhteisöihin, joiden osakkeenomistajina laitokset ovat olleet 27 päivänä lokakuuta 2021 kuuden peräkkäisen vuoden ajan ja joissa laitoksilla on – tai laitoksilla on yhdessä sen laitosten verkoston kanssa, johon ne kuuluvat – direktiivissä 2013/34/EU tai laitokseen asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla sovellettavissa tilinpäätösstandardeissa tarkoitettu huomattava vaikutusvalta tai määräysvalta tai samankaltainen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai laitosten verkoston ja yrityksen välinen suhde tai kun laitos on sellaisessa asemassa, että se voi nimittää vähintään yhden jäsenen yhteisön hallintoelimeen.

495 b artikla

Erityiskohteiden rahoitukseen liittyviä vastuita koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 161 artiklan 4 kohdassa säädetään, IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltäviin erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin sovellettavien LGD-riskiparametrilattioiden on omia LGD-estimaatteja käytettäessä oltava 161 artiklan 4 kohdassa säädetyt LGD-riskiparametrilattiat kerrottuna seuraavilla kertoimilla:

   a) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;

   b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;

   c) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. EPV laatii kertomuksen erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin sovellettavien riskiparametrien, arvonleikkausparametri mukaan lukien, asianmukaisesta kalibroinnista IRB-menetelmää noudatettaessa ja erityisesti omista LGD-estimaateista ja LGD-riskiparametrilattioista kunkin 147 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden luokan osalta. EPV sisällyttää kertomukseensa erityisesti tiedot unionissa keskimäärin havaituista maksukyvyttömyystapausten ja toteutuneiden tappioiden määrästä erilaisissa otoksissa laitoksista, joilla on erilaiset liiketoiminta- ja riskiprofiilit. EPV suosittelee riskiparametrien, arvonleikkausparametri mukaan lukien, erityisiä kalibrointeja, jotka ilmentäisivät kunkin erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden luokan erityistä ja erilaista riskiprofiilia.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] .

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

3. Poiketen siitä, mitä 122 a artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään, kyseisessä alakohdassa tarkoitettuihin erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin, joista ei ole saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa suoraan sovellettavaa luottoluokitusta, voidaan 31 päivään joulukuuta 2032 saakka soveltaa 80 prosentin riskipainoa, jos 501 a artiklassa tarkoitettua luottoriskin omien varojen vaatimusten oikaisua ei sovelleta ja vastuun katsotaan olevan korkealaatuinen, kun otetaan huomioon kaikki seuraavat kriteerit:

   a) velallinen voi vastata taloudellisista velvoitteistaan myös vakavissa stressitilanteissa kaikkien seuraavien ominaisuuksien ansiosta:

      i) vastuulla on riittävä vastuu-arvosuhde;

      ii) vastuulla on konservatiivinen takaisinmaksuprofiili;

iii) omaisuuserien jäljellä oleva voimassaoloaika on oikeasuhteinen, kun vastuu on maksettu kokonaan, tai vaihtoehtoisesti käytetään luottosuojan tarjoajaa, jolla on hyvä luottokelpoisuus;

iv) velalliseen liittyy vähäinen vastuun jälleenrahoitusriski tai kyseistä riskiä vähentää riittävästi vastaava omaisuuserien jäännösarvo tai sellaisen luottosuojan tarjoajan käyttö, jolla on hyvä luottokelpoisuus;

v) velallisen toiminnalle ja rahoitusrakenteelle on asetettu sopimusperusteisia rajoituksia;

vi) velallinen käyttää johdannaisia vain riskienvähentämistarkoituksissa;

vii) olennaisia operatiivisia riskejä hallitaan asianmukaisesti;

b) omaisuuseriä koskevat sopimusjärjestelyt tarjoavat luotonantajille kattavan suojan, mukaan lukien seuraavat ominaisuudet:

i) luotonantajilla on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen ensisijainen oikeus rahoitettuihin omaisuuseriin ja tapauksen mukaan niiden tuottamaan tuloon;

ii) velallisen mahdollisuudelle tehdä omaisuuserään muutoksia, jotka vaikuttavasti kielteisesti sen arvoon, on asetettu sopimusperusteisia rajoituksia;

iii) omaisuuserän ollessa rakenteilla luotonantajilla on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen ensisijainen oikeus omaisuuseriin ja niitä koskeviin rakennussopimuksiin;

c) rahoitettavat omaisuuserät täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset toimiakseen moitteettomasti ja tehokkaasti:

i) omaisuuserän teknologia ja suunnittelu testataan;

ii) kaikki omaisuuserän käyttöön tarvittavat toimiluvat ja muut luvat on saatu;

iii) jos omaisuuserä on rakenteilla, velallisella on riittävät suojatoimet, jotka koskevat omaisuuserän sovittuja eritelmiä, talousarviota ja valmistumispäivää, mukaan lukien vahvat suoritustakuut tai kokeneen rakentajan mukanaolo ja asianmukaiset sopimussakkoja koskevat sopimussäännökset.

4. EPV laatii kertomuksen, jossa analysoidaan seuraavia seikkoja:

a) kohderahoituksen markkinoiden suuntausten ja edellytysten kehitys unionissa;

b) kohderahoitukseen liittyvien vastuiden tosiasiallinen riskialttius täyden suhdannekierron aikana;

c) edellä 122 a artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyn kohderahoitusvastuiden kohtelun vaikutus omien varojen vaatimuksiin ottamatta huomioon 465 artiklan 1 kohtaa;

d) ”korkealaatuisen kohderahoituksen” alaryhmän määritelmän asianmukaisuus ja se, onko erilaisen vakavaraisuuskohtelun soveltaminen kyseiseen vastuiden alaryhmään aiheellista.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

495 c artikla

Leasing-vastuita luottoriskien vähentämistekniikkana koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 230 artiklassa säädetään, sovellettava H_c:n arvo, joka vastaa 199 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen vastuiden ”muita reaalivakuuksia”, kun leasing-sopimuksen kohteena oleva omaisuuserä vastaa ”muun reaalivakuuden” tyyppistä vastikkeellista luottosuojaa, on 230 artiklan 2 kohdan taulukossa 1 tarkoitetun ”muun reaalivakuuden” H_c:n arvo kerrottuna seuraavilla kertoimilla:

   a) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;

   b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;

   c) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. EPV laatii kertomuksen leasing-vastuisiin IRB-menetelmää noudatettaessa sovellettavien riskiparametrien ja standardimenetelmän mukaisten riskipainojen asianmukaisesta kalibroinnista ja erityisesti 230 artiklassa säädetyistä arvoista LGD_S ja H_c. EPV sisällyttää kertomukseensa erityisesti tiedot unionissa keskimäärin havaituista maksukyvyttömyystapausten ja toteutuneiden tappioiden määristä erityyppiseen leasing-sopimuksen kohteena olevaan omaisuuteen liittyvien vastuiden osalta ja erityyppisten leasing-toimintaa harjoittavien laitosten osalta.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään …. päivänä …kuuta … [36 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028.

495 d artikla

Ehdoitta peruutettavissa olevia sitoumuksia koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 111 artiklan 2 kohdassa säädetään, laitosten on laskettava ehdoitta peruutettavissa olevan sitoumuksen muodossa olevan taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo kertomalla kyseisessä artiklassa säädetty prosenttiosuus seuraavilla kertoimilla:

   a) 0 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana;

b) 25 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana;

c) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2031 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana;

d) 75 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2032 ja 31 päivän joulukuuta 2032 välisenä aikana.

2. EPV laatii kertomuksen, jossa arvioidaan, olisiko 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta jatkettava 31 päivän joulukuuta 2032 jälkeen, ja määritellään tarvittaessa edellytykset, joiden täyttyessä kyseinen poikkeus olisi säilytettävä.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit ja kyseisten standardien vaikutukset rahoitusvakauteen komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

495 e artikla
Ulkoisten luottoluokituslaitosten laitoksista antamia luottoluokituksia koskevat siirtymäjärjestelyt

Poiketen siitä, mitä 138 artiklan g alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan käyttää 31 päivään joulukuuta 2029 saakka ulkoisen luottoluokituslaitoksen laitoksesta antamaa luottoluokitusta, johon sisältyy implisiittistä julkista tukea koskevia oletuksia.

495 f artikla

Kiinteistöjen uudelleenarvostusvaatimuksia koskevat siirtymäjärjestelyt

Poiketen siitä, mitä 229 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa säädetään, niiden vastuiden osalta, joiden vakuutena on asuinkiinteistö tai liikekiinteistö ja jotka on myönnetty ennen 1 päivää tammikuuta 2025, laitokset voivat edelleen arvostaa asuinkiinteistön tai liikekiinteistön markkina-arvoon tai alle markkina-arvon tai niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säädösperäisesti säätäneet tiukoista kiinnitysluottoarvon arviointiperusteista, kyseisen kiinteistön kiinnitysluoton arvoon, kunnes kiinteistön arvo on tarkistettava 208 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai 31 päivänä joulukuuta 2027 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

495 g artikla

Tiettyjä julkisia takausjärjestelmiä koskevat siirtymäjärjestelyt

Poiketen siitä, mitä 183 artiklan 1 kohdassa ja 213 artiklan 1 kohdassa säädetään, takauksen, joka voidaan velallisen petoksen tapahtuessa purkaa tai jonka luottosuojan laajuutta voidaan tällaisessa tapauksessa pienentää, katsotaan täyttävän 183 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 213 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut vaatimukset, kun takauksen on myöntänyt 214 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteisö viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

495 h artikla

Markkinariskiä koskevan vaihtoehtoisen sisäisen mallin käyttöä koskevat siirtymäjärjestelyt

Poiketen siitä, mitä 325 az artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää 1 päivään tammikuuta 2026 saakka vaihtoehtoisen sisäisen mallin menetelmää laskeakseen markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa kaupankäyntiyksiköille, jotka eivät täytä 325 bg artiklassa säädettyjä vaatimuksia.”;

243) muutetaan 500 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden realisointipäivät ovat 23 päivän marraskuuta 2016 jälkeen mutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024;”;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu mukauttaminen voidaan suorittaa vasta 31 päivänä joulukuuta 2024, ja sen vaikutukset voivat kestää niin kauan kuin vastaavat vastuut sisältyvät laitoksen omiin LGD-estimaatteihin.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä ja sen jälkeen kahden vuoden välein, onko laitosten taseissa olevien maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden määrä kasvanut merkittävästi, odottaako se laitoksen omaisuuserien laadun merkittävää heikkenemistä ja onko maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden jälkimarkkinoiden kehitysaste riittämätön varmistamaan laitosten maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden tehokkaan realisoinnin, ottaen huomioon myös arvopaperistamista koskevan sääntelyn kehityksen.

Komissio tarkastelee uudelleen 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen asianmukaisuutta ja antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen tässä artiklassa säädetyn mukautuksen jatkamisesta, ottamisesta käyttöön uudelleen tai muuttamisesta.”;

244) muutetaan 500 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Poiketen siitä, mitä 114 artiklan 2 kohdassa säädetään, 31 päivään joulukuuta 2026 saakka sellaisiin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta tai keskuspankeilta, jotka ovat toisen jäsenvaltion valuutan määräisiä ja toisen jäsenvaltion valuutassa rahoitettuja, sovelletaan seuraavaa:

a) vastuuarvoihin sovellettavan riskipainon on 31 päivään joulukuuta 2024 saakka oltava 0 prosenttia riskipainosta, jota sovelletaan kyseisiin vastuisiin 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) vastuuarvoihin sovellettavan riskipainon on vuonna 2025 oltava 20 prosenttia riskipainosta, jota sovelletaan kyseisiin vastuisiin 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

c) vastuuarvoihin sovellettavan riskipainon on vuonna 2026 oltava 50 prosenttia riskipainosta, jota sovelletaan kyseisiin vastuisiin 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”;

b) korvataan 2 kohdan a, b ja c alakohta seuraavasti:

”a) 100 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2025 saakka;

b) 75 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;

c) 50 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana.”;

245) korvataan 500 c artikla seuraavasti:

”500 c artikla
Ylitysten jättäminen pois toteutumatestauksen lisäkertoimen laskennasta covid-19-pandemian vuoksi

Poiketen siitä, mitä 325 bf artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa ja yksittäistapauksissa antaa laitoksille luvan jättää 325 bf artiklassa säädetyssä lisäkertoimen laskennassa huomiotta laitoksen oletettujen tai todellisten muutosten toteutumatestauksessa ilmi tulleet ylitykset edellyttäen, että kyseiset ylitykset eivät aiheudu sisäisen mallin puutteista ja että ne ovat tapahtuneet 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana.”;

246) korvataan 501 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) pk-yritykseen liittyvä vastuu on luokiteltava kuuluvaksi joko vähittäissaamisten tai yrityssaamisten tai kiinteistövakuudellisten vastuiden ryhmään, lukuun ottamatta ADC-vastuita;

b) pk-yrityksellä tarkoitetaan 5 artiklan 9 alakohdassa tarkoitettua pk-yritystä;”;

247) muutetaan 501 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) vastuu luokitellaan 112 artiklan g alakohdassa tai johonkin 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuun vastuiden ryhmään, lukuun ottamatta maksukyvyttömyystilassa olevia vastuita; ”;

b) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) velallisen jälleenrahoitusriski on alhainen tai riittävästi rajoitettu ottaen huomioon yhden tai useamman 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa luetellun yhteisön tarjoamat tuet, avustukset tai rahoitus;”;

c) korvataan o alakohta seuraavasti:

”o) velallinen on arvioinut 1 päivän tammikuuta 2025 jälkeen syntyneiden vastuiden osalta, että rahoitettavat omaisuuserät edistävät yhden tai useamman asetuksen (EU) 2020/852 9 artiklassa vahvistetun ympäristötavoitteen saavuttamista eivätkä aiheuta merkittävää haittaa muille kyseisessä artiklassa vahvistetuille tavoitteille tai että rahoitettavat omaisuuserät eivät aiheuta merkittävää haittaa kyseisessä artiklassa vahvistetuille ympäristötavoitteille.”;

248) korvataan 501 c artikla seuraavasti:

”501 c artikla
Ympäristöllisiin tai yhteiskunnallisiin tekijöihin liittyvien vastuiden vakavaraisuuskohtelu

1. EPV arvioi käytettävissä olevien tietojen perusteella EJRK:ta kuultuaan , onko ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien tekijöiden vaikutuksille alttiisiin omaisuuseriin tai velkoihin liittyvää erityistä vakavaraisuuskohtelua mukautettava. EPV arvioi erityisesti

a) luotettavien ja johdonmukaisten ESG-tietojen saatavuutta kunkin kolmannen osan II osaston mukaisesti määritetyn vastuuryhmän osalta ja tietojen käytettävyyttä;

b) EIOPA:a kuullen mahdollisuutta ottaa käyttöön standardoitu menetelmä vastuiden tunnistamiseksi ja luokittelemiseksi kunkin kolmannen osan II osaston mukaisesti määritetyn vastuuryhmän osalta ESG-riskiluokituksen yhteisten periaatteiden pohjalta käyttäen unionissa hyväksytyissä kestävyysraportointikehyksissä ja mahdollisuuksien mukaan kansainvälisesti saatavilla olevia siirtymäriskejä ja fyysisiä riski-indikaattoreita koskevia tietoja, sekä EPV:n tai toimivaltaisten viranomaisten suorittamasta ilmastoon liittyvien taloudellisten riskien valvonnallisesta stressitestauksesta tai skenaarioanalyysistä saatuja ohjeita ja päätelmiä ja, jos niissä otetaan asianmukaisesti huomioon ESG-riskit, valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoriskiluokitusta asiaankuuluvasta ESG-luokituksesta;

c) ympäristö- tai sosiaalisten tekijöiden vaikutuksen alaisiin omaisuuseriin ja toimintoihin liittyvien vastuiden todellista riskialttiutta verrattuna muiden vastuiden riskialttiuteen ja mahdollisia kehykseen tehtäviä uusia ja kattavampia tarkistuksia, joita olisi harkittava, ottaen huomioon Baselin pankkivalvontakomitean kansainvälisellä tasolla sopimat kehityslinjat;

d) ympäristöllisten tai yhteiskunnallisten tekijöiden vaikutuksille alttiita omaisuuseriä ja toimia koskevien vastuiden erityisen mukautetun vakavaraisuuskohtelun mahdollisia lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksia rahoitusvakauteen ja pankkien luotonantoon unionissa ;

e) kohdennettuja parannuksia, joita voitaisiin harkita nykyisessä vakavaraisuuskehyksessä.

2. EPV toimittaa peräkkäisiä kertomuksia havainnoistaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle seuraaviin päivämääriin mennessä.

a) … päivä …kuuta … [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivä] 1 kohdan e alakohdassa vaadittujen arviointien osalta;

b) 31 päivä joulukuuta 2024 1 kohdan a ja b alakohdassa vaadittujen arviointien osalta;

c) 31 päivä joulukuuta 2025 1 kohdan c ja d alakohdassa vaadittujen arviointien osalta.

Komissio toimittaa kyseisten EPV:n kertomusten perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026.”;

249) lisätään artikla seuraavasti:

”*501 d artikla*

Kryptovarojen vakavaraisuuskohtelua koskevat siirtymäsäännökset

1. Komissio antaa tarvittaessa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2025 Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen kryptovaroihin liittyvien vastuiden erityisen vakavaraisuuskohtelun käyttöönotosta ottaen huomioon kansainväliset standardit ja asetuksen (EU) 2023/1114. Kyseiseen lainsäädäntöehdotukseen on sisällyttävä seuraavat:

   a) kriteerit kryptovarojen luokittelemiseksi eri kryptovaraluokkiin niiden riskiominaisuuksien ja erityisten edellytysten noudattamisen perusteella;

   b) erityiset omien varojen vaatimukset kaikkien eri kryptovaroihin liittyvien riskien osalta;

   c) tietyntyyppisiin kryptovaroihin liittyvien vastuiden yhteenlaskettu raja-arvo;

   d) kryptovaroihin liittyviä vastuita koskevat erityiset vähimmäisomavaraisuusastetta koskevat vaatimukset;

   e) erityiset valvontavaltuudet, jotka koskevat kryptovaroihin liittyvien vastuiden luokittelua sekä omien varojen vaatimusten seurantaa ja laskentaa;

f) kryptovaroihin liittyviä vastuita koskevat erityiset maksuvalmiusvaatimukset;

g) julkistamis- ja raportointivaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun säädöksen soveltamispäivään saakka laitosten on laskettava kryptovaroihin liittyviä vastuita koskevat omien varojen vaatimuksensa seuraavasti:

a) tokenisoituihin perinteisiin omaisuuseriin liittyviin kryptovaroihin liittyviä vastuita on käsiteltävä niiden edustamiin perinteisiin omaisuuseriin liittyvinä vastuina;

b) omaisuusreferenssitokeneihin liittyviin vastuisiin, joiden liikkeeseenlaskijat noudattavat asetusta (EU) 2023/1114, ja jotka viittaavat yhteen tai useampaan perinteiseen omaisuuserään, on sovellettava 250 prosentin riskipainoa;

c) muihin kuin a ja b alakohdassa tarkoitettuihin kryptovaroihin liittyviin vastuisiin on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, kryptovaroihin liittyviin vastuisiin, jotka liittyvät tokenisoituihin perinteisiin omaisuuseriin, joiden arvo riippuu muista kryptovaroista, on sovellettava ensimmäisen alakohdan c alakohtaa.

3. Laitoksen muihin kuin 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin kryptovaroihin liittyvän kokonaisvastuun arvo saa olla enintään 1 prosentti laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

4. Laitoksen, joka ylittää 3 kohdassa säädetyn rajan, on välittömästi ilmoitettava rikkomisesta toimivaltaiselle viranomaiselle ja osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että laitos noudattaa rajaa pian uudelleen.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tekniset osatekijät, joita laitokset tarvitsevat laskeakseen omien varojen vaatimuksensa 2 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, mukaan lukien se, miten vastuiden arvo lasketaan ja miten lyhyet ja pitkät vastuut lasketaan yhteen 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi.

   Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit sekä asetuksen (EU) 2023/1114 mukaiset unionissa voimassa olevat luvat.

   EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä … kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Laskiessaan kryptovaroihin liittyviä vastuita koskevia omien varojen vaatimuksia laitokset eivät saa soveltaa 36 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vähennystä.”;

250) korvataan 505 ja 506 artikla seuraavasti:

”505 artikla
Maatalousrahoituksen uudelleentarkastelu

1. EPV laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 kertomuksen tämän asetuksen vaatimusten vaikutuksesta maatalousrahoitukseen, mukaan lukien seuraaviin:

   a) kolmannen osan II osaston mukaisesti lasketun luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten erityisen riskipainon asianmukaisuus maatalousyritykseen liittyvien vastuiden osalta;

   b) tarvittaessa vakavaraisuuden kannalta perustellut kriteerit tällaisen erityisen riskipainon soveltamiselle, mukaan lukien viljelykäytännöt, sekä vastuiden sisällyttämiselle yritysvastuiden, vähittäisvastuiden tai kiinteistövakuudellisten vastuiden ryhmiin;

c) mukauttaminen 20 päivänä toukokuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten” vahvistettuun Pellolta pöytään -strategiaan ja asetuksessa (EU) 2020/852 tarkoitettuihin vastaaviin ympäristövaikutuksiin, erityisesti unionin maatalouden kirjanpidon tietoverkossa kerättyihin indikaattoreihin, joista käyvät ilmi:

i) kasvihuonekaasujen nettopäästöt hehtaaria kohti;

ii) torjunta-aineiden ja lannoitteiden käyttö hehtaaria kohti;

iii) maaperän mineraalien tehokkuussuhteet, mukaan lukien hiilen, ammoniakin, fosfaatin ja typen määrä hehtaaria kohti;

iv) vedenkäytön tehokkuus;

v) vahvistus myönteisestä vaikutuksesta tämän alakohdan i–iv alakohdassa tarkoitettuihin indikaattoreihin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/848* tarkoitetun Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käytön avulla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen huomioon ottaen komissio toimittaa vuosittain raportin Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kyseiseen kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi siten, että lievennetään sen maatalousrahoitukseen kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia.

3. EPV laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 myös välikertomuksen tässä asetuksessa asetettujen vaatimusten vaikutuksesta maatalousrahoitukseen.

506 artikla

Luottoriski – luottovakuutus

EPV antaa komissiolle tiiviissä yhteistyössä EIOPA:n kanssa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024 kertomuksen luottovakuutusten hyväksyttävyydestä ja käytöstä luottoriskin lieventämismenetelmänä, mukaan lukien seuraavista seikoista:

a) kolmannen osan II osaston 3 ja 4 luvussa tarkoitettujen asiaan liittyvien riskiparametrien asianmukaisuus;

b) analyysi luottoriskivastuiden todellisesta ja havaitusta riskialttiudesta, kun luottovakuutus on hyväksytty luottoriskin lieventämismenetelmänä;

c) tässä asetuksessa säädettyjen omien varojen vaatimusten sekä a ja b alakohdan mukaisten analyysien tulosten välinen johdonmukaisuus.

Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 lainsäädäntöehdotuksen, jolla muutetaan kolmannen osan II osastossa tarkoitettua luottovakuutukseen sovellettavaa kohtelua.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).”;

251) lisätään artiklat seuraavasti:

”506 c artikla

Luottoriski – ydinpääoman (CET1) vähennysten ja luottoriskiparametrien välinen vuorovaikutus

EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 kertomuksen siitä, miten luottoriskin tämänhetkinen mittaaminen ja yksittäiset luottoriskiparametrit ovat keskenään johdonmukaisia, sekä 159 artiklassa tarkoitettujen IRB-vajeen tai IRB-ylijäämän laskemiseksi tehtyjen mahdollisten oikaisujen käsittelystä sekä sen johdonmukaisuudesta 166 artiklan mukaisen vastuuarvon määrittämisen ja LGD-estimaatin määrittämisen kanssa.

Kyseisessä kertomuksessa otetaan huomioon maksukyvyttömyydestä aiheutuva suurin mahdollinen taloudellinen tappio sekä sen kattavuus ydinpääoman (CET1) vähennysten osalta ottaen huomioon kaikki kirjanpidolliset vähennykset ydinpääomasta (CET1), mukaan lukien odotetuista luottotappioista tai käyvän arvon oikaisuista johtuvat, ja saatuja vastuita koskevat alennukset ja niiden vaikutukset lakisääteisiin vähennyksiin.

506 d artikla

Arvopaperistamisen vakavaraisuuskohtelu

1. EPV raportoi komissiolle 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä tiiviissä yhteistyössä EAMV:n kanssa arvopaperistamistransaktioiden vakavaraisuuskohtelusta ja erottaa toisistaan erityyppiset arvopaperistamiset, mukaan lukien synteettiset arvopaperistamiset, alullepanijat ja sijoittajat sekä YLS-transaktioit ja muut kuin YLS-transaktiot.

2. EPV seuraa erityisesti 465 artiklan 13 kohdassa tarkoitetun siirtymäjärjestelyn käyttöä ja arvioi sitä, miten kokonaisriskipainolattian soveltaminen arvopaperistettuihin vastuisiin vaikuttaisi pääoman vähennykseen, jonka alullepanijalaitokset ovat saaneet liiketoimissa, joissa on hyväksytty merkittävä riskin siirto, vähentäisikö se liikaa riskiherkkyyttä ja miten se vaikuttaisi uusien arvopaperistamistransaktioiden taloudelliseen kannattavuuteen. Tällaisissa tapauksissa, joissa riskiherkkyydet pienenevät, EPV voi harkita epäneutraaliuskertoimia alentavaa uudelleenkalibrointia liiketoimille, joiden osalta on hyväksytty merkittävä riskin siirto. EPV arvioi myös epäneutraaliuskertoimien asianmukaisuutta sekä SEC-SA- että SEC-IRBA-menetelmässä ottaen huomioon arvopaperistamistransaktioiden aiemman luottokehityksen unionissa sekä arvopaperistamiskehyksen supistetun mallin ja kehystä koskevat toimeksisaajaan liittyvät riskit.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

506 e artikla

Takauksen luonteisen luottosuojan, jolle on määritetty ala- tai yläraja, hyväksyminen

1. EPV:n on viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] toimitettava komissiolle kertomus seuraavista seikoista:

   a) edellytykset, jotka vastuista koostuvan salkun tasolla määritettyjä ylärajoja tai alarajoja omaavien takauksien, jäljempänä ’portfoliotakaukset’, on täytettävä, jotta niitä voidaan pitää arvopaperistamisena;

   b) kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla portfoliotakauksiin sovellettava sääntelykohtelu, jos kyseisiä takauksia ei katsota arvopaperistamisiksi;

   c) tämän asetuksen kolmannen osan II osaston 5 luvussa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen vaatimusten soveltaminen portfoliotakauksiin, kun kyseiset takaukset katsotaan arvopaperistamisiksi;

   d) 234 artiklan soveltaminen yksittäisiin takauksiin, jotka johtavat etuoikeusluokkiin jakamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa EPV:n on arvioitava erityisesti seuraavia:

a) edellä olevan 1 kohdan a alakohdan osalta edellytykset, joiden täyttyessä portfoliotakaukset johtavat siihen, että riski katsotaan siirretyksi etuoikeusluokkiin;

b) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan osalta:

i) portfoliotakauksien asianmukaiset hyväksyttävyyskriteerit kolmannen osan II osaston 4 luvun mukaisesti;

ii) kolmannen osan II osaston 4 luvussa säädettyjen vaatimusten soveltaminen;

c) edellä olevan 1 kohdan d alakohdan osalta asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa ja tämän asetuksen kolmannen osan II osaston 5 luvussa säädettyjen vaatimusten soveltaminen.

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä.

506 f artikla

Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vakavaraisuuskohtelu

EPV antaa viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] komissiolle kertomuksen arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia koskevan uuden kehyksen vaikutuksesta omien varojen vaatimuksiin, joita sovelletaan vastaaviin arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, jotka ovat luonteeltaan hyvin lyhytkestoisia toimia; kertomuksessa käsitellään erityisesti uuden kehyksen mahdollista vaikutusta valtionvelkamarkkinoihin markkinatakauskapasiteetin ja kustannusten osalta.

EPV arvioi tähän liittyvien riskipainojen uudelleenkalibroinnin asianmukaisuutta standardimenetelmän puitteissa, kun otetaan huomioon riskit, jotka liittyvät lyhyen aikavälin maturiteetteihin ja erityisesti jäljellä oleviin alle vuoden maturiteetteihin.

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä.”;

252) lisätään 514 artiklaan kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimien kansainvälisellä tasolla sovittujen standardien täytäntöönpanon kolmansissa maissa komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen kolmannen osan II osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjen menetelmien muuttamiseksi.”;

253) lisätään artikla seuraavasti:

”518 c artikla

Vakavaraisuusvaatimuksia koskevan kehyksen uudelleentarkastelu

Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2028 mennessä pankkijärjestelmän kokonaistilannetta sisämarkkinoilla tiiviissä yhteistyössä EPV:n ja EKP:n kanssa ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen pankkitoimintaa koskevien unionin sääntely- ja valvontakehysten asianmukaisuudesta.

Kyseisessä kertomuksessa on arvitoitava suuren finanssikriisin jälkeen toteutettuja pankkialan uudistuksia ja arvioidaan, varmistetaanko niillä riittävä tallettajien suojan taso ja turvataanko niillä rahoitusvakaus jäsenvaltioiden, pankkiunionin ja unionin tasolla.

Kyseisessä kertomuksessa on myös tarkasteltava kaikkia pankkiunionin ulottuvuuksia sekä kokonaisriskipainolattian täytäntöönpanoa yleisemmin osana pääoma- ja maksuvalmiusvaatimuksia. Tältä osin komission on tarkasteltava asianmukaisesti sekä Euroopan parlamentin että Eurooppa-neuvoston pankkiunionista antamia lausumia ja päätelmiä.”;

254) lisätään artiklat seuraavasti:

”519 d artikla

Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvonleikkausten vähimmäismääriä koskeva kehys

1. EPV antaa tiiviissä yhteistyössä EAMV:n kanssa viimeistään … päivänä …kuuta … [30 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulosta] komissiolle kertomuksen siitä, onko asianmukaista panna unionin lainsäädännössä täytäntöön arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvonleikkausten vähimmäismääriä koskeva kehys, jotta voidaan puuttua velkaantuneisuuden mahdolliseen lisääntymiseen pankkisektorin ulkopuolella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa on otettava huomioon kaikki seuraavat seikat:

   a) velkaantuneisuusaste unionissa pankkijärjestelmän ulkopuolella ja se, missä määrin arvonleikkausten vähimmäismääriä koskeva kehys voisi vähentää kyseistä velkaantuneisuutta, jos siitä tulisi liiallista;

   b) unionissa olevien laitosten hallussa olevien, arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen alaisten arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien olennaisuus, mukaan lukien niiden arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien erittely, joissa ei noudateta arvonleikkausten vähimmäismääriä;

c) arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen arvioitu vaikutus unionissa oleviin laitoksiin finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suosittelemissa kahdessa toteuttamismenetelmässä, jotka ovat markkinasääntely tai tämän asetuksen mukainen rankaisevampi omien varojen vaatimus skenaariossa, jossa unionissa olevat laitokset eivät mukauttaisi arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimiensa arvonleikkauksia arvonleikkausten vähimmäismäärien mukaisiksi, ja arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen arvioitu vaikutus vaihtoehtoisessa skenaariossa, jossa unionissa olevat laitokset mukauttaisivat kyseiset arvonleikkaukset arvonleikkausten vähimmäismäärien mukaisiksi;

d) tärkeimmät näiden arvioitujen vaikutusten taustalla olevat tekijät sekä arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen käyttöönoton mahdolliset tahattomat seuraukset arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien markkinoiden toiminnalle unionissa;

e) toteuttamismenetelmä, joka olisi tuloksellisin arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen sääntelytavoitteiden saavuttamiseksi ottaen huomioon a–d alakohdassa tarkoitetut näkökohdat ja tasapuoliset toimintaedellytykset finanssialalla kaikkialla unionissa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suosituksen arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen toteuttamisesta sekä Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään … päivänä …kuuta … [42 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

519 e artikla

Operatiivinen riski

EPV:n on viimeistään … päivänä …kuuta … [42 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] annettava komissiolle kertomus seuraavista seikoista:

a) vakuutusten käyttö operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimuksen laskennassa;

b) se, voiko vakuutuskorvausten huomioon ottaminen johtaa sääntelyarbitraasiin pienentämällä vuotuista operatiivisen riskin aiheuttamaa tappiota ilman, että todellinen operatiivisen tappion riski vastaavasti pienenee;

c) se, onko vakuutuskorvausten huomioon ottamisella erilainen vaikutus toistuvien tappioiden ja mahdollisten odotettujen tappioiden asianmukaiseen kattamiseen;

d) laitosten operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa käyttämien tietojen saatavuus ja laatu.

Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään … päivänä …kuuta … [54 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

519 f artikla
Oikeasuhteisuus

EPV laatii kertomuksen, jossa arvioidaan pieniä ja rakenteeltaan yksinkertaisia laitoksia koskevaa yleistä vakavaraisuuskehystä, ja erityisesti:

a) arvioidaan kyseisiä vaatimuksia myös pankkiryhmittymien ja erityisten liiketoimintamallien osalta;

b) otetaan huomioon pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten merkitys laitostasolla ja alueittain rahoitusvakauden ja luotonannon ylläpitämisen kannalta paikallisyhteisöissä.

Harkitessaan vaihtoehtoja vakavaraisuuskehyksen muuttamiseksi EPV:n on käytettävä perustana yleistä periaatetta, jonka mukaan yksinkertaistettujen vaatimusten on oltava varovaisempia.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.”;

255) korvataan liite I tämän asetuksen liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025.

Seuraavia tämän asetuksen 1 artiklan alakohtia sovelletaan kuitenkin … päivästä …kuuta … [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivä]: 1 alakohdan a alakohdan iv alakohta; 1 alakohdan b alakohta; 2, 3 ja 4 alakohta; 6 alakohdan f alakohta, 8 alakohdan c alakohta; 11 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 34 artiklan 4 kohtaa koskevilta osin; 30 alakohdan d alakohta; 34 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 artiklan 9 kohtaa koskevilta osin; 35 alakohdan a alakohta; 37 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 c artiklan 4 kohtaa koskevilta osin; 42 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 111 artiklan 8 kohtaa koskevilta osin; 52 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 122 a artiklan 4 kohtaa koskevilta osin; 53 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 123 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa koskevilta osin; 55 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 124 artiklan 11, 12 ja 14 kohtaa koskevilta osin; 56 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 126 a artiklan 3 kohtaa koskevilta osin; 57 ja 65 alakohta; 70 alakohdan c alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 5 kohtaa koskevilta osin; 71 alakohdan b alakohta; 72 alakohdan i alakohta; 75 alakohdan d alakohta; 76 alakohdan d alakohta, 78 alakohdan e alakohta; 81 alakohta; 98 alakohdan b alakohta; 102 alakohdan d alakohta; 104 alakohdan c alakohta; 105 alakohdan c alakohta; 106 alakohdan e alakohta; 135 alakohdan c alakohta; 152 alakohdan b alakohdan ii alakohta; 155 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 314 artiklan 9 ja 10 kohtaa, 315 artiklan 3 kohtaa, 316 artiklan 3 kohtaa, 317 artiklan 9 ja 10 kohtaa, 320 artiklan 3 kohtaa, 321 artiklan 2 kohtaa ja 323 artiklan 2 kohtaa koskevilta osin; 156 alakohdan b alakohta; 159 alakohdan c alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 c artiklan 8 kohtaa koskevilta osin; 164 alakohdan b alakohta; 178 alakohdan e alakohta; 180 alakohta; 182 alakohdan d alakohta; 183 alakohdan c alakohta; 184 alakohdan b alakohdan iii alakohta; 198 alakohdan c alakohta; 201 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 383 a artiklan 4 ja 5 kohtaa koskevilta osin; 204 alakohta; 205 alakohdan b alakohdan i alakohta; 214 alakohdan a ja c alakohta; 222 ja 223 alakohta; 229 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 449 a artiklan 3 kohtaa koskevilta osin; 232, 235, 236 ja 238 alakohta; 239 alakohdan a alakohta; 242 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 495 b artiklan 2 ja 4 kohtaa ja 495 c artiklan 2 kohtaa koskevilta osin; 243, 244, 248 ja 249 alakohta; 250 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 506 artiklaa koskevilta osin; 251 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 506 e ja 506 f artiklaa koskevilta osin; 252, 253 ja 254 alakohta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa

Tehty …

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

LIITE

”LIITE I

Taseen ulkopuolisten erien luokitus

Alaluokka	Erät	
1	a)	Luottojohdannaiset ja yleiset velkojen takaukset, mukaan lukien lainojen ja arvopaperien rahoitusvakuuksina käytettävät valmiusmaksusitoumukset, ja tunnusteet, mukaan lukien tunnusteiden luonteiset siirrot, sekä mahdolliset muut suorat luoton vastineet;
	b)	Myynti- ja takaisinostosopimukset ja omaisuuserien myynti takaisinostovelvollisuuksin, kun luottoriski säilyy laitoksella;
	c)	Laitoksen lainaksi antamat arvopaperit tai laitoksen vakuudeksi asettamat arvopaperit, mukaan lukien tapaukset, joissa taustalla on takaisinostosopimusten kaltaisia transaktioita;
	d)	Omaisuuserien termiiniostot, talletuksentekosopimukset ja osittain maksetut osakkeet ja arvopaperit, joihin liittyy tietty nostositoumus;
	e)	Taseen ulkopuoliset erät, jotka ovat luoton vastineita, silloin kun niitä ole nimenomaisesti sisällytetty mihinkään muuhun luokkaan;
	f)	Muut taseen ulkopuoliset erät, joihin liittyy samankaltainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.
2	a)	Velkasitoumusten liikkeeseenlaskujärjestelyt (NIF) ja jatkuvat luoton merkintäjärjestelyt (RUF) riippumatta kohde-etuuden maturiteetista;
	b)	Suoritustakuut, tarjoustakaukset, takuusitoumukset ja tiettyihin transaktioihin liittyvät valmiusmaksusitoumukset ja samankaltaiset transaktioihin liittyvät ehdolliset erät, lukuun ottamatta ulkomaankaupan rahoitukseen liittyviä taseen ulkopuolisia eriä, joihin viitataan alaluokassa 4;
	c)	Muut taseen ulkopuoliset erät, joihin liittyy samankaltainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.

3	a)	Sitoumuksiin kuuluva nostamaton määrä riippumatta kohde-etuuden maturiteetista, elleivät ne kuulu johonkin muuhun luokkaan;
	b)	Muut taseen ulkopuoliset erät, joihin liittyy samankaltainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.
4	a)	Ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset erät: i) takuusitoumukset, mukaan lukien tarjous- ja suoritustakuut sekä niihin liittyvät ennakkomaksut ja sopimusvakuudet, ja takaukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia; ii) peruuttamattomat valmiusmaksusitoumukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia; iii) tavarakauppaan liittyvät lyhytaikaiset, itsestään kuittaantuvat remburssit, erityisesti remburssit, joissa lähetys on vakuutena, jos kyseessä on remburssin avaava laitos tai vahvistava laitos;
	b)	Muut taseen ulkopuoliset erät, joihin liittyy samankaltainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.
5	a)	Ehdoitta peruutettavissa olevien sitoumusten nostamaton määrä;
	b)	Vähittäisasiakkaiden kanssa tehtyjen limiitillisten luottosopimusten nostamaton määrä, jos laitokset saavat sopimuksen ehtojen mukaan peruuttaa ne kuluttajansuojalainsäädännön ja muiden asiaan liittyvien säädösten sallimassa enimmäislaajuudessa;
	c)	Käyttämättömät luottojärjestelyt hankinta- ja suoritustakauksille, jotka voidaan milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka peruuntuvat automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi;
	d)	Muut taseen ulkopuoliset erät, joihin liittyy samankaltainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.”.